7 -216:484

..โย[1]	โว[2]	อานันท[3]	มยา[4]	ธัม์โม[5]	จ[6]
วินโย[7]	จ[8]	เทสิโต[9]	ปัญ์ญัต์โต[10]		
โส[11]	โว[12]	มมัจ์จเยน[13-14]		สัต์ถา[15]	

..yo[1]	**vo[2]**	**ānanda[3]**	**mayā[4]**	**dhammo[5]**	**ca[6]**
vinayo[7]	**ca[8]**	**desito[9]**	**paññatto[10]**		
so[11]	**vo[12]**	**mamaccayena[13-14]**		**satthā[15]**	

..[โย][1]	[โว][2]	[อา·นัน·ดะ][3]	[มะ·ยา][4]	[ธัม·โม][5]	[จะ][6]
[วิ·นะ·โย][7]	[จะ][8]	[เด·สิ·โต][9]	[ปัญ·ญัต·โต][10]		
[โส][11]	[โว][12]	[มะ·มัจ·จะ·เย·นะ][13-14]		[สัต·ถา][15]	

..ดูกร อานันท [อา·นัน·ดะ][3]
ธัมมะ[5] **และ**[6+8] **วินัย**[7] **ใด**[1] **ที่เราตถาคต**[4] **ได้แสดงแล้ว**[9] **บัญญัติแล้ว**[10] **แก่เธอทั้งหลาย**[2]
ธัมมะและวินัยนั้น[11] **จักเป็นศาสดา**[15] **ของเธอทั้งหลาย**[12] **เมื่อเราล่วงลับไป**[13-14]

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ภิก์ขุปาติโมก์ขปาฬิ [ภิก·ขุ·ปา·ติโม๊กขะ·ปา·ฬิ]

พระไตรปิฎกสากล ชุดอักขระชาติพันธุ์ไต พ.ศ. ๒๕๕๙
จัดทำจากต้นฉบับ อักขรวิธี “ไม้-**อั** (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ” พ.ศ. ๒๔๓๖ พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช
ถอดเสียงเป็น อักขรวิธี “ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ” ในรัชกาลปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๙
เรียงพิมพ์ด้วย TH Sarabun Siam Pāḷi

กองทุนสนทนาธัมม์นำสุข ท่านผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค ในพระสังฆราชูปถัมภ์สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปริณายก พระองค์ที่ ๑๙ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ค้นคว้า คัดเลือกชุดสัททะอักขะระ สร้างฐานข้อมูล และเรียงพิมพ์ด้วย
สื่อผสมเทคโนโลยีตามสิทธิบัตรการแบ่งพยางค์ เลขที่ ๔๖๓๙๐

มูลนิธิพระไตรปิฎกสากล เผยแผ่เป็นพระธัมมทาน

พิมพ์ในประเทศไทย
ครั้งที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗
ครั้งที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗
ครั้งที่ ๓ มิถุนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
ครั้งที่ ๕ (ปรับปรุงใหม่) กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

© The World Tipiṭaka Foundation

สัช์ฌาย™
[saj·jʰā·ya]

ISBN (ชุด) 978-616-348-630-1

email : worldtipitaka@gmail.com

พระไตรปิฎกสากล
อักขะระปาฬิ-ชาติพันธุ์ไต

ชุด ๑๓ อักขะระ

พุทธศักราช ๒๕๕๙

อักขรวิธีจากต้นฉบับ

พระไตรปิฎกปาฬิจุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช

พุทธศักราช ๒๔๓๖

อารัมภกถา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระเจ้ากรุงสยาม

พระไตรปิฎกปาฬิ ฉบับ จ.ป.ร. อักษรสยาม
พุทธศักราช ๒๔๓๖

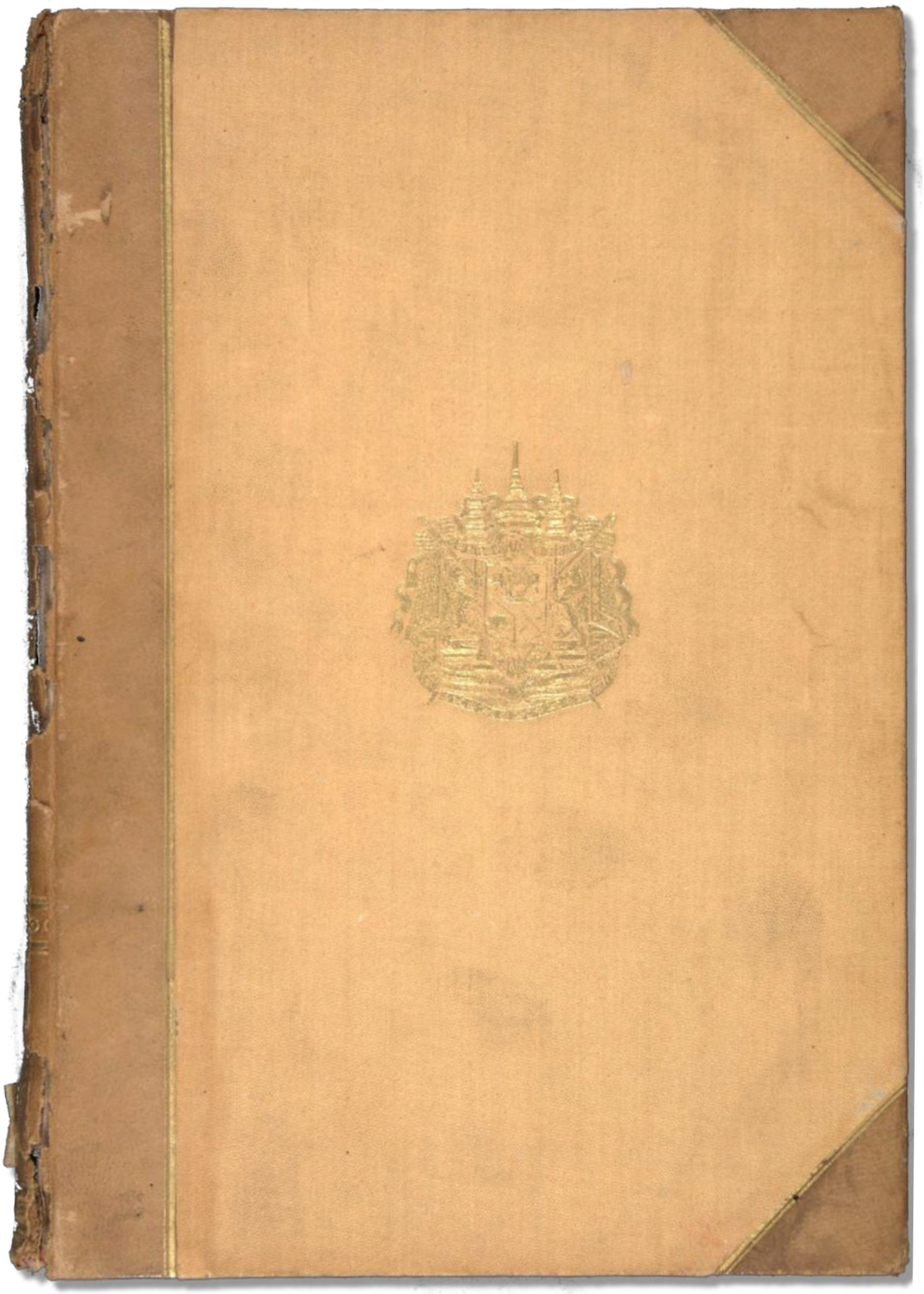

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม
เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘
โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔
และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

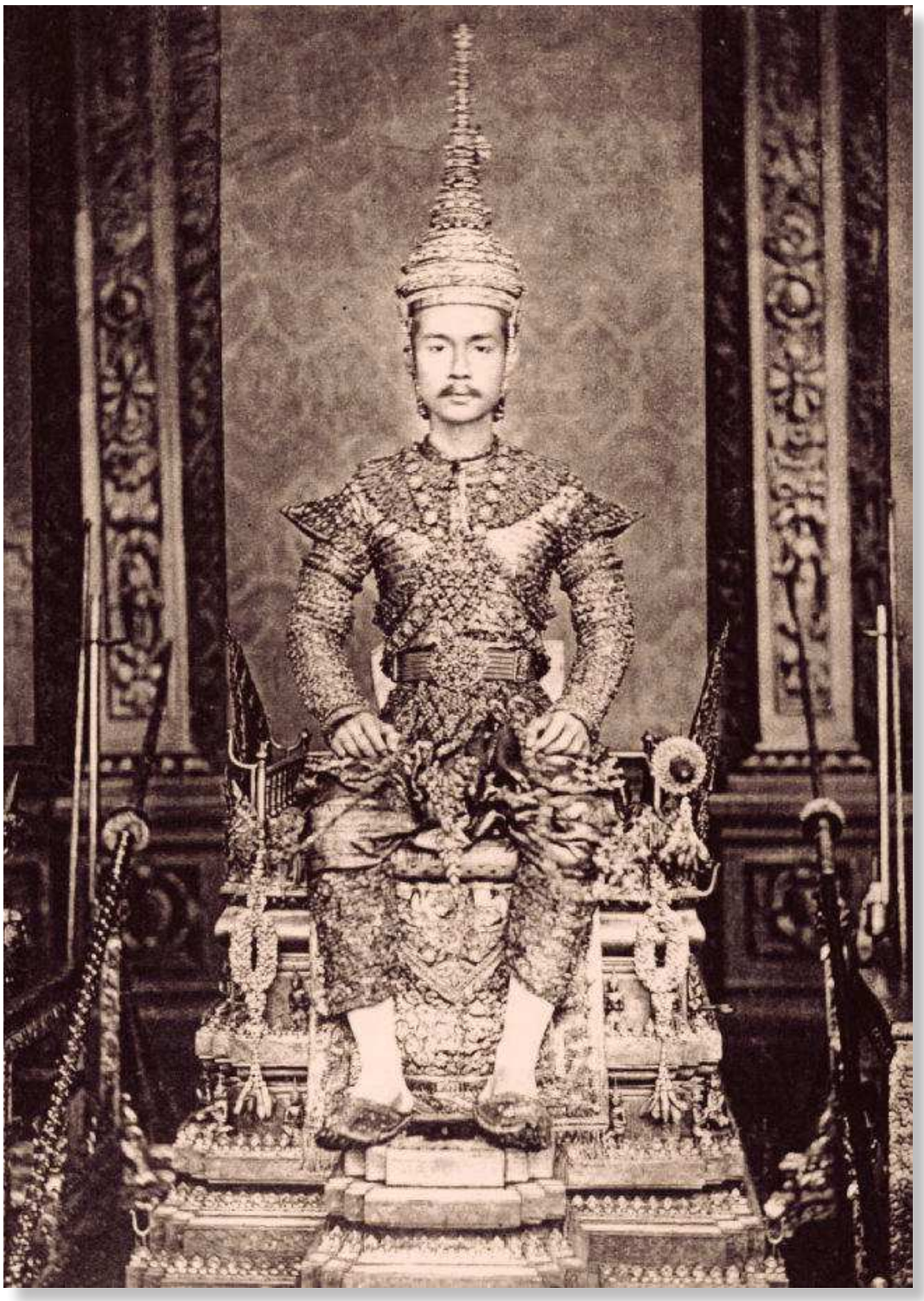

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ บดินทรเทพยมหามงกุฎ บุรุษยรัตนราชรวิวงษ์
วรุตมพงษบริพัตร วรขัติยราชนิกโรดม จาตุรันตบรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ
บรมธรรมิกมหาราชาธิราช บรมนารถบพิตร พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

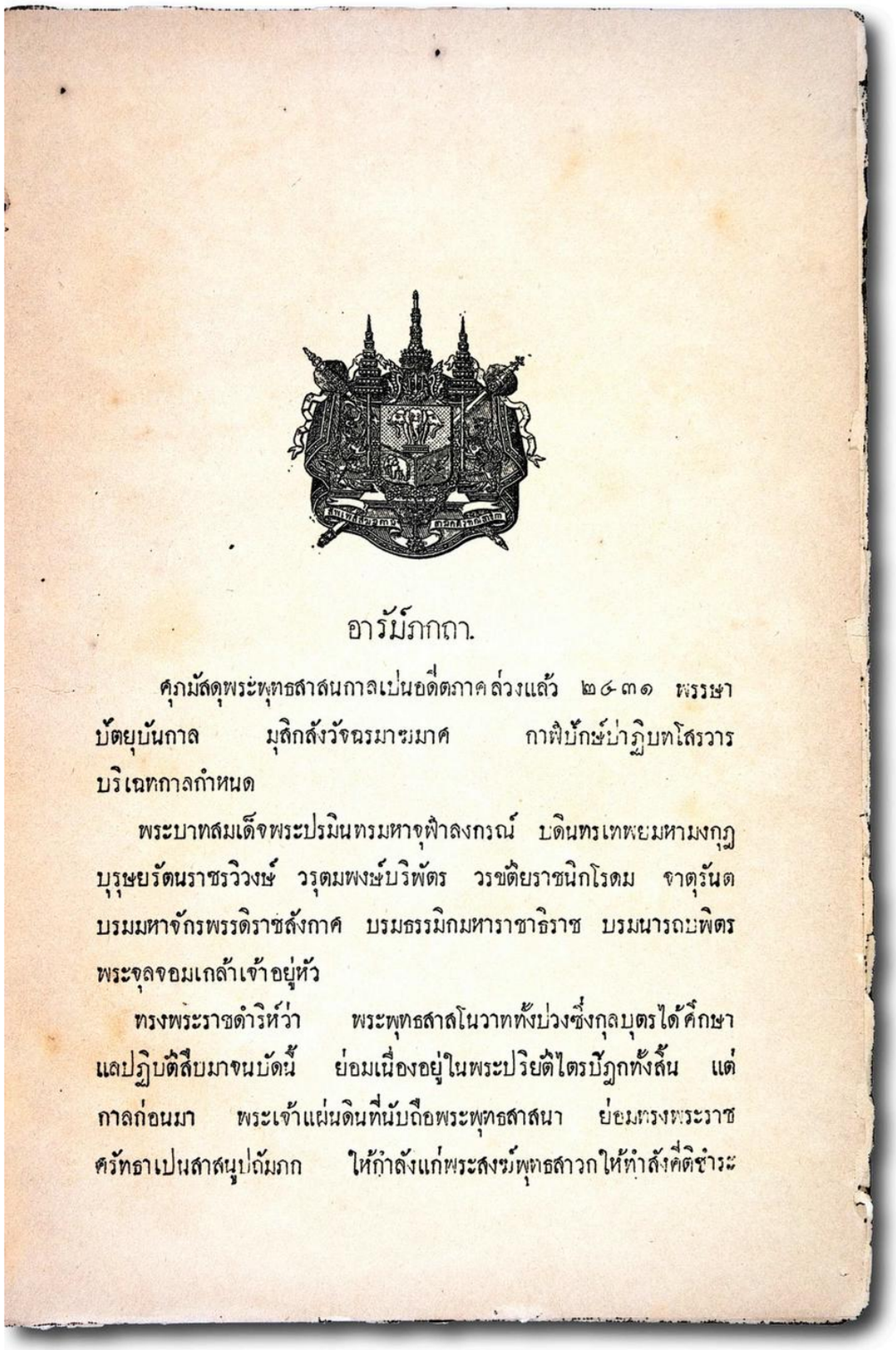

อารัมภกถา.

ศุภมัสดุพระพุทธสาสนกาลเปนอดีตภาคล่วงแล้ว ๒๔๓๑ พรรษา ปัตยุบันกาล มุสิกสังวัจฉรมาฆมาศ กาฬปักษ์ปาฏิบทโสรวาร บริเฉทกาลกำหนด

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ บดินทรเทพยมหามงกุฎ บุรุษยรัตนราชรวิวงษ์ วรุตมพงษ์บริพัตร วรขัตติยราชนิกโรดม จาตุรันต บรมมหาจักรพรรดิราชสังกาศ บรมธรรมิกมหาราชาธิราช บรมนารถบพิตร พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรงพระราชดำริห์ว่า พระพุทธสาสโนวาททั้งปวงซึ่งกุลบุตรได้ศึกษา แลปฏิบัติสืบมาจนบัดนี้ ย่อมเนื่องอยู่ในพระปริยัติไตรปิฎกทั้งสิ้น แต่กาลก่อนมา พระเจ้าแผ่นดินที่นับถือพระพุทธสาสนา ย่อมทรงพระราชศรัทธาเปนสาสนูปถัมภก ให้กำลังแก่พระสงฆ์พุทธสาวกให้ทำสังคีติชำระ

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘ โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

อารัมภกถา.

พระไตรปิฎกปริยัติธรรม หลายครั้งหลายคราว เปนราชประเพณีสืบมา แลจารึกเปนอักษรลงในใบลานเปนฉบับคัดลอกต่อกันไป จึ่งเปนฉบับแพร่หลายไปในประเทศที่นับถือพระพุทธสาสนาทั้งปวง แต่ก่อนมาประเทศที่นับถือพระพุทธสาสนา ยังมีอำนาจปกครองบ้านเมืองโดยลำพังตัว พระเจ้าแผ่นดินเปนผู้นับถือพระพุทธสาสนา ได้ทำนุบำรุงอุดหนุนการสาสนาอยู่หลายประเทศด้วยกัน คือ กรุงสยาม เมืองลังกา เมืองพม่า เมืองลาว เมืองเขมร เมื่อเกิดวิบัติอันตราย พระไตรปิฎกขาดสูญบกพร่องไปในเมืองใดก็ได้อาไศรยหยิบยืมกันมาลอกคัดคงฉบับบริบูรณ ถ่ายกันไปถ่ายกันมาได้ แต่ในกาลทุกวันนี้ ประเทศลังกาแลพม่า ตกอยู่ในอำนาจอังกฤษผู้ปกครองรักษาบ้านเมือง ไม่ได้นับถือพระพุทธสาสนา ก็ทำนุบำรุงแต่อาณาประชาราษฎรไพร่บ้านพลเมือง หาได้อุดหนุนการพระพุทธสาสนา เหมือนอย่างพระเจ้าแผ่นดินซึ่งนับถือพระพุทธสาสนาแต่ก่อน ไม่พระสงฆ์ซึ่งปฏิบัติตามพระพุทธสาสนา ก็ต่างคนต่างประพฤติตามลำพังตนคนที่ชั่วมากกว่าดีอยู่เปนธรรมดา ก็ชักพาให้พระปริยัติธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวิปริตผิดเพี้ยนไปตามอัธยาไศรย์ ส่วนเมืองเขมรนั้นเล่า ก็ตกอยู่ในอำนาจของฝรั่งเศษ ไม่มีกำลังที่จะอุดหนุนพระพุทธสาสนาให้เปนการมั่นคงถาวรไปได้ ส่วนเมืองลาวที่อยู่ในพระราชอาณาเขตรสยาม เจ้านายแลไพร่บ้านพลเมืองก็นับถือพระพุทธสาสนาวิปริตแปรปรวนไปด้วยเจือปนผีสางเทวดา จะเอาเปนหลักฐานมั่นคงก็ไม่ได้ ถ้าพระไตรปิฎกวิปริตเคลื่อนคลาศไปในเวลานี้ จะหาที่สอบสวนลอกคัดเหมือนอย่างแต่ก่อนนั้นไม่มีแล้ว การพระพุทธสาสนา

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ ฉบับ ภ.ป.ร. (ต้นฉบับปาฬิภาสา) พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘ โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ ฉบับ ภ.ป.ร. (ต้นฉบับปาฬิภาสา) พ.ศ. ๒๕๕๙

อารัมภกถา.

ยังเจริญมั่นคงถาวรอยู่แต่ในประเทศสยามนี้ประเทศเดียว จึ่งเปน เวลาสมควรที่จะสอบสวนพระไตรปิฎก ให้ถูกต้องบริบูรณแล้วสร้างขึ้นไว้ ให้มากฉบับแพร่หลาย จะได้เปนหลักฐานเชื้อสายของสาสนธรรม คำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสืบไปภายน่า ก็ธรรมอันใดที่ พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสสั่งสอน ย่อมเปนธรรมอันวิเศษอุดมยิ่ง ซึ่งจะ นำให้สัตว์พ้นจากทุกข์ภัยได้โดยจริงเปนธรรมวิเศษเที่ยงแท้ ย่อมจะ เปนที่ปรารถนาของผู้ซึ่งมีปัญญา ได้เล่าเรียนตริตรองแล้วปฏิบัติตาม ได้รับผลมากน้อยตามประสงค์ ก็คงจะยังมีผู้ซึ่งจะอยากเรียนรู้เพื่อ ปฏิบัติตามสืบไปภายน่าเปนแท้ จึ่งเปนธรรมที่ควรจะสงวนไว้ให้เปน ประโยชน์แก่ชนภายน่า ก็การสร้างพระไตรปิฎกในประเทศสยาม ที่มีมา แต่โบราณนั้น จารึกเปนอักษรขอมลงในใบลานเพื่อเปนของถาวรมั่นคง แต่กาลที่ทำเปนการลำบาก กว่าจะสำเร็จแต่ละคัมภีร์ก็เปนการเนิ่นช้ามาก ยากที่จะให้ฉบับพระปริยัติธรรมแพร่หลายไปได้ อนึ่งในสยามรัฐมณฑลนี้ แต่เดิมได้เคยใช้อักษรขอมเปนแบบฉบับมา จึ่งทำให้ชนเปนอันมาก เข้าใจเสียว่าอักษรขอมเปนของรองรับเนื้อความในพระพุทธสาสนา เมื่อ จะกล่าวโดยที่จริงแท้แล้ว ตัวอักษรไม่เปนประมาณ อักษรใดใดก็ควรใช้ได้ ทั้งสิ้น ประเทศอื่นที่นับถือพระพุทธสาสนา คือ ลังกา พม่า ลาว เขมร เปนต้น ก็สร้างพระไตรปิฎกด้วยอักษรตามประเทศของตน ๆ ทุกประเทศ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชดำริห์เหนการเช่นกล่าวมา แล้วข้างต้นนี้ จึ่งมีพระราชประสงค์ที่จะให้ได้ตรวจสอบพระไตรปิฎกให้ถูก ถว้นแล้วแลตีพิมพ์ด้วยอักษรสยาม เปนคัมภีร์ละเล่มหนึ่งบ้างสองเล่มบ้าง

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘ โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

อารัมภกถา.

เพราะทรงพระราชดำริห์เห็นว่า จะเปนประโยชน์ดีกว่าจารึกลงในใบลาน เรียงพิมพ์ครั้งหนึ่งตี ได้หลายร้อยฉบับ จะหยิบยกไปมาก็ไม่เปนการลำบาก ท่านผู้ที่จะดูสอบสวนก็ง่าย เพราะหนังสือคัมภีร์หนึ่งก็รวบรวมอยู่ในเล่มเดียวกันไม่กระจัดกระจายขาดตกบกพร่อง ถึงแม้ว่ากระดาดจะไม่เปนของมั่นคงถาวรเสมอด้วยใบลานก็จริงอยู่ แต่ตีพิมพ์ครั้งหนึ่งมากกว่าจารึกในใบลานหลายสิบเท่า แลถ้าเก็บรักษาไว้ ดี ๆ แล้ว ก็อยู่ทนนานได้นับด้วยร้อยปี เมื่อฉบับใดเปนประโยชน์ที่ต้องการมาก ก็ตีพิมพ์เพิ่มขึ้นได้อีกมากกว่าแลเร็วกว่าที่จะจารลงในใบลาน พระคัมภีร์พระปริยัติธรรมก็จะแพร่หลายสมบูรณในสยามรัฐมณฑลสืบไปภายน่า ทรงพระราชดำริห์เห็นเปนประโยชน์ดังนี้ จึงมีพระราชประสงค์ที่จะตีพิมพ์พระปริยัติธรรมขึ้นให้แพร่หลาย เปนการเกื้อกูลแก่ความตั้งมั่นของคำสอนแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสืบไปภายน่า

อีกประการหนึ่ง การซึ่งมีพระราชประสงค์จะตีพิมพ์พระปริยัติธรรมครั้งนี้ ได้มีพระราชหฤไทย์มุ่งหมายจะใคร่ให้ได้สำเร็จลง ทันกำหนดซึ่งทรงตั้งพระราชหฤไทย์ไว้ว่า ถ้าเสด็จดำรงอยู่ในศิริราชสมบัติได้ถึง ๒๕ ปี จะโปรดให้มีการมหกรรมฉลองพระไตรปิฎกนี้ ให้เปนการพระราชกุศลในมงคลสมัย ก็การซึ่งจะเสด็จดำรงอยู่ได้หรือมิได้ จนถึงกำหนดที่ว่านั้นก็เอาเปนประมาณแน่ไม่ได้ โดยธรรมดา แต่ทรงพระราชดำริห์ว่า การซึ่งทรงพระปรารภตรวจสอบพระไตรปิฎกแลสร้างขึ้นให้แพร่หลายนี้ จะเปนการมีคุณแก่ชนทั้งปวงทั่วไป นับว่าเปนการพระราชกุศลอันใหญ่ เปนไปในทางที่ชอบธรรม คงจะเปนเครื่องอุปถัมภ์ให้ได้สำเร็จดังพระบรมราชประสงค์ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ดำรัสสั่ง สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘ โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

อารัมภกถา.

เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงษ์ กรมพระภาณุพันธุวงษ์วรเดช เปนแม่กองจัดการที่จะตีพิมพ์พระไตรปิฎก แลโปรดเกล้า ฯ ให้เจ้าพนักงานอาราธนาพระบรมวงษานุวงษ์ซึ่งทรงผนวช แลพระราชาคณะถานานุกรมเปรียญผู้รู้พระปริยัติธรรม มาประชุมพึงพระราชดำริห์พระราชประสงค์แล้ว ได้แบ่งบันกันตรวจตราแก้ไขต้นฉบับส่งลงพิมพ์ แล้วสำเร็จบริบูรณตามพระบรมราชประสงค์

ทรงพระราชอุทิศส่วนพระราชกุศลในการซึ่งได้ทรงสร้างพระปริยัติธรรมครั้งนี้ แก่มหาชนนิกรทั่วไป ขอให้พระปริยัติธรรมอันตีพิมพ์ขึ้นไว้นี้ดำรงอยู่สืบไปสิ้นกาลนานเทอญ ฯะ

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘ โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

Transliteration of the Siamese alphabet and signs as used in the Pali text of this book.

Vowels.

Initial.	อ	or	อั	อา	อิ	อี	อุ	อู	เอ	โอ.
		a	á	á	i	í	u	ú	e	o.
Medial & final.			ั	า	ิ	ี	ุ	ู	เ	โ
Place.			over	after	over	under	before	consonants.		

Consonants.

ก์	ข์	ค์	ฆ์	ง	จ์	ฉ์	ช์	ฌ์	ญ์
k	kh	g	gh	ṅ	c	ch	j	jh	ñ
ฏ์	ฐ์	ฑ์	ฒ์	ณ์	ต์	ถ์	ท์	ธ์	น์
ṭ	ṭh	ḍ	ḍh	ṇ	t	th	d	dh	n
ป์	ผ์	พ์	ภ์	ม์	ย์	ร์	ล์	ว์	ส์	ห์	ฬ์	ํ
p	ph	b	bh	m	y	r	l	v	s	h	ḷ	ṃ.

Example.

อถ	อัตตา	อาสา	อิทฺธิ	อีฬิ	อุชุ	อูรุ	เอเก	โอโฆ.
atha	attá	ásá	iddhi	íḍí	uju	úrú	eke	ogho.

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘ โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

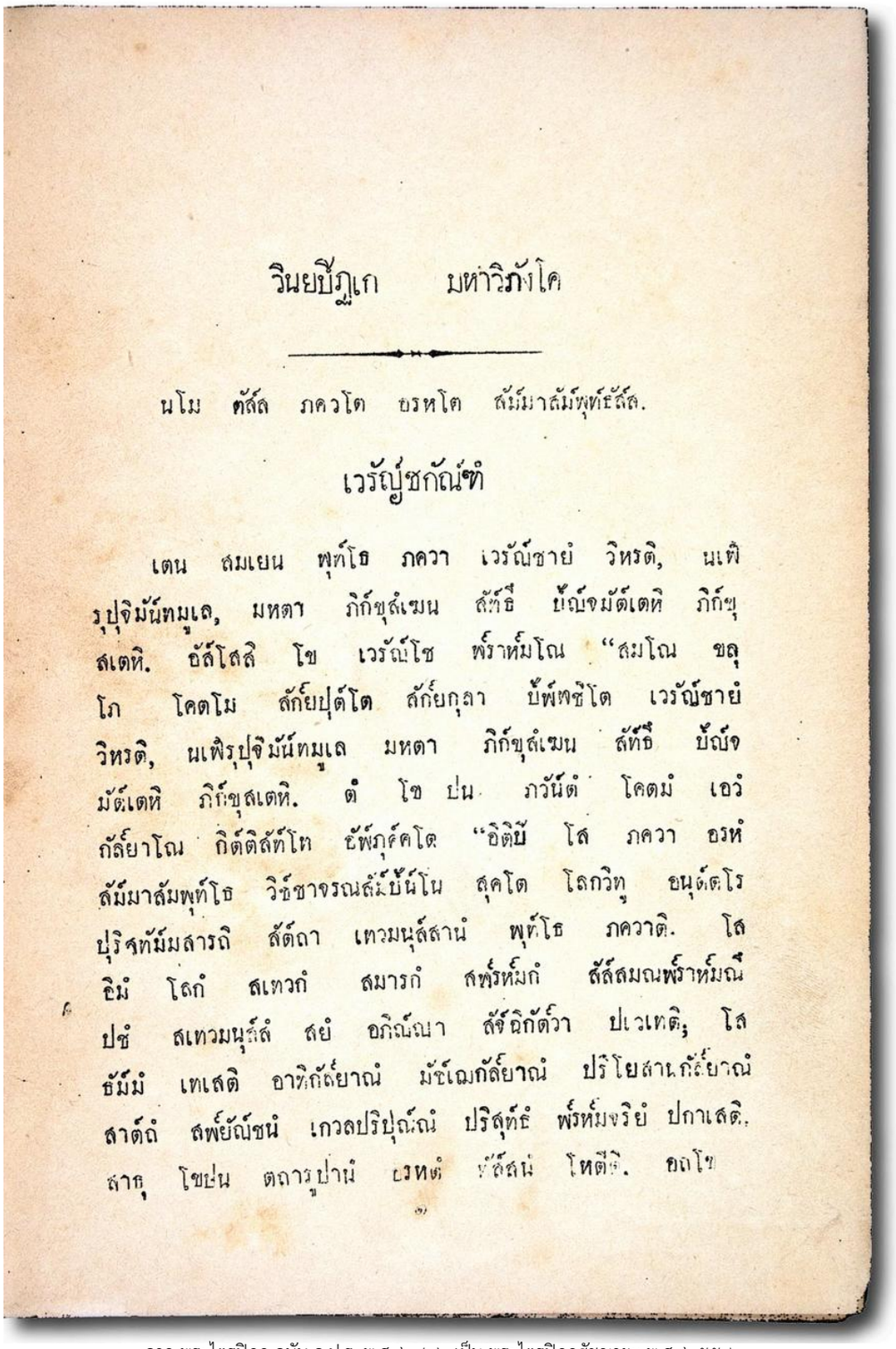

วินยปิฏเก มหาวิภังโค

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส.

เวรญฺชกณฺฑํ

เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา เวรญฺชายํ วิหรติ, นเฬรุปุจิมนฺทมูเล, มหตา ภิกฺขุสํเฆน สทฺธึ ปญฺจมตฺเตหิ ภิกฺขุสเตหิ. อสฺโสสิ โข เวรญฺโช พฺราหฺมโณ "สมโณ ขลุ โภ โคตโม สกฺยปุตฺโต สกฺยกุลา ปพฺพชิโต เวรญฺชายํ วิหรติ, นเฬรุปุจิมนฺทมูเล มหตา ภิกฺขุสํเฆน สทฺธึ ปญฺจมตฺเตหิ ภิกฺขุสเตหิ. ตํ โข ปน ภวนฺตํ โคตมํ เอวํ กลฺยาโณ กิตฺติสทฺโท อพฺภุคฺคโต "อิติปิ โส ภควา อรหํ สมฺมาสมฺพุทฺโธ วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน สุคโต โลกวิทู อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ สตฺถา เทวมนุสฺสานํ พุทฺโธ ภควาติ. โส อิมํ โลกํ สเทวกํ สมารกํ สพฺรหฺมกํ สสฺสมณพฺราหฺมณึ ปชํ สเทวมนุสฺสํ สยํ อภิญฺญา สจฺฉิกตฺวา ปเวเทติ; โส ธมฺมํ เทเสติ อาทิกลฺยาณํ มชฺเฌกลฺยาณํ ปริโยสานกลฺยาณํ สาตฺถํ สพฺยญฺชนํ เกวลปริปุณฺณํ ปริสุทฺธํ พฺรหฺมจริยํ ปกาเสติ. สาธุ โขปน ตถารูปานํ อรหตํ ทสฺสนํ โหตีติ. อถโข

จาก พระไตรปิฎก ฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. ๒๔๓๖ เป็น พระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระไตรปิฎกปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่มนี้ ปัจจุบันได้รับการขนานนามว่า พระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม เป็นต้นฉบับสำคัญในการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐ และการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล อักขะระโรมัน พ.ศ. ๒๕๔๘ โครงการพระไตรปิฎกสากลได้อนุรักษ์ต้นฉบับนี้ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางภาพ และพิมพ์เป็นฉบับอ้างอิงสากล พ.ศ. ๒๕๕๔ และจัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. ๒๕๕๙

พระสัมโมทนียกถา

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปรินายก
องค์พระสังฆราชูปถัมภ์โครงการพระไตรปิฎกสากล

กองทุนสนทนาธัมม์นำสุข
ท่านผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค
ผู้จัดพิมพ์

พุทธศักราช ๒๕๔๒

พระไตรปิฎกสากล

สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

... บัดนี้ ได้มีการปริวรรตอักษรที่พิมพ์พระไตรปิฎก ฉบับมหาสังคายนาสากลนานาชาติ ครั้งสำคัญฉบับนี้ จากต้นฉบับภาษาปาฬิเป็นอักษรโรมัน ท่านผู้หญิงมณีรัตน์ บุนนาค ได้อนุโมทนาและเป็นประธานอุปถัมภ์การพิมพ์เผยแผ่ให้แพร่หลายในนานาอารยประเทศ เนื่องในวโรกาสมหามงคลสมัยที่สมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระมหากษัตริย์พุทธมามกะแห่งสยามประเทศ ทรงเจริญพระชนมพรรษา ๗๒ ในปีพระพุทธศักราช ๒๕๔๒

อาตมภาพขออนุโมทนาสาธุการในมหากุศลนี้ และขออัญเชิญอานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย อานุภาพแห่งพระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ พระธัมมขันธ์ พร้อมทั้งอานุภาพแห่งพระสยามเทวาธิราช และพรหมเทพเทวาทั้งหลายในสากลจักรวาล ได้ดลบันดาลให้เกิดความสุขสวัสดี เกิดเป็นพระพรชัยมงคลน้อมถวายสมเด็จบรมบพิตรพระราชสมภารเจ้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ บรมธัมมิกมหาราช พร้อมทั้งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สองพระองค์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ผู้ทรงมีพระราชหฤทัยเลื่อมใสในพระบวรพุทธศาสนา ให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน พร้อมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์

ขอมหากุศลนี้จงเป็นกุศลเหตุให้พรหมเทพเทวา มนุษย์ และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ร่วมอนุโมทนาสาธุการ ผู้บริจาคทรัพย์เป็นธัมมทาน และผู้ร่วมงานสร้าง “พระไตรปิฎกมหาสังคายนาสากลนานาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๐” ฉบับอักษรโรมัน ฉบับแรกของโลก ที่พิมพ์ขึ้นในประเทศไทยนี้ เพื่อได้มีความสุขความเจริญทั่วกัน เทอญ.

(สมเด็จพระญาณสังวร)
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วันที่ ๓๐ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๔๒

ส่วนหนึ่งของพระสัมโมทนียกถา ดูรายละเอียดได้ที่พระไตรปิฎกสากล อักษรโรมัน พ.ศ. ๒๕๕๔
ปัจจุบันโครงการพระไตรปิฎกสากลได้พัฒนา พระไตรปิฎกสากล อักษรโรมัน เป็น ฉบับสัชฌายะ พิมพ์ด้วย “สัททะอักขะระ-ปาฬิ”

สนทนาธัมม์นำสุข

กองทุนสนทนาธัมม์นำสุข ท่านผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค
ในพระสังฆราชูปถัมภ์สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปริณายก

บทนำ
ความสำคัญของพระไตรปิฎกปาฬิ

พระธรรมปิฎก
(ป. อ. ปยุตโต)

พุทธศักราช ๒๕๔๕

สนทนาธัมม์นำสุข

กองทุนสนทนาธัมม์นำสุข ท่านผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค
ในพระสังฆราชูปถัมภ์สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปริณายก

พระไตรปิฎกสากล

ความสำคัญของพระไตรปิฎก

พระธรรมปิฎก
(ป. อ. ปยุตโต)

...บัดนี้ กองทุนสนทนาธัมม์นำสุขฯ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ฯ ได้นำพระไตรปิฎกฉบับฉัฏฐสังคีติ ที่สอบทานโดยสงฆ์เถรวาทนานาชาตินี้ มาจัดพิมพ์ด้วยอักษรโรมันที่เป็นสากลแก่ผู้อ่านในนานาประเทศ

จากการดำเนินการด้วยความเพียรพยายามอย่างตั้งใจจริง และโดยกระบวนวิธีที่รอบคอบ รัดกุม จึงมีรายงานของคณะผู้ทำงานว่า ได้พบพระไตรปิฎกฉบับฉัฏฐสังคีติที่พิมพ์ต่างวาระและสามารถกำหนดแยกได้ระหว่างฉบับต้นร่างกับฉบับที่พิมพ์เป็นผลงานอันได้ทวนทานแล้ว ตลอดจนรู้เข้าใจฉบับที่พิมพ์ครั้งต่อๆ มาได้ตามเป็นจริง ทำให้ได้ต้นฉบับที่มั่นใจที่สุดกับทั้งยังได้สอบทานกับพระไตรปิฎกฉบับอักษรต่างๆ ของหลายประเทศซ้ำอีกครั้งหนึ่งด้วย เหมือนกับทำให้จุดหมายของฉัฏฐสังคีติบรรลุผลสมบูรณ์...

...หวังว่า พระไตรปิฎกสากล อักษรโรมัน ฉบับมหาสังคายนาสากลนานาชาติ ที่กองทุนสนทนาธัมม์นำสุข ท่านผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค ในพระสังฆราชูปถัมภ์ฯ ดำเนินการพิมพ์เผยแพร่ไปทั่วโลกนี้ จะเป็นสื่อที่เสมือนพระธัมมทูตผู้จาริกไปกว้างไกลโดยทำหน้าที่แสดงธัมมะอันงามในเบื้องต้น งามในท่ามกลาง และงามตราบสุดท้าย ตามพระพุทธโอวาทที่ทรงส่งพระสาวกรุ่นแรกไปประกาศพระศาสนา เพื่อให้สัมฤทธิ์จุดหมายแห่งการแผ่ขยายประโยชน์สุขแก่พหูชน คือ ประชาชาวโลกทั้งมวลสืบไป.

พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต)

วันที่ ๙ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๔๙

ส่วนหนึ่งของบทนำ ดูรายละเอียดได้ที่พระไตรปิฎกสากล อักษรโรมัน พ.ศ. ๒๕๕๔
ปัจจุบันโครงการพระไตรปิฎกสากลได้พัฒนา พระไตรปิฎกสากล อักษรโรมัน เป็น ฉบับสัชฌายะ พิมพ์ด้วย “สัททะอักขะระ-ปาฬิ”

ภิก๊ขุปาติโมก๊ขปาฬิ

การจัดทำต้นฉบับ

อักขรวิธีจากต้นฉบับ พุทธศักราช ๒๔๓๖

พระไตรปิฎกปาฬิจุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช

ชุด ๑๓ อักขะระ

พุทธศักราช ๒๕๕๙

สิกฺขํ ปจฺจกฺขาย ทุพฺพลฺยํ อาวิกตฺวา เมถุนํ ธมฺมํ ปฏิเสวติ, โส อาคโต อุปสมฺปาเทตพฺโพ. เอวญฺจ ปน ภิกฺขเว อิมํ สิกฺขาปทํ อุทฺทิเสยฺยาถ "โย ปน ภิกฺขุ ภิกฺขูนํ สิกฺขาสาชีวสมาปนฺโน สิกฺขํ อปจฺจกฺขาย ทุพฺพลฺยํ อนาวิกตฺวา เมถุนํ ธมฺมํ ปฏิเสเวยฺย อนฺตมโส ติรจฺฉานคตายปิ, ปาราชิโก โหติ อสํวาโสติ. ฯ

1. เมถุนธัมมสิกขาปทํ 1-85

[เม·ถุนะ·ธัม·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุเสพเมถุน

ภินฺนปฏฺฐโรติ ภิกฺขุ. สามญฺญาย ภิกฺขุ. ปฏิญฺญาย ภิกฺขุ เอหิภิกฺขูติ ภิกฺขุ. ตีหิ สรณคมเนหิ อุปสมฺปนฺโนติ ภิกฺขุ. ภทฺโรติ* ภิกฺขุ. สาโรติ ภิกฺขุ. เสโขติ ภิกฺขุ. อเสโขติ ภิกฺขุ. สมคฺเคน สํเฆน ญตฺติจตุตฺเถน กมฺเมน อกุปฺเปน ฐานารเหน อุปสมฺปนฺโนติ ภิกฺขุ. ตตฺร ยฺวายํ ภิกฺขุ สมคฺเคน สํเฆน ญตฺติจตุตฺเถน กมฺเมน อกุปฺเปน ฐานารเหน อุปสมฺปนฺโน, อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปโต ภิกฺขูติ.

สิกฺขาติ: ติสฺโส สิกฺขา อธิสีลสิกฺขา อธิจิตฺตสิกฺขา อธิปญฺญาสิกฺขา, ตตฺร ยายํ อธิสีลสิกฺขา, อยํ อิมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตา สิกฺขาติ.

สาชีวํ นามะ ยํ ภควตา ปญฺญตฺตํ สิกฺขาปทํ, เอตํ สาชีวํ

---

* อนุปุพฺเพน ภทฺโรตฺยาทีสุ จตูสุ ปาเฐสุ อิติสทฺทา สพฺพตฺถ น ทิสฺสนฺติ.

pabbajjaṁ labheyyāma upasampadaṁ, idānipi mayaṁ vipassakā kusalānaṁ dhammānaṁ pubbarattāpararattaṁ bodhipakkhikānaṁ dhammānaṁ bhāvanānuyogamanuyuttā vihareyyāma. sādhu, bhante ānanda, bhagavato etamatthaṁ ārocehī"ti. "evamāvuso"ti kho| āyasmā 1L80
ānando vesālikānaṁ vajjiputtakānaṁ paṭissuṇitvā yena bhagavā tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā bhagavato etamatthaṁ ārocesi.

83 "aṭṭhānametaṁ|, ānanda, anavakāso yaṁ tathāgato vajjīnaṁ| vā 1B56; 1Kh72
vajjiputtakānaṁ vā kāraṇā sāvakānaṁ pārājikaṁ sikkhāpadaṁ paññattaṁ samūhaneyyā"ti.

84 atha| kho bhagavā etasmiṁ nidāne etasmiṁ pakaraṇe dhammiṁ 1Ch¹28, 1Ch²28
kathaṁ katvā bhikkhū āmantesi— "yo, bhikkhave[38], sikkhaṁ apaccakkhāya dubbalyaṁ anāvikatvā methunaṁ dhammaṁ paṭisevati so āgato na upasampādetabbo|. yo ca kho, bhikkhave[39], sikkhaṁ| paccakkhāya 1S42; 1C42
dubbalyaṁ āvikatvā methunaṁ dhammaṁ paṭisevati| so āgato 1L81
upasampādetabbo. evañca pana, bhikkhave, imaṁ sikkhāpadaṁ uddiseyyātha—

44. 85 **"yo| pana bhikkhu bhikkhūnaṁ sikkhāsājīvasamāpanno sikkhaṁ apaccakkhāya[40] dubbalyaṁ anāvikatvā methunaṁ dhammaṁ paṭiseveyya, antamaso tiracchānagatāyapi, pārājiko hoti asaṁvāso"**ti. (1:**1**) 1Mc30

1Kh73

1. **เมถุนธัมมสิก์ขาปทํ** 1-85 3P¹24

[เม•ถุนะ•ธัม•มะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุเสพเมถุน

ti 1D36

bhikkhu, bhinnapaṭidhāroti bhikkhu, saṁhaṇaya bhikkhu, paṭiṁhaya bhikkhu|, ehi bhikkhūti bhikkhu, tīhi saraṇagamanehi upasampannoti| 1N30; 1L82
bhikkhu, bhadro bhikkhu, sāro bhikkhu, sekho bhikkhu, asekho bhikkhu, samaggena saṁghena ñatticatutthena kammena akuppena ṭhānārahena upasampannoti bhikkhu. tatra| yvāyaṁ bhikkhu samaggena saṁghena 1Kh74
ñatticatutthena kammena akuppena ṭhānārahena upasampanno, ayaṁ imasmiṁ atthe adhippeto bhikkhūti.

88 [42]**sikkhā**ti| tisso sikkhā— adhisīlasikkhā, adhicittasikkhā, 87V26
adhipaññāsikkhā|. tatra yāyaṁ adhisīlasikkhā, ayaṁ imasmiṁ atthe 1S43
adhippetā sikkhāti.

89 **sājīvaṁ** nāma yaṁ bhagavatā paññattaṁ sikkhāpadaṁ, etaṁ sājīvaṁ nāma|. tasmiṁ sikkhati, tena| vuccati sājīvasamāpannoti. 1C43; 1L83

pabbajjaṁ labheyyāma upasampadaṁ, idānipi mayaṁ vipassakā kusalānaṁ dhammānaṁ pubbarattāpararattaṁ bodhipakkhikānaṁ dhammānaṁ bhāvanānuyogamanuyuttā vihareyyāma. sādhu, bhante ānanda, bhagavato etamatthaṁ ārocehī"ti. "evamāvuso"ti kho| āyasmā ānando vesālikānaṁ vajjiputtakānaṁ paṭissuṇitvā yena bhagavā tenupasaṅkami; upasaṅkamitvā bhagavato etamatthaṁ ārocesi. 1**L**80

83 "aṭṭhānametaṁ|, ānanda, anavakāso yaṁ tathāgato vajjīnaṁ| vā vajjiputtakānaṁ vā kāraṇā sāvakānaṁ pārājikaṁ sikkhāpadaṁ paññattaṁ samūhaneyyā"ti. 1**B**56; 1**Kh**72

84 atha| kho bhagavā etasmiṁ nidāne etasmiṁ pakaraṇe dhammiṁ kathaṁ katvā bhikkhū āmantesi— "yo, bhikkhave[38], sikkhaṁ apaccakkhāya dubbalyaṁ anāvikatvā methunaṁ dhammaṁ paṭisevati so āgato na upasampādetabbo|. yo ca kho, bhikkhave[39], sikkhaṁ| paccakkhāya dubbalyaṁ āvikatvā methunaṁ dhammaṁ paṭisevati| so āgato upasampādetabbo. evañca pana, bhikkhave, imaṁ sikkhāpadaṁ uddiseyyātha— 1**Ch**^{1}28, 1**Ch**^{2}28; 1**S**42; 1**C**42; 1**L**81

44. 85 **"yo| pana bhikkhu bhikkhūnaṁ sikkhāsājīvasamāpanno sikkhaṁ apaccakkhāya[40] dubbalyaṁ anāvikatvā methunaṁ dhammaṁ paṭiseveyya, antamaso tiracchānagatāyapi, pārājiko hoti asaṁvāso"**ti. (1:**1**) 1**Mc**30

1**Kh**73

1. **เมถุนธัม์มสิก์ขาปทํ** 1-85

[เม•ถุนะ•ธัม•มะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุเสพเมถุน

3**P**^{1}24

ti 1**D**36

bhikkhu, bhinnapaṭadharoti bhikkhu, samannaya bhikkhu, paṭinnaya bhikkhu|, ehi bhikkhūti bhikkhu, tīhi saraṇagamanehi upasampannoti| bhikkhu, bhadro bhikkhu, sāro bhikkhu, sekho bhikkhu, asekho bhikkhu, samaggena saṁghena ñatticatutthena kammena akuppena ṭhānārahena upasampannoti bhikkhu. tatra| yvāyaṁ bhikkhu samaggena saṁghena ñatticatutthena kammena akuppena ṭhānārahena upasampanno, ayaṁ imasmiṁ atthe adhippeto bhikkhūti. 1**N**30; 1**L**82; 1**Kh**74

88 [42]**sikkhā**ti| tisso sikkhā— adhisīlasikkhā, adhicittasikkhā, adhipaññāsikkhā|. tatra yāyaṁ adhisīlasikkhā, ayaṁ imasmiṁ atthe adhippetā sikkhāti. 87**V**26; 1**S**43

89 **sājīvaṁ** nāma yaṁ bhagavatā paññattaṁ sikkhāpadaṁ, etaṁ sājīvaṁ nāma|. tasmiṁ sikkhati, tena| vuccati sājīvasamāpannoti. 1**C**43; 1**L**83

1-85(1)

yo pana bhikkhu
"โย ปน ภิกฺขุ
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

bhikkhūnaṁ sikkhāsājīvasamāpanno
ภิกฺขูนํ สิกฺขาสาชีวสมาปนฺโน
[ภิก ขู นังํ สิก ขา สา ลี วะสะ มา ปัน โน]

sikkhaṁ appaccakkhāya
สิกฺขํ อปฺปจฺจกฺขาย
[สิก ขังํ อัป ปัจ จัก ขา ยะ]

dubbalyaṁ anāvikatvā
ทุพฺพลฺยํ อนาวิกัตฺวา
[ดุบ บะ ลยังํ อะ นา วิ กะ ตวา]

methunaṁ dhammaṁ
เมถุนํ ธัมฺมํ
[เม ถุ นังํ ธัม มังํ]

paṭiseveyya antamaso
ปฏิเสเวยฺย อันฺตมโส
[ปะ ฏิ เส เว็ย ยะ อัน ตะมะ โส]

tiracchānagatāyapīti
ติรัจฺฉานคตายปิ
[ติ รัจ ฉา นะคะ ตา ยะ ปิ]

1-85(2)

pārājiko hoti
ปาราชิโก โหติ;
[ปา รา ลิ โก โห ติ]

asaṁvāsoti
อสํวาโส".[2]
[อะ สังํ วา โส]

1. **methunadhammasikkhāpadaṁ** 1-85
เมถุนธัมฺมสิกฺขาปทํ
[เม ถุนะ ธัม มะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเสพเมถุน

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฆ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ฉ]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ยํ [ย]
รํ [ร]
ลํ [ล]
วํ [ว]
สํ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-85(1) "โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขูนํ[4] สิกฺขาสาชีวสมาปนฺโน[5]
[ภิก ขู นังํ สิก ขา สา ลี วะสะ มา ปัน โน]

สิกฺขํ[6] อปฺปจฺจกฺขาย[7]
[สิก ขังํ อัป ปัจ จัก ขา ยะ]

ทุพฺพลฺยํ[8] อนาวิกัตฺวา[9]
[ดุบ บะ ลยังํ อะ นา วิ กะ ตฺวา]

เมถุนํ[10] ธัมฺมํ[11]
[เม ถุ นังํ ธัม มังํ]

ปฏิเสเวยฺย[12] อนฺตมโส
[ปะ ฏิ เส เว็ย ยะ อัน ตะมะ โส]

ติรจฺฉานคตายปิ[14]
[ติ รัจ ฉา นะถะ ตา ยะ ปิ]

1-85(2) ปาราชิโก[1] โหติ;[2]
[ปา รา ลิ โก โห ติ]

อสํวาโส".[2]
[อะ สังํ วา โส]

1. เมถุนธัมฺมสิกฺขาปทํ 1-85
[เม ถุนะ ธัม มะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเสพเมถุน

ปาฬิภาสา

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ล]
ฌ็ [ณ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-85(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขูนํ[4] **สิก๎ขาสาชีวสมาปัน๎โน**[5]
ภิกขุทั้งหลาย ถึงพร้อมด้วยสิกขาบทและสาชีพ

สิก๎ขํ[6] **อัป๎ปัจ๎จัก๎ขาย**[7]
สิกขา,การศึกษา ไม่บอกคืน

ทุพ๎พัล๎ยํ[8] **อนาวิกัต๎วา**[9]
ผู้ทุรพล ไม่กระทำให้แจ่มแจ้ง

เมถุนํ[10] **ธัม๎มํ**[11]
เมถุน ธัมม์

ปฏิเสเวย๎ย[12] **อัน๎ตมโส**[13]
พึงเสพ โดยที่สุด

ติรัจ๎ฉานคตายปิ[14]
แม้ในสัตว์ดิรัจฉาน

ภาคแปล

1-85(2) **ปาราชิโก**[1] **โหติ**[2]
ปาราชิกะ ย่อมเป็น

อสํวาโส[2]
การไม่อยู่ร่วม

1. **เมถุนธัม๎มสิก๎ขาปทํ** 1-85
[**เม**·ถุนะ·**ธัม**·มะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดัง**ํ]
ห้ามภิกขุเสพเมถุน

1. อาปัต๎ติปาราชิก
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

พระไตรปิฎกสากล
อักขะระปาฬิ-ชาติพันธุ์ไต

ชุด ๑๓ อักขะระ

พุทธศักราช ๒๕๕๙

อักขรวิธีจากต้นฉบับ

พระไตรปิฎกปาฬิจุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช

พุทธศักราช ๒๔๓๖

สนทนาธัมม์นำสุข
พ.ศ. 2559

ภิก์ขุปาติโมก์ขปาฬิ
[ภิก ขุ ปา ติ โม๊ก ขะ ปา ฬิ]

ปุพ์พกิจ์จ
[ปุบ บะ กิจ จะ]

0-0(1) อุโปสถกรณโต; [1]
[อุ โป สะถะกะระณะ โต]

ปุพ์เพ[2] นววิธํ; [3]
[ปุบ เบ นะ วะวิ ธัง]

ปุพ์พกิจ์จํ; [4]
[ปุบ บะ กิจ จัง]

กาตัพ์พํ[5] โหติ. [6]
[กา ตับ บัง โห ติ]

ตัณฐานสัมมัชชนัญ์จ; [7]
[ตัณ ฐา นะ สัม มัล ละ นัญ จะ]

ตัต์ถ[8] ปทีปุช์ชลนัญ์จ; [9]
[ตัต ถะ ปะ ดี ปุล ละละ นัญ จะ]

อาสนปัญ์ญปนัญ์จ; [10]
[อา สะนะ ปัญ ญะปะ นัญ จะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ภิก๊ขุปาติโมก๊ขปาฬิ

[ภิก ขุ ปา ติ โม๊ก ขะ ปา ฬิ]

ปุพ๎พกิจ๎จ

[ปุบ บะ กิจ จะ]

0-0(1) **อุโปสถกรณโต**[1]

การกระทำอุโปสถ

ปุพ๎เพ[2] **นววิธํ**[3]

ก่อน,เบื้องต้น เก้าอย่าง

ปุพ๎พกิจ๎จํ[4]

กิจที่ต้องทำก่อน

กาตัพ๎พํ[5] **โหติ**[6]

พึงกระทำ ย่อมเป็น

ตัณ๎ฐานสัม๎มัช๎ชนัญ๎จ[7]

การกวาดสถานที่นั้น ด้วย

ตัต๎ถ[8] **ปทีปุช๎ชลนัญ๎จ**[9]

นั้น ก็การตามประทีป

อาสนปัญ๎ญปนัญ๎จ[10]

การปูลาดที่นั่ง ก็ดี

ปุพ๎พกรณ ปุพ๎พกิจ๎จ

กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

ปานียปริโภชนียูปัฏฺฐปนํ[11]จ;
[ปา·นี·ยะปะริ·โภ·ละ·นี ยู·ปัฏ·ฐะปะ·นัญ·จะ]

ฉัน์ทารหานํ[12] ภิกฺขูนํ;[13]
[ฉัน·ดา·ระ·หา·นังํ ภิก·ขู·นังํ]

ฉัน์ทาหรณัญฺจ.[14]
[ฉัน·ดา·หะระ·ณัญ·จะ]

0-0(3) ตัต์ถ[1] ปุริมานิ[2] จัต์ตาริ;[3]
[ตัต·ถะ ปุ·ริ·มา·นิ จัต·ตา·ริ]

ภิกฺขูนํ[4] วัต์ตํ[5] ชานัน์เตหิ;[6]
[ภิก·ขู·นังํ วัต·ตังํ ลา·นัน·เต·หิ]

อารามิเกหิปิ[7] ภิกฺขูหิปิ;[8]
[อา·รา·มิ·เก·หิ·ปิ ภิก·ขู·หิ·ปิ]

กตานิ[9] ปรินิฏฺฐิตานิ[10] โหน์ติ.[11]
[กะ·ตา·นิ ปะ·ริ·นิฏ·ฐิ·ตา·นิ โห็น·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ปานียปริโภชนียูปัฏฐปนัญจ[11]
ก็ การเข้าไปตั้งไว้ซึ่งน้ำดื่มน้ำใช้

ฉัน์ทารหานํ[12] **ภิก์ขูนํ**[13]
ผู้สมควรแก่ฉันทะ ภิกขุทั้งหลาย

ฉัน์ทาหรณัญจ[14]
การนำฉันทะ ก็ดี

0-0(3) **ตัต์ถ**[1] **ปุริมานิ**[2] **จัต์ตาริ**[3]
นั้น ก่อน สี่

ภิก์ขูนํ[4] **วัต์ตํ**[5] **ชานัน์เตหิ**[6]
ภิกขุทั้งหลาย ข้อประพฤติ ผู้รู้อยู่

อารามิเกหิปิ[7] **ภิก์ขูหิปิ**[8]
แม้ด้วยผู้อาศัยอยู่ในวัด แม้ด้วยภิกขุทั้งหลาย

กตานิ[9] **ปรินิฏ์ฐิตานิ**[10] **โหน์ติ**[11]
กระทำแล้ว จบแล้ว ย่อมเป็น

สนทนาธัมม์นำสุข
พ.ศ. 2559

0-0(4)

ฉัน์ทาหรณปาริสุท์ธิอาหรณานิ[1] ปน;[2]
[ฉัน·ดา·หะระณะ·ปา·ริ·สุด·ธิ·อา·หะระ·ณา·นิ ป**ะ**·น**ะ**]

อิมิส์สํ[3] สีมายํ;[4]
[อิ·มิส·สังํ สี·มา·ยังํ]

หัต์ถปาสํ[5] วิชหิต์วา;[6]
[หัต·ถะ·ปา·สังํ วิ·ละ·หิ·ตฺวา]

นิสิน์นานํ[7] ภิก์ขูนํ;[8]
[นิ·สิน·นา·นังํ ภิก·ขู·นังํ]

อภาวโต[9] นัต์ถิ.[10]
[อ**ะ**·ภา·วะ·**โ**ต นัต·ถิ]

0-0(5)

อุตุก์ขานํ[1] นาม[2]
[อุ·ตุก·ขา·นังํ นา·ม**ะ**]

เอต์ตกํ[3] อติก์กัน์ตํ[4]
[เอ็ต·ตะ·กังํ อ**ะ**·ติก·กัน·ตังํ]

เอต์ตกํ[5] อวสิฏฺฐัน์ติ[6]
[เอ็ต·ตะ·กังํ อ**ะ**·วะ·สิฏฺ·ฐัน·ติ]

เอวํ[7] อุตุอาจิก์ขณํ.[8]
[**เ**อ·วังํ อุ·ตุ·อา·จิก·ขะ·ณังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เ**อ]	[**โ**อ]	[อังํ]

0-0(4) **ฉัน์ทาหรณปาริสุท์ธิอาหรณานิ**[1] **ปน**[2]
นำฉันทะและนำความบริสุทธิ์มา ก็

อิมิส์สํ[3] **สีมายํ**[4]
นี้ สีมา

หัต์ถปาสํ[5] **วิชหิต์วา**[6]
ช่วงแขน เว้นแล้ว

นิสิน์นานํ[7] **ภิก์ขูนํ**[8]
นั่งแล้ว ภิกขุทั้งหลาย

อภาวโต[9] **นัต์ถิ**[10]
ความไม่มี ไม่มี

0-0(5) **อุตุก์ขานํ**[1] **นาม**[2]
การบอกฤดูกาล ชื่อ

เอต์ตกํ[3] **อติก์กัน์ตํ**[4]
ประมาณเท่านี้ ล่วงไปแล้ว

เอต์ตกํ[5] **อวสิฏ์ฐัน์ติ**[6]
ประมาณเท่านี้ เหลือ

เอวํ[7] **อุตุอาจิก์ขณํ**[8]
อย่างนี้ การบอกฤดู

0-0(6)

อุตูนีธ[1] ปน[2]
[อุ·ตู·นี·ธะ ปะ·นะ]

สาสเน[3] เหมันตคิมฺหวัสฺสานานํ[4]
[สา·สะ·เน เห·มัน·ตะ·คิ·มฺหะ·วัส·สา·นา·นัง]

วเสน[4] ตีณิ[5] โหนฺติ.[6]
[วะ·เส·นะ ตี·ณิ โห๊น·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0 -0(6) **อุตูนีธ**[1] **ปน**[2]

ฤดูกาลในศาสนานี้ ก็

สาสเน[3] **เหมัน์ตคิม์หวัส์สานานํ**[4]

พระศาสนา ฤดูหนาว ฤดูร้อน ฤดูฝน

วเสน[4] **ตีณิ**[5] **โหน์ติ**[6]

อำนาจ สาม ย่อมเป็น

0-0(7)

อยํ[1] เหมันฺโต[2] ตุ[3]
[อะ·ยัง เห·มัน·โต ตุ]

อิสฺมิญฺจ[4] อุตุมฺหิ[5]
[อิ·สฺมิญ·จะ อุ·ตุ·มฺหิ]

อัฏฺฐ[6] อุโปสถา[7]
[อัฏ·ฐะ อุ·โป·สะ·ถา]

อิมินา[8] ปักฺเขน[9]
[อิ·มิ·นา ปัก·เข·นะ]

เอโก[10] อุโปสโถ[11] สํมปัตฺโต[12]
[เอ·โก อุ·โป·สะ·โถ สัม·ปัต·โต]

สัตฺต[13] อุโปสถา[14] อวสิฏฺฐาติ.[15]
[สัต·ตะ อุ·โป·สะ·ถา อะ·วะ·สิฏ·ฐา·ติ]

0-0(8)

เอวํ[1] สพฺเพหิ[2]
[เอ·วัง สับ·เบ·หิ]

อายสฺมนฺเตหิ[3] อุตุกฺขานํ[4]
[อา·ยะ สฺมัน·เต·หิ อุ·ตุก·ขา·นัง]

ธาเรตพฺพํ.[5]
[ธา·เร·ตับ·บัง]

สาธุ[6] ภนฺเต[7]
[สา·ธุ ภัน·เต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

0-0(7)

อยํ[1] **เหมันโต**[2] **ตุ**[3]
นี้ เป็นฤดูหนาว ส่วนว่า

อิสฺมิญฺจ[4] **อุตุมฺหิ**[5]
นี้ก็ ฤดูกาล

อฏฺฐ[6] **อุโปสถา**[7]
แปด อุโปสถทั้งหลาย

อิมินา[8] **ปกฺเขน**[9]
นี้ ฝ่าย

เอโก[10] **อุโปสโถ**[11] **สมฺปตฺโต**[12]
หนึ่ง อุโปสถ ถึงพร้อมแล้ว

สตฺต[13] **อุโปสถา**[14] **อวสิฏฺฐาติ**[15]
เจ็ด อุโปสถทั้งหลาย เหลือ

0-0(8)

เอวํ[1] **สพฺเพหิ**[2]
อย่างนี้ ทั้งหมด

อายสฺมนฺเตหิ[3] **อุตุกฺขานํ**[4]
ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย การบอกฤดูกาล

ธาเรตพฺพํ[5]
พึงให้รักษาไว้

สาธุ[6] **ภนฺเต**[7]
ดี,สำเร็จ ท่านผู้เจริญ

สนทนาธัมม์นำสุข
พ.ศ. 2559

0 -0(2)

ภิกฺขุคณนา[1] นาม[2]
[ภิก·ขุละณะ·นา นา·มะ]

อิมัสฺมิํ[2] อุโปสถัคฺเค[3] อุโปสถัตฺถาย[4]
[อิ·มะ สฺมิงํ อุ·โป·สะ·ถัค·เค อุ·โป·สะ·ถัต·ถา·ยะ]

สันฺนิปติตา[5] ภิกฺขู[6] เอตฺตกาติ[7]
[สัน·นิปะติ·ตา ภิก·ขู เอ็ต·ตะ·กา·ติ]

ภิกฺขูนํ[8] คณนา.[9]
[ภิก·ขู·นังํ ละ·ณะ·นา]

0 -0(3)

อิมัสฺมิํ[1] ปน[2]
[อิ·มะ สฺมิงํ ปะ·นะ]

อุโปสถัคฺเค[3] จัตฺตาโร[4] ภิกฺขู[5]
[อุ·โป·สะ·ถัค·เค จัต·ตา·โร ภิก·ขู]

สันฺนิปติตา[6] โหนฺติ.[7]
[สัน·นิปะติ·ตา โห็น·ติ]

0 -0(4)

อิติ[1] สัพฺเพหิ[2] อายัสฺมันฺเตหิ[3]
[อิ·ติ สับ·เบ·หิ อา·ยะ·สฺมัน·เต·หิ]

ภิกฺขุคณนาปิ[4] ธาเรตัพฺพา.[5]
[ภิก·ขุละณะ·นา·ปิ ธา·เร·ตับ·บา]

สาธุ[6] ภันฺเต[7]
[สา·ธุ ภัน·เต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ท]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-0(2) **ภิก๎ขุคณนา**[1] **นาม**[2]
การนับจำนวนภิกขุ ชื่อ

อิมัส๎มิ[2] **อุโปสถัค๎เค**[3] **อุโปสถัต๎ถาย**[4]
นี้ โรงอุโปสถ ประโยชน์แก่อุโปสถ

สัน๎นิปติตา[5] **ภิก๎ขู**[6] **เอต๎ตกาติ**[7]
ประชุมพร้อมกันแล้ว ภิกขุทั้งหลาย ประมาณเท่านี้

ภิก๎ขูนํ[8] **คณนา**[9]
ภิกขุทั้งหลาย การนับ

0-0(3) **อิมัส๎มิ**[1] **ปน**[2]
นี้ ก็

อุโปสถัค๎เค[3] **จัต๎ตาโร**[4] **ภิก๎ขู**[5]
โรงอุโปสถ สี่ ภิกขุทั้งหลาย

สัน๎นิปติตา[6] **โหน๎ติ**[7]
ประชุมพร้อมกันแล้ว ย่อมเป็น

0-0(4) **อิติ**[1] **สัพ๎เพหิ**[2] **อายัส๎มัน๎เตหิ**[3]
ดังนี้ ทั้งหมด ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

ภิก๎ขุคณนาปิ[4] **ธาเรตัพ๎พา**[5]
แม้การนับจำนวนภิกขุ พึงให้รักษาไว้

สาธุ[6] **ภัน๎เต**[7]
ดี,สำเร็จ ท่านผู้เจริญ

0 -0(2)

ภิกฺขุนีนโมวาโท[1] ปน[2]
[ภิก·ขุ·นี·นะ·โม·วา·โด ปะ·นะ]

อิทานิ[3] ตาสํ[4]
[อิ·ดา·นิ ตา·สังํ]

นัตฺถิตาย[5] นัตฺถิ.[6]
[นัต·ถิ·ตา·ยะ นัต·ถิ]

0 -0(3)

อิติ[1] สกรโณกาสานํ[2]
[อิ·ติ สะ·กะระ·โณ·กา·สา·นังํ]

ปุพฺพกิจฺจานํ[3] กตตฺตา[4]
[ปุบ·บะ·กิจ·จา·นังํ กะ·ตัต·ตา]

นิกฺกรโณกาสานํ[5]
[นิก·กะระ·โณ·กา·สา·นังํ]

ปุพฺพกิจฺจานํ[6] ปกติยา[7]
[ปุบ·บะ·กิจ·จา·นังํ ปะ·กะติ·ยา]

ปรินิฏฺฐิตตฺตา.[8]
[ปะ·ริ·นิฏ·ฐิ·ตัต·ตา]

เอวํ[9] ตํ[10] นววิธํ[11] ปุพฺพกิจฺจํ[12]
[เอ·วังํ ตังํ นะ·วะวิ·ธังํ ปุบ·บะ·กิจ·จังํ]

ปรินิฏฺฐิตํ[13] โหติ.[14]
[ปะ·ริ·นิฏ·ฐิ·ตังํ โห·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-0(2) **ภิก๊ขุนีนโมวาโท**[1] **ปน**[2]
การสอนพวกภิกขุณี ก็

อิทานิ[3] **ตาสํ**[4]
บัดนี้(เวลานี้) เหล่านั้น

นัต๎ถิตาย[5] **นัต๎ถิ**[6]
ความไม่มี ไม่มี

0-0(3) **อิติ**[1] **สกรโณกาสานํ**[2]
ดังนี้ มีโอกาสพอจะกระทำได้

ปุพ๎พกิจ๎จานํ[3] **กตัต๎ตา**[4]
แห่งกิจที่ต้องทำก่อนทั้งหลาย กระทำแล้ว

นิก๎กรโณกาสานํ[5]
หมดโอกาสจะทำสำเร็จ

ปุพ๎พกิจ๎จานํ[6] **ปกติยา**[7]
แห่งกิจที่ต้องทำก่อนทั้งหลาย ตามปกติ

ปรินิฏฺฐิตัต๎ตา[8]
จบอย่างสมบูรณ์

เอวํ[9] **ตํ**[10] **นววิธํ**[11] **ปุพ๎พกิจ๎จํ**[12]
อย่างนี้ นั้น เก้าอย่าง กิจที่ต้องทำก่อน

ปรินิฏฺฐิตํ[13] **โหติ**[14]
จบอย่างสมบูรณ์ ย่อมเป็น

ปุพ๎พกรณ ปุพ๎พกิจ๎จ
กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0 -0(4)

นิฏฺฐิเต[1] จ[2] ปุพฺพกิจฺเจ[3]
[นิฏฺ·ฐิ·เต จะ ปุบ·บะ·กิจ·เจ]

สเจ[4] โส[5] ทิวโส[6] จาตุทฺทสี[7]
[สะ·เจ โส ดิ·วะ·โส จา·ตุด·ดะ·สี]

ปัณฺณรสี[6] สามัคฺคีนมัญฺญตโร.[7]
[ปัณ·ณะระ·สี สา·มัค·คี·นะ·มัญ·ญะตะ·โร]

0 -0(5)

ยถาชฺช[1] อุโปสโถ[2] ปัณฺณรโส[3]
[ยะ·ถ๊าล·ละ อุ·โป·สะ·โถ ปัณ·ณะระ·โส]

ยาวติกา[4] จ[5] ภิกฺขู[6]
[ยา·วะติ·กา จะ ภิก·ขู]

กัมฺมัปฺปัตฺตา[7] สํฆุโปสถารหา[8]
[กัม·มัป·ปัต·ตา สังํ·ฆุ·โป·สะ·ถา·ระ·หา]

จัตฺตาโร[9] วา[10]
[จัต·ตา·โร วา]

ตโต[10] วา[11] อิติเรกา.[12]
[ตะ·โต วา อิ·ติ·เร·กา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-0(4)

นิฏฺฐิเต[1] **จ**[2] **ปุพฺพกิจฺเจ**[3]
สำเร็จแล้ว ก็,และ กิจที่ต้องทำก่อน

สเจ[4] **โส**[5] **ทิวโส**[6] **จาตุทฺทสี**[7]
ถ้าว่า นั่น กลางวัน สิบสี่ค่ำ

ปัณฺณรสี[6] **สามัคฺคีนมัญฺญตโร**[7]
สิบห้าค่ำ วันสามัคคี วันใดวันหนึ่ง

0-0(5)

ยถาชฺช[1] **อุโปสโถ**[2] **ปัณฺณรโส**[3]
เช่น วันนี้ อุโปสถ สิบห้าค่ำ

ยาวติกา[4] **จ**[5] **ภิกฺขู**[6]
เพียงใด ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย

กัมฺมัปฺปัตฺตา[7] **สํฆุโปสถารหา**[8]
เป็นผู้เข้ากรรม เป็นผู้ควรแก่สังฆอุโบสถ

จัตฺตาโร[9] **วา**[10]
สี่ ก็ดี

ตโต[10] **วา**[11] **อิติเรกา**[12]
นั้น ก็ดี เกินกว่านั้น

ปุพฺพกรณ ปุพฺพกิจฺจ
กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0 -0(6)

ปกตัต์ตา[1] **ปาราชิกํ**[2]
[ป**ะ**·กะ·ตัต·ตา ปา·รา·ลิ·กังํ]

อนาปัน์นา[2] **สํเฆน**[3] **วา**[4]
[อ**ะ**·นา·ปัน·นา สังํ·**เฆ**·น**ะ** วา]

อนุก์ขิต์ตา[5]
[อ**ะ**·นุก·ขิต·ตา]

เต[6] **จ**[7] **โข**[8]
[**เ**ต จ**ะ** **โ**ข]

หัต์ถปาสํ[9] **อวิชหิต์วา**[10]
[หัต·ถะ·ปา·สังํ อ**ะ**·วิละ·หิ·ตฺวา]

เอกสีมายํ[11] **ฐิตา**[12]
[**เ**อ·กะ·สี·มา·ยังํ ฐิ·ตา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-0(6) **ปกตัต์ตา**[1] **ปาราชิกํ**[2]
ผู้เป็นปกติ (อาปัตติ)ปาราชิกะ

อนาปัน์นา[2] **สํเฆน**[3] **วา**[4]
ไม่ต้องอาบัติ สงฆ์ ก็ดี

อนุก์ขิต์ตา[5]
ไม่ได้ยกขึ้นแล้ว

เต[6] **จ**[7] **โข**[8]
เหล่านั้น ก็,และ แล

หัต์ถปาสํ[9] **อวิชหิต์วา**[10]
ช่วงแขน ไม่ละแล้ว

เอกสีมายํ[11] **ฐิตา**[12]
สีมาเดียวกัน ผู้ยืนแล้ว

ปุพ์พกรณ ปุพ์พกิจ์จ
กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0 -0(7)

เตสัญฺจ[1] วิกาลโภชนาทิวเสน[2]
[เต สัญ จะ วิ กา ละ โภ ละ นา ดิวะ เส นะ]

วัตฺถุสภาคาปัตฺติโย[3] เจ[4]
[วัต ถุสะ ภา คา ปัต ติ โย เจ]

น[4] วิชฺชนฺติ[5]
[นะ วิล ลัน ติ]

เตสัญฺจ[6] หัตฺถปาเส[7]
[เต สัญ จะ หัต ถะ ปา เส]

หัตฺถปาสโต[8] พหิกรณวเสน[9]
[หัต ถะ ปา สะ โต บะ หิกะระณะวะ เส นะ]

วัชฺเชตัพฺโพ[10] โกจิ[11]
[วัล เล ตับ โบ โก จิ]

วัชฺชนียปุคฺคโล[11] เจ[12]
[วัล ละ นี ยะ ปุค คะ โล เจ]

นัตฺถิ.[12]
[นัต ถิ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0 -0(7)

เตสัญ์จ[1] **วิกาลโภชนาทิวเสน**[2]

เหล่านั้นและ การบริโภคอาหารในยามวิกาลเป็นต้น

วัต์ถุสภาคาปัต์ติโย[3] **เจ**[4]

อาบัติที่เกิดจากวัตถุเดียวกัน ถ้า

น[4] **วิช์ชัน์ติ**[5]

ไม่ ย่อมเว้น

เตสัญ์จ[6] **หัต์ถปาเส**[7]

เหล่านั้นและ ช่วงแขน

หัต์ถปาสโต[8] **พหิกรณวเสน**[9]

ช่วงแขน การกันไว้ให้อยู่ภายนอก

วัช์เชตัพ์โพ[10] **โกจิ**[11]

พึงเว้น ใครๆ

วัช์ชนียปุค์คโล[11] **เจ**[12]

บุคคลที่ควรเว้น ถ้า

นัต์ถิ[12]

ไม่มี

ปุพ์พกรณ ปุพ์พกิจ์จ

กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0-0(8)

เอวํ[1] ตํ[2] อุโปสถกัม์มํ[3]
[เอ วังํ ตังํ อุ โป สะถะ กัม มังํ]

อิเมหิ[4] จตูหิ[5] ลัก์ขเณหิ[6]
[อิ เม หิ จะ ตู หิ ลัก ขะ เณ หิ]

สํคหิตํ[7] ปัต์ตกัล์ลํ[8] นาม[9] โหติ[10]
[สังํ ฉะหิ ตังํ ปัต ตะ กัล ลังํ นา มะ โห ติ]

กาตุํ[11] ยุต์ตรูปํ.[12]
[กา ตุงํ ยุต ตะ รู ปังํ]

0-0(9)

อุโปสถกัม์มัส์ส[1] ปัต์ตกัล์ลัต์ตํ[2]
[อุ โป สะถะ กัม มัส สะ ปัต ตะ กัล ลัต ตังํ]

วิทิต์วา[3] อิทานิ[4] กริยมาโน[5]
[วิ ดิ ตฺวา อิ ดา นิ กะ ริยะ มา โน]

อุโปสโถ[6] สํเฆน[7] อนุมาเนตัพ์โพ.[8]
[อุ โป สะ โถ สังํ เฆ นะ อะ นุ มา เน ตับ โบ]

สาธุ[9] ภัน์เต[10]
[สา ธุ ภัน เต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-0(8) **เอวํ**[1] **ตํ**[2] **อุโปสถกัมฺมํ**[3]
อย่างนี้ นั้น อุโปสถกัมม์

อิเมหิ[4] **จตูหิ**[5] **ลักฺขเณหิ**[6]
เหล่านี้ สี่ ลักษณะทั้งหลาย

สํคหิตํ[7] **ปัตฺตกัลฺลํ**[8] **นาม**[9] **โหติ**[10]
กำหนดแล้ว ความพรั่งพร้อม ชื่อ ย่อมเป็น

กาตุํ[11] **ยุตฺตรูปํ**[12]
เพื่อกระทำ ให้เหมาะสม

0-0(9) **อุโปสถกัมฺมัสฺส**[1] **ปัตฺตกัลฺลัตฺตํ**[2]
แห่งอุโปสถกัมม์ ความพรั่งพร้อม

วิทิตฺวา[3] **อิทานิ**[4] **กริยมาโน**[5]
ทราบแล้ว บัดนี้(เวลานี้) เมื่อกระทำ

อุโปสโถ[6] **สํเฆน**[7] **อนุมาเนตัพฺโพ**[8]
อุโปสถ สงฆ์ พึงอนุมัติตาม

สาธุ[9] **ภันฺเต**[10]
ดี,สำเร็จ ท่านผู้เจริญ

0 -0(2)

ปุพฺพกรณปุพฺพกิจฺจานิ [1]
[ปุบ·บะกะระณะ·ปุบ·บะ·กิจ·จา·นิ]

สมาเปตฺวา [2] **อิมัสฺส** [3] **นิสินฺนัสฺส** [4]
[สะ·มา·เป·ตฺวา อิ·มัส·สะ นิ·สิน·นัส·สะ]

ภิกฺขุสํฆัสฺส [5] **อนุมติยา** [6]
[ภิก·ขุ·สัง·ฆัส·สะ อะ·นุมะติ·ยา]

ปาติโมกฺขํ [7] **อุทฺทิสิตุํ** [8]
[ปา·ติ·โม๊ก·ขัง อุด·ดิสิ·ตุงํ]

อัชฺเฌสนํ [9] **กโรม.** [10]
[อัล·เฌ·สะ·นัง กะ·โร·มะ]

นโม [1] **ตัสฺส** [2] **ภควโต** [3]
[นะ·โม ตัส·สะ ภะ·กะวะ·โต]

อรหโต [4] **สัมฺมาสัมฺพุทฺธัสฺส.** [5]
[อะ·ระหะ·โต สัม·มา·สัม·บุด·ธัส·สะ]

นโม [6] **ตัสฺส** [7] **ภควโต** [8]
[นะ·โม ตัส·สะ ภะ·กะวะ·โต]

อรหโต [9] **สัมฺมาสัมฺพุทฺธัสฺส.** [10]
[อะ·ระหะ·โต สัม·มา·สัม·บุด·ธัส·สะ]

นโม [11] **ตัสฺส** [12] **ภควโต** [13]
[นะ·โม ตัส·สะ ภะ·กะวะ·โต]

อรหโต [14] **สัมฺมาสัมฺพุทฺธัสฺส.** [15]
[อะ·ระหะ·โต สัม·มา·สัม·บุด·ธัส·สะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0 -0(2) **ปุพ์พกรณปุพ์พกิจ์จานิ**[1]

บุพพกรณ์และบุทพกิจทั้งหลาย

สมาเปต์วา[2] **อิมัส์ส**[3] **นิสิน์นัส์ส**[4]

ให้ถึงพร้อมแล้ว นี้ นั่งแล้ว

ภิก์ขุสํฆัส์ส[5] **อนุมติยา**[6]

ภิกขุสงฆ์ ตามอนุมัติ

ปาติโมก์ขํ[7] **อุท์ทิสิตุํ**[8]

ปาติโมกขะ เพื่อยกขึ้นแสดง

อัช์เฌสนํ[9] **กโรม**[10]

การเชิญ จะกระทำ

นโม[1] **ตัส์ส**[2] **ภควโต**[3]

ขอนอบน้อม นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้า

อรหโต[4] **สัม์มาสัม์พุท์ธัส์ส**[5]

ผู้ห่างไกลจากกิเลส ผู้ตรัสรู้โดยชอบด้วยพระองค์เอง

นโม[6] **ตัส์ส**[7] **ภควโต**[8]

ขอนอบน้อม นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้า

อรหโต[9] **สัม์มาสัม์พุท์ธัส์ส**[10]

ผู้ห่างไกลจากกิเลส ผู้ตรัสรู้โดยชอบด้วยพระองค์เอง

นโม[11] **ตัส์ส**[12] **ภควโต**[13]

ขอนอบน้อม นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้า

อรหโต[14] **สัม์มาสัม์พุท์ธัส์ส**[15]

ผู้ห่างไกลจากกิเลส ผู้ตรัสรู้โดยชอบด้วยพระองค์เอง

ปุพ์พกรณ ปุพ์พกิจ์จ

กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0 -1(1)

สุณาตุ[1] เม[2] ภันฺเต[3] สํโฆ. [4]
[สุ ณา ตุ เม ภัน เต สังํ โฆ]

อัชฺชุโปสโถ[5] ปัณฺณรโส[6] ยทิ [7]
[อัล ชุ โป สะ โถ ปัณ ณะระ โส ยะ ดิ]

สํฆัสฺส[8] ปัตฺตกัลฺลํ [9]
[สังํ ฆัส สะ ปัต ตะ กัล ลังํ]

สํโฆ[10] อุโปสถํ[11] กเรยฺย [12]
[สังํ โฆ อุ โป สะ ถังํ กะ เร็ย ยะ]

ปาติโมกฺขํ[13] อุทฺทิเสยฺย. [14]
[ปา ติ โม๊ก ขังํ อุด ดิ เส็ย ยะ]

0 -1(2)

กึ[1] สํฆัสฺส[2] ปุพฺพกิจฺจํ [3]
[กิงํ สังํ ฆัส สะ ปุบ บะ กิจ จังํ]

0 -1(3)

ปาริสุทฺธิํ[1] อายัสฺมันฺโต[2] อาโรเจถ [3]
[ปา ริ สุด ธิงํ อา ยะ สมัน โต อา โร เจ ถะ]

ปาติโมกฺขํ[4] อุทฺทิสิสฺสามิ. [5]
[ปา ติ โม๊ก ขังํ อุด ดิ สิส สา มิ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-1(1) **สุณาตุ**[1] **เม**[2] **ภันฺเต**[3] **สํโฆ**[4]
จงฟัง เรา ท่านผู้เจริญ สงฆ์

อัชฺชุโปสโถ[5] **ปัณฺณรโส**[6] **ยทิ**[7]
วันนี้เป็นวันอุโปสถ สิบห้าค่ำ ถ้าว่า

สํฆัสฺส[8] **ปัตฺตกัลฺลํ**[9]
สงฆ์ ความพรั่งพร้อม

สํโฆ[10] **อุโปสถํ**[11] **กเรยฺย**[12]
สงฆ์ อุโปสถ พึงกระทำ

ปาติโมกฺขํ[13] **อุทฺทิเสยฺย**[14]
ปาติโมกขะ พึงยกขึ้นแสดง

0-1(2) **กิ**[1] **สํฆัสฺส**[2] **ปุพฺพกิจฺจํ**[3]
อะไร สงฆ์ กิจที่ต้องทำก่อน

0-1(3) **ปาริสุทฺธิ**[1] **อายัสฺมันฺโต**[2] **อาโรเจถ**[3]
ความบริสุทธิ์ ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย จงบอก

ปาติโมกฺขํ[4] **อุทฺทิสิสฺสามิ**[5]
ปาติโมกขะ จักยกขึ้นแสดง

ปุพฺพกรณ ปุพฺพกิจฺจ
กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0 -1(4) ตํ[1] สัพฺเพว[2]
[ตังํ สับ·เบ·วะ]

สันฺตา[3] สาธุกํ[4]
[สัน·ตา สา·ธุ·กังํ]

สุโณม[4] มนสิกโรม.[5]
[สุ·โณ·มะ มะ·นะสิกะ·โร·มะ]

0 -1(5) ยัสฺส[1] สิยา[2] อาปัตฺติ[3]
[ยัส·สะ สิ·ยา อา·ปัต·ติ]

โส[3] อาวิกเรยฺย.[4]
[โส อา·วิกะ·เร็ย·ยะ]

0 -1(6) อสันฺติยา[1] อาปัตฺติยา[2]
[อะ·สัน·ติ·ยา อา·ปัต·ติ·ยา]

ตุณฺหี[2] ภวิตัพฺพํ.[3]
[ตุ·ณฺหี ภะ·วิ·ตับ·บังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-1(4) **ตํ**[1] **สัพ์เพว**[2]
นั้น ทั้งหมดนั่นเทียว

สัน์ตา[3] **สาธุกํ**[4]
มีอยู่ ให้ดี,ให้สำเร็จประโยชน์

สุโณม[4] **มนสิกโรม**[5]
จะฟัง,ย่อมฟัง จะใส่ใจ

0-1(5) **ยัส์ส**[1] **สิยา**[2] **อาปัต์ติ**[3]
ใด พึงมี อาปัตติ

โส[3] **อาวิกเรย์ย**[4]
นั่น พึงเปิดเผย

0-1(6) **อสัน์ติยา**[1] **อาปัต์ติยา**[2]
ไม่มีอยู่ อาปัตติ

ตุณ์หี[2] **ภวิตัพ์พํ**[3]
เป็นผู้นิ่ง พึงมี

ปุพ์พกรณ ปุพ์พกิจ์จ
กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0 -1(7)

ตุณฺหีภาเวน[1] โข[2]
[ตุ ณฺหี ภา เว นะ โข]

ปนายัสฺมิ๎นฺเต[3]
[ปะ นา ยะ สฺมิ๎น เต]

“ปริสุทฺธา”ติ[4]
[ปะ ริ สุด ธา ติ]

เวทิสฺสามิ.[5]
[เว ดิส สา มิ]

0 -1(8)

ยถา[1] โข[2] ปน[3]
[ยะ ถา โข ปะ นะ]

ปัจฺเจกปุฏฺฐัสฺส[3]
[ปัจ เจ กะ ปุฏ ฐัส สะ]

เวยฺยากรณํ[4] โหติ[5]
[เว็ย ยา กะระ ณัง โห ติ]

เอวเมว[6]
[เอ วะ เม วะ]

เอวรูปาย[7]
[เอ วะ รู ปา ยะ]

ปริสาย[8] ยาวตติยํ[9]
[ปะ ริ สา ยะ ยา วะตะติ ยัง]

อนุสฺสาวิตํ[10] โหติ.[11]
[อะ นุส สา วิ ตัง โห ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-1(7) **ตุณ์หีภาเวน**[1] **โข**[2]
ความเป็นผู้นิ่ง แล

ปนายัส์มัน์เต[3]
ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

ปริสุท์ธาติ[4]
เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

เวทิส์สามิ[5]
จักรู้

0-1(8) **ยถา**[1] **โข**[2] **ปน**[3]
โดยประการใด แล ก็

ปัจ์เจกปุฏ์ฐัส์ส[3]
ถามเฉพาะเรื่อง

เวย์ยากรณํ[4] **โหติ**[5]
การทำให้แจ่มแจ้ง ย่อมเป็น

เอวเมว[6]
อย่างนั้นนั่นเทียว

เอวรูปาย[7]
เห็นปานนี้

ปริสาย[8] **ยาวตติยํ**[9]
บริษัท จนถึงครั้งที่สาม

อนุส์สาวิตํ[10] **โหติ**[11]
สวดประกาศ ย่อมเป็น

0-1(9)

โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ยาวตติยํ[4] อนุสฺสาวิยมาเน[5]
[ยา·วะตะติ·ยังํ อะ·นุส·สา·วิยะ·มา·เน]

สรมาโน[6] สํนฺติ[7]
[สะ·ระ·มา·โน สัน·ติงํ]

อาปัตฺติํ[8] นาวิกเรยฺย[9]
[อา·ปัต·ติงํ นา·วิกะ·เร็ย·ยะ]

สํมฺปชานมุสาวาทํสฺส[10] โหติ.[11]
[สัม·ปะ·ลา·นะมุ·สา·วา·ดัส·สะ โห·ติ]

0-1(10)

สํมฺปชานมุสาวาโท[1] โข[2]
[สัม·ปะ·ลา·นะมุ·สา·วา·โด โข]

ปนายํสฺมิ์โต[2] อนฺตรายิโก[3]
[ปะ·นา·ยะ สฺมัน·โต อัน·ตะ·รา·ยิ·โก]

ธมฺโม[4] วุตฺโต[5] ภควตา.[6]
[ธัม·โม วุต·โต ภะ·คะวะ·ตา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0-1(9) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ยาวตติยํ[4] **อนุส๎สาวิยมาเน**[5]
จนถึงครั้งที่สาม เมื่อสวดประกาศ

สรมาโน[6] **สํ๎ฆ๎ติ**[7]
เมื่อระลึก มีอยู่

อาปัต๎ติ[8] **นาวิกเรย๎ย**[9]
อาปัตติ ไม่พึงทำให้แจ้ง

สัม๎ปชานมุสาวาทัส๎ส[10] **โหติ**[11]
ผู้พูดเท็จทั้งๆที่รู้ ย่อมเป็น

0-1(10) **สัม๎ปชานมุสาวาโท**[1] **โข**[2]
การพูดเท็จทั้งๆที่รู้ แล

ปนายัส๎มัน๎โต[2] **อัน๎ตรายิโก**[3]
ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย เป็นอันตราย

ธัม๎โม[4] **วุต๎โต**[5] **ภควตา**[6]
ธัมม์ กล่าวแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้า

ปุพ๎พกรณ ปุพ๎พกิจ๎จ
กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0-1(11)

ตัส์มา[1] สรมาเนน[2] ภิกฺขุนา[3]
[ตะ·สฺมา สะ·ระ·มา·เน·นะ ภิก·ขุ·นา]

อาปัน์เนน[4] วิสุท์ธาเปก์เขน[5]
[อา·ปัน·เน·นะ วิ·สุด·ธา·เป็ก·เข·นะ]

สัน์ตี[6] อาปัต์ติ[7]
[สัน·ตี อา·ปัต·ติ]

อาวิกาตัพ์พา.[7]
[อา·วิ·กา·ตับ·บา]

0-1(12)

อาวิกตา[1] หิส์ส[2]
[อา·วิกะ·ตา หิส·สะ]

ผาสุ[3] โหติ”.[4]
[ผา·สุ โห·ติ]

นิทานุท์เทโส[5] นิฏฺฐิโต.[6]
[นิ·ดา·นุด·เด·โส นิฏ·ฐิ·โต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0 -1(11) **ตัส์มา**[1] **สรมาเนน**[2] **ภิก์ขุนา**[3]
เพราะเหตุนั้น การระลึก ภิกขุ

อาปัน์เนน[4] **วิสุท์ธาเปก์เขน**[5]
ผู้ต้องแล้ว เพ่งถึงความบริสุทธิ์

สัน์ตี[6] **อาปัต์ติ**[7]
มีอยู่ อาปัตติ

อาวิกาตัพ์พา[7]
พึงเปิดเผย

0 -1(12) **อาวิกตา**[1] **หิส์ส**[2]
เปิดเผยแล้ว ก็นั้น

ผาสุ[3] **โหติ**[4]
ความสำราญ ย่อมเป็น

นิทานุท์เทโส[5] **นิฏ์ฐิโต**[6]
หมวดนิทาน จบ

ปุพ์พกรณ ปุพ์พกิจ์จ
กิจที่ต้องทำในเบื้องต้นก่อนทำปาติโมกข์

0 -2(1)

ตัต์ริเม[1] จัต์ตาโร[2]
[ตะ·ตฺริ·เม จัต·ตา·โร]

ปาราชิกา[3] ธัม์มา[4]
[ปา·รา·ลิ·กา ธัม·มา]

อุท์เทสํ[5] อาคัจ์ฉัน์ติ.[6]
[อุด·เด·สังํ อา·คัจ·ฉัน·ติ]

1 -85(1)

“โย[1] ปน[2] ภิก์ขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิก์ขูนํ[4] สิก์ขาสาชีวสมาปัน์โน[5]
[ภิก·ขู·นังํ สิก·ขา·สา·ลี·วะสะ·มา·ปัน·โน]

สิก์ขํ[6] อัป์ปัจ์จัก์ขาย[7]
[สิก·ขังํ อัป·ปัจ·จัก·ขา·ยะ]

ทุ์พ์พัล์ยํ[8] อนาวิกัต์วา[9]
[ดุบ·บะ·ลยังํ อะ·นา·วิ·กะ·ตฺวา]

เมถุนํ[10] ธัม์มํ[11]
[เม·ถุ·นังํ ธัม·มังํ]

ปฏิเสเวย์ย[12] อัน์ตมโส[13]
[ปะ·ฏิ·เส·เว็ย·ยะ อัน·ตะมะ·โส]

ติรัจ์ฉานคตายปิ[14]
[ติ·รัจ·ฉา·นะคะ·ตา·ยะ·ปิ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

0 -2(1) **ตัต์ริเม**[1] **จัต์ตาโร**[2]
นั้นเหล่านี้ สี่

ปาราชิกา[3] **ธัม์มา**[4]
อาบัติปาราชิกะทั้งหลาย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อุท์เทสํ[5] **อาคัจ์ฉันติ**[6]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

1 -85(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก์ขูนํ[4] **สิก์ขาสาชีวสมาปัน์โน**[5]
ภิกขุทั้งหลาย ถึงพร้อมด้วยสิกขาบทและสาชีพ

สิก์ขํ[6] **อัป์ปัจ์จัก์ขาย**[7]
สิกขา,การศึกษา ไม่บอกคืน

ทุพ์พัล์ยํ[8] **อนาวิกัต์วา**[9]
ผู้ทุรพล ไม่กระทำให้แจ่มแจ้ง

เมถุนํ[10] **ธัม์มํ**[11]
เมถุน ธัมม์

ปฏิเสเวย์ย[12] **อัน์ตมโส**[13]
พึงเสพ โดยที่สุด

ติรัจ์ฉานคตายปิ[14]
แม้ในสัตว์ดิรัจฉาน

1. **อาปัต์ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-85(2) ปาราชิโก[1] โหติ;[2]
[ปา·รา·ลิ·โก โห·ติ]
อสํวาโส”.[2]
[อะ·สัง·วา·โส]

1. เมถุนธัมมสิกฺขาปทํ 1-85
[เม·ถุนะ·ธัม·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุเสพเมถุน

1-210(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]
คามา[4] วา[5]
[คา·มา วา]
อรัญฺญา[5] วา[6]
[อะ·รัญ·ญา วา]
อทินฺนํ[6] เถยฺยสํขาตํ[7]
[อะ·ดิน·นัง เถ็ย·ยะ·สัง·ขา·ตัง]
อาทิเยยฺย.[8]
[อา·ดิ·เย็ย·ยะ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฉ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-85(2) **ปาราชิโก**[1] **โหติ**[2]
ปาราชิกะ ย่อมเป็น
อสํวาโส[2]
การไม่อยู่ร่วม

1. **เมถุนธัมมสิก์ขาปทํ** 1-85
[เม•ถุนะ•ธัม•มะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุเสพเมถุน

1-210(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ
คามา[4] **วา**[5]
หมู่บ้าน ก็ดี
อรัญ์ญา[5] **วา**[6]
ป่า ก็ดี
อทิน์นํ[6] **เถย์ยสํขาตํ**[7]
สิ่งที่เขาไม่ได้ให้ คือการขโมย
อาทิเยย์ย[8]
พึงถือเอา

1. **อาปัต์ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-210(2)

ยถารูเป[1] อทินฺนาทาเน[2]
[ยะ·ถา·รู·เป อะ·ดิน·นา·ดา·เน]

ราชาโน[3] โจรํ[4] คเหตฺวา[5]
[รา·ลา·โน โจ·รัง กะ·เห·ตฺวา]

หเนยฺยุํ[5] วา[6]
[หะ·เนย·ยุงํ วา]

พนฺเธยฺยุํ[7] วา[8]
[บัน·เธย·ยุงํ วา]

ปพฺพาเชยฺยุํ[9] วา;[10]
[ปับ·บา·เลย·ยุงํ วา]

‘โจโรสิ[11] พาโลสิ[12]
[โจ·โร·สิ บา·โล·สิ]

มูโฬฺหสิ[13] เถโนสี’ติ.[14]
[มู·ฬโห·สิ เถ·โน·สี·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-210(2) **ยถารูเป**[1] **อทินฺนาทาเน**[2]

เห็นปานใด การถือเอาสิ่งที่เขาไม่ได้ให้

ราชาโน[3] **โจรํ**[4] **คเหตฺวา**[5]

พระราชาทั้งหลาย โจร จับเอาแล้ว,ถือเอาแล้ว,รับเอาแล้ว

หเนยฺยุํ[5] **วา**[6]

พึงฆ่าเสีย ก็ดี

พนฺเธยฺยุํ[7] **วา**[8]

พึงผูกมัด ก็ดี

ปัพฺพาเชยฺยุํ[9] **วา**[10]

พึงขับไล่ ก็ดี

โจโรสิ[11] **พาโลสิ**[12]

เจ้าเป็นโจร เจ้าเป็นคนพาล

มูโฬฺหสิ[13] **เถโนสีติ**[14]

เจ้าเป็นคนโง่ เจ้าเป็นขโมย

1. **อาปัตติปาราชิก**

อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-210(3) ตถารูปํ[1] ภิกฺขุ[2]
[ตะ·ถา·รู·ปังํ ภิก·ขุ]

อทินฺนํ[3] อาทิยมาโน[4]
[อะ·ดิน·นังํ อา·ดิยะ·มา·โน]

อยํปิ[5] ปาราชิโก[6] โหติ;[7]
[อะ·ยังํ·ปิ ปา·รา·ลิ·โก โห·ติ]

อสํวาโส”.[7]
[อะ·สังํ·วา·โส]

2. อทินฺนาทานสิกฺขาปทํ 1-210
[อะ·ดิน·นา·ดา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุถือเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ให้

1-397(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สัญฺจิจฺจ[4] มนุสฺสวิคฺคหํ[5]
[สัญ·จิจ·จะ ม·นุส·สะ·วิค·คะ·หังํ]

ชีวิตา[6] โวโรเปยฺย.[7]
[ลี·วิ·ตา โว·โร·เป·ยะ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-210(3) **ตถารูปํ**[1] **ภิกฺขุ**[2]
เห็นปานนั้น ภิกขุ

อทินฺนํ[3] **อาทิยมาโน**[4]
สิ่งที่เขาไม่ได้ให้ ถือเอา

อยํปิ[5] **ปาราชิโก**[6] **โหติ**[7]
แม้นี้ ปาราชิกะ ย่อมเป็น

อสํวาโส[7]
การไม่อยู่ร่วม

2. **อทินฺนาทานสิกฺขาปทํ** 1-210

[อะ•ดิน•นา•ดา•นะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุถือเอาสิ่งของที่เจ้าของมิได้ให้

1-397(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิกฺขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สัญฺจิจฺจ[4] **มนุสฺสวิคฺคหํ**[5]
จงใจ ปลงชีวิตมนุษย์

ชีวิตา[6] **โวโรเปยฺย**[7]
ชีวิต พึงปลงลงเสีย

1. **อาปัตติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-397(2) สัต๎ถหารกํ[1] วาส๎ส[2] ปริเยเสย๎ย[3]
[สัต·ถะ·หา·ระ·กังํ ว๎าส·สะ ปะ·ริ·เย·เส็ย·ยะ]

มรณวัณ๎ณํ[4] วา[5]
[มะ·ระณะ·วัณ·ณังํ วา]

สํวัณ๎เณย๎ย.[6]
[สังํ·วัณ·เณ็ย·ยะ]

1-397(3) มรณาย[1] วา[2]
[มะ·ระ·ณา·ยะ วา]

สมาทเปย๎ย;[3]
[สะ·มา·ดะ·เป็ย·ยะ]

‘อัม๎โภ[4] ปุริส[5] กิํ[6] ตุย๎หิมินา[7]
[อัม·โภ ปุ·ริ·สะ กิงํ ตุ·ยฺหิมิ·นา]

ปาปเกน[8] ทุช๎ชีวิเตน[9]
[ปา·ปะ·เก·นะ ดุล·ลี·วิ·เต·นะ]

มตํ[10] เต[11] ชีวิตา[12] เสย๎โย’ติ.[13]
[มะ·ตังํ เต ลี·วิ·ตา เส็ย·โย·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ล]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-397(2) **สัตถหารกํ**[1] **วาสํส**[2] **ปริเยเสย์ย**[3]

ศาสตราอันจะนำ(ชีวิตไป)เสีย หรือนั้น พึงแสวงหา

มรณวัณณํ[4] **วา**[5]

การพรรณนาถึงความตาย ก็ดี

สํวัณเณย์ย[6]

พึงพรรณนา,พึงสรรเสริญ

1-397(3) **มรณาย**[1] **วา**[2]

ความตาย ก็ดี

สมาทเปย์ย[3]

พึงชักชวน

อัม์โภ[4] **ปุริส**[5] **กึ**[6] **ตุย์หิมินา**[7]

ผู้เจริญ บุรุษ อะไร ของท่านนี้

ปาปเกน[8] **ทุช์ชีวิเตน**[9]

เลวทราม การใช้ชีวิตไม่ดี

มตํ[10] **เต**[11] **ชีวิตา**[12] **เสย์โยติ**[13]

ตายแล้ว เหล่านั้น ชีวิต ประเสริฐกว่า

1. **อาปัตติปาราชิก**

อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-397(4) อิติ[1] จิตฺตมโน[2] จิตฺตสํกปฺโป[3]
[อิ ติ จิต ตะมะ โน จิต ตะ สัง กัป โป]

อเนกปริยาเยน[4] มรณวัณฺณํ[5] วา[6]
[อะ เน กะปะริ ยา เย นะ มะ ระณะ วัณ ณัง วา]

สํวัณฺเณยฺย.[7]
[สัง วัณ เณ็ย ยะ]

1-397(5) มรณาย[1] วา[2]
[มะ ระ ณา ยะ วา]

สมาทเปยฺย[3]
[สะ มา ดะ เป็ย ยะ]

อยํปิ[4] ปาราชิโก[5] โหติ;[6]
[อะ ยัง ปิ ปา รา ลิ โก โห ติ]

อสํวาโส”.[6]
[อะ สัง วา โส]

3. มนุสฺสวิคฺคหสิกฺขาปทํ 1-397
[มะ นุส สะ วิค คะหะ สิก ขา ปะ ดัง]

ห้ามภิกขุฆ่ามนุษย์หรือชักชวนให้เขาฆ่าตัวตายหรือพรรณาความตาย

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-397(4) **อิติ**[1] **จิต์ตมโน**[2] **จิต์ตสํกัป์โป**[3]
ดังนี้ จิตใจ มีความดำริคิด

อเนกปริยาเยน[4] **มรณวัณ์ณํ**[5] **วา**[6]
โดยปริยายมิใช่น้อย การพรรณนาถึงความตาย ก็ดี

สํวัณ์เณย์ย[7]
พึงพรรณนา,พึงสรรเสริญ

1-397(5) **มรณาย**[1] **วา**[2]
ความตาย ก็ดี

สมาทเปย์ย[3]
พึงชักชวน

อยํปี[4] **ปาราชิโก**[5] **โหติ**[6]
แม้นี้ ปาราชิกะ ย่อมเป็น

อสํวาโส[6]
การไม่อยู่ร่วม

3. **มนุส์สวิค์คหสิก์ขาปทํ** 1-397

[ม**ะ**·นุส·สะ·วิค·คะหะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุฆ่ามนุษย์หรือชักชวนให้เขาฆ่าตัวตายหรือพรรณาความตาย

1. **อาปัต์ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1 -555(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อนภิชานํ[4] อุตฺตริมนุสฺสธัมฺมํ[5]
[อะ·นะภิ·ลา·นังํ อุต·ตะริมะ·นุส·สะ·ธัม·มังํ]

อัตฺตูปนายิกํ[6]
[อัต·ตู·ปะ·นา·ยิ·กังํ]

อลมริยญาณทัสฺสนํ[7]
[อะ·ละมะริยะ·ญา·ณะ·ดัส·สะ·นังํ]

สมุทาจเรยฺย;[8]
[สะ·มุ·ดา·จะ·เร็ย·ยะ]

‘อิติ[9] ชานามิ[10]
[อิ·ติ ลา·นา·มิ]

อิติ[11] ปัสฺสามี’ติ.[12]
[อิ·ติ ปัส·สา·มี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-555(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อนภิชานํ[4] **อุต๎ตริมนุส๎สธัม๎มํ**[5]
ไม่รู้ยิ่ง เกินธรรมดาของมนุษย์

อัต๎ตูปนายิกํ[6]
น้อมเข้ามาในตน

อลมริยญาณทัส๎สนํ[7]
อันเป็นความรู้ความเห็นอย่างประเสริฐ

สมุทาจเรย๎ย[8]
พึงกล่าวอวด

อิติ[9] **ชานามิ**[10]
ดังนี้ เราย่อมรู้

อิติ[11] **ปัส๎สามีติ**[12]
ดังนี้ จักเห็น

1. **อาปัต๎ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-555(2)

ตโต[1] อปเรน[2] สมเยน[3]
[ตะ โต อะ ปะ เร นะ สะ มะ เย นะ]

สมนุค์คาหียมาโน[4] วา[5]
[สะ มะ นุค คา หี ยะ มา โน วา]

อสมนุค์คาหียมาโน[5] วา[6]
[อะ สะมะ นุค คา หี ยะ มา โน วา]

อาปัน์โน[6] วิสุท์ธาเปก์โข[7]
[อา ปัน โน วิ สุด ธา เป็ก โข]

เอวํ[8] วเทย์ย;[9]
[เอ วังํ วะ เด็ย ยะ]

‘อชานเมวํ[10] อาวุโส[11]
[อะ ลา นะ เม วังํ อา วุ โส]

อวจํ[12] ชานามิ[13]
[อะ วะ จังํ ลา นา มิ]

อปัส์สํ[14] ปัส์สามิ’.[15]
[อะ ปัส สังํ ปัส สา มิ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-555(2) **ตโต**[1] **อปเรน**[2] **สมเยน**[3]
นั้น อื่น สมัย

สมนุค์คาหียมาโน[4] **วา**[5]
ถือเอาตาม ก็ดี

อสมนุค์คาหียมาโน[5] **วา**[6]
ผู้อื่นไม่ถือเอาตาม ก็ดี

อาปัน์โน[6] **วิสุท์ธาเปก์โข**[7]
ผู้ต้องแล้ว เพ่งถึงความบริสุทธิ์

เอวํ[8] **วเทย์ย**[9]
อย่างนี้ พึงพูด

อชานเมวํ[10] **อาวุโส**[11]
ไม่รู้อย่างนี้ ท่านผู้มีอายุ

อวจํ[12] **ชานามิ**[13]
ได้กล่าวแล้ว เราย่อมรู้

อปัส์สํ[14] **ปัส์สามิ**[15]
ยังไม่เห็น จักเห็น

1. **อาปัต์ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-555(3)

ตุจฺฉํ[1] มุสา[2] วิลปิ๎นฺติ[3]
[ตุจ·ฉัง มุ·สา วิ·ละ·ปิน·ติ]

อัญฺญัตฺร[4] อธิมานา[5]
[อัญ·ญ**ะ**·ตฺร**ะ** อ**ะ**·ธิ·มา·นา]

อยํปิ[6] ปาราชิโก[7] โหติ;[8]
[อ**ะ**·ยัง·ปิ ปา·รา·ลิ·**โ**ก **โ**ห·ติ]

อสํวาโส”.[8]
[อ**ะ**·สัง·วา·**โ**ส]

4. **อุตฺตริมนุสฺสธัมฺมสิกฺขาปทํ** 1-555
[อุต·ตะริมะ·นุส·สะ·ธัม·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุอวดอุตริมนุสธัมม์ที่ไม่มีในตน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-555(3)

ตุจ์ฉํ[1] **มุสา**[2] **วิลปีน์ติ**[3]
เปล่า เท็จ พูดพล่อยๆ

อัฌ์ฌัต์ร[4] **อธิมานา**[5]
เว้น รู้ยิ่ง

อยํปี[6] **ปาราชิโก**[7] **โหติ**[8]
แม้นี้ ปาราชิกะ ย่อมเป็น

อสํวาโส[8]
การไม่อยู่ร่วม

4. **อุต์ตริมนุส์สธัม์มสิก์ขาปทํ** 1-555

[อุต•ตะริมะ•นุส•สะ•ธัม•มะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุอวดอุตริมนุสธัมม์ที่ไม่มีในตน

1. **อาปัต์ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-769(1)

“อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา โข อา·ย**ะ**·สฺมัน·โต]

จัต์ตาโร[2] ปาราชิกา[3] ธัม์มา[4]
[จัต·ตา·โร ปา·รา·ฺลิ·กา ธัม·มา]

เยสํ[4] ภิก์ขุ[5] อัญ์ญัต์รํ[6] วา[7]
[เย สังํ ภิก·ขุ อัญ·ญ**ะ**·ตฺรังํ วา]

อัญ์ญัต์รํ[8] วา[9] อาปัช์ชิต์วา[10]
[อัญ·ญ**ะ**·ตฺรังํ วา อา·ปัล·ฺลิ·ตฺวา]

น[10] ลภติ[11]
[น**ะ** ล**ะ**·ภะ·ติ]

ภิก์ขูหิ[12] สัท์ธิํ[13] สํวาสํ[14]
[ภิก·ขู·หิ สัด·ธิงํ สังํ·วา·สังํ]

ยถา[15] ปุเร[16] ตถา[17] ปัจ์ฉา[18]
[ย**ะ**·ถา ปุ·เร ต**ะ**·ถา ปัจ·ฉา]

ปาราชิโก[19] โหติ[20]
[ปา·รา·ฺลิ·โก โห·ติ]

อสํวาโส”.[20]
[อ**ะ**·สังํ·วา·โส]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-769(1) **อุท์ทิฏฺฐา**[1] **โข**[2] **อายัส์มัน์โต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

จัต์ตาโร[2] **ปาราชิกา**[3] **ธัม์มา**[4]
สี่ อาบัติปาราชิกะทั้งหลาย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

เยสํ[4] **ภิก์ขุ**[5] **อัญ์ญัต์รํ**[6] **วา**[7]
เหล่าใด ภิกขุ อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ดี

อัญ์ญัต์รํ[8] **วา**[9] **อาปัช์ชิต์วา**[10]
อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ดี ต้องแล้ว

น[10] **ลภติ**[11]
ไม่ ย่อมได้

ภิก์ขูหิ[12] **สัท์ธิํ**[13] **สํวาสํ**[14]
ภิกขุทั้งหลาย กับ การอยู่ร่วมกัน

ยถา[15] **ปุเร**[16] **ตถา**[17] **ปัจ์ฉา**[18]
โดยประการใด ก่อน เหมือนอย่างนั้น ภายหลัง

ปาราชิโก[19] **โหติ**[20]
ปาราชิกะ ย่อมเป็น

อสํวาโส[20]
การไม่อยู่ร่วม

1. **อาปัต์ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-769(2) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต·ถา·ยะ·สฺมัน·เต ปุจ·ฉา·มิ]
กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

1-769(3) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]
กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

1-769(4) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]
กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-769(2) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1-769(3) **ทุติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1-769(4) **ตติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1. **อาปัต์ติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-769(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต** [1]
[ป**ะ**·ริ·สุด·เธ็ต·ถา·ย**ะ**·สฺมัน·**โ**ต]

ตัสฺมา [2] **ตุณฺหี** [3]
[ต**ะ**·สฺมา ตุ·ณฺหี]

เอวเมตํ [4] **ธารยามิ.** [5]
[**เ**อ·วะ·**เ**ม·ตัง ธา·ระ·ยา·มิ]

ปาราชิกุทฺเทโส [6] **นิฏฺฐิโต.** [7]
[ปา·รา·ลิ·กุด·**เ**ด·**โ**ส นิฏ·ฐิ·**โ**ต]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อัง]

1-769(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้

ปาราชิกุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต**[7]
หมวดปาราชิก จบ

1. **อาปัตติปาราชิก**
อาปัตติ คือ ความล่วงละเมิด, ปาราชิกะ คือ ความผิดร้ายแรงของภิกขุ ต้องออกจากความเป็นภิกขุ ห้ามบวชใหม่ตลอดชีวิต

1-774(1) อิเม[1] โข[2] ปนายัสฺมันฺโต[3]
[อิ·เม โข ปะ·นา·ยะ·สฺมัน·โต]

เตรส[3] สํฆาทิเสสา[4] ธัมฺมา[5]
[เต·ระ·สะ สํ·ฆา·ดิ·เส·สา ธัม·มา]

อุทฺเทสํ[6] อาคจฺฉนฺติ.[7]
[อุด·เด·สํ อา·คัจ·ฉัน·ติ]

1-781(1) “สัญฺเจตนิกา[1] สุกฺกวิสฺฏฺฐิ[2]
[สัญ·เจ·ตะนิ·กา สุก·กะวิ·สัฏ·ฐิ]

อัญฺญตฺร[3] สุปินนฺตา;[4]
[อัญ·ญะ·ตระ สุ·ปิ·นัน·ตา]

สํฆาทิเสโส”.[5]
[สํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

5. สุกฺกวิสฺสฏฺฐิสิกฺขาปทํ 1-781
[สุก·กะ·วิส·สัฏ·ฐิ·สิก·ขา·ปะ·ดํ]
ห้ามภิกขุทำน้ำอสุจิให้เคลื่อน

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ช]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-774(1) **อิเม**[1] **โข**[2] **ปนายัสฺมันฺโต**[3]
เหล่านี้ แล ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เตรส[3] **สํฆาทิเสสา**[4] **ธัมฺมา**[5]
สิบสาม (อาปัตติ)สังฆาทิเสสะทั้งหลาย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อุทฺเทสํ[6] **อาคจฺฉนฺติ**[7]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

1-781(1) **สัญฺเจตนิกา**[1] **สุกฺกวิสฺฏฺฐิ**[2]
จงใจ การปล่อยน้ำอสุจิ

อญฺญตฺร[3] **สุปินนฺตา**[4]
เว้น การฝัน

สํฆาทิเสโส[5]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

5. **สุกฺกวิสฺสฏฺฐิสิกฺขาปทํ** 1-781
[สุก•กะ•วิส•สัฏ•ฐิ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุทำน้ำอสุจิให้เคลื่อน

2. **อาปัตติสํฆาทิเสส**
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-998(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

โอติณฺโณ[4] วิปริณเตน[5]
[โอ·ติณ·โณ วิ·ปะริณะ·เต·นะ]

จิตฺเตน[6] มาตุคาเมน[7] สทฺธึ[8]
[จิต·เต·นะ มา·ตุ·คา·เม·นะ สัด·ธิง]

กายสํสคฺคํ[9] สมาปชฺเชยฺย[10]
[กา·ยะ·สัง·สัค·คัง สะ·มา·ปัช·เช·ยะ]

หตฺถคาหํ[11] วา[12]
[หัต·ถะ·คา·หัง วา]

เวณิคาหํ[13] วา[14]
[เว·ณิ·คา·หัง วา]

อญฺญตรสฺส[15] วา[16]
[อัญ·ญะตะ·รัส·สะ วา]

อญฺญตรสฺส[17] วา[18]
[อัญ·ญะตะ·รัส·สะ วา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-998(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

โอติณ๎โณ[4] **วิปริณเตน**[5]
ข้าม การน้อมไป

จิต๎เตน[6] **มาตุคาเมน**[7] **สัท๎ธิํ**[8]
ความคิด สตรี กับ

กายสํสัค๎คํ[9] **สมาปัช๎เชย๎ย**[10]
สัมผัสกาย พึงถึง

หัต๎ถคาหํ[11] **วา**[12]
จับมือ ก็ดี

เวณิคาหํ[13] **วา**[14]
ช้องผม,มวยผม ก็ดี

อัญ๎ญตรัส๎ส[15] **วา**[16]
อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ดี

อัญ๎ญตรัส๎ส[17] **วา**[18]
อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ดี

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

สนทนาธัมม์นำสุข
พ.ศ. 2559

อํคัส์ส[19] ปรามสนํ;[20]
[อังํ·ฉัส·สะ ปะ·รา·มะสะ·นังํ]

สํฆาทิเสโส”.[21]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

6. กายสํสัคฺคสิกฺขาปทํ 1-998
[กา·ยะ·สังํ·สัฉ·ฉะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุถูกต้องตัวหญิงและวัตถุเกี่ยวข้องกับหญิง

1-1135(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

โอติณฺโณ[4] วิปริณเตน[5] จิตฺเตน[6]
[โอ·ติณ·โณ วิ·ปะริณะ·เต·นะ จิต·เต·นะ]

มาตุคามํ[7] ทุฏฺฐุลฺลาหิ[8] วาจาหิ[9]
[มา·ตุ·ฉา·มังํ ดุฏ·ฐุล·ลา·หิ วา·จา·หิ]

โอภาเสยฺย.[10]
[โอ·ภา·เส็ย·ยะ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฉ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อํคัส์ส[19] **ปรามสนํ**[20]

อวัยวะ ลูบคลำ

สํฆาทิเสโส[21]

(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

6. **กายสํสัค์คสิก์ขาปทํ** 1-998

[กา•ยะ•สังํ•สัฉ•ฉะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุถูกต้องตัวหญิงและวัตถุเกี่ยวข้องกับหญิง

1-1135(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

โอติณ์โณ[4] **วิปริณเตน**[5] **จิต์เตน**[6]

ข้าม การน้อมไป ความคิด

มาตุคามํ[7] **ทุฏ์ฐุล์ลาหิ**[8] **วาจาหิ**[9]

สตรี ชั่วหยาบ คำทั้งหลาย

โอภาเสย์ย[10]

พึงพูด

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1135(2) **ยถา**[1] **ตํ**[2] **ยุวา**[3] **ยุวติํ**[4]
[ย**ะ**·ถา ตังํ ยุ·วา ยุ·วะ·ติงํ]

เมถุนูปสัญฺหิตาหิ;[5]
[**เ**ม·ถุ·นู·ปะ·ส**ะ**·ญฺหิ·ตา·หิ]

สํฆาทิเสโส”.[6]
[สังํ·ฆา·ดิ·**เ**ส·**โ**ส]

7. **ทุฏฺฐุลฺลวาจาสิกฺขาปทํ** 1-1135
[ดุฏฺ·ฐุล·ละ·วา·จา·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดจาเกี้ยวหญิง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1135(2) **ยถา**[1] **ตํ**[2] **ยุวา**[3] **ยุวตี**[4]
โดยประการใด นั้น ชายหนุ่ม หญิงสาว

เมถุนูปสัญฺหิตาหิ[5]
เป็นยอดแห่งการบำเรอทั้งหลาย

สํฆาทิเสโส[6]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

7. **ทุฏฺฐุลฺลวาจาสิกฺขาปทํ** 1-1135
[ดุฏฺ·ฐุล·ละ·วา·จา·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุพูดจาเกี้ยวหญิง

2. **อาปัตติสํฆาทิเสส**
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1186(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

โอติณฺโณ[4] วิปริเตน[5]
[โอ·ติณ·โณ วิ·ปะริ·เต·นะ]

จิตฺเตน[6] มาตุคามัสฺส[7]
[จิต·เต·นะ มา·ตุ·คา·มัส·สะ]

สันฺติเก[8] อตฺตกามปาริจริยาย[9]
[สัน·ติ·เก อัต·ตะ·กา·มะ·ปา·ริจะริ·ยา·ยะ]

วัณฺณํ[10] ภาเสยฺย;[11]
[วัณ·ณัง ภา·เส็ย·ยะ]

‘เอตทคฺคํ[12] ภคินิ[13] ปาริจริยานํ[14]
[เอ·ตะ·ดัค·คัง ภะ·คิ·นิ ปา·ริจะริ·ยา·นัง]

ยา[15] มาทิสํ[16] สีลวนฺตํ[17]
[ยา มา·ดิ·สัง สี·ละ·วะ·นัตัง]

กลฺยาณธมฺมํ[17] พฺรหฺมจาริํ[18]
[กะ·ลยา·ณะ·ธัม·มัง บระ·หมะ·จา·ริง]

เอเตน[19] ธมฺเมน[20]
[เอ·เต·นะ ธัม·เม·นะ]

ปริจเรยฺยา’ติ.[21]
[ปะ·ริจะ·เร็ย·ยา·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1186(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

โอติณ๎โณ[4] **วิปริเตน**[5]

ข้าม แปรปรวนแล้ว

จิต๎เตน[6] **มาตุคามัส๎ส**[7]

ความคิด สตรี

สัน๎ติเก[8] **อัต๎ตกามปาริจริยาย**[9]

สำนัก การบำเรอตนด้วยกาม

วัณ๎ณํ[10] **ภาเสย๎ย**[11]

การพรรณนา พึงพูด

เอตทัค๎คํ[12] **ภคินิ**[13] **ปาริจริยานํ**[14]

นี้ เป็นผู้เลิศ น้องหญิงเอ๋ย ผู้บำรุง

ยา[15] **มาทิสํ**[16] **สีลวัน๎ตํ**[17]

ใด เหมือนเรา ผู้มีศีล

กัล๎ยาณธัม๎มํ[17] **พ๎รห๎มจาริ**[18]

ธัม๎อันงาม ผู้ประพฤติพรหมจรรย์

เอเตน[19] **ธัม๎เมน**[20]

นั้น ธัม๎

ปริจเรย๎ยาติ[21]

พึงบำรุง

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัม๎กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

เมถุนูปสัญฺหิเตน; [22]
[เม·ถุ·นู·ปะ·สะ·ญฺหิ·เต·นะ]

สํฆาทิเสโส”. [23]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

8. **อัตฺตกามปาริจริยสิกฺขาปทํ** 1-1186
[อัต·ตะ·กา·มะ·ปา·ริจะริยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดชมสตรีให้บำเรอตนด้วยกาม

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ-]	[โอ-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

เมถุนูปสัญฺหิเตน[22]

เป็นยอดแห่งการบำเรอ

สํฆาทิเสโส[23]

(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

8. **อัต็ตกามปาริจริยสิก็ขาปทํ** 1-1186

[อัต•ตะ•กา•มะ•ปา•ริจะริยะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุพูดชมสตรีให้บำเรอตนด้วยกาม

2. อาปัต็ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1242(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

สัญฺจริตฺตํ[4] สมาปัชฺเชยฺย[5]
[สัญ จะ ริต ตัง สะ มา ปัล เล็ย ยะ]

อิตฺถิยา[6] วา[7]
[อิต ถิ ยา วา]

ปุริสมติํ[7] ปุริสสฺส[8] วา[9]
[ปุ ริสะมะ ติง ปุ ริ สัส สะ วา]

อิตฺถิมติํ[10] ชายตฺตเน[11] วา[12]
[อิต ถิมะ ติง ลา ยัต ตะ เน วา]

ชารตฺตเน[12] วา[13]
[ลา รัต ตะ เน วา]

อนฺตมโส[13] ตํขณิกายปิ;[14]
[อัน ตะมะ โส ตัง ขะณิ กา ยะ ปิ]

สํฆาทิเสโส”.[15]
[สัง ฆา ดิ เส โส]

9. สัญฺจริตฺตสิกฺขาปทํ 1-1242
[สัญ จะ ริต ตะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุ(เป็นผู้)ชักสื่อให้หญิงชายรักกัน

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ล]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1-1242(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สัญ๎จริต๎ตํ[4] **สมาปัช๎เชย๎ย**[5]
ความเป็นผู้เที่ยวสื่อ,ความเป็นผู้เที่ยวบอก พึงถึง

อิต๎ถิยา[6] **วา**[7]
ของหญิง ก็ดี

ปุริสมติ๎[7] **ปุริสัส๎ส**[8] **วา**[9]
ความต้องการของฝ่ายชาย บุรุษ ก็ดี

อิต๎ถิมติ๎[10] **ชายัต๎ตเน**[11] **วา**[12]
ความต้องการของหญิง ชายชู้ ก็ดี

ชารัต๎ตเน[12] **วา**[13]
หญิงชู้ ก็ดี

อัน๎ตมโส[13] **ตํขณิกายปิ**[14]
โดยที่สุด แม้ในขณะนั้น

สํฆาทิเสโส[15]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

9. **สัญ๎จริต๎ตสิก๎ขาปทํ** 1-1242

[สัญ·จะ·ริต·ตะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุ(เป็นผู้)ชักสื่อให้หญิงชายรักกัน

2. อาปัตติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1437(1)

“สัญฺญาจิกาย[1] ปน[2] ภิกฺขุนา[3]
[สัญ·ญา·จิ·กา·ยะ ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

กุฏึ[4] การยมาเนน[5]
[กุ·ฏิงํ กา·ระยะ·มา·เน·นะ]

อัสฺสามิกํ[6] อัตฺตุทฺเทสํ[7]
[อัส·สา·มิ·กังํ อัต·ตุด·เด·สังํ]

ปมาณิกา[8] กาเรตัพฺพา.[9]
[ปะ·มา·ณิ·กา กา·เร·ตับ·บา]

1-1437(2)

ตัตฺริทํ[1] ปมาณํ:[2]
[ตะ·ตฺริ·ดังํ ปะ·มา·ณังํ]

ทีฆโส[3] ทฺวาทส[4] วิทัตฺถิโย[5]
[ดี·ฆะ·โส ดฺวา·ดะ·สะ วิ·ดัต·ถิ·โย]

สุคตวิทัตฺถิยา[6]
[สุ·คะตะวิ·ดัต·ถิ·ยา]

ติริยํ[7] สัตฺตนฺตรา[8]
[ติ·ริ·ยังํ สัต·ตัน·ตะ·รา]

ภิกฺขู[9] อภิเนตัพฺพา[10]
[ภิก·ขู อะ·ภิ·เน·ตับ·บา]

วัตฺถุเทสนาย.[11]
[วัต·ถุ·เด·สะ·นา·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1437(1) **สัญฺญาจิกาย**[1] **ปน**[2] **ภิกฺขุนา**[3]
อาการขอเอาเอง ก็ ภิกขุ

กุฏึ[4] **การยมาเนน**[5]
กระท่อม,กระต๊อบ ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่

อสฺสามิกํ[6] **อตฺตุทฺเทสํ**[7]
ไม่มีเจ้าของ เฉพาะตนเอง

ปมาณิกา[8] **กาเรตพฺพา**[9]
ให้ได้ประมาณ พึงให้กระทำ

1-1437(2) **ตตฺริทํ**[1] **ปมาณํ**[2]
นั้นนี้ เป็นประมาณ,ยังประมาณ

ทีฆโส[3] **ทฺวาทส**[4] **วิทตฺถิโย**[5]
ส่วนยาว สิบสอง คืบทั้งหลาย

สุคตวิทตฺถิยา[6]
คืบของพระสุคต(พระพุทธเจ้า)

ติริยํ[7] **สตฺตตฺนฺตรา**[8]
ฟาก,ขวาง เจ็ดคืบ

ภิกฺขู[9] **อภิเนตพฺพา**[10]
ภิกขุทั้งหลาย พึงนำไป

วตฺถุเทสนาย[11]
การแสดงวัตถุ

2. อาปัตติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1437(3)

เตหิ[1] ภิกฺขูหิ[2] วัตฺถุ[3] เทเสตัพฺพํ[4]
[เต·หิ ภิก·ขู·หิ วัต·ถุ เด·เส·ตับ·บังํ]

อนารัมฺภํ[5] สปริกฺกมนํ:[6]
[อะ·นา·รัม·ภังํ สะ·ปะ·ริก·กะมะ·นังํ]

สารัมฺเภ[7] เจ[8] ภิกฺขุ[9]
[สา·รัม·เภ เจ ภิก·ขุ]

วัตฺถุสฺมิํ[9] อปริกฺกมเน[10]
[วัต·ถุ·สมิงํ อะ·ปะ·ริก·กะมะ·เน]

สัญฺญาจิกาย[11] กุฏิํ[12] กาเรยฺย.[13]
[สัญ·ญา·จิ·กา·ยะ กุ·ฏิงํ กา·เร็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1437(3)

เตหิ[1] **ภิก๎ขูหิ**[2] **วัต๎ถุ**[3] **เทเสตัพ๎พํ**[4]
เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย วัตถุ พึงแสดง

อนารัม๎ภํ[5] **สปริก๎กมนํ**[6]
ไม่มีใครจับจอง อันมีชานรอบ

สารัม๎เภ[7] **เจ**[8] **ภิก๎ขุ**[9]
ที่มีผู้จองไว้ ถ้า ภิกขุ

วัต๎ถุส๎มิํ[9] **อปริก๎กมเน**[10]
วัตถุ,สถานที่ ไม่มีชานรอบ

สัญ๎ญาจิกาย[11] **กุฏิํ**[12] **กาเรย๎ย**[13]
อาการขอเอาเอง กระท่อม,กระต๊อบ พึงกระทำ

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1437(4)

ภิกฺขู[1] วา[2]
[ภิก·ขู วา]

อนภิเนย์ย[2]
[อะ·นะภิ·เน็ย·ยะ]

วัต์ถุเทสนาย[3]
[วัต·ถุ·เด·สะ·นา·ยะ]

ปมาณํ[4] วา[5]
[ปะ·มา·ณัง วา]

อติก์กาเมย์ย;[6]
[อะ·ติก·กา·เม็ย·ยะ]

สํฆาทิเสโส”.[7]
[สัง·ฆา·ดิ·เส·โส]

10. กุฏิการสิก์ขาปทํ 1-1437
[กุ·ฏิ·กา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุสร้างกุฏิให้ตนโดยไม่มีผู้ให้

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1-1437(4) **ภิก๊ขู**[1] **วา**[2]
ภิกขุทั้งหลาย ก็ดี

อนภิเนย์ย[2]
ไม่พึงนำไป

วัต๊ถุเทสนาย[3]
การแสดงวัตถุ

ปมาณํ[4] **วา**[5]
เป็นประมาณ,ยังประมาณ ก็ดี

อติก๊กาเมย์ย[6]
พึงก้าวล่วง

สํฆาทิเสโส[7]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

10. **กุฏิการสิก๊ขาปทํ** 1-1437

[กุ•ฏิ•กา•ระ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุสร้างกุฏิให้ตนโดยไม่มีผู้ให้

2. อาปัต๊ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1515(1)

“มหัล์ลกํ[1] ปน[2] ภิก์ขุนา[3]
[มะ·หัล·ละ·กังํ ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

วิหารํ[4] การยมาเนน[5]
[วิ·หา·รังํ กา·ระยะ·มา·เน·นะ]

สัส์สามิกํ[6] อัต์ตุท์เทสํ[7]
[สัส·สา·มิ·กังํ อัต·ตุด·เด·สังํ]

ภิก์ขู[8] อภิเนตัพ์พา[9]
[ภิก·ขู อะ·ภิ·เน·ตับ·บา]

วัต์ถุเทสนาย.[10]
[วัต·ถุ·เด·สะ·นา·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1515(1) **มหัล์ลกํ**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุนา**[3]
ใหญ่ ก็ ภิกขุ
วิหารํ[4] **การยมาเนน**[5]
วิหาร ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่
สัส์สามิกํ[6] **อัต์ตุท์เทสํ**[7]
มีเจ้าของ เฉพาะตนเอง
ภิก์ขู[8] **อภิเนตัพ์พา**[9]
ภิกขุทั้งหลาย พึงนำไป
วัต์ถุเทสนาย[10]
การแสดงวัตถุ

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1515(2)

เตหิ[1] ภิกฺขูหิ[2] วัตฺถุํ[3] เทเสตัพฺพํ[4]
[เต·หิ ภิก·ขู·หิ วัต·ถุงํ เด·เส·ตับ·บังํ]

อนารัมฺภํ[5] สปริกฺกมนํ[6]
[อะ·นา·รัม·ภังํ สะ·ปะ·ริก·กะมะ·นังํ]

สารัมฺเภ[7] เจ[8] ภิกฺขุ[9]
[สา·รัม·เภ เจ ภิก·ขุ]

วัตฺถุสฺมิํ[9] อปริกฺกมเน[10]
[วัต·ถุ·สมิงํ อะ·ปะ·ริก·กะมะ·เน]

มหัลฺลกํ[11] วิหารํ[12] กาเรยฺย[13]
[มะ·หัล·ละ·กังํ วิ·หา·รังํ กา·เร็ย·ยะ]

ภิกฺขู[14] วา[15]
[ภิก·ขู วา]

อนภิเนยฺย[15] วัตฺถุเทสนาย;[16]
[อะ·นะภิ·เน็ย·ยะ วัต·ถุ·เด·สะ·นา·ยะ]

สํฆาทิเสโส”.[17]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

11. วิหารการสิกฺขาปทํ 1-1515
[วิ·หา·ระ·กา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสร้างวิหารใหญ่โดยสงฆ์ไม่ได้ให้การรับรอง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1515(2)

เตหิ[1] **ภิก๎ขูหิ**[2] **วัต๎ถุํ**[3] **เทเสตัพ๎พํ**[4]
เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย วัตถุ พึงแสดง

อนารัม๎ภํ[5] **สปริก๎กมนํ**[6]
ไม่มีใครจับจอง อันมีชานรอบ

สารัม๎เภ[7] **เจ**[8] **ภิก๎ขุ**[9]
ที่มีผู้จองไว้ ถ้า ภิกขุ

วัต๎ถุส๎มิ[9] **อปริก๎กมเน**[10]
วัตถุ,สถานที่ ไม่มีชานรอบ

มหัล๎ลกํ[11] **วิหารํ**[12] **กาเรย๎ย**[13]
ใหญ่ วิหาร พึงกระทำ

ภิก๎ขู[14] **วา**[15]
ภิกขุทั้งหลาย ก็ดี

อนภิเนย๎ย[15] **วัต๎ถุเทสนาย**[16]
ไม่พึงนำไป การแสดงวัตถุ

สํฆาทิเสโส[17]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

11. วิหารการสิก๎ขาปทํ 1 -1515

[วิ หา ระ กา ระ สิก ขา ปะ ดังํ]

ห้ามภิกขุสร้างวิหารใหญ่โดยสงฆ์ไม่ได้ให้การรับรอง

2. อาปัตติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1 -1573(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุํ[4] ทุฏฺโฐ[5] โทโส[6] อัปฺปตีโต[7]
[ภิก·ขุงํ ดุฏฺ·โฐ โด·โส อัป·ปะ·ตี·โต]

อมูลเกน[7] ปาราชิเกน[8] ธัมฺเมน[9]
[อะ·มู·ละ·เก·นะ ปา·รา·ลิ·เก·นะ ธัม·เม·นะ]

อนุทฺธํเสยฺย;[10]
[อะ·นุด·ธังํ·เสย·ยะ]

‘อัปฺเปวนาม[11]
[อัป·เป·วะ·นา·มะ]

นํ[12] อิมัมฺหา[13] พฺรหฺมจริยา[14]
[นังํ อิ·มะ·มฺหา บฺระ·หฺมะจะริ·ยา]

จาเวยฺยนฺ’ติ.[15]
[จา·เว·ยัน·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ-]	[โอ-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1573(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุํ[4] **ทุฏฺโฐ**[5] **โทโส**[6] **อัป๎ปตีโต**[7]
ภิกขุ ประทุษร้ายแล้ว โทสะ ไม่แช่มชื่น

อมูลเกน[7] **ปาราชิเกน**[8] **ธัม๎เมน**[9]
อันไม่มีมูล อาบัติปาราชิกะ ธัมม์

อนุท๎ธํเสย๎ย[10]
พึงกำจัด

อัป๎เปวนาม[11]
ชื่อแม้ไฉน

นํ[12] **อิมัม๎หา**[13] **พ๎รห๎มจริยา**[14]
นั้น นี้ พรหมจรรย์

จาเวย๎ยัน๎ติ[15]
พึงให้เคลื่อน

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1573(2)

ตโต[1] อปเรน[2] สมเยน[3]
[ตะ·โต อะ·ปะ·เร·นะ สะ·มะ·เย·นะ]

สมนุคฺคาหียมาโน[4] วา[5]
[สะ·มะ·นุค·คา·หี·ยะ·มา·โน วา]

อสมนุคฺคาหียมาโน[5] วา[6]
[อะ·สะมะ·นุค·คา·หี·ยะ·มา·โน วา]

อมูลกัณฺเจว[6]
[อะ·มู·ละ·กัญ·เจ·วะ]

ตํ[7] อธิกรณํ[8] โหติ[9]
[ตังํ อะ·ธิกะระ·ณังํ โห·ติ]

ภิกฺขุ[10] จ[11] โทสํ[12] ปติฏฺฐาติ;[13]
[ภิก·ขุ จะ โด·สังํ ปะ·ติฏ·ฐา·ติ]

สํฆาทิเสโส”.[14]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

12. ทุฏฺฐโทสสิกฺขาปทํ 1-1573
[ดุฏ·ฐะ·โด·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุใส่ความภิกขุอื่นว่าต้องโทษปาราชิกะโดยไม่มีมูล

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ] [อังํ]

1-1573(2) **ตโต**[1] **อปเรน**[2] **สมเยน**[3]
นั้น อื่น สมัย

สมนุค์คาหียมาโน[4] **วา**[5]
ถือเอาตาม ก็ดี

อสมนุค์คาหียมาโน[5] **วา**[6]
ผู้อื่นไม่ถือเอาตาม ก็ดี

อมูลกัณ์เจว[6]
อันไม่มีมูลด้วยนั่นแล

ตํ[7] **อธิกรณํ**[8] **โหติ**[9]
นั้น เรื่องที่สงฆ์ต้องดำเนินการ ย่อมเป็น

ภิก์ขุ[10] **จ**[11] **โทสํ**[12] **ปติฏ์ฐาติ**[13]
ภิกขุ ก็,และ โทษ ให้ตั้งอยู่

สํฆาทิเสโส[14]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

12. **ทุฏ์ฐโทสสิก์ขาปทํ** 1-1573
[ดุฏ์ฐะ·โด·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุใส่ความภิกขุอื่นว่าต้องโทษปาราชิกะโดยไม่มีมูล

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1630(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุํ[4] ทุฏฺโฐ[5] โทโส[6] อปฺปตีโต[7]
[ภิก·ขุงํ ดุฏฺ·ฐะ โด·โส อัป·ปะ·ตี·โต]

อญฺญภาคิยสฺส[7] อธิกรณสฺส[8]
[อัญ·ญะ·ภา·คิ·ยัส·สะ อะ·ธิกะระ·ณัส·สะ]

กิญฺจิ[9] เทสํ[10] เลสมตฺตํ[11]
[กิญ·จิ เด·สังํ เล·สะ·มัต·ตังํ]

อุปาทาย[12] ปาราชิเกน[13] ธมฺเมน[14]
[อุ·ปา·ดา·ยะ ปา·รา·ชิ·เก·นะ ธัม·เม·นะ]

อนุทฺทเสยฺย;[15]
[อะ·นุด·ธังํ·เส็ย·ยะ]

‘อปฺเปว[16] นาม[17]
[อัป·เป·วะ นา·มะ]

นํ[18] อิมมฺหา[19] พฺรหฺมจริยา[20]
[นังํ อิ·มะ·มฺหา บฺระ·หฺมะจะริ·ยา]

จาเวยฺยนฺ’ติ.[21]
[จา·เว็ย·ยัน·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1630(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุํ[4] **ทุฏฺโฐ**[5] **โทโส**[6] **อัป๎ปตีโต**[7]
ภิกขุ ประทุษร้ายแล้ว โทสะ ไม่แช่มชื่น

อัญ๎ญภาคิยัส๎ส[7] **อธิกรณัส๎ส**[8]
ที่เป็นเรื่องอื่นนั่นแล อธิกรณ์

กิญ๎จิ[9] **เทสํ**[10] **เลสมัต๎ตํ**[11]
อะไรๆ ที่อยู่ ให้เป็นเพียงเลส(ให้เป็นเพียงประเด็น)

อุปาทาย[12] **ปาราชิเกน**[13] **ธัม๎เมน**[14]
ถือเอาแล้ว อาบัติปาราชิกะ ธัมม์

อนุท๎ธํเสย๎ย[15]
พึงกำจัด

อัป๎เปว[16] **นาม**[17]
ไฉน ชื่อ

นํ[18] **อิมัม๎หา**[19] **พ๎รห๎มจริยา**[20]
นั้น นี้ พรหมจรรย์

จาเวย๎ยัน๎ติ[21]
พึงให้เคลื่อน

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1630(2) ตโต[1] อปเรน[2] สมเยน[3]
[ตะ·โต อะ·ปะ·เร·นะ สะ·มะ·เย·นะ]

สมนุคฺคาหียมาโน[4] วา[5]
[สะ·มะ·นุค·คา·หี·ยะ·มา·โน วา]

อสมนุคฺคาหียมาโน[5] วา[6]
[อะ·สะมะ·นุค·คา·หี·ยะ·มา·โน วา]

อญฺญภาคิยญฺเจว[6] ตํ[7]
[อัญ·ญะ·ภา·คิ·ยัญ·เจ·วะ ตังํ]

อธิกรณํ[8] โหติ.[9]
[อะ·ธิกะระ·ณังํ โห·ติ]

1-1630(3) โกจิ[1] เทโส[2] เลสมัตฺโต[3] อุปาทินฺโน[4]
[โก·จิ เด·โส เล·สะ·มัต·โต อุ·ปา·ดิน·โน]

ภิกฺขุ[4] จ[5] โทสํ[6] ปติฏฺฐาติ;[7]
[ภิก·ขุ จะ โด·สังํ ปะ·ติฏ·ฐา·ติ]

สํฆาทิเสโส”.[8]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

13. อญฺญภาคิยสิกฺขาปทํ 1-1630
[อัญ·ญะ·ภา·คิยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุกุเรื่องใส่ความภิกขุอื่นว่าต้องโทษปาราชิกะโดยไม่มีมูล

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ช] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1630(2) **ตโต**[1] **อปเรน**[2] **สมเยน**[3]
นั้น อื่น สมัย

สมนุค์คาหียมาโน[4] **วา**[5]
ถือเอาตาม ก็ดี

อสมนุค์คาหียมาโน[5] **วา**[6]
ผู้อื่นไม่ถือเอาตาม ก็ดี

อัญ์ญภาคิยัญ์เจว[6] **ตํ**[7]
ที่เป็นเรื่องอื่นนั่นแล นั้น

อธิกรณํ[8] **โหติ**[9]
เรื่องที่สงฆ์ต้องดำเนินการ ย่อมเป็น

1-1630(3) **โกจิ**[1] **เทโส**[2] **เลสมัต์โต**[3] **อุปาทิน์โน**[4]
ใครๆ โทษ พอเป็นเลส(พอเป็นประเด็น) ถือเอาแล้ว

ภิก์ขุ[4] **จ**[5] **โทสํ**[6] **ปติฏ์ฐาติ**[7]
ภิกขุ ก็,และ โทษ ให้ตั้งอยู่

สํฆาทิเสโส[8]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

13. **อัญ์ญภาคิยสิก์ขาปทํ** 1-1630

[อัญ·ญะ·ภา·คิยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุกุเรื่องใส่ความภิกขุอื่นว่าต้องโทษปาราชิกะโดยไม่มีมูล

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1679(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

สมัคฺคัสฺส[4] สํฆัสฺส[5]
[สะ มัค คัส สะ สัง ฆัส สะ]

เภทาย[6] ปรักฺกเมยฺย[7]
[เภ ดา ยะ ปะ รัก กะ เม็ย ยะ]

เภทนสํวัตฺตนิกํ[8] วา[9]
[เภ ดะนะ สัง วัต ตะนิ กัง วา]

อธิกรณํ[10] สมาทาย[11]
[อะ ธิกะระ ณัง สะ มา ดา ยะ]

ปัคฺคัยฺห[12] ติฏฺเฐยฺย.[13]
[ปัค คะ ยหะ ติฏ เฐ็ย ยะ]

โส[14] ภิกฺขุ[15] ภิกฺขูหิ[16]
[โส ภิก ขุ ภิก ขู หิ]

เอวมัสฺส[17] วจนีโย;[18]
[เอ วะ มัส สะ วะ จะ นี โย]

‘มา[19] อายัสฺมา[20] สมัคฺคัสฺส[21]
[มา อา ยะ สมา สะ มัค คัส สะ]

สํฆัสฺส[21] เภทาย[22] ปรักฺกมิ[23]
[สัง ฆัส สะ เภ ดา ยะ ปะ รัก กะ มิ]

เภทาย[24] สํวัตฺตนิกํ[25] วา[26]
[เภ ดา ยะ สัง วัต ตะนิ กัง วา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1679(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สมัค๎คัส๎ส[4] **สํฆัส๎ส**[5]
ผู้พร้อมเพรียง สงฆ์

เภทาย[6] **ปรักฺกเมย๎ย**[7]
การทำลาย พึงพยายาม

เภทนสํวัต๎ตนิกํ[8] **วา**[9]
อันเป็นไปเพื่อความแตกแยกกัน ก็ดี

อธิกรณํ[10] **สมาทาย**[11]
เรื่องที่สงฆ์ต้องดำเนินการ ถือเอาแล้ว

ปัค๎คัย๎ห[12] **ติฏฺเฐย๎ย**[13]
ยกย่องแล้ว พึงยืน

โส[14] **ภิก๎ขุ**[15] **ภิก๎ขูหิ**[16]
นั่น ภิกขุ ภิกขุทั้งหลาย

เอวมัส๎ส[17] **วจนีโย**[18]
อย่างนี้นั้น พึงกล่าว

มา[19] **อายัส๎มา**[20] **สมัค๎คัส๎ส**[21]
อย่า ท่านผู้มีอายุ ผู้พร้อมเพรียง

สํฆัส๎ส[21] **เภทาย**[22] **ปรักฺกมิ**[23]
สงฆ์ การทำลาย จักพยายาม

เภทาย[24] **สํวัต๎ตนิกํ**[25] **วา**[26]
การทำลาย อันเป็นไปพร้อม ก็ดี

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

อธิกรณํ[27] สมาทาย[28]
[อะ·ธิกะระ·ณังํ สะ·มา·ดา·ยะ]

ปัค์คัย์ห[29] อัฏฺฐาสิ.[30]
[ปัค·คะ·ยฺหะ อัฏฺ·ฐา·สิ]

สเมตายัส์มา[31] สํเฆน[32]
[สะ·เม·ตา·ยะ·สฺมา สังํ·เฆ·นะ]

สมัค์โค[33] หิ[34]
[สะ·มัค·โค หิ]

สํโฆ[35] สัม์โมทมาโน[36]
[สังํ·โฆ สัม·โม·ดะ·มา·โน]

อวิวทมาโน[37] เอกุท์เทโส[38]
[อะ·วิวะดะ·มา·โน เอ·กุด·เด·โส]

ผาสุ[38] วิหรตี’ติ.[39]
[ผา·สุ วิ·หะระ·ตี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อธิกรณํ[27] **สมาทาย**[28]

เรื่องที่สงฆ์ต้องดำเนินการ ถือเอาแล้ว

ปัค์คัย์ห[29] **อัฏฺฐาสิ**[30]

ยกย่องแล้ว ได้ยืนแล้ว

สเมตายัส์มา[31] **สํเฆน**[32]

ขอท่าน จงพร้อมเพรียง สงฆ์

สมัค์โค[33] **หิ**[34]

ผู้พร้อมเพรียง ก็

สํโฆ[35] **สัม์โมทมาโน**[36]

สงฆ์ ปรองดองกัน

อวิวทมาโน[37] **เอกุท์เทโส**[38]

ไม่ทะเลาะกัน หัวข้อคืออุทเทสเดียวกัน

ผาสุ[38] **วิหรตีติ**[39]

ความสำราญ อยู่

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1679(2)

เอวัญฺจ[1] โส[2] ภิกฺขุ[3]
[เอ วัญ จะ โส ภิก ขุ]

ภิกฺขูหิ[4] วุจฺจมาโน[5]
[ภิก ขู หิ วุจ จะ มา โน]

ตเถว[6] ปัคฺคัเณฺหยฺย.[7]
[ตะ เถ วะ ปัค คะ ณเห็ย ยะ]

โส[8] ภิกฺขุ[9]
[โส ภิก ขุ]

ภิกฺขูหิ[10] ยาวตติยํ[11]
[ภิก ขู หิ ยา วะตะติ ยังํ]

สมนุภาสิตัพฺโพ[12]
[สะ มะนุ ภา สิ ตับ โบ]

ตัสฺส[13] ปฏินิสฺสัคฺคาย.[14]
[ตัส สะ ปะ ฏิ นิส สัค คา ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1679(2) **เอวัญ์จ**[1] **โส**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ก็ด้วยประการฉะนี้ นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[4] **วุจ์จมาโน**[5]
ภิกขุทั้งหลาย กล่าวอยู่

ตเถว[6] **ปัค์คัเณ์หย์ย**[7]
อย่างนั้นนั่นแล พึงยกย่อง

โส[8] **ภิก์ขุ**[9]
นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[10] **ยาวตติยํ**[11]
ภิกขุทั้งหลาย จนถึงครั้งที่สาม

สมนุภาสิตัพ์โพ[12]
พึงสวดตักเตือน

ตัส์ส[13] **ปฏินิส์สัค์คาย**[14]
นั้น เพื่อสละทิ้ง

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1679(3) ยาวตติยัญฺเจ[1] สมนุภาสิยมาโน[2]
[ยา·วะตะติ·ยัญ·เจ สะ·มะนุ·ภา·สิยะ·มา·โน]

ตํ[3] ปฏินิสฺสชฺเชยฺย[4]
[ตัง ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เจ็ย·ยะ]

อิจฺเจตํ[5] กุสลํ;[6]
[อิจ·เจ·ตัง กุ·สะ·ลัง]

โน[7] เจ[8] ปฏินิสฺสชฺเชยฺย;[9]
[โน เจ ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เจ็ย·ยะ]

สํฆาทิเสโส”.[9]
[สัง·ฆา·ดิ·เส·โส]

14. สํฆเภทสิกฺขาปทํ 1-1679
[สัง·ฆะ·เภ·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุทำสังฆเภท โดยยุยงให้สงฆ์แตกแยก

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1-1679(3) **ยาวตติยัฏ์เจ**[1] **สมนุภาสิยมาโน**[2]
จนถึงครั้งที่สาม พึงสวดตักเตือนอยู่

ตํ[3] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[4]
นั้น พึงสละทิ้ง

อิจ์เจตํ[5] **กุสลํ**[6]
ดังนี้ นี่ กุสล

โน[7] **เจ**[8] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[9]
ไม่ ถ้า พึงสละทิ้ง

สํฆาทิเสโส[9]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

14. **สํฆเภทสิก์ขาปทํ** 1-1679

[สังํ•ฆะ•เภ•ดะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุทำสังฆเภท โดยยุยงให้สงฆ์แตกแยก

2. **อาปัต์ติสํฆาทิเสส**
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1706(1)

“ตัส์เสว[1] โข[2] ปน[3]
[ตัส·เส·วะ โข ปะ·นะ]

ภิกฺขุส์ส[4] ภิกฺขู[5] โหน์ติ[6]
[ภิก·ขุส·สะ ภิก·ขู โห็น·ติ]

อนุวัต์ตกา[7] วัค์ควาทกา[8]
[อะ·นุ·วัต·ตะ·กา วัฉ·ฉะ·วา·ดะ·กา]

เอโก[9] วา[10]
[เอ·โก วา]

เท็ว[10] วา[11]
[ดเว วา]

ตโย[12] วา[13]
[ตะ·โย วา]

เต[13] เอวํ[14] วเทย์ยุํ;[15]
[เต เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยุงํ]

‘มา[15] อายัส์มัน์โต[16]
[มา อา·ยะ·สมัน·โต]

เอตํ[16] ภิก์ขุํ[17] กิญ์จิ[18]
[เอ·ตังํ ภิก·ขุงํ กิญ·จิ]

อวจุต์ถ.[19]
[อะ·วะ·จุต·ถะ]

ธัม์มวาที[20] เจโส[21] ภิก์ขุ[22]
[ธัม·มะ·วา·ดี เจ·โส ภิก·ขุ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1706(1) **ตัส๎เสว**[1] **โข**[2] **ปน**[3]
นั้นนั่นเทียว แล ก็

ภิก๎ขุส๎ส[4] **ภิก๎ขู**[5] **โหน๎ติ**[6]
ภิกขุ ภิกขุทั้งหลาย ย่อมเป็น

อนุวัต๎ตกา[7] **วัค๎ควาทกา**[8]
ผู้ประพฤติตาม คำพูดเป็นพวกพรรคเดียวกัน

เอโก[9] **วา**[10]
หนึ่ง ก็ดี

เท๎ว[10] **วา**[11]
สอง ก็ดี

ตโย[12] **วา**[13]
สาม ก็ดี

เต[13] **เอวํ**[14] **วเทย๎ยุํ**[15]
เหล่านั้น อย่างนี้ พึงพูด

มา[15] **อายัส๎มัน๎โต**[16]
อย่า ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เอตํ[16] **ภิก๎ขุํ**[17] **กิญ๎จิ**[18]
นั้น ภิกขุ อะไรๆ

อวจุต๎ถ[19]
ได้กล่าวแล้ว

ธัม๎มวาที[20] **เจโส**[21] **ภิก๎ขุ**[22]
ผู้มีปกติกล่าวธัมม์ ก็นั้น ภิกขุ

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

วินยวาที[22] เจโส[23] ภิก๎ขุ[24]
[วิ·นะยะ·วา·ดี เจ·โส ภิก·ขุ]

อัม๎หากัญ๎เจโส[24] ภิก๎ขุ[25]
[อะ·มฺหา·กัญ·เจ·โส ภิก·ขุ]

ฉัน๎ทัญ๎จ[26] รุจิญ๎จ[27]
[ฉัน·ดัญ·จะ รุ·จิญ·จะ]

อาทาย[28] โวหรติ[29]
[อา·ดา·ยะ โว·หะระ·ติ]

ชานาติ[30] โน[31] ภาสติ;[32]
[ลา·นา·ติ โน ภา·สะ·ติ]

อัม๎หากํ[32] เปตํ[33] ขมตี’ติ.[34]
[อะ·มฺหา·กังํ เป·ตังํ ขะ·มะ·ตี·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ล]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

วินยวาที[22] **เจโส**[23] **ภิก๎ขุ**[24]

ผู้กล่าวพระวินัย ก็นั้น ภิกขุ

อัม๎หากัญ๎เจโส[24] **ภิก๎ขุ**[25]

ของพวกเราก็นั้น ภิกขุ

ฉัน๎ทัญ๎จ[26] **รุจิญ๎จ**[27]

ความพอใจด้วย ความชอบใจ ด้วย

อาทาย[28] **โวหรติ**[29]

ถือเอาแล้ว ย่อมพูด

ชานาติ[30] **โน**[31] **ภาสติ**[32]

ย่อมรู้ ไม่ ย่อมพูด

อัม๎หากํ[32] **เปตํ**[33] **ขมตีติ**[34]

พวกเรา นั่น อดทน,อดกลั้น

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1706(2) เต[1] ภิก์ขู[2]
[เต ภิก ขู]

ภิก์ขูหิ[3] เอวมัส์สุ[4] วจนียา;[5]
[ภิก ขู หิ เอ วะ มัส สุ วะ จะ นี ยา]

‘มา[6] อายัส์มัน์โต[7]
[มา อา ยะ สมัน โต]

เอวํ[7] อวจุต์ถ[8]
[เอ วัง อะ วะ จุต ถะ]

น[9] เจโส[10] ภิก์ขุ[11] ธัม์มวาที[12]
[นะ เจ โส ภิก ขุ ธัม มะ วา ดี]

น[13] เจโส[14] ภิก์ขุ[15] วินยวาที[16]
[นะ เจ โส ภิก ขุ วิ นะยะ วา ดี]

มา[17] อายัส์มัน์ตานัม์ปิ[18]
[มา อา ยะ สมัน ตา นัม ปิ]

สํฆเภโท[18] รุจิต์ถ.[19]
[สัง ฆะ เภ โด รุ จิต ถะ]

‘สเมตายัส์มัน์ตานํ[20] สํเฆน[21]
[สะ เม ตา ยะ สมัน ตา นัง สัง เฆ นะ]

สมัค์โค[22] หิ[23]
[สะ มัค โค หิ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1706(2) **เต**[1] **ภิก๎ขู**[2]
เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย

ภิก๎ขูหิ[3] **เอวมัส๎สุ**[4] **วจนียา**[5]
ภิกขุทั้งหลาย อย่างนี้พึงเป็น พึงกล่าว

มา[6] **อายัส๎มันโต**[7]
อย่า ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เอวํ[7] **อวจุต๎ถ**[8]
อย่างนี้ ได้กล่าวแล้ว

น[9] **เจโส**[10] **ภิก๎ขุ**[11] **ธัม๎มวาที**[12]
ไม่ ก็นั้น ภิกขุ ผู้มีปกติกล่าวธัมม์

น[13] **เจโส**[14] **ภิก๎ขุ**[15] **วินยวาที**[16]
ไม่ ก็นั้น ภิกขุ ผู้กล่าวพระวินัย

มา[17] **อายัส๎มันตานัม๎ปิ**[18]
อย่า แม้ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

สํฆเภโท[18] **รุจิต๎ถ**[19]
ความแตกแยกแห่งสงฆ์ ชอบใจแล้ว

สเมตายัส๎มันตานํ[20] **สํเฆน**[21]
ขอ(ใจ)ของท่านทั้งหลายจงพร้อมเพรียง สงฆ์

สมัค๎โค[22] **หิ**[23]
ผู้พร้อมเพรียง ก็

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

สํโฆ[24] สัม์โมทมาโน[25]
[สังํ·โฆ สัม·โม·ดะ·มา·โน]

อวิวทมาโน[26]
[อะ·วิวะดะ·มา·โน]

เอกุท์เทโส[27] ผาสุ[28]
[เอ·กุด·เด·โส ผา·สุ]

วิหรตี’ติ.[28]
[วิ·หะระ·ตี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

สํโฆ[24] **สัม์โมทมาโน**[25]

สงฆ์ ปรองดองกัน

อวิวทมาโน[26]

ไม่ทะเลาะกัน

เอกุท์เทโส[27] **ผาสุ**[28]

หัวข้อคืออุทเทสเดียวกัน ความสำราญ

วิหรตีติ[28]

อยู่

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1706(3)

เอวัญฺจ[1] เต[2] ภิกฺขู[3]
[เอ วัญ จะ เต ภิก ขู]

ภิกฺขูหิ[4] วุจฺจมานา[5]
[ภิก ขู หิ วุจ จะ มา นา]

ตเถว[6] ปัคฺคัเณฺหยฺยุํ.[7]
[ตะ เถ วะ ปัค คะ ณเห็ย ยุงํ]

เต[8] ภิกฺขู[9]
[เต ภิก ขู]

ภิกฺขูหิ[10] ยาวตติยํ[11]
[ภิก ขู หิ ยา วะตะติ ยังํ]

สมนุภาสิตัพฺพา[12]
[สะ มะนุ ภา สิ ตับ บา]

ตัสฺส[13] ปฏินิสฺสัคฺคายา.[14]
[ตัส สะ ปะ ฏิ นิส สัค คา ยา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ท]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1706(3)

เอวัญ์จ[1] **เต**[2] **ภิก์ขู**[3]
ก็ด้วยประการฉะนี้ เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย

ภิก์ขูหิ[4] **วุจ์จมานา**[5]
ภิกขุทั้งหลาย กล่าวอยู่

ตเถว[6] **ปัค์คัเณ์หย์ยุํ**[7]
อย่างนั้นนั่นแล พึงยกย่อง

เต[8] **ภิก์ขู**[9]
เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย

ภิก์ขูหิ[10] **ยาวตติยํ**[11]
ภิกขุทั้งหลาย จนถึงครั้งที่สาม

สมนุภาสิตัพ์พา[12]
พึงสวดตักเตือน

ตัส์ส[13] **ปฏินิส์สัค์คายา**[14]
นั้น เพื่อสละทิ้ง

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1706(4) **ยาวตติยัญฺเจ**[1] **สมนุภาสิยมานา**[2]
[ยา·วะตะติ·ยัญ·เจ สะ·มะนุ·ภา·สิยะ·มา·นา]

ตํ[3] **ปฏินิสฺสชฺเชยฺยุํ**[4]
[ตังํ ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เจ็ย·ยุงํ]

อิจฺเจตํ[5] **กุสลํ**[6]
[อิจ·เจ·ตังํ กุ·สะ·ลังํ]

โน[7] **เจ**[8] **ปฏินิสฺสชฺเชยฺยุํ;**[9]
[โน เจ ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เจ็ย·ยุงํ]

สํฆาทิเสโส”.[9]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

15. **เภทานุวัตฺตกสิกฺขาปทํ** 1-1706
[เภ·ดา·นุ·วัต·ตะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุประพฤติตามผู้ที่ทำให้สงฆ์แตกแยก

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1706(4) **ยาวตติยัฏ์เจ**[1] **สมนุภาสิยมานา**[2]
จนถึงครั้งที่สาม สวดตักเตือนอยู่

ตํ[3] **ปฏินิส์สัช์เชย์ยุํ**[4]
นั้น พึงสละทิ้ง

อิจ์เจตํ[5] **กุสลํ**[6]
ดังนี้ นี่ กุสล

โน[7] **เจ**[8] **ปฏินิส์สัช์เชย์ยุํ**[9]
ไม่ ถ้า พึงสละทิ้ง

สํฆาทิเสโส[9]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

15. **เภทานุวัต์ตกสิก์ขาปทํ** 1-1706

[**เภ**•ดา•นุ•**วัต**•ตะกะ•**สิก**•ขา•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุประพฤติตามผู้ที่ทำให้สงฆ์แตกแยก

2. **อาปัต์ติสํฆาทิเสส**

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1731(1)

“ภิก์ขุ[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขุ ป**ะ·เ**น·ว**ะ**]

ทุพ์พจชาติโก[3] โหติ[4]
[ดุบ·บะจะ·ลา·ติ·**โ**ก **โ**ห·ติ]

อุท์เทสปริยาปัน์เนสุ[4] สิก์ขาปเทสุ[5]
[อุด·**เ**ด·สะปะริ·ยา·ปัน·**เ**น·สุ สิก·ขา·ปะ·**เ**ด·สุ]

ภิก์ขูหิ[6] สหธัม์มิกํ[7] วุจ์จมาโน[8]
[ภิก·ขู·หิ ส**ะ**·หะ·ธัม·มิ·กังํ วุจ·จะ·มา·**โ**น]

อัต์ตานํ[9] อวจนียํ[10] กโรติ;[11]
[อัต·ตา·นังํ อ**ะ**·วะจะ·นี·ยังํ ก**ะ·โ**ร·ติ]

‘มา[12] มํ[13] อายัส์มัน์โต[14]
[มา มังํ อา·ย**ะ**·สมัน·**โ**ต]

กิญ์จิ[15] อวจุต์ถ[16]
[กิญ·จิ อ**ะ**·วะ·จุต·ถ**ะ**]

กัล์ยาณํ[17] วา[18] ปาปกํ[19] วา[20]
[ก**ะ**·ลยา·ณังํ วา ปา·ปะ·กังํ วา]

อหํ[20] ปายัส์มัน์เต[21]
[อ**ะ**·หังํ ปา·ย**ะ**·สมัน·**เ**ต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

1-1731(1) **ภิก๎ขุ**[1] **ปเนว**[2]
ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

ทุพ๎พจชาติโก[3] **โหติ**[4]
ผู้เกิดเป็นคนว่ายากสอนยาก ย่อมเป็น

อุท๎เทสปริยาปัน๎เนสุ[4] **สิก๎ขาปเทสุ**[5]
นับเนื่องในหัวข้อคืออุทเทส สิกขาบททั้งหลาย

ภิก๎ขูหิ[6] **สหธัม๎มิกํ**[7] **วุจ๎จมาโน**[8]
ภิกขุทั้งหลาย โดยชอบธัมม์ กล่าวอยู่

อัต๎ตานํ[9] **อวจนียํ**[10] **กโรติ**[11]
ตน ควรกล่าว ย่อมกระทำ

มา[12] **มํ**[13] **อายัส๎มันโต**[14]
อย่า เรา ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

กิญ๎จิ[15] **อวจุต๎ถ**[16]
อะไรๆ ได้กล่าวแล้ว

กัล๎ยาณํ[17] **วา**[18] **ปาปกํ**[19] **วา**[20]
ดีงาม ก็ดี เลว ก็ดี

อหํ[20] **ปายัส๎มันเต**[21]
เรา ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

น[22] กิญฺจิ[23] วักฺขามิ[24]
[นะ กิญ·จิ วัก·ขา·มิ]

กัลฺยาณํ[25] วา[26] ปาปกํ[27] วา[28]
[กะ·ลฺยา·ณัง วา ปา·ปะ·กัง วา]

วิรมถายัสฺมนฺโต[28]
[วิ·ระมะ·ถา·ยะ·สฺมัน·โต]

มม[29] วจนายา’ติ.[30]
[มะ·มะ วะ·จะ·นา·ยา·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฆ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ช]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

น[22] **กิญฺจิ**[23] **วักฺขามิ**[24]

ไม่ อะไรๆ เราจักพูด

กัลฺยาณํ[25] **วา**[26] **ปาปกํ**[27] **วา**[28]

ดีงาม ก็ดี เลว ก็ดี

วิรมถายัสฺมันฺโต[28]

ท่านทั้งหลาย จงเว้น

มม[29] **วจนายาติ**[30]

เรา คำพูด

2. อาปัตติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1731(2)

โส[1] ภิกฺขุ[2]
[โส ภิก·ขุ]

ภิกฺขูหิ[3] เอวมัสฺส[4]
[ภิก·ขู·หิ เอ·วะ·มัส·สะ]

วจนีโย;[5]
[วะ·จะ·นี·โย]

‘มา[6] อายัสฺมา[7]
[มา อา·ยะ·สฺมา]

อัตฺตานํ[7] อวจนียํ[8] อกาสิ[9]
[อัต·ตา·นังํ อะ·วะจะ·นี·ยังํ อะ·กา·สิ]

วจนียเมว[10]
[วะ·จะ·นี·ยะ·เม·วะ]

อายัสฺมา[11] อัตฺตานํ[12] กโรตุ;[13]
[อา·ยะ·สฺมา อัต·ตา·นังํ กะ·โร·ตุ]

อายัสฺมาปิ[14] ภิกฺขู[15]
[อา·ยะ·สฺมา·ปิ ภิก·ขู]

วเทตุ[16] สหธัมฺเมน[17]
[วะ·เด·ตุ สะ·หะ·ธัม·เม·นะ]

ภิกฺขูปิ[18] อายัสฺมันฺตํ[19]
[ภิก·ขู·ปิ อา·ยะ·สฺมัน·ตังํ]

วักฺขันฺติ[20] สหธัมฺเมน;[21]
[วัก·ขัน·ติ สะ·หะ·ธัม·เม·นะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1731(2) **โส**[1] **ภิก์ขุ**[2]
นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[3] **เอวมัส์ส**[4]
ภิกขุทั้งหลาย อย่างนี้นั้น

วจนีโย[5]
พึงกล่าว

มา[6] **อายัส์มา**[7]
อย่า ท่านผู้มีอายุ

อัต์ตานํ[7] **อวจนียํ**[8] **อกาสิ**[9]
ตน ควรกล่าว ได้กระทำแล้ว

วจนียเมว[10]
คำที่ควรพูดนั่นเทียว

อายัส์มา[11] **อัต์ตานํ**[12] **กโรตุ**[13]
ท่านผู้มีอายุ ตน จงกระทำ

อายัส์มาปิ[14] **ภิก์ขู**[15]
แม้ท่านผู้มีอายุ ภิกขุทั้งหลาย

วเทตุ[16] **สหธัม์เมน**[17]
จงให้พูด โดยชอบธัมม์

ภิก์ขูปิ[18] **อายัส์มันํ์ตํ**[19]
แม้ภิกขุทั้งหลาย ผู้มีอายุ

วัก์ขัน์ติ[20] **สหธัม์เมน**[21]
จักพูด โดยชอบธัมม์

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

เอวํ[22] สํวัฑฺฒา[23] หิ[24]
[เอ·วังํ สังํ·วัฑ·ฒา หิ]

ตัส์ส[25] ภควโต[26] ปริสา[27]
[ตัส·สะ ภะ·ถะวะ·โต ปะ·ริ·สา]

ยทิทํ[28] อัฏฺฐมัฏฺฐวจเนน[29]
[ยะ·ดิ·ดังํ อัญ·ญะ·มัญ·ญะวะจะ·เน·นะ]

อัฏฺฐมัฏฺฐวุฏฺฐาปเนนา’ติ.[30]
[อัญ·ญะ·มัญ·ญะ·วุฏ·ฐา·ปะ·เน·นา·ติ]

1-1731(3) เอวัฏฺฐจ[1] โส[2] ภิก์ขุ[3]
[เอ·วัญ·จะ โส ภิก·ขุ]

ภิก์ขูหิ[4] วุจ์จมาโน[5]
[ภิก·ขู·หิ วุจ·จะ·มา·โน]

ตเถว[6] ปัค์คัเณ์หย์ย.[7]
[ตะ·เถ·วะ ปัถ·ถะ·ณเห็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

เอวํ[22] **สํวัฑฺฒา**[23] **หิ**[24]

อย่างนี้ เจริญดีแล้ว ก็

ตัสฺส[25] **ภควโต**[26] **ปริสา**[27]

นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้า บริษัททั้งหลาย

ยทิทํ[28] **อัญฺญมัญฺญวจเนน**[29]

ใดนี้ คำพูดของกันและกัน

อัญฺญมัญฺญวุฏฺฐาปเนนาติ[30]

ยังกันและกันให้ออกจากอาบัติ

1-1731(3) **เอวัญฺจ**[1] **โส**[2] **ภิกฺขุ**[3]

ก็ด้วยประการฉะนี้ นั่น ภิกขุ

ภิกฺขูหิ[4] **วุจฺจมาโน**[5]

ภิกขุทั้งหลาย กล่าวอยู่

ตเถว[6] **ปัคคัเณ์หย์ย**[7]

อย่างนั้นนั่นแล พึงยกย่อง

2. อาปัตติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1731(4) โส[1] ภิกฺขุ[2]
[โส ภิก·ขุ]

ภิกฺขูหิ[3] ยาวตติยํ[4]
[ภิก·ขู·หิ ยา·วะตะติ·ยังํ]

สมนุภาสิตัพฺโพ[5]
[สะ·มะนุ·ภา·สิ·ตับ·โบ]

ตัสฺส[6] ปฏินิสฺสัคฺคาย.[7]
[ตัส·สะ ปะ·ฏิ·นิส·สัฉ·ฉา·ยะ]

1-1731(5) ยาวตติยัญฺเจ[1] สมนุภาสิยมาโน[2]
[ยา·วะตะติ·ยัญ·เจ สะ·มะนุ·ภา·สิยะ·มา·โน]

ตํ[3] ปฏินิสฺสัชฺเชยฺย[4]
[ตังํ ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เล็ย·ยะ]

อิจฺเจตํ[5] กุสลํ;[6]
[อิจ·เจ·ตังํ กุ·สะ·ลังํ]

โน[7] เจ[8] ปฏินิสฺสัชฺเชยฺย;[9]
[โน เจ ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เล็ย·ยะ]

สํฆาทิเสโส”.[9]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·โส]

16. ทุพฺพจสิกฺขาปทํ 1-1731
[ดุบ·บะจะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเป็นผู้ว่ายากสอนยาก

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1731(4)

โส[1] **ภิก์ขุ**[2]
นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[3] **ยาวตติยํ**[4]
ภิกขุทั้งหลาย จนถึงครั้งที่สาม

สมนุภาสิตัพ์โพ[5]
พึงสวดตักเตือน

ตัส์ส[6] **ปฏินิส์สัค์คาย**[7]
นั้น เพื่อสละทิ้ง

1-1731(5)

ยาวตติยัญ์เจ[1] **สมนุภาสิยมาโน**[2]
จนถึงครั้งที่สาม พึงสวดตักเตือนอยู่

ตํ[3] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[4]
นั้น พึงสละทิ้ง

อิจ์เจตํ[5] **กุสลํ**[6]
ดังนี้ นี่ กุสล

โน[7] **เจ**[8] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[9]
ไม่ ถ้า พึงสละทิ้ง

สํฆาทิเสโส[9]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

16. **ทุพ์พจสิก์ขาปทํ** 1-1731

[ดุบ·บะจะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเป็นผู้ว่ายากสอนยาก

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1765(1) “ภิก๎ขุ[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขุ ป**ะ** **เ**น·ว**ะ**]

อัญ๎ญตรํ[3] คามํ[4] วา[5]
[อัญ·ญะตะ·รังํ ฉา·มังํ วา]

นิคมํ[6] วา[7]
[นิ·คะ·มังํ วา]

อุปนิส๎สาย[8] วิหรติ[9]
[อุ·ปะ·นิส·สา·ย**ะ** วิ·หะระ·ติ]

1-1765(2) กุลทูสโก[1] ปาปสมาจาโร.[2]
[กุ·ละ·ดู·สะ·**โ**ก ปา·ปะสะ·มา·จา·**โ**ร]

ตัส๎ส[2] โข[3] ปาปกา[4] สมาจารา[5]
[ตัส·ส**ะ** **โ**ข ปา·ปะ·กา ส**ะ**·มา·จา·รา]

ทิส๎สันติ[5] เจว[6] สุย๎ยันติ[7] จ[8]
[ดิส·สัน·ติ **เ**จ·ว**ะ** สุย·ยัน·ติ จ**ะ**]

กุลานิ[9] จ[10] เตน[11] ทุฏฺฐานิ[12]
[กุ·ลา·นิ จ**ะ** **เ**ต·น**ะ** ดุฏฺ·ฐา·นิ]

ทิส๎สันติ[13] เจว[14] สุย๎ยันติ[15] จ.[16]
[ดิส·สัน·ติ **เ**จ·ว**ะ** สุย·ยัน·ติ จ**ะ**]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เ**อ]	[**โ**อ]	[อังํ]

1-1765(1) **ภิก๎ขุ**[1] **ปเนว**[2]
ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อัญ๎ญตรํ[3] **คามํ**[4] **วา**[5]
อย่างใดอย่างหนึ่ง หมู่บ้าน ก็ดี

นิคมํ[6] **วา**[7]
อำเภอ ก็ดี

อุปนิส๎สาย[8] **วิหรติ**[9]
เข้าไปอาศัย อยู่

1-1765(2) **กุลทูสโก**[1] **ปาปสมาจาโร**[2]
ผู้ประทุษร้ายตระกูล ผู้ประพฤติเลวทราม

ตัส๎ส[2] **โข**[3] **ปาปกา**[4] **สมาจารา**[5]
นั้น แล เลวทราม มีความประพฤติ

ทิส๎สันติ[5] **เจว**[6] **สุย๎ยันติ**[7] **จ**[8]
จักเห็น ด้วยนั่นแล ย่อมได้ยิน ก็,และ

กุลานิ[9] **จ**[10] **เตน**[11] **ทุฏ๎ฐานิ**[12]
ตระกูลทั้งหลาย ก็,และ นั้น ประทุษร้ายแล้ว

ทิส๎สันติ[13] **เจว**[14] **สุย๎ยันติ**[15] **จ**[16]
จักเห็น ด้วยนั่นแล ย่อมได้ยิน ก็,และ

2. อาปัตติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1765(3) โส[1] ภิก์ขุ[2]
[โส ภิก·ขุ]

ภิก์ขูหิ[3] เอวมัส์ส[4]
[ภิก·ขู·หิ เอ·วะ·มัส·สะ]

วจนีโย;[5]
[วะ·จะ·นี·โย]

‘อายัส์มา[6] โข[7]
[อา·ยะ·สฺมา โข]

กุลทูสโก[7] ปาปสมาจาโร.[8]
[กุ·ละ·ดู·สะ·โก ปา·ปะสะ·มา·จา·โร]

อายัส์มโต[8] โข[9]
[อา·ยะ·สฺมะ·โต โข]

ปาปกา[9] สมาจารา[10]
[ปา·ปะ·กา สะ·มา·จา·รา]

ทิส์สัน์ติ[11] เจว[12] สุย์ยัน์ติ[13] จ[14]
[ดิส·สัน·ติ เจ·วะ สุย·ยัน·ติ จะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1765(3) **โส**[1] **ภิก๎ขุ**[2]
นั่น ภิกขุ

ภิก๎ขูหิ[3] **เอวมัส๎ส**[4]
ภิกขุทั้งหลาย อย่างนี้นั้น

วจนีโย[5]
พึงกล่าว

อายัส๎มา[6] **โข**[7]
ท่านผู้มีอายุ แล

กุลทูสโก[7] **ปาปสมาจาโร**[8]
ผู้ประทุษร้ายตระกูล ผู้ประพฤติเลวทราม

อายัส๎มโต[8] **โข**[9]
ผู้มีอายุ แล

ปาปกา[9] **สมาจารา**[10]
เลวทราม มีความประพฤติ

ทิส๎สันติ[11] **เจว**[12] **สุย๎ยันติ**[13] **จ**[14]
จักเห็น ด้วยนั่นแล ย่อมได้ยิน ก็,และ

2. อาปัตติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

กุลานิ[15] จายัส์มตา[16]
[กุ·ลา·นิ จา·ย**ะ**·สฺมะ·ตา]

ทุฏฺฐานิ[17] ทิส์สัน์ติ[18] เจว[19]
[ดุฏฺ·ฐา·นิ ดิส·สัน·ติ **เ**จ·ว**ะ**]

สุย์ยัน์ติ[20] จ[21]
[สุย·ยัน·ติ จ**ะ**]

ปัก์กมตายัส์มา[22]
[ปัก·กะมะ·ตา·ย**ะ**·สฺมา]

อิมัม์หา[23] อาวาสา[24]
[อิ·ม**ะ**·มฺหา อา·วา·สา]

อลํ[24] เต[25] อิธ[26] วาเสนา’ติ.[27]
[อ**ะ**·ลํ **เ**ต อิ·ธ**ะ** วา·**เ**ส·นา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เ**อ]	[**โ**อ]	[อังํ]

กุลานิ[15]	**จายัส์มตา**[16]
ตระกูลทั้งหลาย	ก็ เพราะท่านผู้มีอายุ

ทุฏฺฐานิ[17]	**ทิส์สัน์ติ**[18]	**เจว**[19]
ประทุษร้ายแล้ว	จักเห็น	ด้วยนั่นแล

สุย์ยัน์ติ[20]	**จ**[21]
ย่อมได้ยิน	ก็,และ

ปัก์กมตายัส์มา[22]

ผู้มีอายุ ย่อมหลีกไป

อิมัม์หา[23]	**อาวาสา**[24]
นี้	วัด

อลํ[24]	**เต**[25]	**อิธ**[26]	**วาเสนาติ**[27]
พอแล้ว	เหล่านั้น	นี้	การอยู่

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1765(4) เอวัญ๎จ[1] โส[2] ภิก๎ขุ[3]
[เอ·วัญ·จะ โส ภิก·ขุ]

ภิก๎ขูหิ[4] วุจ๎จมาโน[5]
[ภิก·ขู·หิ วุจ·จะ·มา·โน]

เต[6] ภิก๎ขู[7] เอวํ[8] วเทย๎ย;[9]
[เต ภิก·ขู เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘ฉัน๎ทคามิโน[9] จ[10] ภิก๎ขู[11]
[ฉัน·ดะ·คา·มิ·โน จะ ภิก·ขู]

โทสคามิโน[12] จ[13] ภิก๎ขู[14]
[โด·สะ·คา·มิ·โน จะ ภิก·ขู]

โมหคามิโน[15] จ[16] ภิก๎ขู[17]
[โม·หะ·คา·มิ·โน จะ ภิก·ขู]

ภยคามิโน[18] จ[19] ภิก๎ขู[20]
[ภะ·ยะ·คา·มิ·โน จะ ภิก·ขู]

ตาทิสิกาย[21] อาปัต๎ติยา[22]
[ตา·ดิสิ·กา·ยะ อา·ปัต·ติ·ยา]

เอกัจ๎จํ[23] ปัพ๎พาเชน๎ติ[24] เอกัจ๎จํ[25]
[เอ·กัจ·จังํ ปับ·บา·เล็น·ติ เอ·กัจ·จังํ]

น[26] ปัพ๎พาเชน๎ตี’ติ.[27]
[นะ ปับ·บา·เล็น·ตี·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ช]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1765(4) **เอวัญ์จ**[1] **โส**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ก็ด้วยประการฉะนี้ นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[4] **วุจ์จมาโน**[5]
ภิกขุทั้งหลาย กล่าวอยู่

เต[6] **ภิก์ขู**[7] **เอวํ**[8] **วเทย์ย**[9]
เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย อย่างนี้ พึงพูด

ฉัน์ทคามิโน[9] **จ**[10] **ภิก์ขู**[11]
ผู้ถึงความพอใจ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย

โทสคามิโน[12] **จ**[13] **ภิก์ขู**[14]
ผู้ถึงโทสาคติ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย

โมหคามิโน[15] **จ**[16] **ภิก์ขู**[17]
ผู้ถึงโมหาคติ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย

ภยคามิโน[18] **จ**[19] **ภิก์ขู**[20]
ผู้ถึงภยาคติ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย

ตาทิสิกาย[21] **อาปัต์ติยา**[22]
เช่นเดียวกัน อาปัตติ

เอกัจ์จํ[23] **ปัพ์พาเชน์ติ**[24] **เอกัจ์จํ**[25]
คนใดคนหนึ่ง ย่อมให้ขับไล่ คนใดคนหนึ่ง

น[26] **ปัพ์พาเชน์ตีติ**[27]
ไม่ ย่อมให้ขับไล่

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1765(5) โส[1] ภิกฺขุ[2]
[โส ภิก·ขุ]

ภิกฺขูหิ[3] เอวมัสฺส[4] วจนีโย;[5]
[ภิก·ขู·หิ เอ·วะ·มัส·สะ วะ·จะ·นี·โย]

‘มา[6] อายัสฺมา[7] เอวํ[8] อวจ.[9]
[มา อา·ยะ·สฺมา เอ·วัง อะ·วะ·จะ]

น[8] จ[9] ภิกฺขู[10] ฉันฺทคามิโน.[11]
[นะ จะ ภิก·ขู ฉัน·ดะ·คา·มิ·โน]

น[12] จ[13] ภิกฺขู[14] โทสคามิโน.[15]
[นะ จะ ภิก·ขู โด·สะ·คา·มิ·โน]

น[15] จ[16] ภิกฺขู[17] โมหคามิโน.[18]
[นะ จะ ภิก·ขู โม·หะ·คา·มิ·โน]

น[18] จ[19] ภิกฺขู[20] ภยคามิโน.[21]
[นะ จะ ภิก·ขู ภะ·ยะ·คา·มิ·โน]

อายัสฺมา[22] โข[23]
[อา·ยะ·สฺมา โข]

กุลทูสโก[23] ปาปสมาจาโร[24]
[กุ·ละ·ดู·สะ·โก ปา·ปะสะ·มา·จา·โร]

อายัสฺมโต[24] โข[25]
[อา·ยะ·สฺมะ·โต โข]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ท]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1765(5) **โส**[1] **ภิก๎ขุ**[2]
นั่น ภิกขุ

ภิก๎ขูหิ[3] **เอวมัส๎ส**[4] **วจนีโย**[5]
ภิกขุทั้งหลาย อย่างนี้นั้น พึงกล่าว

มา[6] **อายัส๎มา**[7] **เอวํ**[8] **อวจ**[9]
อย่า ท่านผู้มีอายุ อย่างนี้ ได้กล่าวแล้ว

น[8] **จ**[9] **ภิก๎ขู**[10] **ฉัน๎ทคามิโน**[11]
ไม่ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย ผู้ถึงความพอใจ

น[12] **จ**[13] **ภิก๎ขู**[14] **โทสคามิโน**[15]
ไม่ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย ผู้ถึงโทสาคติ

น[15] **จ**[16] **ภิก๎ขู**[17] **โมหคามิโน**[18]
ไม่ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย ผู้ถึงโมหาคติ

น[18] **จ**[19] **ภิก๎ขู**[20] **ภยคามิโน**[21]
ไม่ ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย ผู้ถึงภยาคติ

อายัส๎มา[22] **โข**[23]
ท่านผู้มีอายุ แล

กุลทูสโก[23] **ปาปสมาจาโร**[24]
ผู้ประทุษร้ายตระกูล ผู้ประพฤติเลวทราม

อายัส๎มโต[24] **โข**[25]
ผู้มีอายุ แล

2. อาปัตติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

สนทนาธัมม์นำสุข
พ.ศ. 2559

ปาปกา[25] สมาจารา[26]
[ปา·ปะ·กา สะ·มา·จา·รา]

ทิส์สัน์ติ[27] เจว[28] สุย์ยัน์ติ[29] จ[30]
[ดิส·สัน·ติ เจ·วะ สุย·ยัน·ติ จะ]

กุลานิ[31] จายัส์มตา[32]
[กุ·ลา·นิ จา·ยะ·สฺมะ·ตา]

ทุฏฺฐานิ[33] ทิส์สัน์ติ[34] เจว[35]
[ดุฏฺ·ฐา·นิ ดิส·สัน·ติ เจ·วะ]

สุย์ยัน์ติ[36] จ.[37]
[สุย·ยัน·ติ จะ]

ปัก์กมตายัส์มา[38]
[ปัก·กะมะ·ตา·ยะ·สฺมา]

อิมัม์หา[39] อาวาสา[40]
[อิ·มะ·มฺหา อา·วา·สา]

อลํ[40] เต[41] อิธ[42] วาเสนา’ติ.[43]
[อะ·ลํ เต อิ·ธะ วา·เส·นา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ปาปกา[25] **สมาจารา**[26]

เลวทราม มีความประพฤติ

ทิส์สัน์ติ[27] **เจว**[28] **สุย์ยัน์ติ**[29] **จ**[30]

จักเห็น ด้วยนั่นแล ย่อมได้ยิน ก็,และ

กุลานิ[31] **จายัส์มตา**[32]

ตระกูลทั้งหลาย ก็ เพราะท่านผู้มีอายุ

ทุฏ์ฐานิ[33] **ทิส์สัน์ติ**[34] **เจว**[35]

ประทุษร้ายแล้ว จักเห็น ด้วยนั่นแล

สุย์ยัน์ติ[36] **จ**[37]

ย่อมได้ยิน ก็,และ

ปัก์กมตายัส์มา[38]

ผู้มีอายุ ย่อมหลีกไป

อิมัม์หา[39] **อาวาสา**[40]

นี้ วัด

อลํ[40] **เต**[41] **อิธ**[42] **วาเสนาติ**[43]

พอแล้ว เหล่านั้น นี้ การอยู่

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1765(6) เอวัญฺจ[1] โส[2] ภิกฺขุ[3]
[เอ วัญ จะ โส ภิก ขุ]

ภิกฺขูหิ[4] วุจฺจมาโน[5]
[ภิก ขู หิ วุจ จะ มา โน]

ตเถว[6] ปัคฺคัเณฺหยฺย[7]
[ตะ เถ วะ ปัค คะ ณเห็ย ยะ]

1-1765(7) โส[1] ภิกฺขุ[2]
[โส ภิก ขุ]

ภิกฺขูหิ[3] ยาวตติยํ[4]
[ภิก ขู หิ ยา วะตะติ ยังํ]

สมนุภาสิตัพฺโพ[5]
[สะ มะนุ ภา สิ ตับ โบ]

ตัสฺส[6] ปฏินิสฺสัคฺคาย.[7]
[ตัส สะ ปะ ฏิ นิส สัค คา ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1765(6) **เอวัญ์จ**[1] **โส**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ก็ด้วยประการฉะนี้ นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[4] **วุจ์จมาโน**[5]
ภิกขุทั้งหลาย กล่าวอยู่

ตเถว[6] **ปัค์คัเณ์หย์ย**[7]
อย่างนั้นนั่นแล พึงยกย่อง

1-1765(7) **โส**[1] **ภิก์ขุ**[2]
นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[3] **ยาวตติยํ**[4]
ภิกขุทั้งหลาย จนถึงครั้งที่สาม

สมนุภาสิตัพ์โพ[5]
พึงสวดตักเตือน

ตัส์ส[6] **ปฏินิส์สัค์คาย**[7]
นั้น เพื่อสละทิ้ง

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1765(8) **ยาวตติยัญฺเจ**[1] **สมนุภาสิยมาโน**[2]
[ยา·วะตะติ·ยัญ·เจ สะ·มะนุ·ภา·สิยะ·มา·โน]

ตํ[3] **ปฏินิสฺสชฺเชยฺย**[4]
[ตัง ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เล็ย·ยะ]

อิจฺเจตํ[5] **กุสลํ**[6]
[อิจ·เจ·ตัง กุ·สะ·ลัง]

โน[7] **เจ**[8] **ปฏินิสฺสชฺเชยฺย;**[9]
[โน เจ ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เล็ย·ยะ]

สํฆาทิเสโส”.[9]
[สัง·ฆา·ดิ·เส·โส]

17. **กุลทูสกขาปทํ** 1-1765
[กุ·ละ·ดู·สะกะ·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุประทุษร้ายตระกูลสะกยะ โดยทำให้เขาเสื่อมศรัทธา

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1-1765(8) **ยาวตติยัฏ์เจ**[1] **สมนุภาสิยมาโน**[2]
จนถึงครั้งที่สาม พึงสวดตักเตือนอยู่

ตํ[3] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[4]
นั้น พึงสละทิ้ง

อิจ์เจตํ[5] **กุสลํ**[6]
ดังนี้ นี่ กุสล

โน[7] **เจ**[8] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[9]
ไม่ ถ้า พึงสละทิ้ง

สํฆาทิเสโส[9]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ

17. **กุลทูสกขาปทํ** 1-1765

[กุ•ละ•ดู•สะกะ•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุประทุษร้ายตระกูลสะกยะ โดยทำให้เขาเสื่อมศรัทธา

2. **อาปัต์ติสํฆาทิเสส**
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1796(1)

อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุด ดิฏฺ ฐา โข อา ยะ สมัน โต]

เตรส[2] สํฆาทิเสสา[3] ธัม์มา[4]
[เต ระ สะ สัง ฆา ดิ เส สา ธัม มา]

นว[5] ปฐมาปัต์ติกา[6]
[นะ วะ ปะ ฐะ มา ปัต ติ กา]

จัต์ตาโร[7] ยาวตติยกา[8]
[จัต ตา โร ยา วะตะติยะ กา]

เยสํ[8] ภิก์ขุ[9] อัญ์ญตรํ[10] วา[11]
[เย สัง ภิก ขุ อัญ ญะตะ รัง วา]

อัญ์ญตรํ[12] วา[13]
[อัญ ญะตะ รัง วา]

อาปัช์ชิต์วา[14] ยาวติหํ[15]
[อา ปัล ลิ ตฺวา ยา วะติ หัง]

ชานํ[15] ปฏิจ์ฉาเทติ[16]
[ลา นัง ปะ ฏิจ ฉา เด ติ]

ตาวติหํ[17] เตน[18] ภิก์ขุนา[19]
[ตา วะติ หัง เต นะ ภิก ขุ นา]

อกามา[20] ปริวัต์ถัพ์พํ.[21]
[อะ กา มา ปะ ริ วัต ถับ บัง]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1-1796(1) **อุท์ทิฏฺฐา**[1] **โข**[2] **อายัสฺมันฺโต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เตรส[2] **สํฆาทิเสสา**[3] **ธัมฺมา**[4]
สิบสาม (อาปัตติ)สังฆาทิเสสะทั้งหลาย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

นว[5] **ปฐมาปัตฺติกา**[6]
เก้า ให้ต้องอาบัติแต่แรกทำ

จัตฺตาโร[7] **ยาวตติยกา**[8]
สี่ จนถึงครั้งที่สาม

เยสํ[8] **ภิกฺขุ**[9] **อัญฺญตรํ**[10] **วา**[11]
เหล่าใด ภิกขุ อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ดี

อัญฺญตรํ[12] **วา**[13]
อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ดี

อาปัชฺชิตฺวา[14] **ยาวติหํ**[15]
ต้องแล้ว ตลอดวันประมาณเท่าใด

ชานํ[15] **ปฏิจฺฉาเทติ**[16]
รู้อยู่ ย่อมให้ปกปิด

ตาวติหํ[17] **เตน**[18] **ภิกฺขุนา**[19]
ตราบวันนั้น นั้น ภิกขุ

อกามา[20] **ปริวัตฺถัพฺพํ**[21]
ผู้ไม่ต้องการ พึงอยู่ปริวาส

2. อาปัตติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1796(2) ปริวุตฺถปริวาเสน[1]
[ปะ·ริ·วุต·ถะปะริ·วา·เส·นะ]

ภิกฺขุนา[2] อุตฺตริํ[3]
[ภิก·ขุ·นา อุต·ตะ·ริงํ]

ฉารัตฺตํ[4] ภิกฺขุมานัตฺตาย[5]
[ฉา·รัต·ตัง ภิก·ขุ·มา·นัต·ตา·ยะ]

ปฏิปัชฺชิตัพฺพํ[6] จิณฺณมานัตฺโต[7]
[ปะ·ฏิ·ปัล·ลิ·ตับ·บัง จิณ·ณะ·มา·นัต·โต]

ภิกฺขุ[8] ยัตฺถ[9] สิยา[10]
[ภิก·ขุ ยัต·ถะ สิ·ยา]

วีสติคโณ[11] ภิกฺขุสํโฆ[12]
[วี·สะติกะ·โณ ภิก·ขุ·สัง·โฆ]

ตัตฺถ[13] โส[14] ภิกฺขุ[15]
[ตัต·ถะ โส ภิก·ขุ]

อัพฺเภตัพฺโพ.[16]
[อับ·เภ·ตับ·โบ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1796(2) **ปริวุต์ถปริวาเสน**[1]

การอยู่ปริวาส

ภิก์ขุนา[2] **อุต์ตรึ**[3]

ภิกขุ ยิ่งขึ้น

ฉารัต์ตํ[4] **ภิก์ขุมานัต์ตาย**[5]

หกคืน การนับราตรีของภิกขุ(เพื่อภิกขุมานัต)

ปฏิปัช์ชิตัพ์พํ[6] **จิณ์ณมานัต์โต**[7]

พึงปฏิบัติ ประพฤติมานัติ

ภิก์ขุ[8] **ยัต์ถ**[9] **สิยา**[10]

ภิกขุ ใด พึงมี

วีสติคโณ[11] **ภิก์ขุสํโฆ**[12]

ยี่สิบคณะ ภิกขุสงฆ์

ตัต์ถ[13] **โส**[14] **ภิก์ขุ**[15]

นั้น นั่น ภิกขุ

อัพ์เภตัพ์โพ[16]

ใช้ได้

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1796(3)

เอเกนปิ[1] เจ[2] อูโน[3]
[เอ·เก·นะ·ปิ เจ อู·โน]

วีสติคโณ[4] ภิกฺขุสํโฆ[5]
[วี·สะติกะ·โณ ภิก·ขุ·สัง·โฆ]

ตํ[6] ภิกฺขุํ[7] อัพฺเภยฺย[8]
[ตัง ภิก·ขุง อับ·เภ็ย·ยะ]

โส[9] จ[10] ภิกฺขุ[11]
[โส จะ ภิก·ขุ]

อนัพฺภิโต.[12]
[อะ·นับ·ภิ·โต]

1-1796(4)

เต[1] จ[2] ภิกฺขู[3] คารัยฺหา;[4]
[เต จะ ภิก·ขู คา·ระ·ยฺหา]

อยํ[4] ตัตฺถ[5]
[อะ·ยัง ตัต·ถะ]

สามีจิ.[6]
[สา·มี·จิ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1796(3)

เอเกนปี[1] **เจ**[2] **อูโน**[3]
แม้หนึ่ง ถ้า พร่อง

วีสติคโณ[4] **ภิก๎ขุสํโฆ**[5]
ยี่สิบคณะ ภิกขุสงฆ์

ตํ[6] **ภิก๎ขุํ**[7] **อัพ๎เภย๎ย**[8]
นั้น ภิกขุ พึงใช้ได้

โส[9] **จ**[10] **ภิก๎ขุ**[11]
นั่น ก็,และ ภิกขุ

อนัพ๎ภิโต[12]
ไม่ได้อัพภาณ(ปริวาส)

1-1796(4)

เต[1] **จ**[2] **ภิก๎ขู**[3] **คารัย๎หา**[4]
เหล่านั้น ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย พึงติเตียน

อยํ[4] **ตัต๎ถ**[5]
นี้ นั้น

สามีจิ[6]
การประพฤติชอบ

2. อาปัต๎ติสํฆาทิเสส

ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1796(5) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต ถา ยะ สมัน เต ปุจ ฉา มิ]
กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ จิต ถะ ปะ ริ สุด ธา]

1-1796(6) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ ติ ยัม ปิ ปุจ ฉา มิ]
กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ จิต ถะ ปะ ริ สุด ธา]

1-1796(7) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ ติ ยัม ปิ ปุจ ฉา มิ]
กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ จิต ถะ ปะ ริ สุด ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1796(5) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1-1796(6) **ทุติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1-1796(7) **ตติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2. อาปัต์ติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1796(8) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
[ปะ ริ สุด เธ็ต ถา ยะ สฺมัน โต]

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
[ตะ สฺมา ตุ ณฺหี]

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ.**[5]
[เอ วะ เม ตัง ธา ระ ยา มิ]

สํฆาทิเสสุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต.**[7]
[สัง ฆา ดิ เส สุด เด โส นิฏฺ ฐิ โต]

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ฌ]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1 -1796(8) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้

สํฆาทิเสสุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต**[7]
หมวดสังฆาทิเสส จบ

2. อาปัตติสํฆาทิเสส
ห้ามภิกขุผู้ล่วงละเมิด ร่วมสังฆกัมม์กับหมู่สงฆ์ ต้องให้อยู่ในการบังคับของสงฆ์เป็นเวลาเท่าที่ปกปิดความผิดนั้น

1-1802(1)

อิเม[1] โข[2] ปนายัสฺมันฺโต[3]
[อิ·เม โข ปะ·นา·ยะ สฺมัน·โต]

เถฺว[3] อนิยตา[4] ธัมฺมา[5]
[ดเว อะ·นิยะ·ตา ธัม·มา]

อุทฺเทสํ[6] อาคจฺฉนฺติ.[7]
[อุด·เด·สัง อา·กัจ·ฉัน·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ช]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1802(1) **อิเม**[1] **โข**[2] **ปนายัส์มัน์โต**[3]
เหล่านี้ แล ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เท์ว[3] **อนิยตา**[4] **ธัม์มา**[5]
สอง ไม่แน่นอน ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อุท์เทสํ[6] **อาคัจ์ฉัน์ติ**[7]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

3. อาปัต์ติอนิยต
ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

1-1806(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

มาตุคาเมน[4] สัทฺธึ[5]
[มา·ตุ·คา·เม·นะ สัด·ธิงํ]

เอโก[6] เอกาย[7]
[เอ·โก เอ·กา·ยะ]

รโห[7] ปฏิจฺฉนฺเน[8]
[ระ·โห ปะ·ฏิจ·ฉัน·เน]

อาสเน[9] อลํ[10] กัมฺมนิเย[11]
[อา·สะ·เน อะ·ลังํ กัม·มะนิ·เย]

นิสชฺชํ[12] กปฺเปยฺย[13]
[นิ·สัล·ลังํ กัป·เป๊ย·ยะ]

ตเมนํ[14] สัทฺเธยฺยวจสา[15]
[ตะ·เม·นังํ สัด·เธ๊ย·ยะวะจะ·สา]

อุปาสิกา[16] ทิสฺวา[17]
[อุ·ปา·สิ·กา ดิ·สฺวา]

ติณฺณํ[18] ธัมฺมานํ[19]
[ติณ·ณังํ ธัม·มา·นังํ]

อญฺญตเรน[20] วเทยฺย.[21]
[อัญ·ญะตะ·เร·นะ วะ·เด๊ย·ยะ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1806(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

มาตุคาเมน[4] **สัท๎ธึ**[5]
สตรี กับ

เอโก[6] **เอกาย**[7]
หนึ่ง หนึ่ง

รโห[7] **ปฏิจ๎ฉัน๎เน**[8]
ที่ลับ ปกปิด,กำบัง

อาสเน[9] **อลํ**[10] **กัม๎มนิเย**[11]
บนที่นั่ง พอแล้ว ควรแก่การงาน

นิสัช๎ชํ[12] **กัป๎ปเย๎ย**[13]
การนั่ง พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ตเมนํ[14] **สัท๎เธย๎ยวจสา**[15]
นั้นนั้น คำพูดที่เชื่อถือได้

อุปาสิกา[16] **ทิส๎วา**[17]
อุปาสิกา เห็นแล้ว

ติณ๎ณํ[18] **ธัม๎มานํ**[19]
สาม ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อัญ๎ญตเรน[20] **วเทย๎ย**[21]
อย่างใดอย่างหนึ่ง พึงพูด

3. อาปัต๎ติอนิยต

ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

1-1806(2)

ปาราชิเกน[1] วา[2]
[ปา·รา·ลิ·เก·นะ วา]

สํฆาทิเสเสน[3] วา[4]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·เส·นะ วา]

ปาจิตฺติเยน[5] วา[6]
[ปา·จิต·ติ·เย·นะ วา]

นิสฺสฺชํ[7] ภิกฺขุ[8] ปฏิชานมาโน[9]
[นิ·สัล·ลังํ ภิก·ขุ ปะ·ฏิ·ลา·นะ·มา·โน]

ติณฺณํ[10] ธมฺมานํ[11]
[ติณ·ณังํ ธัม·มา·นังํ]

อญฺญตเรน[12] กาเรตฺพฺโพ[13]
[อัญ·ญะตะ·เร·นะ กา·เร·ตับ·โบ]

ปาราชิเกน[14] วา[15]
[ปา·รา·ลิ·เก·นะ วา]

สํฆาทิเสเสน[16] วา[17]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·เส·นะ วา]

ปาจิตฺติเยน[18] วา[19]
[ปา·จิต·ติ·เย·นะ วา]

เยน[20] วา[21]
[เย·นะ วา]

สา[22] สัทฺเธยฺยวจสา[23] อุปาสิกา[24]
[สา สัด·เธ็ย·ยะวะจะ·สา อุ·ปา·สิ·กา]

วเทยฺย[25]
[วะ·เด็ย·ยะ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ล]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1806(2) **ปาราชิเกน**[1] **วา**[2]
อาบัติปาราชิกะ ก็ดี

สํฆาทิเสเสน[3] **วา**[4]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ ก็ดี

ปาจิต์ติเยน[5] **วา**[6]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ ก็ดี

นิสัช์ชํ[7] **ภิก์ขุ**[8] **ปฏิชานมาโน**[9]
การนั่ง ภิกขุ ปฏิญญาอยู่(ยืนยันอยู่)

ติณ์ณํ[10] **ธัม์มานํ**[11]
สาม ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อัญ์ญตเรน[12] **กาเรตัพ์โพ**[13]
อย่างใดอย่างหนึ่ง พึงให้กระทำ

ปาราชิเกน[14] **วา**[15]
อาบัติปาราชิกะ ก็ดี

สํฆาทิเสเสน[16] **วา**[17]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ ก็ดี

ปาจิต์ติเยน[18] **วา**[19]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ ก็ดี

เยน[20] **วา**[21]
ใด ก็ดี

สา[22] **สัท์เธย์ยวจสา**[23] **อุปาสิกา**[24]
นั้น คำพูดที่เชื่อถือได้ อุปาสิกา

วเทย์ย[25]
พึงพูด

3. อาปัต์ติอนิยต
ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

เตน[26] โส[27] ภิกฺขุ[28]
[เต·นะ โส ภิก·ขุ]

กาเรตัพ์โพ;[29]
[กา·เร·ตับ·โบ]

อยํ[30] ธัม์โม[31] อนิยโต”.[32]
[อะ·ยัง ธัม·โม อะ·นิยะ·โต]

18. ปฐมอนิยตสิก์ขาปทํ 1-1806
[ปะ·ฐะมะอะนิยะตะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับ(กับหญิง)

1-1831(1) “น[1] เหว[2] โข[3] ปน[4]
[นะ เห·วะ โข ปะ·นะ]

ปฏิจ์ฉัน์นํ[5] อาสนํ[6] โหติ[7]
[ปะ·ฏิจ·ฉัน·นัง อา·สะ·นัง โห·ติ]

นาลํ[8] กัม์มนิยํ;[9]
[นา·ลัง กัม·มะนิ·ยัง]

อลัญ์จ[10] โข[11] โหติ[12]
[อะ·ลัญ·จะ โข โห·ติ]

มาตุคามํ[12] ทุฏฺฐุล์ลาหิ[13]
[มา·ตุ·คา·มัง ดุฏ·ฐุล·ลา·หิ]

วาจาหิ[14] โอภาสิตุํ.[15]
[วา·จา·หิ โอ·ภา·สิ·ตุง]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

เตน[26] **โส**[27] **ภิก๎ขุ**[28]
นั้น นั่น ภิกขุ

กาเรตัพ๎โพ[29]
พึงให้กระทำ

อยํ[30] **ธัม๎โม**[31] **อนิยโต**[32]
นี้ ธัมม์ ไม่แน่นอน

18. **ปฐมอนิยตสิก๎ขาปทํ** 1-1806

[ป**ะ**ฐะมะอะนิยะตะ•**สิ**ก•**ขา**•ปะ•**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับ(กับหญิง)

1-1831(1) **น**[1] **เหว**[2] **โข**[3] **ปน**[4]
ไม่ ก็นั่นเทียว แล ก็

ปฏิจ๎ฉันนํ[5] **อาสนํ**[6] **โหติ**[7]
ปกปิด,กำบัง ที่นั่ง ย่อมเป็น

นาลํ[8] **กัม๎มนิยํ**[9]
ไม่ควร ควรแก่การงาน

อลัญ๎จ[10] **โข**[11] **โหติ**[12]
พอล่ะก็ แล ย่อมเป็น

มาตุคามํ[12] **ทุฏ๎ฐุล๎ลาหิ**[13]
สตรี ชั่วหยาบ

วาจาหิ[14] **โอภาสิตุํ**[15]
คำทั้งหลาย เพื่อจะกล่าว,เพื่อจะพูด

3. อาปัต๎ติอนิยต

ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

1-1831(2)

โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ตถารูเป[4] อาสเน[5]
[ตะ·ถา·รู·เป อา·สะ·เน]

มาตุคาเมน[6] สัทฺธึ[7]
[มา·ตุ·คา·เม·นะ สัด·ธิงํ]

เอโก[8] เอกาย[9]
[เอ·โก เอ·กา·ยะ]

รโห[9] นิสัชฺชํ[10] กัปฺเปยฺย[11]
[ระ·โห นิ·สัล·ลังํ กัป·เปย·ยะ]

ตเมนํ[12] สัทฺเธยฺยวจสา[13]
[ตะ·เม·นังํ สัด·เธ็ย·ยะวะจะ·สา]

อุปาสิกา[14] ทิสฺวา[15]
[อุ·ปา·สิ·กา ดิ·สฺวา]

ทฺวินฺนํ[16] ธัมฺมานํ[17]
[ดฺวิน·นังํ ธัม·มา·นังํ]

อัญฺญตเรน[18] วเทยฺย[19]
[อัญ·ญะตะ·เร·นะ วะ·เด็ย·ยะ]

สํฆาทิเสเสน[20] วา[21]
[สังํ·ฆา·ดิ·เส·เส·นะ วา]

ปาจิตฺติเยน[22] วา[23]
[ปา·จิต·ติ·เย·นะ วา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1831(2) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ตถารูเป[4] **อาสเน**[5]
เห็นปานนั้น บนที่นั่ง

มาตุคาเมน[6] **สัท๎ธิํ**[7]
สตรี กับ

เอโก[8] **เอกาย**[9]
หนึ่ง หนึ่ง

รโห[9] **นิสัช๎ชํ**[10] **กัป๎เปย๎ย**[11]
ที่ลับ การนั่ง พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ตเมนํ[12] **สัท๎เธย๎ยวจสา**[13]
นั้นนั้น คำพูดที่เชื่อถือได้

อุปาสิกา[14] **ทิส๎วา**[15]
อุปาสิกา เห็นแล้ว

ท๎วิน๎นํ[16] **ธัม๎มานํ**[17]
สอง ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อัญ๎ญตเรน[18] **วเทย๎ย**[19]
อย่างใดอย่างหนึ่ง พึงพูด

สํฆาทิเสเสน[20] **วา**[21]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ ก็ดี

ปาจิต๎ติเยน[22] **วา**[23]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ ก็ดี

3. อาปัต๎ติอนิยต

ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

นิสัช์ชํ[24] **ภิก์ขุ**[25] **ปฏิชานมาโน**[26]
[นิ·สัล·ลังํ ภิก·ขุ ป**ะ**·ฏิ·ลา·นะ·มา·**โ**น]

ท์วิน์นํ[27] **ธัม์มานํ**[28]
[ดฺวิน·นังํ ธัม·มา·นังํ]

อัญ์ญตเรน[29] **กาเรตัพ์โพ**[30]
[อัญ·ญะตะ·**เ**ร·น**ะ** กา·**เ**ร·ตับ·**โ**บ]

สํฆาทิเสเสน[31] **วา**[32]
[สังํ·ฆา·ดิ·**เ**ส·**เ**ส·น**ะ** วา]

ปาจิต์ติเยน[33] **วา**[34]
[ปา·จิต·ติ·**เ**ย·น**ะ** วา]

เยน[35] **วา**[36]
[**เ**ย·น**ะ** วา]

สา[37] **สัท์เธย์ยวจสา**[38]
[สา สัด·เธ็ย·ยะวะจะ·สา]

อุปาสิกา[39] **วเทย์ย**[40]
[อุ·ปา·สิ·กา ว**ะ**·เด็ย·ย**ะ**]

เตน[41] **โส**[42] **ภิก์ขุ**[43]
[**เ**ต·น**ะ** **โ**ส ภิก·ขุ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ] [อังํ]

นิสัช์ชํ[24] **ภิก์ขุ**[25] **ปฏิชานมาโน**[26]
การนั่ง ภิกขุ ปฏิญญาอยู่(ยืนยันอยู่)

ท์วิน์นํ[27] **ธัม์มานํ**[28]
สอง ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อัญ์ญตเรน[29] **กาเรตัพ์โพ**[30]
อย่างใดอย่างหนึ่ง พึงให้กระทำ

สํฆาทิเสเสน[31] **วา**[32]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ ก็ดี

ปาจิต์ติเยน[33] **วา**[34]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ ก็ดี

เยน[35] **วา**[36]
ใด ก็ดี

สา[37] **สัท์เธย์ยวจสา**[38]
นั้น คำพูดที่เชื่อถือได้

อุปาสิกา[39] **วเทย์ย**[40]
อุปาสิกา พึงพูด

เตน[41] **โส**[42] **ภิก์ขุ**[43]
นั้น นั่น ภิกขุ

3. อาปัต์ติอนิยต

ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

กาเรตัพ์โพ;[44]
[กา·เร·ตับ·โบ]

อยํปิ[45] ธัม์โม[46] อนิยโต”.[47]
[อะ·ยัง·ปิ ธัม·โม อะ·นิยะ·โต]

19. ทุติยอนิยตสิก์ขาปทํ 1-1831
[ดุ·ติยะอะนิยะตะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับและที่แจ้ง(กับหญิง)

1-1857(1) อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุด·ดิฏ·ฐา โข อา·ยะ·สมัน·โต]

เท์ว[2] อนิยตา[3] ธัม์มา.[4]
[ดเว อะ·นิยะ·ตา ธัม·มา]

1-1857(2) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต·ถา·ยะ·สมัน·เต ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

1-1857(3) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ] [อังํ]

กาเรตัพ์โพ[44]
พึงให้กระทำ

อยํปิ[45] **ธัม์โม**[46] **อนิยโต**[47]
แม้นี้ ธัมม์ ไม่แน่นอน

19. **ทุติยอนิยตสิก์ขาปทํ** 1-1831

[ดุ•ติยะอะนิยะตะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับและที่แจ้ง(กับหญิง)

1-1857(1) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **โข**[2] **อายัส์มัน์โต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เท์ว[2] **อนิยตา**[3] **ธัม์มา**[4]
สอง ไม่แน่นอน ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

1-1857(2) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม

กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1-1857(3) **ทุติยัม์ปิ**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม

กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

3. อาปัต์ติอนิยต

ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

1-1857(4) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

1-1857(5) ปริสุท์เธต์ถายัส์มัน์โต[1]
[ปะ·ริ·สุด·เธ็ต·ถา·ยะ·สฺมัน·โต]

ตัส์มา[2] ตุณ์หี[3]
[ตะ·สฺมา ตุ·ณฺหี]

เอวเมตํ[4] ธารยามิ.[5]
[เอ·วะ·เม·ตัง ธา·ระ·ยา·มิ]

อนิยตุท์เทโส[6] นิฏฺฐิโต.[7]
[อะ·นิยะ·ตุด·เด·โส นิฏฺ·ฐิ·โต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1857(4) **ตติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1 -1857(5) **ปริสุท์เธต์ถายัส์มัน์โต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้
ตัส์มา[2] **ตุณ์หี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง
เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้
อนิยตุท์เทโส[6] **นิฏ์ฐิโต**[7]
หมวดอนิยะตะ จบ

3. อาปัต์ติอนิยต
ความผิดอนิยะตะที่ร้ายแรง กำหนดโทษได้หลายประการ ตามความเหมาะสมกับเหตุของความผิดนั้น

1-1861(1)

อิเม[1] โข[2] ปนายัสฺมันฺโต[3]
[อิ·เม โข ปะ·นา·ยะ·สฺมัน·โต]

ติํส[3] นิสฺสคฺคิยา[4]
[ติงํ·สะ นิส·สัค·คิ·ยา]

ปาจิตฺติยา[5] ธัมฺมา[6]
[ปา·จิต·ติ·ยา ธัม·มา]

อุทฺเทสํ[7] อาคจฺฉนฺติ.[8]
[อุด·เด·สัง อา·คัจ·ฉัน·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1861(1) **อิเม**[1] **โข**[2] **ปนายัสมัน์โต**[3]

เหล่านี้ แล ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

ตึส[3] **นิส์สัค์คิยา**[4]

สามสิบ นิสสัคคิยะ

ปาจิต์ติยา[5] **ธัม์มา**[6]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อุท์เทสํ[7] **อาคัจ์ฉัน์ติ**[8]

หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1867(1) **“นิฏฺฐิตจีวรัสฺมิํ[1] ภิกฺขุนา[2]**
[นิฏฺ·ฐิตะ·จี·วะ·ระ·สฺมิงํ ภิก·ขุ·นา]

อุพฺภตัสฺมิํ[3] กฐิเน[4]
[อุบ·ภะ·ตะ·สฺมิงํ กะ·ฐิ·เน]

ทสาหปรมํ[5]
[ดะ·สา·หะปะระ·มังํ]

อติเรกจีวรํ[6] ธาเรตัพฺพํ[7]
[อะ·ติ·เร·กะ·จี·วะ·รังํ ธา·เร·ตับ·บังํ]

ตํ[8] อติกฺกามยโต;[9]
[ตังํ อะ·ติก·กา·มะยะ·โต]

นิสฺสัคฺคิยํ[10] ปาจิตฺติยํ”.[11]
[นิส·สัก·กิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

20. **กฐินสิกฺขาปทํ** 1-1867
[กะ·ฐินะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสะสมจีวร(ไว้เกินสิบวัน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1867(1) **นิฏฺฐิตจีวรัสฺมิํ**[1] **ภิกฺขุนา**[2]

จีวรที่เสร็จแล้ว ภิกขุ

อุพฺภตัสฺมิํ[3] **กฐิเน**[4]

เดาะเสียแล้ว กฐิน

ทสาหปรมํ[5]

สิบวันเป็นอย่างยิ่ง

อติเรกจีวรํ[6] **ธาเรตัพฺพํ**[7]

จีวรเกินหนึ่ง พึงให้รักษาไว้

ตํ[8] **อติกฺกามยโต**[9]

นั้น ล่วงความต้องการ

นิสฺสคฺคิยํ[10] **ปาจิตฺติยํ**[11]

นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

20. **กฐินสิกฺขาปทํ** 1-1867

[กะ·ฐินะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุสะสมจีวร(ไว้เกินสิบวัน)

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1892(1) **“นิฏฺฐิตจีวรสฺมึ[1] ภิกฺขุนา[2]**
[นิฏฺ ฐิตะ จี วะ ระ สฺมิงํ ภิก ขุ นา]

อุพฺภตสฺมึ[3] กฐิเน[4]
[อุบ ภะ ตะ สฺมิงํ กะ ฐิ เน]

เอกรตฺตมฺปิ[5] เจ[6]
[เอ กะ รัต ตัม ปิ เจ]

ภิกฺขุ[7] ติจีวเรน[8]
[ภิก ขุ ติ จี วะ เร นะ]

วิปฺปวเสยฺย[9] อญฺญตฺร[10]
[วิป ปะวะ เส็ย ยะ อัญ ญะ ตระ]

ภิกฺขุ[11] สมฺมติยา;[12]
[ภิก ขุ สัม มะติ ยา]

นิสฺสคฺคิยํ[13] ปาจิตฺติยํ”.[14]
[นิส สัค คิ ยังํ ปา จิต ติ ยังํ]

21. **อุโทสิตสิกฺขาปทํ** 1-1892
[อุ โด สิตะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุอยู่โดยปราศจากจีวร(แม้แต่คืนเดียว)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1892(1) **นิฏฺฐิตจีวรสฺมึ**[1] **ภิกฺขุนา**[2]
จีวรที่เสร็จแล้ว ภิกขุ

อุพฺภตสฺมึ[3] **กฐิเน**[4]
เดาะเสียแล้ว กฐิน

เอกรตฺตมฺปิ[5] **เจ**[6]
แม้คืนหนึ่ง ถ้า

ภิกฺขุ[7] **ติจีวเรน**[8]
ภิกขุ จีวรสามผืน

วิปฺปวเสยฺย[9] **อญฺญตฺร**[10]
พึงอยู่ปราศจาก เว้น

ภิกฺขุ[11] **สมฺมติยา**[12]
ภิกขุ ได้รับการสมมุติ

นิสฺสคฺคิยํ[13] **ปาจิตฺติยํ**[14]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

21. **อุโทสิตสิกฺขาปทํ** 1-1892
[อุ • โด • สิตะ • สิก • ขา • ปะ • ดัง]
ห้ามภิกขุอยู่โดยปราศจากจีวร(แม้แต่คืนเดียว)

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1924(1)

“นิฏฺฐิตจีวรัสฺมิํ[1] ภิกฺขุนา[2]
[นิฏฺ·ฐิตะ·จี·วะ·ระ·สฺมิงํ ภิก·ขุ·นา]

อุพฺภตัสฺมิํ[3] กฐิเน[4]
[อุบ·ภะ·ตะ·สฺมิงํ กะ·ฐิ·เน]

ภิกฺขุโน[5] ปเนว[6]
[ภิก·ขุ·โน ปะ·เน·วะ]

อกาลจีวรํ[7] อุปฺปชฺเชยฺย.[8]
[อะ·กา·ละ·จี·วะ·รํง อุป·ปัล·เล็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1924(1) **นิฏฺฐิตจีวรสฺมึ**[1] **ภิกฺขุนา**[2]
จีวรที่เสร็จแล้ว ภิกขุ

อุพฺภตสฺมึ[3] **กฐิเน**[4]
เดาะเสียแล้ว กฐิน

ภิกฺขุโน[5] **ปเนว**[6]
ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อกาลจีวรํ[7] **อุปฺปชฺเชยฺย**[8]
ไม่ใช่จีวรกาล พึงเกิดขึ้น

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1924(2) อากํขมาเนน[1] ภิกฺขุนา[2]
[อา·กังํ·ขะ·มา·เน·นะ ภิก·ขุ·นา]

ปฏิคฺคเหตัพฺพํ.[3]
[ปะ·ฏิฺฉ·ฉะ·เห·ตับ·บังํ]

ปฏิคฺคเหตฺวา[4]
[ปะ·ฏิฺฉ·ฉะ·เห·ตฺวา]

ขิปฺปเมว[5] กาเรตัพฺพํ[6]
[ขิป·ปะ·เม·วะ กา·เร·ตับ·บังํ]

โน[7] จัสฺส[8] ปาริปูริ[9]
[โน จัส·สะ ปา·ริ·ปู·ริ]

มาสปรมํ[10] เตน[11] ภิกฺขุนา[12]
[มา·สะปะระ·มังํ เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

ตํ[13] จีวรํ[14] นิกฺขิปิตัพฺพํ[15]
[ตังํ จี·วะ·รังํ นิก·ขิปิ·ตับ·บังํ]

อูนัสฺส[16] ปาริปูริยา[17]
[อู·นัส·สะ ปา·ริ·ปู·ริ·ยา]

สติยา[18] ปัจฺจาสาย.[19]
[สะ·ติ·ยา ปัจ·จา·สา·ยะ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -1924(2) **อากํขมาเนน**[1] **ภิก็ขุนา**[2]
ผู้หวังอยู่ ภิกขุ

ปฏิค็คเหตัพ็พํ[3]
พึงถือเอาเฉพาะ

ปฏิค็คเหต็วา[4]
ถือเอาเฉพาะแล้ว

ขิป็ปเมว[5] **กาเรตัพ็พํ**[6]
เร็วพลันนั่นเทียว พึงให้กระทำ

โน[7] **จัส็ส**[8] **ปาริปูริ**[9]
ไม่ ก็,และนั้น เต็มรอบ

มาสปรมํ[10] **เตน**[11] **ภิก็ขุนา**[12]
หนึ่งเดือนเป็นอย่างยิ่ง นั้น ภิกขุ

ตํ[13] **จีวรํ**[14] **นิก็ขิปิตัพ็พํ**[15]
นั้น จีวร พึงเก็บ

อูนัส็ส[16] **ปาริปูริยา**[17]
พร่อง เพื่อความเต็มรอบ

สติยา[18] **ปัจ็จาสาย**[19]
สติ ความหวัง

4. **อาปัต็ตินิส็สัค็คียปาจิต็ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1924(3) ตโต[1] เจ[2] อุต์ตริํ[3]
[ตะ·โต เจ อุต·ตะ·ริงํ]

นิก์ขิเปย์ย[3]
[นิก·ขิ·เปย·ยะ]

สติยาปิ[4] ปัจ์จาสาย;[5]
[สะ·ติ·ยา·ปิ ปัจ·จา·สา·ยะ]

นิส์สัค์คิยํ[6] ปาจิต์ติยํ”.[7]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

22. อกาลจีวรสิก์ขาปทํ 1-1924
[อะ·กา·ละ·จี·วะระ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเก็บผ้าที่จะทำจีวร(ไว้เกินหนึ่งเดือน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1924(3) **ตโต**[1] **เจ**[2] **อุต์ตริ**[3]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

นิก์ขิเปย์ย[3]
พึงเก็บ

สติยาปิ[4] **ปัจ์จาสาย**[5]
แม้ด้วยสติ ความหวัง

นิส์สัค์คิยํ[6] **ปาจิต์ติยํ**[7]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

22. **อกาลจีวรสิก์ขาปทํ** 1-1924

[อะ กา ละ จี วะระ สิก ขา ปะ ดังํ]

ห้ามภิกขุเก็บผ้าที่จะทำจีวร(ไว้เกินหนึ่งเดือน)

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1944(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

อัญฺญาติกาย[4] ภิกฺขุนิยา[5]
[อัญ ญา ติ กา ยะ ภิก ขุนิ ยา]

ปุราณจีวรํ[6] โธวาเปย์ย[7] วา[8]
[ปุ รา ณะ จี วะ รังํ โธ วา เป็ย ยะ วา]

รชาเปย์ย[9] วา[10]
[ระ ลา เป็ย ยะ วา]

อาโกฏฺฏาเปย์ย[11] วา;[12]
[อา โก ฏฺฏา เป็ย ยะ วา]

นิสฺสคฺคิยํ[13] ปาจิตฺติยํ”.[14]
[นิส สัค คิ ยังํ ปา จิต ติ ยังํ]

23. ปุราณจีวรสิกฺขาปทํ 1-1944
[ปุ รา ณะ จี วะระ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุใช้ภิกขุณีซักจีวรเก่า

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1944(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัญ๎ญาติกาย[4] **ภิก๎ขุนิยา**[5]
ผู้ไม่ใช่ญาติ ภิกขุนี

ปุราณจีวรํ[6] **โธวาเปย๎ย**[7] **วา**[8]
จีวรเก่า พึงให้ซัก ก็ดี

รชาเปย๎ย[9] **วา**[10]
พึงย้อม ก็ดี

อาโกฏาเปย๎ย[11] **วา**[12]
พึงทุบ ก็ดี

นิส๎สัค๎คิยํ[13] **ปาจิต๎ติยํ**[14]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

23. **ปุราณจีวรสิก๎ขาปทํ** 1-1944
[ปุ•รา•ณะ•จี•วะระ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุใช้ภิกขุณีซักจีวรเก่า

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1963(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อัญฺญาติกาย[4] ภิกฺขุนิยา[5]
[อัญ·ญา·ติ·กา·ยะ ภิก·ขุนิ·ยา]

หัตฺถโต[6] จีวรํ[7]
[หัต·ถะ·โต จี·วะ·รัง]

ปฏิคฺคเณฺหยฺย[7]
[ปะ·ฏิ·คะ·ณเห็ย·ยะ]

อัญฺญตฺร[8] ปาริวัฏฺฏกา;[9]
[อัญ·ญะ·ตระ ปา·ริ·วัฏ·ฏะ·กา]

นิสฺสคฺคิยํ[10] ปาจิตฺติยํ”.[11]
[นิส·สัค·คิ·ยัง ปา·จิต·ติ·ยัง]

24. จีวรปฏิคฺคหณสิกฺขาปทํ 1-1963
[จี·วะระปะ·ฏิ·คะหะณะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุรับจีวรจากมือภิกขุนี

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อำ-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1-1963(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัญ๎ญาติกาย[4] **ภิก๎ขุนิยา**[5]
ผู้ไม่ใช่ญาติ ภิกขุนี

หัต๎ถโต[6] **จีวรํ**[7]
มือ จีวร

ปฏิค๎คัเณ๎หย๎ย[7]
พึงถือเอาเฉพาะ

อัญ๎ญัต๎ร[8] **ปาริวัฏฏกา**[9]
เว้น การแลกเปลี่ยนกัน

นิส๎สัค๎คิยํ[10] **ปาจิต๎ติยํ**[11]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

24. **จีวรปฏิค๎คหณสิก๎ขาปทํ** 1-1963

[จี•วะระปะ•ฏิฏ•ฐะหะณะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุรับจีวรจากมือภิกขุนี

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1984(1)

“‘โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อัญฺญาตกํ[4] คหปติํ[5] วา[6]
[อัญ·ญา·ตะ·กังํ ฆะ·หะปะ·ติงํ วา]

คหปตานิํ[7] วา[8]
[ฆะ·หะปะ·ตา·นิงํ วา]

จีวรํ[9] วิญฺญาเปยฺย;[10]
[จี·วะ·รังํ วิญ·ญา·เป็ย·ยะ]

1-1984(2)

อัญฺญัตฺร[1] สมยา[2]
[อัญ·ญะ·ตฺระ สะ·มะ·ยา]

นิสฺสคฺคิยํ[3] ปาจิตฺติยํ’.[4]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1984(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัญ๎ญาตกํ[4] **คหปตึ**[5] **วา**[6]
ผู้ไม่ใช่ญาติ พ่อบ้าน ก็ดี

คหปตานึ[7] **วา**[8]
แม่บ้าน ก็ดี

จีวรํ[9] **วิญ๎ญาเปย๎ย**[10]
จีวร พึงให้ขอ

1-1984(2) **อัญ๎ญัตร**[1] **สมยา**[2]
เว้น สมัยทั้งหลาย

นิส๎สัค๎คิยํ[3] **ปาจิต๎ติยํ**[4]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-1984(3) **ตัต๎ถายํ**[1] **สมโย**[2]
[ตัต·ถา·ยังํ สะ·มะ·โย]

อัจ๎ฉินฺนจีวโร[3] **วา**[4] **โหติ**[5]
[อัจ·ฉิน·นะ·จี·วะ·โร วา โห·ติ]

ภิกฺขุ[4] **นัฏฺฐจีวโร**[5] **วา;**[6]
[ภิก·ขุ นัฏ·ฐะ·จี·วะ·โร วา]

อยํ[7] **ตัต๎ถ**[8]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สมโย”.[9]
[สะ·มะ·โย]

25. **อัญฺญาตกวิญฺญัตฺติสิกฺขาปทํ** 1-1984
[อัญ·ญา·ตะกะ·วิญ·ญัต·ติ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุขอจีวรจากคฤหัสถ์ผู้มิใช่ญาติ

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-1984(3) **ตัต๎ถายํ**[1] **สมโย**[2]
นั้นนี้ สมัย

อัจ๎ฉินฺนจีวโร[3] **วา**[4] **โหติ**[5]
จีวรที่ทวง ก็ดี ย่อมเป็น

ภิก๎ขุ[4] **นัฏฺฐจีวโร**[5] **วา**[6]
ภิกขุ จีวรที่เสียหาย,จีวรที่หาย ก็ดี

อยํ[7] **ตัต๎ถ**[8]
นี้ นั้น

สมโย[9]
สมัย

25. **อัญฺญาตกวิญฺญัต๎ติสิก๎ขาปทํ** 1-1984

[อัญ·ญา·ตะกะ·วิญ·ญัต·ติ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุขอจีวรจากคฤหัสถ์ผู้มิใช่ญาติ

4. **อาปัต๎ตินิสฺสัคฺคิยปาจิต๎ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2002(1)

“ตัญฺเจ[1] อัญฺญาตโก[2]
[ตัญ·เจ อัญ·ญา·ตะ·โก]

คหปติ[3] วา[4]
[คะ·หะปะ·ติ วา]

คหปตานี[5] วา[6]
[คะ·หะปะ·ตา·นี วา]

พหูหิ[6] จีวเรหิ[7]
[บะ·หู·หิ จี·วะ·เร·หิ]

อภิหัฏฺฐุํ[8] ปวาเรยฺย.[9]
[อะ·ภิ·หัฏ·ฐุํ ปะ·วา·เร็ย·ยะ]

1-2002(2)

สํนฺตรุตฺตรปรมํ[1]
[สัน·ตะ·รุต·ตะระปะระ·มังํ]

เตน[2] ภิกฺขุนา[3]
[เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

ตโต[4] จีวรํ[5] สาทิตัพฺพํ.[6]
[ตะ·โต จี·วะ·รังํ สา·ดิ·ตับ·บังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2002(1) **ตัฺเจ**[1] **อัญฺญาตโก**[2]
หากว่านั้น ผู้ไม่ใช่ญาติ

คหปติ[3] **วา**[4]
พ่อบ้าน ก็ดี

คหปตานี[5] **วา**[6]
แม่บ้าน ก็ดี

พหูหิ[6] **จีวเรหิ**[7]
เป็นอันมาก จีวรทั้งหลาย

อภิหัฏฺฐุํ[8] **ปวาเรยฺย**[9]
นำไป พึงปวารณา

1-2002(2) **สันฺตรุตฺตรปรมํ**[1]
จีวรมีอุตตราสงค์และอันตรวาสกเป็นอย่างมาก

เตน[2] **ภิกฺขุนา**[3]
นั้น ภิกขุ

ตโต[4] **จีวรํ**[5] **สาทิตัพฺพํ**[6]
นั้น จีวร พึงยินดี

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2002(3)

ตโต[1] **เจ**[2] **อุต์ตริํ**[3]
[ต**ะ**·**โ**ต **เ**จ อุต·ตะ·**ริ**ํ]

สาทิเยย์ย;[3]
[สา·ดิ·เย็ย·ย**ะ**]

นิส์สัค์คิยํ[4] **ปาจิต์ติยํ”.**[5]
[นิส·สัค·คิ·ยัง ปา·จิต·ติ·ยัง]

26. **ตตุต์ตริสิก์ขาปทํ** 1-2002
[ต**ะ**·ตุต·ตะริ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุรับจีวรเกินกว่าที่ใช้(นุ่งห่ม)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อัง]

1-2002(3) **ตโต**[1] **เจ**[2] **อุต์ตริ**[3]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

สาทิเยย์ย[3]
พึงยินดี

นิส์สัค์คิยํ[4] **ปาจิต์ติยํ**[5]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

26. **ตตุต์ตริสิก์ขาปทํ** 1-2002
[ต**ะ**·ตุต·ตะริ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุรับจีวรเกินกว่าที่ใช้(นุ่งห่ม)

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2019(1)

“ภิก์ขุํ[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขุงํ ป**ะ** **เ**น·ว**ะ**]

อุท์ทิส์ส[3] อัญ์ญาตกัส์ส[4]
[อุด·ดิส·ส**ะ** อัญ·ญา·ตะ·กัส·ส**ะ**]

คหปติส์ส[5] วา[6]
[ค**ะ**·หะปะ·ติส·ส**ะ** วา]

คหปตานิยา[7] วา[8]
[ค**ะ**·หะปะ·ตา·นิ·ยา วา]

จีวรเจตาปนํ[8]
[จี·วะระ·**เ**จ·ตา·ปะ·นังํ]

อุปัก์ขฏํ[9] โหติ;[10]
[อุ·ปัก·ขะ·ฏังํ **โ**ห·ติ]

‘อิมินา[11] จีวรเจตาปเนน[12]
[อิ·มิ·นา จี·วะระ·**เ**จ·ตา·ปะ·**เ**น·น**ะ**]

จีวรํ[12] เจตาเปต์วา[13]
[จี·วะ·รังํ **เ**จ·ตา·**เ**ป·ตฺวา]

อิต์ถัน์นามํ[14] ภิก์ขุํ[15]
[อิต·ถัน·นา·มังํ ภิก·ขุงํ]

จีวเรน[16] อัจ์ฉาเทส์สามี’ติ.[17]
[จี·วะ·**เ**ร·น**ะ** อัจ·ฉา·เด็ส·สา·มี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เ**อ]	[**โ**อ]	[อังํ]

1 -2019(1) **ภิก๎ขุํ**[1] **ปเนว**[2]

ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อุท๎ทิส๎ส[3] **อัญ๎ญาตกัส๎ส**[4]

เจาะจง ผู้ไม่ใช่ญาติ

คหปติส๎ส[5] **วา**[6]

พ่อบ้าน ก็ดี

คหปตานิยา[7] **วา**[8]

แม่บ้าน ก็ดี

จีวรเจตาปนํ[8]

มูลค่าซื้อจีวร

อุปัก๎ขฏํ[9] **โหติ**[10]

ตระเตรียมทรัพย์ ย่อมเป็น

อิมินา[11] **จีวรเจตาปเนน**[12]

นี้ มูลค่าซื้อจีวร

จีวรํ[12] **เจตาเปต๎วา**[13]

จีวร ให้จ่ายแล้ว

อิต๎ถัน๎นามํ[14] **ภิก๎ขุํ**[15]

ชื่ออย่างนี้ ภิกขุ

จีวเรน[16] **อัจ๎ฉาเทส๎สามีติ**[17]

จีวร จักให้นุ่งห่ม

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2019(2)

ตัตฺร[1] เจ[2] โส[3] ภิกฺขุ[4]
[ตะ·ตฺระ เจ โส ภิก·ขุ]

ปุพฺเพ[4] อัปฺปวาริโต[5]
[ปุบ·เบ อัป·ปะ·วา·ริ·โต]

อุปสํกมิตฺวา[6] จีวเร[7] วิกัปฺปํ[8]
[อุ·ปะ·สังํ·กะ·มิ·ตฺวา จี·วะ·เร วิ·กัป·ปังํ]

อาปัชฺเชยฺย;[8]
[อา·ปัล·เล็ย·ยะ]

‘สาธุ[9] วต[10] มํ[11]
[สา·ธุ วะ·ตะ มังํ]

อายัสฺมา[12]
[อา·ยะ·สฺมา]

อิมินา[13] จีวรเจตาปเนน[14]
[อิ·มิ·นา จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·เน·นะ]

เอวรูปํ[14] วา[15]
[เอ·วะ·รู·ปังํ วา]

เอวรูปํ[16] วา[17]
[เอ·วะ·รู·ปังํ วา]

จีวรํ[18] เจตาเปตฺวา[19]
[จี·วะ·รังํ เจ·ตา·เป·ตฺวา]

อัจฺฉาเทหี’ติ.[20]
[อัจ·ฉา·เด·หี·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ล]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฎ [ฎ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2019(2) **ตัต๎ร**[1] **เจ**[2] **โส**[3] **ภิก๎ขุ**[4]
นั้น ถ้า นั่น ภิกขุ

ปุพ๎เพ[4] **อัป๎ปวาริโต**[5]
ก่อน,เบื้องต้น ที่เขาไม่ได้ปวารณาไว้

อุปสํกมิต๎วา[6] **จีวเร**[7] **วิกัป๎ปํ**[8]
เข้าไปหาแล้ว จีวร การกำหนด

อาปัช๎เชย๎ย[8]
พึงต้อง

สาธุ[9] **วต**[10] **มํ**[11]
ดี,สำเร็จ หนอ เรา

อายัส๎มา[12]
ท่านผู้มีอายุ

อิมินา[13] **จีวรเจตาปเนน**[14]
นี้ มูลค่าซื้อจีวร

เอวรูปํ[14] **วา**[15]
เห็นปานนี้ ก็ดี

เอวรูปํ[16] **วา**[17]
เห็นปานนี้ ก็ดี

จีวรํ[18] **เจตาเปต๎วา**[19]
จีวร ให้จ่ายแล้ว

อัจ๎ฉาเทหีติ[20]
จงให้นุ่งห่ม

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

กัล์ยาณกัม์ยตํ[21] อุปาทาย;[22]
[กะ·ลฺยา·ณะ·กะ·มฺยะ·ตังํ อุ·ปา·ดา·ยะ]

นิส์สัค์คิยํ[23] ปาจิต์ติยํ”.[24]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

27. ปฐมอุปัก์ขฏสิก์ขาปทํ 1-2019
[ปะ·ฐะมะอุ·ปัก·ขะฏะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดทำนองขอจีวรให้ดีกว่าที่เขาจะให้แต่เดิม

1-2045(1) “ภิก์ขุ[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขุงํ ปะ·เน·วะ]

อุท์ทิส์ส[3] อุภิน์นํ[4] อัญ์ญาตกานํ[5]
[อุด·ดิส·สะ อุ·ภิน·นังํ อัญ·ญา·ตะ·กา·นังํ]

คหปตีนํ[6] วา[7]
[คะ·หะปะ·ตี·นังํ วา]

คหปตานีนํ[8] วา[9]
[คะ·หะปะ·ตา·นี·นังํ วา]

ปัจ์เจกจีวรเจตาปนานิ[10]
[ปัจ·เจ·กะ·จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·นา·นิ]

อุปัก์ขฏานิ[11] โหน์ติ;[12]
[อุ·ปัก·ขะ·ฏา·นิ โห๊น·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

กัล์ยาณกัม์ยตํ[21] **อุปาทาย**[22]
ความเป็นผู้ใคร่ได้ของดี ถือเอาแล้ว

นิส์สัค์คิยํ[23] **ปาจิต์ติยํ**[24]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

27. **ปฐมอุปัก์ขฏสิก์ขาปทํ** 1-2019

[ปะ·ฐะมะอุ·ปัก·ขะฏะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุพูดทำนองขอจีวรให้ดีกว่าที่เขาจะให้แต่เดิม

1-2045(1) **ภิก์ขุ**[1] **ปเนว**[2]
ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อุท์ทิส์ส[3] **อุภิน์นํ**[4] **อัญ์ญาตกานํ**[5]
เจาะจง ทั้งสอง ผู้ไม่ใช่ญาติ

คหปตีนํ[6] **วา**[7]
พ่อบ้านทั้งหลาย ก็ดี

คหปตานีนํ[8] **วา**[9]
แม่บ้านทั้งหลาย ก็ดี

ปัจ์เจกจีวรเจตาปนานิ[10]
ทรัพย์สำหรับจ่ายซื้อปัจเจกจีวร

อุปัก์ขฏานิ[11] **โหน์ติ**[12]
ตระเตรียมทรัพย์ ย่อมเป็น

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

‘อิเมหิ[13] มยํ[14]
[อิ·เม·หิ มะ·ยังํ]

ปัจ์เจกจีวรเจตาปเนหิ[15]
[ปัจ·เจ·กะ·จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·เน·หิ]

ปัจ์เจกจีวรานิ[16] เจตาเปต์วา[17]
[ปัจ·เจ·กะ·จี·วะ·รา·นิ เจ·ตา·เป·ตฺวา]

อิต์ถัน์นามํ[18]
[อิต·ถัน·นา·มังํ]

ภิก์ขุํ[19] จีวเรหิ[20]
[ภิก·ขุงํ จี·วะ·เร·หิ]

อัจ์ฉาเทส์สามา’ติ.[21]
[อัจ·ฉา·เด็ส·สา·มา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อิเมหิ[13] **มยํ**[14]

เหล่านี้ พวกเรา

ปัจ์เจกจีวรเจตาปเนหิ[15]

ทรัพย์สำหรับจ่ายซื้อปัจเจกจีวร

ปัจ์เจกจีวรานิ[16] **เจตาเปต์วา**[17]

ปัจเจกจีวรทั้งหลาย ให้จ่ายแล้ว

อิต์ถัน์นามํ[18]

ชื่ออย่างนี้

ภิก์ขุํ[19] **จีวเรหิ**[20]

ภิกขุ จีวรทั้งหลาย

อัจ์ฉาเทส์สามาติ[21]

จักให้นุ่งห่ม

4. อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2045(2) ตัตฺร[1] เจ[2] โส[3] ภิกฺขุ[4]
[ตะ·ตฺระ เจ โส ภิก·ขุ]

ปุพฺเพ[4] อัปฺปวาริโต[5]
[ปุบ·เบ อัป·ปะ·วา·ริ·โต]

อุปสํกมิตฺวา[6] จีวเร[7]
[อุ·ปะ·สังํ·กะ·มิ·ตฺวา จี·วะ·เร]

วิกัปฺปํ[7] อาปัชฺเชยฺย;[8]
[วิ·กัป·ปังํ อา·ปัล·เล็ย·ยะ]

‘สาธุ[9] วต[10]
[สา·ธุ วะ·ตะ]

มํ[11] อายัสฺมันฺโต[12]
[มังํ อา·ยะ·สฺมัน·โต]

อิเมหิ[13] ปัจฺเจกจีวรเจตาปเนหิ[14]
[อิ·เม·หิ ปัจ·เจ·กะ·จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·เน·หิ]

เอวรูปํ[15] วา[16]
[เอ·วะ·รู·ปังํ วา]

เอวรูปํ[17] วา[18]
[เอ·วะ·รู·ปังํ วา]

จีวรํ[19] เจตาเปตฺวา[20] อัจฺฉาเทถ[21]
[จี·วะ·รังํ เจ·ตา·เป·ตฺวา อัจ·ฉา·เด·ถะ]

อุโภว[22] สันฺตา[23] เอเกนา’ติ.[24]
[อุ·โภ·วะ สัน·ตา เอ·เก·นา·ติ]

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ] [อังํ]

1-2045(2) **ตัต์ร**[1] **เจ**[2] **โส**[3] **ภิก์ขุ**[4]
นั้น ถ้า นั่น ภิกขุ

ปุพ์เพ[4] **อัป์ปวาริโต**[5]
ก่อน,เบื้องต้น ที่เขาไม่ได้ปวารณาไว้

อุปสํกมิต์วา[6] **จีวเร**[7]
เข้าไปหาแล้ว จีวร

วิกัป์ปํ[7] **อาปัช์เชย์ย**[8]
การกำหนด พึงต้อง

สาธุ[9] **วต**[10]
ดี,สำเร็จ หนอ

มํ[11] **อายัส์มัน์โต**[12]
เรา ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

อิเมหิ[13] **ปัจ์เจกจีวรเจตาปเนหิ**[14]
เหล่านี้ ทรัพย์สำหรับจ่ายซื้อปัจเจกจีวร

เอวรูปํ[15] **วา**[16]
เห็นปานนี้ ก็ดี

เอวรูปํ[17] **วา**[18]
เห็นปานนี้ ก็ดี

จีวรํ[19] **เจตาเปต์วา**[20] **อัจ์ฉาเทถ**[21]
จีวร ให้จ่ายแล้ว จงให้นุ่งห่ม

อุโภว[22] **สัน์ตา**[23] **เอเกนาติ**[24]
ทั้งสองเทียว มีอยู่ หนึ่ง

4. อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

กัล์ยาณกัม์ยตํ[24] อุปาทาย;[25]
[กะ·ลฺยา·ณะ·กะ·มฺยะ·ตังํ อุ·ปา·ดา·ยะ]

นิส์สัค์คิยํ[26] ปาจิต์ติยํ”.[27]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

28. ทุติยอุปัก์ขฏสิก์ขาปทํ 1-2045
[ดุ·ติยะอุ·ปัก·ขะฏะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดให้เขารวมกันซื้อจีวรดีๆ มาให้

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

กัล์ยาณกัม์ยตํ[24] **อุปาทาย**[25]

ความเป็นผู้ใคร่ได้ของดี ถือเอาแล้ว

นิส์สัค์คิยํ[26] **ปาจิต์ติยํ**[27]

นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

28. **ทุติยอุปัก์ขฏสิก์ขาปทํ** 1-2045

[ดุ•ติยะอุ•ปัก•ขะฏะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุพูดให้เขารวมกันซื้อจีวรดีๆ มาให้

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(1)

“ภิก์ขุ[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขุงํ ป**ะ** **เ**น·ว**ะ**]

อุท์ทิส์ส[3]
[อุด·ดิส·ส**ะ**]

ราชา[4] วา[5]
[รา·ลา วา]

ราชโภค์โค[5] วา[6]
[รา·ละ·โภ็ค·**โ**ค วา]

พ์ราห์มโณ[6] วา[7]
[บฺรา·หฺมะ·**โ**ณ วา]

คหปติโก[7] วา[8]
[คะ**ะ**·หะปะติ·**โ**ก วา]

ทูเตน[8] จีวรเจตาปนํ[9]
[ดู·**เ**ต·น**ะ** จี·วะระ·**เ**จ·ตา·ปะ·นังํ]

ปหิเณย์ย.[10]
[ป**ะ**·หิ·เณ็ย·ย**ะ**]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ท]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

1-2076(1) **ภิก๎ขุ**[1] **ปเนว**[2]

ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อุท๎ทิส๎ส[3]

เจาะจง

ราชา[4] **วา**[5]

พระราชา ก็ดี

ราชโภค๎โค[5] **วา**[6]

ราชอำมาตย์ ก็ดี

พ๎ราห๎มโณ[6] **วา**[7]

พราหมณ์ ก็ดี

คหปติโก[7] **วา**[8]

พ่อบ้าน ก็ดี

ทูเตน[8] **จีวรเจตาปนํ**[9]

ทูต มูลค่าซื้อจีวร

ปหิเณย๎ย[10]

พึงส่งไป

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

‘อิมินา[11] จีวรเจตาปเนน[12]
[อิ·มิ·นา จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·เน·นะ]

จีวรํ[12] เจตาเปต๎วา[13]
[จี·วะ·รัง เจ·ตา·เป·ตฺวา]

อิต๎ถัน๎นามํ[14] ภิก๎ขุํ[15]
[อิต·ถัน·นา·มัง ภิก·ขุง]

จีวเรน[16] อัจ๎ฉาเทหี’ติ.[17]
[จี·วะ·เร·นะ อัจ·ฉา·เด·หี·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

อิมินา[11] **จีวรเจตาปเนน**[12]

นี้ มูลค่าซื้อจีวร

จีวรํ[12] **เจตาเปต๎วา**[13]

จีวร ให้จ่ายแล้ว

อิต๎ถัน๎นามํ[14] **ภิก๎ขุํ**[15]

ชื่ออย่างนี้ ภิกขุ

จีวเรน[16] **อัจ๎ฉาเทหีติ**[17]

จีวร จงให้นุ่งห่ม

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(2)

โส[1] เจ[2] ทูโต[3] ตํ[4]
[โส เจ ดู·โต ตังํ]

ภิกฺขุํ[4] อุปสํกมิตฺวา[5]
[ภิก·ขุงํ อุ·ปะ·สังํ·กะ·มิ·ตฺวา]

เอวํ[6] วเทยฺย;[7]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘อิทํ[8] โข[9] ภันฺเต[10] อายสฺมนฺตํ[11]
[อิ·ดังํ โข ภัน·เต อา·ยะ·สฺมัน·ตังํ]

อุทฺทิสฺส[11] จีวรเจตาปนํ[12]
[อุด·ดิส·สะ จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·นังํ]

อาภตํ[13] ปฏิคฺคณฺหาตุ[14]
[อา·ภะ·ตังํ ปะ·ฏิก·กะ·ณฺหา·ตุ]

อายสฺมา[15] จีวรเจตาปนนฺ’ติ.[16]
[อา·ยะ·สฺมา จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·นัน·ติ]

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ฌ]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2076(2) **โส**[1] **เจ**[2] **ทูโต**[3] **ตํ**[4]
นั่น ถ้า ทูต นั้น

ภิก์ขุํ[4] **อุปสํกมิต์วา**[5]
ภิกขุ เข้าไปหาแล้ว

เอวํ[6] **วเทย์ย**[7]
อย่างนี้ พึงพูด

อิทํ[8] **โข**[9] **ภัน์เต**[10] **อายัส์มัน์ตํ**[11]
นี้ แล ท่านผู้เจริญ ผู้มีอายุ

อุท์ทิส์ส[11] **จีวรเจตาปนํ**[12]
เจาะจง มูลค่าซื้อจีวร

อาภตํ[13] **ปฏิค์คัณ์หาตุ**[14]
ที่นำมา จงถือเอาเฉพาะ

อายัส์มา[15] **จีวรเจตาปนัน์ติ**[16]
ท่านผู้มีอายุ มูลค่าซื้อจีวร

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(3) เตน[1] ภิกฺขุนา[2]
[เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

โส[3] ทูโต[4]
[โส ดู·โต]

เอวมัสฺส[5] วจนีโย;[6]
[เอ·วะ·มัส·สะ วะ·จะ·นี·โย]

‘น[7] โข[8] มยํ[9] อาวุโส[10]
[นะ โข มะ·ยัง อา·วุ·โส]

จีวรเจตาปนํ[11]
[จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·นัง]

ปฏิคฺคณฺหามาติ.[12]
[ปะ·ฏิก·กะ·ณฺหา·มา·ติ]

จีวรํ[13] จ โข[14]
[จี·วะ·รัญ·จะ โข]

มยํ[15] ปฏิคฺคณฺหาม[16]
[มะ·ยัง ปะ·ฏิก·กะ·ณฺหา·มะ]

กาเลน[17] กปฺปิยนฺ’ติ.[18]
[กา·เล·นะ กัป·ปิ·ยัน·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2076(3) **เตน**[1] **ภิก๎ขุนา**[2]
นั้น ภิกขุ
โส[3] **ทูโต**[4]
นั่น ทูต
เอวมัส๎ส[5] **วจนีโย**[6]
อย่างนี้นั้น พึงกล่าว

น[7] **โข**[8] **มยํ**[9] **อาวุโส**[10]
ไม่ แล พวกเรา ท่านผู้มีอายุ

จีวรเจตาปนํ[11]
มูลค่าซื้อจีวร

ปฏิค๎คัณ๎หามาติ[12]
จะถือเอาเฉพาะ

จีวรัญ๎จ[13] **โข**[14]
จีวรก็ แล

มยํ[15] **ปฏิค๎คัณ๎หาม**[16]
พวกเรา จะถือเอาเฉพาะ

กาเลน[17] **กัป๎ปิยัน๎ติ**[18]
ตามเวลา สมควร

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คิยปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(4)

โส[1] เจ[2] ทูโต[3]
[โส เจ ดู·โต]

ตํ[3] ภิก๎ขุํ[4] เอวํ[5] วเทย๎ย;[6]
[ตังํ ภิก·ขุงํ เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘อัต๎ถิ[7] ปนายัส๎มโต[8]
[อัต·ถิ ปะ·นา·ยะ·สมฺ·มะ·โต]

โกจิ[9] เวย๎ยาวัจ๎จกโร’ติ[10]
[โก·จิ เว็ย·ยา·วัจ·จะกะ·โร·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2076(4) **โส**[1] **เจ**[2] **ทูโต**[3]
นั่น ถ้า ทูต

ตํ[3] **ภิก์ขุํ**[4] **เอวํ**[5] **วเทย์ย**[6]
นั้น ภิกขุ อย่างนี้ พึงพูด

อัต์ถิ[7] **ปนายัส์มโต**[8]
มีอยู่ ก็ท่านผู้มีอายุ

โกจิ[9] **เวย์ยาวัจ์จกโรติ**[10]
ใครๆ ไวยาวัจกร

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(5) จีวรัต๎ถิเกน[1]
[จี·วะ·รัต·ถิ·เก·นะ]

ภิก๎ขเว[2] ภิก๎ขุนา[3]
[ภิก·ขะ·เว ภิก·ขุ·นา]

เวย๎ยาวัจ๎จกโร[4] นิท๎ทิสิตัพ๎โพ[5]
[เว็ย·ยา·วัจ·จะกะ·โร นิด·ดิสิ·ตับ·โบ]

อารามิโก[6] วา[7]
[อา·รา·มิ·โก วา]

อุปาสโก[7] วา;[8]
[อุ·ปา·สะ·โก วา]

‘เอโส[9] โข[10] อาวุโส[11]
[เอ·โส โข อา·วุ·โส]

ภิก๎ขูนํ[10] เวย๎ยาวัจ๎จกโร’ติ.[11]
[ภิก·ขู·นัง เว็ย·ยา·วัจ·จะกะ·โร·ติ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2076(5) **จีวรัต์ถิเกน**[1]

ผู้ต้องการจีวร

ภิก์ขเว[2] **ภิก์ขุนา**[3]

ดูก่อนภิกขุทั้งหลาย ภิกขุ

เวย์ยาวัจ์จกโร[4] **นิท์ทิสิตัพ์โพ**[5]

ไวยาวัจกร พึงแสดง

อารามิโก[6] **วา**[7]

ผู้อาศัยอยู่ในวัด ก็ดี

อุปาสโก[7] **วา**[8]

อุปาสก ก็ดี

เอโส[9] **โข**[10] **อาวุโส**[11]

นั่น แล ท่านผู้มีอายุ

ภิก์ขูนํ[10] **เวย์ยาวัจ์จกโรติ**[11]

ภิกขุทั้งหลาย ไวยาวัจกร

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(6)

โส[1] เจ[2] ทูโต[3]
[โส เจ ดู·โต]

ตํ[3] เวย์ยาวัจ์จกรํ[4] สัญ์ญาเปตฺวา[5]
[ตังํ เว็ย·ยา·วัจ·จะกะ·รังํ สัญ·ญา·เป·ตฺวา]

ตํ[6] ภิกฺขุํ[7] อุปสํกมิตฺวา[8]
[ตังํ ภิก·ขุงํ อุ·ปะ·สังํ·กะ·มิ·ตฺวา]

เอวํ[9] วเทย์ย;[10]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘ยํ[11] โข[12] ภัน์เต[13]
[ยังํ โข ภัน·เต]

อายัส์มา[14] เวย์ยาวัจ์จกรํ[15]
[อา·ยะ·สฺมา เว็ย·ยา·วัจ·จะกะ·รังํ]

นิท์ทิสิ.[16]
[นิด·ดิ·สิ]

สัญ์ญัต์โต[17] โส[18] มยา[19]
[สัญ·ญัต·โต โส ม·ยา]

อุปสํกมตุ[19] อายัส์มา[20]
[อุ·ปะ·สังํ·กะมะ·ตุ อา·ยะ·สฺมา]

กาเลน[21] จีวเรน[22] ตํ[23]
[กา·เล·นะ จี·วะ·เร·นะ ตังํ]

อัจ์ฉาเทส์สตี’ติ.[24]
[อัจ·ฉา·เด็ส·สะ·ตี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2076(6) **โส**[1] **เจ**[2] **ทูโต**[3]
นั่น ถ้า ทูต

ตํ[3] **เวย์ยาวัจ์จกรํ**[4] **สัญ์ญาเปต์วา**[5]
นั้น ไวยาวัจกร ให้รู้แล้ว

ตํ[6] **ภิก์ขุํ**[7] **อุปสํกมิต์วา**[8]
นั้น ภิกขุ เข้าไปหาแล้ว

เอวํ[9] **วเทย์ย**[10]
อย่างนี้ พึงพูด

ยํ[11] **โข**[12] **ภัน์เต**[13]
ใด แล ท่านผู้เจริญ

อายัส์มา[14] **เวย์ยาวัจ์จกรํ**[15]
ท่านผู้มีอายุ ไวยาวัจกร

นิท์ทิสิ[16]
แสดงแล้ว

สัญ์ญัต์โต[17] **โส**[18] **มยา**[19]
รู้พร้อมแล้ว(สั่งให้เข้าใจแล้ว) นั่น เรา

อุปสํกมตุ[19] **อายัส์มา**[20]
จงเข้าไปหา ท่านผู้มีอายุ

กาเลน[21] **จีวเรน**[22] **ตํ**[23]
ตามเวลา จีวร นั้น

อัจ์ฉาเทส์สตีติ[24]
จักให้นุ่งห่ม

4. อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

จีวรัต์ถิเกน[25] **ภิก์ขเว**[26] **ภิก์ขุนา**[27]
[จี·วะ·รัต·ถิ·เก·นะ ภิก·ขะ·เว ภิก·ขุ·นา]

เวย์ยาวัจ์จกโร[28] **อุปสํกมิต์วา**[29]
[เว็ย·ยา·วัจ·จะกะ·โร อุ·ปะ·สัง·กะ·มิ·ตฺวา]

ท์วิต์ติก์ขัต์ตุํ[30] **โจเทตัพ์โพ**[31]
[ดฺวิต·ติก·ขัต·ตุง โจ·เด·ตับ·โบ]

สาเรตัพ์โพ;[32]
[สา·เร·ตับ·โบ]

‘อัต์โถ[33] **เม**[34] **อาวุโส**[35]
[อัต·โถ เม อา·วุ·โส]

จีวเรนา’ติ.[34]
[จี·วะ·เร·นา·ติ]

ท์วิต์ติก์ขัต์ตุํ[35] **โจทยมาโน**[36]
[ดฺวิต·ติก·ขัต·ตุง โจ·ดะยะ·มา·โน]

สารยมาโน.[37]
[สา·ระยะ·มา·โน]

ตํ[38] **จีวรํ**[39] **อภินิป์ผาเทย์ย.**[40]
[ตัง จี·วะ·รัง อะ·ภิ·นิป·ผา·เด็ย·ยะ]

อิจ์เจตํ[41] **กุสลํ;**[42]
[อิจ·เจ·ตัง กุ·สะ·ลัง]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

จีวรัต์ถิเกน[25] **ภิก์ขเว**[26] **ภิก์ขุนา**[27]

ผู้ต้องการจีวร ดูก่อนภิกขุทั้งหลาย ภิกขุ

เวย์ยาวัจ์จกโร[28] **อุปสํกมิต์วา**[29]

ไวยาวัจกร เข้าไปหาแล้ว

ท์วิต์ติก์ขัต์ตุํ[30] **โจเทตัพ์โพ**[31]

สองหรือสามครั้ง ควรโจทย์

สาเรตัพ์โพ[32]

พึงเตือน

อัต์โถ[33] **เม**[34] **อาวุโส**[35]

ประโยชน์ เรา ท่านผู้มีอายุ

จีวเรนาติ[34]

จีวร

ท์วิต์ติก์ขัต์ตุํ[35] **โจทยมาโน**[36]

สองหรือสามครั้ง ผู้โจทย์อยู่

สารยมาโน[37]

เตือนอยู่,ให้ระลึกอยู่

ตํ[38] **จีวรํ**[39] **อภินิป์ผาเทย์ย**[40]

นั้น จีวร พึงทำให้สำเร็จ

อิจ์เจตํ[41] **กุสลํ**[42]

ดังนี้ นี่ กุสล

4. อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

โน[43] เจ[44] อภินิป์ผาเทย์ย[45]
[โน เจ อะ·ภิ·นิป·ผา·เด็ย·ยะ]

จตุก์ขัต์ตุํ[45] ปัญ์จัก์ขัต์ตุํ[46]
[จะ·ตุก·ขัต·ตุงํ ปัญ·จัก·ขัต·ตุงํ]

ฉัก์ขัต์ตุปรมํ[47]
[ฉัก·ขัต·ตุปะระ·มังํ]

ตุณ์หีภูเตน[48]
[ตุ·ณฺหี·ภู·เต·นะ]

อุท์ทิส์ส[49] ธาตัพ์พํ.[50]
[อุด·ดิส·สะ ฐา·ตับ·บังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

โน[43] **เจ**[44] **อภินิปฺผาเทย์ย**[45]

ไม่ ถ้า พึงทำให้สำเร็จ

จตุก์ขัต์ตุํ[45] **ปัญ์จก์ขัต์ตุํ**[46]

สี่ครั้ง ห้าครั้ง

ฉก์ขัต์ตุปรมํ[47]

หกครั้งเป็นอย่างยิ่ง

ตุณ์หีภูเตน[48]

ผู้เป็นผู้นิ่ง

อุท์ทิส์ส[49] **ธาตัพ์พํ**[50]

เจาะจง พึงยืน

4. **อาปัต์ตินิสสัคคียปาจิต์ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(7)

จตุกฺขัตฺตุํ[1] **ปัญฺจกฺขัตฺตุํ**[2]
[จ**ะ**·ตุก·ขัต·ตุงํ ปัญ·จัก·ขัต·ตุงํ]

ฉกฺขัตฺตุปรมํ[3]
[ฉัก·ขัต·ตุปะระ·มังํ]

ตุณฺหีภูโต[4]
[ตุ·ณฺหี·ภู·โต]

อุทฺทิสฺส[5] **ติฏฺฐมาโน**[6]
[อุด·ดิส·ส**ะ** ติฏ·ฐะ·มา·โน]

ตํ[7] **จีวรํ**[8]
[ตังํ จี·วะ·รังํ]

อภินิปฺผาเทยฺย.[9]
[อ**ะ**·ภิ·นิป·ผา·เด็ย·ย**ะ**]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เ**อ**]	[โ**อ**]	[อังํ]

1 -2076(7) **จตุก์ขัต์ตุํ**[1] **ปัญ์จัก์ขัต์ตุํ**[2]
สี่ครั้ง ห้าครั้ง

ฉัก์ขัต์ตุปรมํ[3]
หกครั้งเป็นอย่างยิ่ง

ตุณ์หีภูโต[4]
ผู้นิ่ง

อุท์ทิส์ส[5] **ติฏ์ฐมาโน**[6]
เจาะจง ผู้ยืนอยู่

ตํ[7] **จีวรํ**[8]
นั้น จีวร

อภินิป์ผาเทย์ย[9]
พึงทำให้สำเร็จ

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2076(8) อิจฺเจตํ[1] กุสลํ;[2]
[อิจ·เจ·ตังํ กุ·สะ·ลังํ]

โน[3] เจ[4] อภินิปฺผาเทยฺย.[5]
[โน เจ อะ·ภิ·นิป·ผา·เด็ย·ยะ]

1-2076(9) ‘ตโต[1] เจ[2] อุตฺตริํ[3]
[ตะ·โต เจ อุต·ตะ·ริงํ]

วายมมาโน[3]
[วา·ยะมะ·มา·โน]

ตํ[4] จีวรํ[5] อภินิปฺผาเทยฺย.[6]
[ตังํ จี·วะ·รังํ อะ·ภิ·นิป·ผา·เด็ย·ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[7] ปาจิตฺติยํ’.[8]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

1-2076(10) โน[1] เจ[2] อภินิปฺผาเทยฺย[3]
[โน เจ อะ·ภิ·นิป·ผา·เด็ย·ยะ]

ยตฺสฺส[3] จีวรเจตาปนํ[4]
[ยะ·ตัส·สะ จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·นังํ]

อาภตํ[5] ตตฺถ[6]
[อา·ภะ·ตังํ ตัต·ถะ]

สามํ[7] วา[8]
[สา·มังํ วา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฉ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2076(8) **อิจ์เจตํ**[1] **กุสลํ**[2]
ดังนี้ นี่ กุสล

โน[3] **เจ**[4] **อภินิปฺผาเทย์ย**[5]
ไม่ ถ้า พึงทำให้สำเร็จ

1-2076(9) **ตโต**[1] **เจ**[2] **อุต์ตริ**[3]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

วายมมาโน[3]
เมื่อพยายาม

ตํ[4] **จีวรํ**[5] **อภินิปฺผาเทย์ย**[6]
นั้น จีวร พึงทำให้สำเร็จ

นิส์สัค์คิยํ[7] **ปาจิต์ติยํ**[8]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

1-2076(10) **โน**[1] **เจ**[2] **อภินิปฺผาเทย์ย**[3]
ไม่ ถ้า พึงทำให้สำเร็จ

ยตัส์ส[3] **จีวรเจตาปนํ**[4]
ใดนั้น มูลค่าซื้อจีวร

อาภตํ[5] **ตัต์ถ**[6]
ที่นำมา นั้น

สามํ[7] **วา**[8]
เอง ก็ดี

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

คัน์ตัพ์พํ [9]
[ถัน·ตับ·บังํ]

ทูโต[10] **วา**[11] **ปาเหตัพ์โพ;**[12]
[ดู·โต วา ปา·เห·ตับ·โบ]

‘ยํ[11] **โข**[12] **ตุเม์ห**[13]
[ยังํ โข ตุ·มเห]

อายัส์มัน์โต[14] **ภิก์ขุํ**[15]
[อา·ยะ·สมัน·โต ภิก·ขุงํ]

อุท์ทิส์ส[16] **จีวรเจตาปนํ**[17]
[อุด·ดิส·สะ จี·วะระ·เจ·ตา·ปะ·นังํ]

ปหิณิต์ถ[18]
[ปะ·หิ·ณิต·ถะ]

น[19] **ตัน์ตัส์ส**[20] **ภิก์ขุโน**[21]
[นะ ตัน·ตัส·สะ ภิก·ขุ·โน]

กิญ์จิ[22] **อัต์ถํ**[23] **อนุโภติ**[24]
[กิญ·จิ อัต·ถังํ อะ·นุ·โภ·ติ]

ยุญ์ชัน์ตายัส์มัน์โต[25]
[ยุญ·ลัน·ตา·ยะ·สมัน·โต]

สกํ[26] **มา**[27] **โว**[28]
[สะ·กังํ มา โว]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

คัน์ตัพ์พํ[9]

พึงไป

ทูโต[10] **วา**[11] **ปาเหตัพ์โพ**[12]

ทูต ก็ดี พึงส่งไป

ยํ[11] **โข**[12] **ตุเม์ห**[13]

ใด แล ท่านทั้งหลาย

อายัส์มัน์โต[14] **ภิก์ขุํ**[15]

ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย ภิกขุ

อุท์ทิส์ส[16] **จีวรเจตาปนํ**[17]

เจาะจง มูลค่าซื้อจีวร

ปหิณิต์ถ[18]

ส่งไปแล้ว

น[19] **ตัน์ตัส์ส**[20] **ภิก์ขุโน**[21]

ไม่ ทรัพย์นั้น(แก่ภิกขุ)นั้น ภิกขุ

กิญ์จิ[22] **อัต์ถํ**[23] **อนุโภติ**[24]

อะไรๆ ประโยชน์ ย่อมเสวย

ยุญ์ชัน์ตายัส์มัน์โต[25]

ท่านทั้งหลาย จงประกอบ

สกํ[26] **มา**[27] **โว**[28]

อันเป็นของตน อย่า ท่านทั้งหลาย

4. อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

สกํ[28] วินัสฺสา’ติ;[29]
[สะ·กังํ วิ·นัส·สา·ติ]

อยํ[30] ตัตฺถ[31]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สามีจี”ติ.[32]
[สา·มี·จี·ติ]

29. ราชสิกฺขาปทํ 1-2076
[รา·ละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
(ห้ามภิกขุทวงเกินสามครั้ง)จากผู้ที่อาสาซื้อจีวรมาให้

จีวรวัคฺโค[33] ปฐโม&.[34]
[จี·วะระ·วัก·โค ปะ·ฐะ·โม]

ก๊ [ก]
ข๊ [ข]
ค๊ [ฉ]
ฆ๊ [ฆ]
ง [ง]
จ๊ [จ]
ฉ๊ [ฉ]
ช๊ [ฌ]
ฌ๊ [ฌ]
ญ๊ [ญ]
ฏ๊ [ฏ]
ฐ๊ [ฐ]
ฑ๊ [ฑ]
ฒ๊ [ฒ]
ณ๊ [ณ]
ต๊ [ต]
ถ๊ [ถ]
ท๊ [ด]
ธ๊ [ธ]
น๊ [น]
ป๊ [ป]
ผ๊ [ผ]
พ๊ [บ]
ภ๊ [ภ]
ม๊ [ม]
ย๊ [ย]
ร๊ [ร]
ล๊ [ล]
ว๊ [ว]
ส๊ [ส]
ห๊ [ห]
ฬ๊ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

สกํ[28] **วินัสฺสาติ**[29]

อันเป็นของตน พึงพินาศ

อยํ[30] **ตัตฺถ**[31]

นี้ นั้น

สามีจีติ[32]

การประพฤติชอบ

29. **ราชสิกฺขาปทํ** 1-2076

[รา•ละ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

(ห้ามภิกขุทวงเกินสามครั้ง)จากผู้ที่อาสาซื้อจีวรมาให้

จีวรวัคฺโค[33] **ปฐโม&**[34]

จีวรวัคค์ ครั้งแรก

4. **อาปัตฺตินิสฺสคฺคิยปาจิตฺตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2101(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

โกสิยมิสฺสกํ[4] สันฺถตํ[5]
[โก·สิยะ·มิส·สะ·กังํ สัน·ถะ·ตังํ]

การาเปยฺย;[6]
[กา·รา·เปย·ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[7] ปาจิตฺติยํ”.[8]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

30. โกสิยสิกฺขาปทํ 1-2101
[โก·สิยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งด้วยไหม

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2101(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ
โกสิยมิส๎สกํ[4] **สัน๎ถตํ**[5]
ผสมผ้าไหม ผ้ารองนั่ง
การาเปย๎ย[6]
พึงให้กระทำ
นิส๎สัค๎คิยํ[7] **ปาจิต๎ติยํ**[8]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

30. **โกสิยสิก๎ขาปทํ** 1-2101
[**โก**·สิยะ·**สิก**·ขา·ปะ·**ดัง**]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งด้วยไหม

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2112(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

สุทฺธกาฬกานํ[4] เอฬกโลมานํ[5]
[สุด ธะ กา ฬะ กา นัง เอ ฬะกะ โล มา นัง]

สันฺถตํ[6] การาเปยฺย;[7]
[สัน ถะ ตัง กา รา เปย ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[8] ปาจิตฺติยํ”.[9]
[นิส สัค คิ ยัง ปา จิต ติ ยัง]

31. สุทฺธกาฬกสิกฺขาปทํ 1-2112
[สุด ธะ กา ฬะกะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งด้วยขนสัตว์

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2112(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สุท๎ธกาฬกานํ[4] **เอฬกโลมานํ**[5]
สีดำล้วน ขนเจียม(ขนแพะ,ขนแกะ)

สัน๎ถตํ[6] **การาเปย๎ย**[7]
ผ้ารองนั่ง พึงให้กระทำ

นิส๎สัค๎คิยํ[8] **ปาจิต๎ติยํ**[9]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

31. **สุท๎ธกาฬกสิก๎ขาปทํ** 1-2112

[สุด•ธะ•กา•ฬะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งด้วยขนสัตว์

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2123(1)

“นวํ[1] ปน[2] ภิกฺขุนา[3]
[นะ·วังํ ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

สัน์ถตํ[4] การยมาเนน[5]
[สัน·ถะ·ตังํ กา·ระยะ·มา·เน·นะ]

เท็ว[6] ภาคา[7]
[ดเว ภา·คา]

สุท็ธกาฬกานํ[8] เอฬกโลมานํ[9]
[สุด·ธะ·กา·ฬะ·กา·นังํ เอ·ฬะกะ·โล·มา·นังํ]

อาทาตัพ์พา[10]
[อา·ดา·ตับ·บา]

ตติยํ[11] โอทาตานํ[12]
[ตะ·ติ·ยังํ โอ·ดา·ตา·นังํ]

จตุต็ถํ[13] โคจริยานํ[14]
[จะ·ตุต·ถังํ โค·จะริ·ยา·นังํ]

อนาทา[15] เจ[16] ภิกฺขุ[17]
[อะ·นา·ดา เจ ภิก·ขุ]

เท็ว[17] ภาเค[18]
[ดเว ภา·เค]

สุท็ธกาฬกานํ[19] เอฬกโลมานํ[20]
[สุด·ธะ·กา·ฬะ·กา·นังํ เอ·ฬะกะ·โล·มา·นังํ]

ตติยํ[21] โอทาตานํ[22]
[ตะ·ติ·ยังํ โอ·ดา·ตา·นังํ]

จตุต็ถํ[23] โคจริยานํ[24]
[จะ·ตุต·ถังํ โค·จะริ·ยา·นังํ]

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ฉ]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2123(1) **นวํ**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุนา**[3]
ใหม่ ก็ ภิกขุ

สัน๎ถตํ[4] **การยมาเนน**[5]
ผ้ารองนั่ง ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่

เท๎ว[6] **ภาคา**[7]
สอง เป็นผู้มีส่วน

สุท๎ธกาฬกานํ[8] **เอฬกโลมานํ**[9]
สีดำล้วน ขนเจียม(ขนแพะ,ขนแกะ)

อาทาตัพ๎พา[10]
พึงล้างให้สะอาด

ตติยํ[11] **โอทาตานํ**[12]
ที่สาม (ขนเจียม)สีขาว

จตุต๎ถํ[13] **โคจริยานํ**[14]
ที่สี่ ขนเจียมแดง(ขนสัตว์)

อนาทา[15] **เจ**[16] **ภิก๎ขุ**[17]
ไม่ทำตาม ถ้า ภิกขุ

เท๎ว[17] **ภาเค**[18]
สอง ส่วน

สุท๎ธกาฬกานํ[19] **เอฬกโลมานํ**[20]
สีดำล้วน ขนเจียม(ขนแพะ,ขนแกะ)

ตติยํ[21] **โอทาตานํ**[22]
ที่สาม (ขนเจียม)สีขาว

จตุต๎ถํ[23] **โคจริยานํ**[24]
ที่สี่ ขนเจียมแดง(ขนสัตว์)

4. **อาปัต๎ตินิสสัคคิยปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

นวํ[25] **สัน์ถตํ**[26] **การาเปย์ย;**[27]
[น**ะ**·วังํ สัน·ถะ·ตังํ กา·รา·เป็ย·ย**ะ**]

นิส์สัค์คิยํ[28] **ปาจิต์ติยํ”.**[29]
[นิส·สัถ·ถิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

32. **เท็วภาคสิก์ขาปทํ** 1-2123
[ด**เว**·ภา·ถะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งด้วยขนสัตว์สองสี

1-2146(1) **“นวํ**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุนา**[3]
[น**ะ**·วังํ ป**ะ**·น**ะ** ภิก·ขุ·นา]

สัน์ถตํ[4] **การาเปต์วา**[5]
[สัน·ถะ·ตังํ กา·รา·**เ**ป·ตฺวา]

ฉัพ์พัส์สานิ[6] **ธาเรตัพ์พํ.**[7]
[ฉับ·บัส·สา·นิ ธา·**เร**·ตับ·บังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

นวํ[25] **สันฺถตํ**[26] **การาเปยฺย**[27]
ใหม่ ผ้ารองนั่ง พึงให้กระทำ

นิสฺสคฺคิยํ[28] **ปาจิตฺติยํ**[29]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

32. **เทฺวภาคสิกฺขาปทํ** 1-2123
[ดฺเว ภา ละ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งด้วยขนสัตว์สองสี

1-2146(1) **นวํ**[1] **ปน**[2] **ภิกฺขุนา**[3]
ใหม่ ก็ ภิกขุ

สันฺถตํ[4] **การาเปตฺวา**[5]
ผ้ารองนั่ง ให้กระทำแล้ว,ให้สร้างแล้ว

ฉพฺพสฺสานิ[6] **ธาเรตพฺพํ**[7]
หกปี พึงให้รักษาไว้

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2146(2)

โอเรน[1] เจ[2] ฉันนํ[3] วัสฺสานํ[4]
[โอ·เร·นะ เจ ฉัน·นังํ วัส·สา·นังํ]

ตํ[5] สันฺถตํ[6] วิสฺสัชฺเชตฺวา[7] วา[8]
[ตังํ สัน·ถะ·ตังํ วิส·สัล·เล·ตฺวา วา]

อวิสฺสัชฺเชตฺวา[8] วา[9]
[อะ·วิส·สัล·เล·ตฺวา วา]

อัญฺญํ[9] นวํ[10] สันฺถตํ[11]
[อัญ·ญังํ นะ·วังํ สัน·ถะ·ตังํ]

การาเปยฺย;[12]
[กา·รา·เปย·ยะ]

1-2146(3)

อัญฺญตฺร[1] ภิกฺขุสํมติยา;[2]
[อัญ·ญะ·ตฺระ ภิก·ขุ·สัม·มะติ·ยา]

นิสฺสคฺคิยํ[3] ปาจิตฺติยํ”.[4]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

33. ฉัพฺพัสฺสสิกฺขาปทํ 1-2146
[ฉับ·บัส·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งใหม่ถ้าของเก่ายังใช้ไม่ถึงหกปี

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ล]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2146(2) **โอเรน**[1] **เจ**[2] **ฉ๎น๎นํ**[3] **วัส๎สานํ**[4]
หย่อน ถ้า หก(6) พรรษา

ตํ[5] **สัน๎ถตํ**[6] **วิส๎สัช๎เชต๎วา**[7] **วา**[8]
นั้น ผ้ารองนั่ง สละแล้ว ก็ดี

อวิส๎สัช๎เชต๎วา[8] **วา**[9]
ไม่สละทิ้ง ก็ดี

อัญ๎ญํ[9] **นวํ**[10] **สัน๎ถตํ**[11]
อื่น ใหม่ ผ้ารองนั่ง

การาเปย๎ย[12]
พึงให้กระทำ

1-2146(3) **อัญ๎ญัต๎ร**[1] **ภิก๎ขุสัม๎มติยา**[2]
เว้น ภิกขุได้รับสมมุติ

นิส๎สัค๎คิยํ[3] **ปาจิต๎ติยํ**[4]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

33. **ฉัพ๎พัส๎สสิก๎ขาปทํ** 1-2146

[ฉับ·บัส·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งใหม่ถ้าของเก่ายังใช้ไม่ถึงหกปี

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2165(1) “นิสีทนสัน์ถตํ[1] ปน[2] ภิก์ขุนา[3]
[นิ·สี·ดะนะ·สัน·ถะ·ตัง̊ ป**ะ**·น**ะ** ภิก·ขุ·นา]

การยมาเนน[4]
[กา·ระยะ·มา·เน·น**ะ**]

ปุราณสัน์ถตัส์ส[5] สามัน์ตา[6]
[ปุ·รา·ณะ·สัน·ถะ·ตัส·ส**ะ** สา·มัน·ตา]

สุคตวิทัต์ถิ[7] อาทาตัพ์พา[8]
[สุ·คะตะวิ·ดัต·ถิ อา·ดา·ตับ·บา]

ทุพ์พัณ์ณกรณาย.[9]
[ดุบ·บัณ·ณะกะระ·ณา·ย**ะ**]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง̊]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง̊]

1 -2165(1) **นิสีทนสัน์ถตํ**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุนา**[3]
ผ้าปูนั่ง ก็ ภิกขุ

การยมาเนน[4]
ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่

ปุราณสัน์ถตัส์ส[5] **สามัน์ตา**[6]
ผ้าปูนั่งเก่า โดยรอบ

สุคตวิทัต์ถิ[7] **อาทาตัพ์พา**[8]
คืบของพระสุคต(พระพุทธเจ้า) พึงล้างให้สะอาด

ทุพ์พัณ์ณกรณาย[9]
ทำให้เสียสีไป

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2165(2) อนาทา[1] เจ[2] ภิกฺขุ[3]
[อะ·นา·ดา เจ ภิก·ขุ]

ปุราณสันฺถตสฺส[3] สามันฺตา[4]
[ปุ·รา·ณะ·สัน·ถะ·ตัส·สะ สา·มัน·ตา]

สุคตวิทตฺถิํ[5] นวํ[6]
[สุ·คะตะวิ·ดัต·ถิงํ นะ·วังํ]

นิสีทนสันฺถตํ[7] การาเปยฺย;[8]
[นิ·สี·ดะนะ·สัน·ถะ·ตังํ กา·รา·เปย·ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[9] ปาจิตฺติยํ”.[10]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

34. นิสีทนสันฺถตสิกฺขาปทํ 1-2165
[นิ·สี·ดะนะ·สัน·ถะตะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งใหม่(ที่ยังไม่ย้อมให้สีเศร้าหมอง)

1-2178(1) “ภิกฺขุโน[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขุ·โน ปะ·เน·วะ]

อัฑฺฒานมัคฺคปฏิปนฺนสฺส[3]
[อัด·ธา·นะ·มัค·คะปะฏิ·ปัน·นัส·สะ]

เอฬกโลมานิ[4] อุปฺปาเจยฺยุํ.[5]
[เอ·ฬะกะ·โล·มา·นิ อุป·ปัล·เล็ย·ยุงํ]

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฉ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฎ์ [ฎ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2165(2) **อนาทา**[1] **เจ**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ไม่ทำตาม ถ้า ภิกขุ

ปุราณสัน์ถตัส์ส[3] **สามัน์ตา**[4]
ผ้าปูนั่งเก่า โดยรอบ

สุคตวิทัต์ถิ[5] **นวํ**[6]
คืบของพระสุคต(พระพุทธเจ้า) ใหม่

นิสีทนสัน์ถตํ[7] **การาเปย์ย**[8]
ผ้าปูนั่ง พึงให้กระทำ

นิส์สัค์คิยํ[9] **ปาจิต์ติยํ**[10]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

34. **นิสีทนสัน์ถตสิก์ขาปทํ** 1-2165

[นิ สี ดะนะ สัน ถะตะ สิก ขา ปะ ดัง]

ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่งใหม่(ที่ยังไม่ย้อมให้สีเศร้าหมอง)

1-2178(1) **ภิก์ขุโน**[1] **ปเนว**[2]
ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อัท์ธานมัค์คปฏิปัน์นัส์ส[3]
ผู้เดินทางไกล

เอฬกโลมานิ[4] **อุป์ปัช์เชย์ยุํ**[5]
ขนเจียมทั้งหลาย(ขนแพะ,ขนแกะ) พึงเกิดขึ้น

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2178(2)

อากํขมาเนน[1] **ภิกฺขุนา**[2]
[อา·กังํ·ขะ·มา·เน·นะ ภิก·ขุ·นา]

ปฏิคฺคเหตัพฺพานิ;[3]
[ปะ·ฏิฺฉ·กะ·เห·ตับ·บา·นิ]

ปฏิคฺคเหตฺวา[4]
[ปะ·ฏิฺฉ·กะ·เห·ตฺวา]

ติโยชนปรมํ[5] **สหัตฺถา**[6]
[ติ·โย·ละนะปะระ·มังํ สะ·หัต·ถา]

หาเรตัพฺพานิ[7] **อสัน์เต**[8] **หารเก**[9]
[หา·เร·ตับ·บา·นิ อะ·สัน·เต หา·ระ·เก]

ตโต[10] **เจ**[11] **อุตฺตริํ**[12]
[ตะ·โต เจ อุต·ตะ·ริงํ]

หเรย์ย[12]
[หะ·เร็ย·ยะ]

อสัน์เตปิ[13] **หารเก;**[14]
[อะ·สัน·เต·ปิ หา·ระ·เก]

นิสฺสคฺคิยํ[15] **ปาจิตฺติยํ”.**[16]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

35. **เอฬกโลมสิกฺขาปทํ** 1-2178

[เอ·ฬะกะ·โล·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเดินทางเกินสามโยชน์โดยไม่มีผ้าปูนั่ง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2178(2) **อากํขมาเนน**[1] **ภิก็ขุนา**[2]
ผู้หวังอยู่ ภิกขุ

ปฏิค็คเหตัพ็พานิ[3]
พึงถือเอาเฉพาะ

ปฏิค็คเหต็วา[4]
ถือเอาเฉพาะแล้ว

ติโยชนปรมํ[5] **สหัต็ถา**[6]
สามโยชน์เป็นอย่างยิ่ง พร้อมด้วยมือ

หาเรตัพ็พานิ[7] **อสัน์เต**[8] **หารเก**[9]
พึงถือเอาไป ไม่มีอยู่ เมื่อคนถือ

ตโต[10] **เจ**[11] **อุต็ตริ**[12]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

หเรย็ย[12]
พึงนำไป

อสัน์เตปิ[13] **หารเก**[14]
แม้เมื่อไม่มีอยู่ เมื่อคนถือ

นิส็สัค็คิยํ[15] **ปาจิต็ติยํ**[16]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

35. **เอฬกโลมสิก็ขาปทํ** 1-2178

[เอ·ฬะกะ·โล·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุเดินทางเกินสามโยชน์โดยไม่มีผ้าปูนั่ง

4. **อาปัต็ตินิส็สัค็คียปาจิต็ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2192(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

อัญฺญาติกาย[4] ภิกฺขุนิยา[5]
[อัญ ญา ติ กา ยะ ภิก ขุนิ ยา]

เอฬกโลมานิ[6] โธวาเปย์ย[7] วา[8]
[เอ ฬะกะ โล มา นิ โธ วา เป็ย ยะ วา]

รชาเปย์ย[9] วา[10]
[ระ ลา เป็ย ยะ วา]

วิชฏาเปย์ย[11] วา;[12]
[วิ ละ ฏา เป็ย ยะ วา]

นิสฺสคฺคิยํ[13] ปาจิตฺติยํ”.[14]
[นิส สัค คิ ยัง ปา จิต ติ ยัง]

36. **เอฬกโลมโธวาปนสิกฺขาปทํ** 1-2192
[เอ ฬะกะ โล มะ โธ วา ปะนะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุใช้ภิกขุนีที่มิใช่ญาติทำความสะอาดผ้าปูนั่ง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2192(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัญ๎ญาติกาย[4] **ภิก๎ขุนิยา**[5]
ผู้ไม่ใช่ญาติ ภิกขุนี

เอฬกโลมานิ[6] **โธวาเปย๎ย**[7] **วา**[8]
ขนเจียมทั้งหลาย(ขนแพะ,ขนแกะ) พึงให้ซัก ก็ดี

รชาเปย๎ย[9] **วา**[10]
พึงย้อม ก็ดี

วิชฏาเปย๎ย[11] **วา**[12]
พึงให้สาง ก็ดี

นิส๎สัค๎คิยํ[13] **ปาจิต๎ติยํ**[14]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

36. **เอฬกโลมโธวาปนสิก๎ขาปทํ** 1-2192

[เอ·ฬะกะ·โล·มะ·โธ·วา·ปะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุใช้ภิกขุนีที่มิใช่ญาติทำความสะอาดผ้าปูนั่ง

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2207(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชาตรูปรชตํ[4] อุคฺคัณฺเหยฺย[5] วา[6]
[ลา·ตะ·รู·ปะระละ·ตังํ ุคฺ·ณะ·ณเฺหย·ยะ วา]

อุคฺคัณฺหาเปยฺย[7] วา[8]
[ุคฺ·ณะ·ณหา·เป็ย·ยะ วา]

อุปนิกฺขิตฺตํ[9] วา[10] สาทิเยยฺย;[11]
[ุ·ปะ·นิก·ขิต·ตังํ วา สา·ดิ·เย็ย·ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[11] ปาจิตฺติยํ”.[12]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

37. รูปิยสิกฺขาปทํ 1-2207
[รู·ปิยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุรับเงินและทอง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2207(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชาตรูปรชตํ[4] **อุค๎คเณ๎หย๎ย**[5] **วา**[6]
เงินและทอง พึงเก็บเอา ก็ดี

อุค๎คณ๎หาเปย๎ย[7] **วา**[8]
พึงให้เก็บเอา ก็ดี

อุปนิก๎ขิตฺตํ[9] **วา**[10] **สาทิเยย๎ย**[11]
ที่เขาเก็บไว้เพื่อตน ก็ดี พึงยินดี

นิส๎สัค๎คิยํ[11] **ปาจิตฺติยํ**[12]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

37. **รูปิยสิก๎ขาปทํ** 1-2207
[รู•ปิยะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุรับเงินและทอง

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2225(1) **“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]**
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

นานัปฺปการกํ[4] รูปิยสํโวหารํ[5]
[นา นัป ปะ กา ระ กัง รู ปิยะ สัง โว หา รัง]

สมาปัชฺเชยฺย;[6]
[สะ มา ปัล เล็ย ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[7] ปาจิตฺติยํ”.[8]
[นิส สัค คิ ยัง ปา จิต ติ ยัง]

38. **รูปิยสํโวหารสิกฺขาปทํ** 1-2225
[รู ปิยะ สัง โว หา ระ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุซื้อขายด้วยเงินและทอง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2225(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

นานัป๎ปการกํ[4] **รูปิยสํโวหารํ**[5]
ประการต่างๆ ซื้อขายด้วยเงิน

สมาปัช๎เชย๎ย[6]
พึงถึง

นิส๎สัค๎คิยํ[7] **ปาจิต๎ติยํ**[8]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

38. **รูปิยสํโวหารสิก๎ขาปทํ** 1-2225
[รู•ปิยะ•สังํ•โว•หา•ระ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุซื้อขายด้วยเงินและทอง

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2242(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

นานัปฺปการกํ[4] กยวิกฺกยํ[5]
[นา นัป ปะ กา ระ กัง กะ ยะ วิก กะ ยัง]

สมาปัชฺเชยฺย;[6]
[สะ มา ปัล เล็ย ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[7] ปาจิตฺติยํ”.[8]
[นิส สัค คิ ยัง ปา จิต ติ ยัง]

39. กยวิกฺกยสิกฺขาปทํ 1-2242
[กะ ยะ วิก กะยะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุซื้อขายโดยการแลกเปลี่ยน

โกสิยวัคฺโค[9] ทุติโย.[10]
[โก สิยะ วัค โค ดุ ติ โย]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ล]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2242(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

นานัป๎ปการกํ[4] **กยวิก๎กยํ**[5]
ประการต่างๆ ซื้อและขาย

สมาปัช๎เชย๎ย[6]
พึงถึง

นิส๎สัค๎คิยํ[7] **ปาจิต๎ติยํ**[8]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

39. **กยวิก๎กยสิก๎ขาปทํ** 1-2242
[ก**ะ**•ยะ•**วิ**ก•กะยะ•**สิ**ก•ขา•ปะ•**ดัง**ํ]
ห้ามภิกขุซื้อขายโดยการแลกเปลี่ยน

โกสิยวัค๎โค[9] **ทุติโย**[10]
โกสิยวัคค์ สอง

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2258(1) “ทสาหปรมํ[1]
[ดะ·สา·หะปะระ·มังํ]

อติเรกปัต์โต[2] ธาเรตัพ์โพ[3]
[อะ·ติ·เร·กะ·ปัต·โต ธา·เร·ตับ·โบ]

ตํ[4] อติก์กามยโต;[5]
[ตังํ อะ·ติก·กา·มะยะ·โต]

นิส์สัค์คิยํ[6] ปาจิต์ติยํ”.[7]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

40. ปัต์ตสิก์ขาปทํ 1-2258
[ปัต·ตะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสะสมบาตร(มากกว่าสิบวัน)

1-2281(1) “โย[1] ปน[2] ภิก์ขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อูนปัญ์จพัน์ธเนน[4] ปัต์เตน[5]
[อู·นะ·ปัญ·จะ·บัน·ธะ·เน·นะ ปัต·เต·นะ]

อัญ์ญํ[6] นวํ[7] ปัต์ตํ[8]
[อัญ·ญังํ นะ·วังํ ปัต·ตังํ]

เจตาเปย์ย;[9]
[เจ·ตา·เปย·ยะ]

นิส์สัค์คิยํ[10] ปาจิต์ติยํ”.[11]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2258(1) **ทสาหปรมํ**[1]

สิบวันเป็นอย่างยิ่ง

อติเรกปัต์โต[2] **ธาเรตัพ์โพ**[3]

บาตรเกินหนึ่ง พึงให้รักษาไว้

ตํ[4] **อติก์กามยโต**[5]

นั้น ล่วงความต้องการ

นิส์สัค์คิยํ[6] **ปาจิต์ติยํ**[7]

นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

40. **ปัต์ตสิก์ขาปทํ** 1-2258

[**ปัต**•ตะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุสะสมบาตร(มากกว่าสิบวัน)

1-2281(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

อูนปัญ์จพัน์ธเนน[4] **ปัต์เตน**[5]

มีแผลยังไม่ถึงห้าแห่ง บาตร

อัญ์ญํ[6] **นวํ**[7] **ปัต์ตํ**[8]

อื่น ใหม่ บาตร

เจตาเปย์ย[9]

พึงให้จ่าย

นิส์สัค์คิยํ[10] **ปาจิต์ติยํ**[11]

นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2281(2) **เตน**[1] **ภิก์ขุนา**[2]
[**เ**ต·น**ะ** ภิก·ขุ·นา]

โส[3] **ปัต์โต**[4] **ภิก์ขุปริสาย**[5]
[**โ**ส ปัต·**โ**ต ภิก·ขุปะริ·สา·ย**ะ**]

นิส์สัช์ชิตัพ์โพ.[6]
[นิส·สัล·ลิ·ตับ·**โ**บ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

1 -2281(2) **เตน**[1] **ภิก๎ขุนา**[2]
นั้น ภิกขุ
โส[3] **ปัต๎โต**[4] **ภิก๎ขุปริสาย**[5]
นั่น บาตร ภิกขุบริษัท
นิส๎สัช๎ชิตัพ๎โพ[6]
พึงสละ

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2281(3)

โย[1] จ[2] ตัส์สา[3] ภิกฺขุปริสาย[4]
[โย จะ ตัส·สา ภิก·ขุปะริ·สา·ยะ]

ปัต์ตปริยัน์โต[5]
[ปัต·ตะปะริ·ยัน·โต]

โส[6] จ[7] ตัส์ส[8] ภิกฺขุโน[9]
[โส จะ ตัส·สะ ภิก·ขุ·โน]

ปทาตัพ์โพ;[10]
[ปะ·ดา·ตับ·โบ]

‘อยํ[11] เต[12] ภิกฺขุ[13]
[อะ·ยัง เต ภิก·ขุ]

ปัต์โต[14] ยาว[15]
[ปัต·โต ยา·วะ]

เภทนาย[16] ธาเรตัพ์โพ’ติ.[17]
[เภ·ดะ·นา·ยะ ธา·เร·ตับ·โบ·ติ]

อยํ[18] ตัต์ถ[19]
[อะ·ยัง ตัต·ถะ]

สามีจี’ติ.[20]
[สา·มี·จี·ติ]

41. อูนปัญฺจพัน์ธนสิก์ขาปทํ 1-2281
[อู·นะ·ปัญ·จะ·บัน·ธะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุเปลี่ยนบาตรใหม่ถ้าบาตรเก่าเป็นแผลไม่เกินห้าแห่ง

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2281(3) **โย**[1] **จ**[2] **ตัส์สา**[3] **ภิก์ขุปริสาย**[4]
ใด ก็,และ นั้น ภิกขุบริษัท

ปัต์ตปริยัน์โต[5]
บาตรใบสุดท้าย

โส[6] **จ**[7] **ตัส์ส**[8] **ภิก์ขุโน**[9]
นั่น ก็,และ นั้น ภิกขุ

ปทาตัพ์โพ[10]
จะพึงให้

อยํ[11] **เต**[12] **ภิก์ขุ**[13]
นี้ เหล่านั้น ภิกขุ

ปัต์โต[14] **ยาว**[15]
บาตร เพียงใด

เภทนาย[16] **ธาเรตัพ์โพติ**[17]
การแตกไป พึงให้รักษาไว้

อยํ[18] **ตัต์ถ**[19]
นี้ นั้น

สามีจีติ[20]
การประพฤติชอบ

41. **อูนปัญ์จพัน์ธนสิก์ขาปทํ** 1-2281

[อู•นะ•ปัญ•จะ•บัน•ธะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุเปลี่ยนบาตรใหม่ถ้าบาตรเก่าเป็นแผลไม่เกินห้าแห่ง

4. อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2314(1)

“ยานิ[1] โข[2] ปน[3] ตานิ[4]
[ยา·นิ โข ปะ·นะ ตา·นิ]

คิลานานํ[5] ภิกฺขูนํ[6]
[คิ·ลา·นา·นังํ ภิก·ขู·นังํ]

ปฏิสายนียานิ[7] เภสัชฺชานิ[8]
[ปะ·ฏิ·สา·ยะ·นี·ยา·นิ เภ·สัล·ลา·นิ]

เสยฺยถีทํ[9]
[เส็ย·ยะ·ถี·ดังํ]

1-2314(2)

สัปฺปิ[1] นวนีตํ[2]
[สัป·ปิ นะ·วะ·นี·ตังํ]

เตลํ[3] มธุ[4] ผาณิตํ.[5]
[เต·ลังํ มะ·ธุ ผา·ณิ·ตังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2314(1) **ยานิ**[1] **โข**[2] **ปน**[3] **ตานิ**[4]
เหล่าใด แล ก็ เหล่านั้น

คิลานานํ[5] **ภิก๎ขูนํ**[6]
ผู้เป็นไข้ ภิกขุทั้งหลาย

ปฏิสายนียานิ[7] **เภสัช๎ชานิ**[8]
อันควรลิ้ม(ฉัน) ยารักษาโรคทั้งหลาย

เสย๎ยถีทํ[9]
อย่างไรนี้, คือ,เช่น

1-2314(2) **สัป๎ปิ**[1] **นวนีตํ**[2]
เนยใส เนยข้น

เตลํ[3] **มธุ**[4] **ผาณิตํ**[5]
น้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อย

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2314(3) **ตานิ[1] ปฏิคฺคเหตฺวา[2]**
[ตา·นิ ป**ะ**·ฏิฺฉ·ฉะ·**เ**ห·ตฺวา]

สัตฺตาหปรมํ[3] สันฺนิธิการกํ[4]
[สัต·ตา·หะปะระ·มังํ สัน·นิธิ·กา·ระ·กังํ]

ปริภุญฺชิตัพฺพานิ[5]
[ป**ะ**·ริ·ภุญ·ลิ·ตับ·บา·นิ]

ตํ[6] อติกฺกามยโต;[7]
[ตังํ อ**ะ**·ติก·กา·มะยะ·**โ**ต]

นิสฺสคฺคิยํ[8] ปาจิตฺติยํ”.[9]
[นิส·สัฉ·ฉิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

42. **เภสัชฺชสิกฺขาปทํ** 1-2314
[**เ**ภ·สัล·ละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเก็บเภสัช (คือ เนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำผึ้ง และน้ำอ้อย เกินเจ็ดวัน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2314(3) **ตานิ**[1] **ปฏิค์คเหต์วา**[2]
เหล่านั้น ถือเอาเฉพาะแล้ว

สัต์ตาหปรมํ[3] **สัน์นิธิการกํ**[4]
เจ็ดวันเป็นอย่างยิ่ง ที่ทำการสะสมไว้

ปริภุญ์ชิตัพ์พานิ[5]
พึงฉันได้

ตํ[6] **อติก์กามยโต**[7]
นั้น ล่วงความต้องการ

นิส์สัค์คิยํ[8] **ปาจิต์ติยํ**[9]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

42. **เภสัช์ชสิก์ขาปทํ** 1-2314

[**เภ**•**สัล**•ละ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุเก็บเภสัช (คือ เนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำผึ้ง และน้ำอ้อย เกินเจ็ดวัน)

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2325(1) “‘มาโส[1] เสโส[2] คิม์หานัน์’ติ.[3]
[มา·โส เส·โส กิ·มฺหา·นัน·ติ]

ภิก์ขุนา[3] วัส์สิกสาฏิกจีวรํ[4]
[ภิก·ขุ·นา วัส·สิกะ·สา·ฏิกะ·จี·วะ·รังํ]

ปริเยสิตัพ์พัน์ติ;[5]
[ปะ·ริ·เย·สิ·ตับ·บัน·ติ]

‘อัฑฺฒมาโส[6] เสโส[7]
[อัฑ·ฒะ·มา·โส เส·โส]

คิม์หานัน์’ติ.[7]
[กิ·มฺหา·นัน·ติ]

1-2325(2) กัต์วา[1] นิวาเสตัพ์พํ;[2]
[กะ·ตฺวา นิ·วา·เส·ตับ·บังํ]

‘โอเรน[3] เจ[4] มาโส[5] เสโส[6]
[โอ·เร·นะ เจ มา·โส เส·โส]

คิม์หานัน์’ติ.[6]
[กิ·มฺหา·นัน·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2325(1) **มาโส**[1] **เสโส**[2] **คิม์หานัน์ติ**[3]
เดือน ที่เหลือ แห่งฤดูร้อน

ภิก์ขุนา[3] **วัส์สิกสาฏิกจีวรํ**[4]
ภิกขุ จีวรคือผ้าอาบน้ำฝน

ปริเยสิตัพ์พัน์ติ[5]
พึงแสวงหา

อัฑ์ฒมาโส[6] **เสโส**[7]
ครึ่งเดือน ที่เหลือ

คิม์หานัน์ติ[7]
แห่งฤดูร้อน

1-2325(2) **กัต์วา**[1] **นิวาเสตัพ์พํ**[2]
กระทำแล้ว พึงนุ่ง

โอเรน[3] **เจ**[4] **มาโส**[5] **เสโส**[6]
หย่อน ถ้า เดือน ที่เหลือ

คิม์หานัน์ติ[6]
แห่งฤดูร้อน

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2325(3) วัสฺสิกสาฏิกจีวรํ [1]
[วัส·สิกะ·สา·ฏิกะ·จี·วะ·รังํ]

ปริเยสเยฺย; [2]
[ปะ·ริ·เย·เสฺย·ยะ]

‘โอเรนัฑฺฒมาโส [3] เสโส [4]
[โอ·เร·นัฑ·ฒะ·มา·โส เส·โส]

คิมฺหานันฺ’ติ. [4]
[คิ·มฺหา·นัน·ติ]

กัตฺวา [5] นิวาเสยฺย; [6]
[กะ·ตฺวา นิ·วา·เสฺย·ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ [7] ปาจิตฺติยํ”. [8]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

43. วัสฺสิกสาฏิกสิกฺขาปทํ 1-2325
[วัส·สิกะ·สา·ฏิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุแสวงหาและทำผ้าอาบน้ำฝนหนึ่งเดือนก่อนเข้าพรรษา

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2325(3) **วัสสิกสาฏิกจีวรํ**[1]

จีวรคือผ้าอาบน้ำฝน

ปริเยเสย์ย[2]

พึงแสวงหา

โอเรนัฑฒมาโส[3] **เสโส**[4]

เดือนที่ยังไม่ถึงครึ่ง ที่เหลือ

คิม์หานัน์ติ[4]

แห่งฤดูร้อน

กัต์วา[5] **นิวาเสย์ย**[6]

กระทำแล้ว พึงนุ่ง

นิส์สัค์คิยํ[7] **ปาจิต์ติยํ**[8]

นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

43. **วัสสิกสาฏิกสิก์ขาปทํ** 1-2325

[วัส•สิกะ•สา•ฏิกะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุแสวงหาและทำผ้าอาบน้ำฝนหนึ่งเดือนก่อนเข้าพรรษา

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2338(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] สามํ[5]
[ภิก·ขุส·สะ สา·มังํ]

จีวรํ[6] ทัตฺวา[7]
[จี·วะ·รังํ ดะ·ตฺวา]

กุปิโต[8] อนัตฺตมโน[9]
[กุ·ปิ·โต อะ·นัต·ตะมะ·โน]

อจฺฉินฺเทยฺย[10] วา[11]
[อัจ·ฉิน·เด็ย·ยะ วา]

อจฺฉินฺทาเปยฺย[12] วา;[13]
[อัจ·ฉิน·ดา·เป็ย·ยะ วา]

นิสฺสคฺคิยํ[14] ปาจิตฺติยํ”.[15]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

44. **จีวรอจฺฉินฺทนสิกฺขาปทํ** 1-2338
[จี·วะระ·อัจ·ฉิน·ดะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทวงคืนจีวรที่ให้แล้วแก่ภิกขุอื่น

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2338(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ
ภิก๎ขุส๎ส[4] **สามํ**[5]
ภิกขุ เอง
จีวรํ[6] **ทัต๎วา**[7]
จีวร ให้แล้ว
กุปิโต[8] **อนัต๎ตมโน**[9]
โกรธแล้ว ไม่พอใจ
อัจ๎ฉินฺเทย๎ย[10] **วา**[11]
พึงทวง ก็ดี
อัจ๎ฉินฺทาเปย๎ย[12] **วา**[13]
พึงให้ทวง ก็ดี
นิส๎สัค๎คิยํ[14] **ปาจิต๎ติยํ**[15]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

44. **จีวรอัจ๎ฉินฺทนสิก๎ขาปทํ** 1-2338
[จี•วะระ•อัจ•ฉิน•ดะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุทวงคืนจีวรที่ให้แล้วแก่ภิกขุอื่น

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2353(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สามํ[4] สุตฺตํ[5] วิญฺญาเปตฺวา[6]
[สา·มัง สุต·ตัง วิญ·ญา·เป·ตฺวา]

ตันฺตวาเยหิ[7] จีวรํ[8]
[ตัน·ตะ·วา·เย·หิ จี·วะ·รัง]

วายาเปยฺย;[9]
[วา·ยา·เป๊ย·ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[10] ปาจิตฺติยํ”.[11]
[นิส·สัค·คิ·ยัง ปา·จิต·ติ·ยัง]

45. สุตฺตวิญฺญตฺติสิกฺขาปทํ 1-2353
[สุต·ตะ·วิญ·ญัต·ติ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุขอด้ายมาทอเป็นจีวร

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2353(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ
สามํ[4] **สุต๎ตํ**[5] **วิญฺญาเปต๎วา**[6]
เอง พระสูตร ให้ขอแล้ว
ตัน๎ตวาเยหิ[7] **จีวรํ**[8]
ช่างทอหูก จีวร
วายาเปย๎ย[9]
พึงพยายาม
นิส๎สัค๎คิยํ[10] **ปาจิต๎ติยํ**[11]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

45. **สุต๎ตวิญฺญัต๎ติสิก๎ขาปทํ** 1-2353
[สุต•ตะ•วิญ•ญัต•ติ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุขอด้ายมาทอเป็นจีวร

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คิยปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2367(1)

“ภิก์ขุ[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขุงํ ป**ะ** **เ**น·ว**ะ**]

อุท์ทิส์ส[3] อัญ์ญาตโก[4]
[อุด·ดิส·ส**ะ** อัญ·ญา·ตะ·**โ**ก]

คหปติ[5] วา[6]
[ค**ะ**·หะปะ·ติ วา]

คหปตานี[7] วา[8]
[ค**ะ**·หะปะ·ตา·นี วา]

ตัน์ตวาเยหิ[8] จีวรํ[9]
[ตัน·ตะ·วา·**เ**ย·หิ จี·วะ·รังํ]

วายาเปย์ย;[10]
[วา·ยา·เป็ย·ย**ะ**]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

1-2367(1) **ภิก๎ขุ**[1] **ปเนว**[2]
ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อุท๎ทิส๎ส[3] **อัญ๎ญาตโก**[4]
เจาะจง ผู้ไม่ใช่ญาติ

คหปติ[5] **วา**[6]
พ่อบ้าน ก็ดี

คหปตานี[7] **วา**[8]
แม่บ้าน ก็ดี

ตัน๎ตวาเยหิ[8] **จีวรํ**[9]
ช่างทอหูก จีวร

วายาเปย๎ย[10]
พึงพยายาม

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2367(2)

ตัตฺร[1] เจ[2] โส[3] ภิกฺขุ[4]
[ตะ·ตฺระ เจ โส ภิก·ขุ]

ปุพฺเพ[4] อัปฺปวาริโต[5] ตัน์ตวาเย[6]
[ปุบ·เบ อัป·ปะ·วา·ริ·โต ตัน·ตะ·วา·เย]

อุปสํกมิตฺวา[7]
[อุ·ปะ·สังํ·กะ·มิ·ตฺวา]

จีวเร[8] วิกัปฺปํ[9] อาปัชฺเชยฺย;[10]
[จี·วะ·เร วิ·กัป·ปังํ อา·ปัล·เล็ย·ยะ]

‘อิทํ[11] โข[12] อาวุโส[13]
[อิ·ดังํ โข อา·วุ·โส]

จีวรํ[13] มํ[14] อุทฺทิสฺส[15] วียติ[16]
[จี·วะ·รังํ มังํ อุด·ดิส·สะ วี·ยะ·ติ]

อายตัญฺจ[17] กโรถ[18]
[อา·ยะ·ตัญ·จะ กะ·โร·ถะ]

วิตฺถตัญฺจ[19] อัปฺปิตัญฺจ[20]
[วิต·ถะ·ตัญ·จะ อัป·ปิ·ตัญ·จะ]

สุวีตัญฺจ[21] สุปวายิตัญฺจ[22]
[สุ·วี·ตัญ·จะ สุ·ปะ·วา·ยิ·ตัญ·จะ]

สุวิเลขิตัญฺจ[23] สุวิตัจฺฉิตัญฺจ[24]
[สุ·วิ·เล·ขิ·ตัญ·จะ สุ·วิ·ตัจ·ฉิ·ตัญ·จะ]

กโรถ.[25]
[กะ·โร·ถะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อำ-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2367(2) **ตัต์ร**[1] **เจ**[2] **โส**[3] **ภิก์ขุ**[4]
นั้น ถ้า นั่น ภิกขุ

ปุพ์เพ[4] **อัป์ปวาริโต**[5] **ตัน์ตวาเย**[6]
ก่อน,เบื้องต้น ที่เขาไม่ได้ปวารณาไว้ ช่างทอหูก

อุปสํกมิต์วา[7]
เข้าไปหาแล้ว

จีวเร[8] **วิกัป์ปํ**[9] **อาปัช์เชย์ย**[10]
จีวร การกำหนด พึงต้อง

อิทํ[11] **โข**[12] **อาวุโส**[13]
นี้ แล ท่านผู้มีอายุ

จีวรํ[13] **มํ**[14] **อุท์ทิส์ส**[15] **วิยติ**[16]
จีวร เรา เจาะจง ทออยู่

อายตัญ์จ[17] **กโรถ**[18]
ต่อไปด้วย จงกระทำ

วิต์ถตัญ์จ[19] **อัป์ปีตัญ์จ**[20]
ให้กว้าง และ แน่น

สุวีตัญ์จ[21] **สุปวายิตัญ์จ**[22]
ให้เป็นของที่ขึงดีแล้ว ให้เป็นของที่ทอดีแล้ว

สุวิเลขิตัญ์จ[23] **สุวิตัจ์ฉิตัญ์จ**[24]
ให้เป็นของที่สางดีแล้ว ให้เป็นของที่กรีดดีแล้ว

กโรถ[25]
จงกระทำ

4. อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

‘อัป์เปว[26] นาม[27] มยัม์ปิ[28]
[อัป·เป·วะ นา·มะ มะ·ยัม·ปิ]

อายัส์มัน์ตานํ[29] กิญฺจิมัต์ตํ[30]
[อา·ยะ·สฺมัน·ตา·นัง กิญ·จิ·มัต·ตัง]

อนุปทัช์เชย์ยามา’ติ.[31]
[อะ·นุปะ·ดัล·เล็ย·ยา·มา·ติ]

1-2367(3) เอวัญ์จ[1] โส[2] ภิก์ขุ[3]
[เอ·วัญ·จะ โส ภิก·ขุ]

วัต์วา[4] กิญ์จิมัต์ตํ[5]
[วะ·ตฺวา กิญ·จิ·มัต·ตัง]

อนุปทัช์เชย์ย[6]
[อะ·นุปะ·ดัล·เล็ย·ยะ]

อัน์ตมโส[7] ปิณ์ฑปาตมัต์ตัม์ปิ;[8]
[อัน·ตะมะ·โส ปิณ·ฑะ·ปา·ตะ·มัต·ตัม·ปิ]

นิส์สัค์คิยํ[9] ปาจิต์ติยํ”.[10]
[นิส·สัค·คิ·ยัง ปา·จิต·ติ·ยัง]

46. มหาเปสการสิก์ขาปทํ 1-2367
[มะ·หา·เป·สะ·กา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุขอให้เขาทอจีวรดีกว่าที่กำหนดไว้

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อัป๎เปว[26] **นาม**[27] **มยัม๎ปิ**[28]

ไฉน ชื่อ แม้พวกเรา

อายัส๎มันฺตานํ[29] **กิญฺจิมัตฺตํ**[30]

ผู้มีอายุ สักว่าอะไรๆ

อนุปทัช๎เชย๎ยามาติ[31]

พึงได้รางวัล

1-2367(3) **เอวัญฺจ**[1] **โส**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ก็ด้วยประการฉะนี้ นั่น ภิกขุ

วัต๎วา[4] **กิญฺจิมัตฺตํ**[5]

กล่าวแล้ว สักว่าอะไรๆ

อนุปทัช๎เชย๎ย[6]

พึงได้รางวัล

อัน๎ตมโส[7] **ปิณฺฑปาตมัตฺตัม๎ปิ**[8]

โดยที่สุด แม้สักว่าปิณฑบาต

นิส๎สัคฺคิยํ[9] **ปาจิตฺติยํ**[10]

นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

46. **มหาเปสการสิก๎ขาปทํ** 1-2367

[ม**ะ**·หา·**เ**ป·สะ·กา·ระ·**สิ**ก·ขา·ปะ·**ดัง**]

ห้ามภิกขุขอให้เขาทอจีวรดีกว่าที่กำหนดไว้

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2389(1) “ทสาหานาคตํ [1]
[ดะ·สา·หา·นา·ณะ·ตังํ]

กัต์ติกเตมาสิกปุณฺณมํ [2]
[กัต·ติกะ·เต·มา·สิกะ·ปุณ·ณะ·มังํ]

ภิกฺขุโน[3] ปเนว [4]
[ภิก·ขุ·โน ปะ·เน·วะ]

อัจฺเจกจีวรํ [5]
[อัจ·เจ·กะ·จี·วะ·รังํ]

อุปฺปัชฺเชยฺย. [6]
[อุป·ปัล·เล็ย·ยะ]

1-2389(2) อัจฺเจกํ[1] มัญฺญมาเนน[2] ภิกฺขุนา [3]
[อัจ·เจ·กังํ มัญ·ญะ·มา·เน·นะ ภิก·ขุ·นา]

ปฏิคฺคเหตัพฺพํ. [4]
[ปะ·ฏิค·คะ·เห·ตับ·บังํ]

ปฏิคฺคเหต์วา [5]
[ปะ·ฏิค·คะ·เห·ตฺวา]

ยาว[6] จีวรกาลสมยํ [7]
[ยา·วะ จี·วะระ·กา·ละสะมะ·ยังํ]

นิกฺขิปิตัพฺพํ. [8]
[นิก·ขิปิ·ตับ·บังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2389(1) **ทสาหานาคตํ**[1]

ยังไม่ถึงสิบวัน

กัต์ติกเตมาสิกปุณ์ณมํ[2]

ครบสามเดือนแห่งเดือนกัตติกาต้น(เดือนสิบเอ็ด)

ภิก์ขุโน[3] **ปเนว**[4]

ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว

อัจ์เจกจีวรํ[5]

จีวรบางผืน

อุป์ปัช์เชย์ย[6]

พึงเกิดขึ้น

1-2389(2) **อัจ์เจกํ**[1] **มัญ์ญมาเนน**[2] **ภิก์ขุนา**[3]

บางผืน รู้อยู่ ภิกขุ

ปฏิค์คเหตัพ์พํ[4]

พึงถือเอาเฉพาะ

ปฏิค์คเหต์วา[5]

ถือเอาเฉพาะแล้ว

ยาว[6] **จีวรกาลสมยํ**[7]

เพียงใด สมัยจีวรกาล(ระยะเวลาที่แสวงหาผ้าและถวายผ้า)

นิก์ขิปิตัพ์พํ[8]

พึงเก็บ

1-2389(3) ตโต[1] เจ[2] อุต์ตริํ[3]
[ตะ•โต เจ อุต•ตะ•ริงํ]

นิก์ขิเปย์ย;[3]
[นิก•ขิ•เป็ย•ยะ]

นิส์สัค์คิยํ[4] ปาจิต์ติยํ”.[5]
[นิส•สัค•คิ•ยังํ ปา•จิต•ติ•ยังํ]

47. อัจ์เจกจีวรสิก์ขาปทํ 1-2389
[อัจ•เจ•กะ•จี•วะระ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุสะสมจีวร(เกินกำหนดเวลาสิบวัน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2389(3) **ตโต**[1] **เจ**[2] **อุต์ตริ**[3]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

นิก์ขิเปย์ย[3]
พึงเก็บ

นิส์สัค์คิยํ[4] **ปาจิต์ติยํ**[5]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

47. **อัจ์เจกจีวรสิก์ขาปทํ** 1-2389
[อัจ·เจ·กะ·จี·วะระ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสะสมจีวร(เกินกำหนดเวลาสิบวัน)

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2403(1)

“อุปวัสํ[1] โข[2] ปน[3]
[อุ·ปะ·วัส·สังํ โข ปะ·นะ]

กัต์ติกปุณฺณมํ[4]
[กัต·ติกะ·ปุณ·ณะ·มังํ]

ยานิ[5] โข[6] ปน[7]
[ยา·นิ โข ปะ·นะ]

ตานิ[8] อารัญฺญกานิ[9]
[ตา·นิ อา·รัญ·ญะ·กา·นิ]

เสนาสนานิ[10]
[เส·นา·สะ·นา·นิ]

สาสํกสัม์มตานิ[11] สัป์ปฏิภยานิ[12]
[สา·สังํ·กะ·สัม·มะ·ตา·นิ สัป·ปะฏิภะ·ยา·นิ]

ตถารูเปสุ[13]
[ตะ·ถา·รู·เป·สุ]

ภิกฺขุ[14] เสนาสเนสุ[15] วิหรัน์โต[16]
[ภิก·ขุ เส·นา·สะ·เน·สุ วิ·หะ·รัน·โต]

อากํขมาโน[17] ติณฺณํ[18] จีวรานํ[19]
[อา·กังํ·ขะ·มา·โน ติณ·ณังํ จี·วะ·รา·นังํ]

อัญฺญตรํ[20] จีวรํ[21]
[อัญ·ญะตะ·รังํ จี·วะ·รังํ]

อัน์ตรฆเร[22] นิก์ขิเปย์ย.[23]
[อัน·ตะระฆะ·เร นิก·ขิ·เป็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2403(1) **อุปวัสสํ**[1] **โข**[2] **ปน**[3]
เข้าพรรษา แล ก็

กัต์ติกปุณ์ณมํ[4]
เดือนกัตติกา(เพ็ญเดือนสิบสอง)

ยานิ[5] **โข**[6] **ปน**[7]
เหล่าใด แล ก็

ตานิ[8] **อารัญ์ญกานิ**[9]
เหล่านั้น ที่อยู่ในป่า

เสนาสนานิ[10]
ที่นั่งที่นอน

สาสํกสัม์มตานิ[11] **สัป์ปฏิภยานิ**[12]
ที่รู้กันว่าเป็นที่รังเกียจ มีภัยเฉพาะหน้า

ตถารูเปสุ[13]
เห็นปานนั้น

ภิก์ขุ[14] **เสนาสเนสุ**[15] **วิหรัน์โต**[16]
ภิกขุ ที่พักอาศัย เมื่ออยู่

อากํขมาโน[17] **ติณ์ณํ**[18] **จีวรานํ**[19]
ผู้หวังอยู่ สาม แห่งจีวรทั้งหลาย

อัญ์ญตรํ[20] **จีวรํ**[21]
อย่างใดอย่างหนึ่ง จีวร

อัน์ตรฆเร[22] **นิก์ขิเปย์ย**[23]
ละแวกบ้าน พึงเก็บ

4. **อาปัต์ตินิสสัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2403(2)

สิยา[1] จ[2] ตัส์ส[3] ภิกฺขุโน[4]
[สิ·ยา จะ ตัส·สะ ภิก·ขุ·โน]

โกจิเทว[5] ปัจ์จโย[6]
[โก·จิ·เด·วะ ปัจ·จะ·โย]

เตน[7] จีวเรน[8] วิป์ปวาสาย[9]
[เต·นะ จี·วะ·เร·นะ วิป·ปะ·วา·สา·ยะ]

ฉารัต์ตปรมัน์เตน[10] ภิกฺขุนา[11]
[ฉา·รัต·ตะปะระ·มัน·เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

เตน[12] จีวเรน[13]
[เต·นะ จี·วะ·เร·นะ]

วิป์ปวสิตัพ์พํ.[14]
[วิป·ปะวะสิ·ตับ·บัง]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1 -2403(2)

สิยา[1] **จ**[2] **ตัส์ส**[3] **ภิก์ขุโน**[4]
พึงมี ก็,และ นั้น ภิกขุ

โกจิเทว[5] **ปัจ์จโย**[6]
ใครๆนั่นแล ปัจจัย

เตน[7] **จีวเรน**[8] **วิป์ปวาสาย**[9]
นั้น จีวร การอยู่ปราศจาก

ฉารัต์ตปรมัน์เตน[10] **ภิก์ขุนา**[11]
อย่างมากหกคืน ภิกขุ

เตน[12] **จีวเรน**[13]
นั้น จีวร

วิป์ปวสิตัพ์พํ[14]
พึงอยู่ปราศจาก

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2403(3) ตโต[1] เจ[2] อุต์ตริํ[3]
[ตะ·โต เจ อุต·ตะ·ริงํ]

วิป์ปวเสย์ย[3]
[วิป·ปะวะ·เส็ย·ยะ]

อัญ์ญัต์ร[4] ภิก์ขุสัม์มติยา;[5]
[อัญ·ญะ·ตระ ภิก·ขุ·สัม·มะติ·ยา]

นิส์สัค์คิยํ[6] ปาจิต์ติยํ”.[7]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

48. สาสํกสิก์ขาปทํ 1-2403
[สา·สังํ·กะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทิ้งจีวรไว้ในวัด(เกินหกคืน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2403(3) **ตโต**[1] **เจ**[2] **อุต์ตริ**[3]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

วิป์ปวเสย์ย[3]
พึงอยู่ปราศจาก

อัญ์ญัต์ร[4] **ภิก์ขุสัม์มติยา**[5]
เว้น ภิกขุได้รับสมมุติ

นิส์สัค์คิยํ[6] **ปาจิต์ติยํ**[7]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

48. **สาสํกสิก์ขาปทํ** 1-2403

[สา•สังํ•กะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุทิ้งจีวรไว้ในวัด(เกินหกคืน)

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2423(1) **“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]**
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] สํฆิกํ[5]
[ลา·นังํ สังํ·ฆิ·กังํ]

ลาภํ[6] ปริณตํ[7]
[ลา·ภังํ ปะ·ริณะ·ตังํ]

อตฺตโน[8] ปริณาเมย์ย;[9]
[อัต·ตะ·โน ปะ·ริ·ณา·เม็ย·ยะ]

นิสฺสคฺคิยํ[10] ปาจิตฺติยํ”.[11]
[นิส·สัค·คิ·ยังํ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

49. **ปริณตสิกฺขาปทํ** 1-2423
[ปะ·ริณะตะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุน้อมลาภของสงฆ์มาแก่ตน

ปตฺตวคฺโค[12] ตติโย.[13]
[ปัต·ตะ·วัค·โค ตะ·ติ·โย]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อำ-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2423(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **สํฆิกํ**[5]
รู้อยู่ อันเป็นของสงฆ์

ลาภํ[6] **ปริณตํ**[7]
การได้ ที่น้อมไป

อัต๎ตโน[8] **ปริณาเมย๎ย**[9]
ตน พึงน้อมไป

นิส๎สัค๎คิยํ[10] **ปาจิต๎ติยํ**[11]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

49. **ปริณตสิก๎ขาปทํ** 1-2423

[ปะ•ริณะตะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุน้อมลาภของสงฆ์มาแก่ตน

ปัต๎ตวัค๎โค[12] **ตติโย**[13]
ปัตตะวัคค์ สาม

4. **อาปัต๎ตินิส๎สัค๎คียปาจิต๎ตีย**

ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2436(1) อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา โข อา·ยะ·สฺมัน·โต]

ติํส[2] นิส์สัค์คิยา[3]
[ติงํ·สะ นิส·สัค·คิ·ยา]

ปาจิต์ติยา[4] ธัม์มา.[5]
[ปา·จิต·ติ·ยา ธัม·มา]

1-2436(2) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต·ถา·ยะ·สฺมัน·เต ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

1-2436(3) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

1-2436(4) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

1-2436(1) **อุท์ทิฏฺฐา**[1] **โข**[2] **อายัส์มัน์โต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย
ติส[2] **นิส์สัค์คิยา**[3]
สามสิบ นิสสัคคิยะ
ปาจิต์ติยา[4] **ธัม์มา**[5]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

1-2436(2) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1-2436(3) **ทุติยัม์ปิ**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

1-2436(4) **ตติยัม์ปิ**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

4. **อาปัต์ตินิส์สัค์คียปาจิต์ตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

1-2436(5) ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต[1]
[ปะ ริ สุด เธ็ต ถา ยะ สฺมัน โต]

ตัสฺมา[2] ตุณฺหี[3]
[ตะ สฺมา ตุ ณฺหี]

เอวเมตํ[4] ธารยามิ.[5]
[เอ วะ เม ตัง ธา ระ ยา มิ]

นิสฺสคฺคิยปาจิตฺติยุทฺเทโส[6] นิฏฺฐิโต.[7]
[นิส สัค กิยะ ปา จิต ติ ยุด เด โส นิฏ ฐิ โต]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

1 -2436(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้

นิสฺสคฺคิยปาจิตฺติยุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต**[7]
หมวดนิสสัคคียะปาจิตตียะ จบ

4. **อาปัตตินิสสัคคียปาจิตตีย**
ความผิดนิสสัคคียะปาจิตตียะที่ภิกขุต้องคืนวัตถุที่ล่วงละเมิด วัตถุเป็นนิสสัคคียะ ภิกขุเป็นปาจิตตียะ

2-2(1) อิเม[1] โข[2] ปน[3] อายัสฺมันฺโต[4]
[อิ·เม โข ปะ·นะ อา·ยะ·สฺมัน·โต]

เท๎วนวุติ[4] ปาจิตฺติยา[5] ธัมฺมา[6]
[ดเว·นะวุ·ติ ปา·จิต·ติ·ยา ธัม·มา]

อุท๎เทสํ[7] อาคัจฺฉนฺติ.[8]
[อุด·เด·สัง อา·กัจ·ฉัน·ติ]

2-6(1) “สัมฺปชานมุสาวาเท;[1]
[สัม·ปะ·ลา·นะมุ·สา·วา·เด]

ปาจิตฺติยํ”.[2]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

50. มุสาวาทสิกฺขาปทํ 2-6
[มุ·สา·วา·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุพูดเท็จ

2-34(1) “โอมสวาเท;[1] ปาจิตฺติยํ”.[2]
[โอ·มะสะ·วา·เด ปา·จิต·ติ·ยัง]

51. โอมสวาทสิกฺขาปทํ 2-34
[โอ·มะสะ·วา·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุด่าทอ

ก๎ [ก] ข๎ [ข] ค๎ [ฆ] ฆ๎ [ฆ] ง [ง] จ๎ [จ] ฉ๎ [ฉ] ช๎ [ฉ] ฌ๎ [ฌ] ญ๎ [ญ] ฏ๎ [ฏ] ฐ๎ [ฐ] ฑ๎ [ฑ] ฒ๎ [ฒ] ณ๎ [ณ] ต๎ [ต] ถ๎ [ถ] ท๎ [ด] ธ๎ [ธ] น๎ [น] ป๎ [ป] ผ๎ [ผ] พ๎ [บ] ภ๎ [ภ] ม๎ [ม] ย๎ [ย] ร๎ [ร] ล๎ [ล] ว๎ [ว] ส๎ [ส] ห๎ [ห] ฬ๎ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อำ-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-2(1) **อิเม**[1] **โข**[2] **ปน**[3] **อายัสมันโต**[4]
เหล่านี้ แล ก็ ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เท็วนวุติ[4] **ปาจิต์ติยา**[5] **ธัม์มา**[6]
เก้าสิบสอง (อาปัตติ)ปาจิตติยะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อุท์เทสํ[7] **อาคัจ์ฉันติ**[8]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

2-6(1) **สัม์ปชานมุสาวาเท**[1]
การพูดเท็จทั้งๆที่รู้

ปาจิต์ติยํ[2]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

50. **มุสาวาทสิก์ขาปทํ** 2-6
[มุ·สา·วา·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดเท็จ

2-34(1) **โอมสวาเท**[1] **ปาจิต์ติยํ**[2]
พูดเสียดแทงให้เจ็บใจ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

51. **โอมสวาทสิก์ขาปทํ** 2-34
[โอ·มะสะ·วา·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุด่าทอ

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -113(1) “ภิก์ขุเปสุญ์เญ;[1] ปาจิต์ติยํ”.[2]
[ภิก·ขุ·เป·สุญ·เญ ปา·จิต·ติ·ยังํ]

52. เปสุญ์ญสิก์ขาปทํ 2 -113
[เป·สุญ·ญะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดใส่ร้ายผู้อื่น

2 -152(1) “โย[1] ปน[2] ภิก์ขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]
อนุปสัม์ปัน์นํ[4] ปทโส[5]
[อะ·นุปะ·สัม·ปัน·นังํ ปะ·ดะ·โส]
ธัม์มํ[6] วาเจย์ย;[7]
[ธัม·มังํ วา·เจ็ย·ยะ]
ปาจิต์ติยํ”.[8]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

53. ปทโสธัม์มสิก์ขาปทํ 2 -152
[ปะ·ดะ·โส·ธัม·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุออกเสียงธัมมะพร้อมกับผู้ที่ไม่ใช่ภิกขุ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-113(1) **ภิก๊ขุเปสุญ๊เญ**[1] **ปาจิต๊ติยํ**[2]

คำส่อเสียดภิกขุทั้งหลาย (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

52. **เปสุญ๊ญสิก๊ขาปทํ** 2-113

[**เ**ป·สุญ·ญะ·**สิ**ก·ขา·ปะ·**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุพูดใส่ร้ายผู้อื่น

2-152(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๊ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

อนุปสัม๊ปัน๊นํ[4] **ปทโส**[5]

ผู้ไม่ใช่ภิกขุ บท

ธัม๊มํ[6] **วาเจย๊ย**[7]

ธัมม์ พึงพูด

ปาจิต๊ติยํ[8]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

53. **ปทโสธัม๊มสิก๊ขาปทํ** 2-152

[ป**ะ**·ดะ·**โส**·ธัม·มะ·**สิ**ก·ขา·ปะ·**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุออกเสียงธัมมะพร้อมกับผู้ที่ไม่ใช่ภิกขุ

5. **อาปัต๊ติปาจิต๊ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -171(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

อนุปสัมฺปนฺเนน[4]
[อะ นุปะ สัม ปัน เน นะ]

อุตฺตริทฺวิรตฺตติรตฺตํ[5]
[อุต ตะ ริ ดฺวิ รัต ตะติ รัต ตัง]

สหเสยฺยํ[6] กปฺปเยฺย;[7]
[สะ หะ เส็ย ยัง กัป เป็ย ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[8]
[ปา จิต ติ ยัง]

54. ปฐมสหเสยฺยสิกฺขาปทํ 2 -171
[ปะ ฐะมะสะหะ เส็ย ยะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุนอนร่วมกับผู้ที่มิใช่ภิกขุ(แม้แต่คืนเดียว)

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-171(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อนุปสัม๎ปัน๎เนน[4]
ผู้ไม่ใช่ภิกขุ

อุต๎ตริท๎วิรัต๎ตติรัต๎ตํ[5]
เกินสองสามวัน

สหเสย๎ยํ[6] **กัป๎เปย๎ย**[7]
การนอนร่วม พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ปาจิต๎ติยํ[8]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

54. **ปฐมสหเสย๎ยสิก๎ขาปทํ** 2-171

[**ปะ**·ฐะมะสะหะ·เส็ย·ยะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]

ห้ามภิกขุนอนร่วมกับผู้ที่มิใช่ภิกขุ(แม้แต่คืนเดียว)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -187(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

มาตุคาเมน[4] สหเสยฺยํ[5]
[มา·ตุ·คา·เม·นะ สะ·หะ·เสย·ยัง]

กัปฺเปยฺย;[6]
[กัป·เปย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[7]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

55. **ทุติยสหเสยฺยสิกฺขาปทํ** 2 -187

[ดุ·ติยะสะหะ·เสย·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุนอนค้างคืนในอาคารที่มีหญิงอาศัยอยู่(แม้แต่คืนเดียว)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-187(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

มาตุคาเมน[4] **สหเสย๎ยํ**[5]

สตรี การนอนร่วม

กัป๎เปย๎ย[6]

พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ปาจิต๎ติยํ[7]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

55. **ทุติยสหเสย๎ยสิก๎ขาปทํ** 2-187

[ดุ•ติยะสะหะ•เสย๎•ยะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุนอนค้างคืนในอาคารที่มีหญิงอาศัยอยู่(แม้แต่คืนเดียว)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -209(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

มาตุคามัสฺส[4] อุตฺตริํ[5]
[มา·ตุ·คา·มัส·สะ อุต·ตะ·ริงํ]

ฉัปฺปัญฺจวาจาหิ[6] ธัมฺมํ[7]
[ฉัป·ปัญ·จะ·วา·จา·หิ ธัม·มังํ]

เทเสยฺย[8]
[เด·เสย·ยะ]

อัญฺญัตฺร[9] วิญฺญุนา[10]
[อัญ·ญะ·ตระ วิญ·ญู·นา]

ปุริสวิคฺคเหน;[11]
[ปุ·ริสะ·วิค·คะ·เห·นะ]

ปาจิตฺติยํ”.[12]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

56. ธัมฺมเทสนาสิกฺขาปทํ 2 -209
[ธัม·มะ·เด·สะ·นา·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะตามลำพังกับหญิง

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ-]	[โอ-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-209(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

มาตุคามัส๎ส[4] **อุต๎ตริ**[5]
สตรี ยิ่งขึ้น

ฉัป๎ปัญ๎จวาจาหิ[6] **ธัม๎มํ**[7]
พูดหกคำห้าคำ ธัมม์

เทเสย๎ย[8]
พึงแสดง

อัญ๎ญัต๎ร[9] **วิญ๎ญุนา**[10]
เว้น ผู้รู้เดียงสา

ปุริสวิค๎คเหน[11]
ชายผู้รู้เดียงสา

ปาจิต๎ติยํ[12]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

56. **ธัม๎มเทสนาสิก๎ขาปทํ** 2-209

[ธัม•มะ•**เด**•สะ•นา•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุแสดงธัมมะตามลำพังกับหญิง

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -224(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

อนุปสัมฺปนฺนสฺส[4]
[อะ นุปะ สัม ปัน นัส สะ]

อุตฺตริมนุสฺสธัมฺมํ[5]
[อุต ตะริมะ นุส สะ ธัม มังํ]

อาโรเจยฺย[6] ภูตสฺมิํ;[7]
[อา โร เจ็ย ยะ ภู ตะ สมิงํ]

ปาจิตฺติยํ”.[8]
[ปา จิต ติ ยังํ]

57. ภูตาโรจนสิกฺขาปทํ 2 -224
[ภู ตา โร จะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]

ห้ามภิกขุบอกคุณวิเศษที่มีจริงของตนเองกับผู้มิได้เป็นภิกขุ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -224(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อนุปสัม๎ปัน๎นัส๎ส[4]
ผู้ไม่ใช่ภิกขุ

อุต๎ตริมนุส๎สธัม๎มํ[5]
เกินธรรมดาของมนุษย์

อาโรเจย๎ย[6] **ภูตัส๎มิ**[7]
พึงบอก มีจริง

ปาจิต๎ติยํ[8]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

57. **ภูตาโรจนสิก๎ขาปทํ** 2 -224

[ภู·ตา·โร·จะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุบอกคุณวิเศษที่มีจริงของตนเองกับผู้มิได้เป็นภิกขุ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -297(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] ทุฏฺฐุลฺลํ[5] อาปัตฺติํ[6]
[ภิก ขุส สะ ดุฏ ฐุล ลังํ อา ปัต ติงํ]

อนุปสัมฺปนฺนสฺส[7] อาโรเจยฺย[8]
[อะ นุปะ สัม ปัน นัส สะ อา โร เจ็ย ยะ]

อัญฺญตฺร[9] ภิกฺขุสัมฺมติยา;[10]
[อัญ ญะ ตระ ภิก ขุ สัม มะติ ยา]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา จิต ติ ยังํ]

58. ทุฏฺฐุลฺลาโรจนสิกฺขาปทํ 2 -297
[ดุฏ ฐุล ลา โร จะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุบอกอาบัติชั่วหยาบของภิกขุกับผู้มิได้เป็นภิกขุ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -297(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุส๎ส[4] **ทุฏฺฐุลฺลํ**[5] **อาปัต๎ติ**[6]
ภิกขุ ทำลาย อาปัตติ

อนุปสัม๎ปัน๎นส๎ส[7] **อาโรเจย๎ย**[8]
ผู้ไม่ใช่ภิกขุ พึงบอก

อัญฺญัต๎ร[9] **ภิก๎ขุสัม๎มติยา**[10]
เว้น ภิกขุได้รับสมมุติ

ปาจิต๎ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

58. **ทุฏฺฐุลฺลาโรจนสิก๎ขาปทํ** 2 -297

[ดุฏฺ·ฐุล·ลา·**โร**·จะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุบอกอาบัติชั่วหยาบของภิกขุกับผู้มิได้เป็นภิกขุ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -323(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ปฐวึ[4] ขเณย์ย[5] วา[6]
[ปะ·ฐะ·วิงํ ขะ·เณ็ย·ยะ วา]

ขณาเปย์ย[7] วาติ;[8]
[ขะ·ณา·เป็ย·ยะ วา·ติ]

ปาจิต์ติยํ”.[9]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

59. ปถวีขณนสิก์ขาปทํ 2 -323
[ปะ·ถะ·วี·ขะณะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุขุดดินหรือใช้ให้ผู้อื่นขุด

มุสาวาทวัค์โค[10] ปฐโม&.[11]
[มุ·สา·วา·ดะ·วัค·โค ปะ·ฐะ·โม]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -323(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ปฐวึ[4] **ขเณย๎ย**[5] **วา**[6]
แผ่นดิน ขุดเอง ก็ดี

ขณาเปย๎ย[7] **วาติ**[8]
ให้ผู้อื่นขุด ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

59. **ปถวีขณนสิก๎ขาปทํ** 2 -323

[ป**ะ**•ถะ•**วี**•ขะณะนะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุขุดดินหรือใช้ให้ผู้อื่นขุด

มุสาวาทวัค๎โค[10] **ปฐโม&**[11]
มุสาทะวัคค์ ครั้งแรก

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-340(1) **“ภูตคามปาตพฺยตาย;** [1]
[ภู·ตะ·คา·มะ·ปา·ตะ·บฺยะ·ตา·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”. [2]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

60. **ภูตคามสิกฺขาปทํ** 2-340
[ภู·ตะ·คา·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุปลูกหรือทำลายพืชพรรณไม้

2-363(1) **“อญฺญวาทเก** [1] **วิเหสเก;** [2]
[อัญ·ญะ·วา·ดะ·เก วิ·เห·สะ·เก]

ปาจิตฺติยํ”. [3]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

61. **อญฺญวาทกสิกฺขาปทํ** 2-363
[อัญ·ญะ·วา·ดะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุพูดเฉไฉเมื่อถูกสอบสวน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -340(1) **ภูตคามปาตพ์ยตาย**[1]

การทำลายพืชพันธุ์ไม้

ปาจิต์ติยํ[2]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

60. **ภูตคามสิก์ขาปทํ** 2 -340

[ภู•ตะ•คา•มะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุปลูกหรือทำลายพืชพรรณไม้

2 -363(1) **อัญ์ญวาทเก**[1] **วิเหสเก**[2]

พูดเรื่องอื่น ให้ลำบาก

ปาจิต์ติยํ[3]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

61. **อัญ์ญวาทกสิก์ขาปทํ** 2 -363

[อัญ•ญะ•วา•ดะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุพูดเฉไฉเมื่อถูกสอบสวน

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-375(1) **“อุชฺฌาปนเก[1] ขิยฺยนเก;[2]**
[อุ**ล**·ฌา·ปะนะ·**เ**ก ขิย·ยะนะ·**เ**ก]

ปาจิตฺติยํ”.[3]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

62. **อุชฺฌาปนกสิกฺขาปทํ** 2-375
[อุ**ล**·ฌา·ปะนะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุติเตียนภิกขุอื่นผู้ทำหน้าที่สงฆ์โดยชอบ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -375(1) **อุช์ฌาปนเก**[1] **ขิย์ยนเก**[2]

การเป็นผู้โพนทะนา บ่นว่า

ปาจิต์ติยํ[3]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

62. **อุช์ฌาปนกสิก์ขาปทํ** 2 -375

[อุ**ล**•ฌา•ปะนะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุติเตียนภิกขุอื่นผู้ทำหน้าที่สงฆ์โดยชอบ

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -382(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สํฆิกํ[4] มัญฺจํ[5] วา[6]
[สัง·ฆิ·กัง มัญ·จัง วา]

ปีฐํ[7] วา[8]
[ปี·ฐัง วา]

ภิสึ[9] วา[10]
[ภิ·สิง วา]

โกจฺฉํ[11] วา[12]
[โก็จ·ฉัง วา]

อัชฺโฌกาเส[13] สํถริตฺวา[14] วา[15]
[อัล·โฌ·กา·เส สัน·ถะ·ริ·ตฺวา วา]

สํถราเปตฺวา[15] วา[16]
[สัน·ถะ·รา·เป·ตฺวา วา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -382(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สํฆิกํ[4] **มัญ๎จํ**[5] **วา**[6]
อันเป็นของสงฆ์ เตียง ก็ดี

ปีฐํ[7] **วา**[8]
ตั่ง ก็ดี

ภิสึ[9] **วา**[10]
ฟูก ก็ดี

โกจ๎ฉํ[11] **วา**[12]
เก้าอี้หวาย ก็ดี

อัช๎โฌกาเส[13] **สัน๎ถริต๎วา**[14] **วา**[15]
กลางแจ้ง วางไว้แล้ว ก็ดี

สัน๎ถราเปต๎วา[15] **วา**[16]
ให้วางไว้แล้ว ก็ดี

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ตํ[16] ปัก๊กมัน๊โต[17]
[ตังํ ปัก๊ กะ มัน โต]

เนว[18] อุท๊ธเรย๊ย[19]
[เน วะ อุด ธะ เร๊ย ยะ]

น[20] อุท๊ธราเปย๊ย[21]
[นะ อุด ธะ รา เป๊ย ยะ]

อนาปุจ๊ฉํ[22] วา[23]
[อะ นา ปุจ ฉังํ วา]

คัเจ๊ฉย๊ย;[24]
[ถะ เจ error e]

ปาจิต๊ติยํ”.[25]
[ปา จิต ติ ยังํ]

63. **ปฐมเสนาสนสิก๊ขาปทํ** 2-382

[ปะ ฐะมะ เส นา สะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]

ห้ามภิกขุทิ้งเตียงตั่งของสงฆ์ที่นำไปใช้แล้ว(ไม่เก็บ)

ก๊ [ก]
ข๊ [ข]
ค๊ [ฉ]
ฆ๊ [ฆ]
ง [ง]
จ๊ [จ]
ฉ๊ [ฉ]
ช๊ [ฉ]
ฌ๊ [ฌ]
ญ๊ [ญ]
ฎ๊ [ฎ]
ฐ๊ [ฐ]
ฑ๊ [ฑ]
ฒ๊ [ฒ]
ณ๊ [ณ]
ต๊ [ต]
ถ๊ [ถ]
ท๊ [ด]
ธ๊ [ธ]
น๊ [น]
ป๊ [ป]
ผ๊ [ผ]
พ๊ [บ]
ภ๊ [ภ]
ม๊ [ม]
ย๊ [ย]
ร๊ [ร]
ล๊ [ล]
ว๊ [ว]
ส๊ [ส]
ห๊ [ห]
ฬ๊ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ตํ[16] **ปัก๊กมัน์โต**[17]

นั้น หลีกไปอยู่

เนว[18] **อุท์ธเรย์ย**[19]

ไม่มีเทียว พึงเดาะ(พึงยกเลิก(กฐิน)เสีย),พึงเก็บเอง

น[20] **อุท์ธราเปย์ย**[21]

ไม่ ให้เอาออกเสีย,พึงให้ผู้อื่นเก็บ

อนาปุจ๊ฉํ[22] **วา**[23]

ไม่บอกลา ก็ดี

คัเจ๊ฉย์ย[24]

พึงไป

ปาจิต์ติยํ[25]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

63. **ปฐมเสนาสนสิก๊ขาปทํ** 2-382

[ปะ·ฐะมะ·เส·นา·สะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุทิ้งเตียงตั่งของสงฆ์ที่นำไปใช้แล้ว(ไม่เก็บ)

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -402(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สํฆิเก[4] วิหาเร[5] เสยฺยํ[6]
[สัง·ฆิ·เก วิ·หา·เร เส็ย·ยัง]

สันฺถริตฺวา[7] วา[8]
[สัน·ถะ·ริ·ตฺวา วา]

สันฺถราเปตฺวา[8] วา[9]
[สัน·ถะ·รา·เป·ตฺวา วา]

ตํ[9] ปักฺกมันฺโต[10]
[ตัง ปัก·กะ·มัน·โต]

เนว[11] อุทฺธเรยฺย[12]
[เน·วะ อุด·ธะ·เร็ย·ยะ]

น[13] อุทฺธราเปยฺย[14]
[นะ อุด·ธะ·รา·เป็ย·ยะ]

อนาปุจฺฉํ[15] วา[16]
[อะ·นา·ปุจ·ฉัง วา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-402(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สํฆิเก[4] **วิหาเร**[5] **เสย๎ยํ**[6]
อันเป็นของสงฆ์ วิหาร ที่นอน

สัน๎ถริต๎วา[7] **วา**[8]
วางไว้แล้ว ก็ดี

สัน๎ถราเปต๎วา[8] **วา**[9]
ให้วางไว้แล้ว ก็ดี

ตํ[9] **ปัก๎กมัน๎โต**[10]
นั้น หลีกไปอยู่

เนว[11] **อุท๎ธเรย๎ย**[12]
ไม่มีเทียว พึงเดาะ(พึงยกเลิก(กฐิน)เสีย),พึงเก็บเอง

น[13] **อุท๎ธราเปย๎ย**[14]
ไม่ ให้เอาออกเสีย,พึงให้ผู้อื่นเก็บ

อนาปุจ๎ฉํ[15] **วา**[16]
ไม่บอกลา ก็ดี

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

คัเจ็ฉย์ย;[17]
[ฉะ เจ error e]

ปาจิต์ติยํ”.[18]
[ปา จิต ติ ยังํ]

64. ทุติยเสนาสนสิก์ขาปทํ 2-402
[ดุ ติยะ เส นา สะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุปล่อยที่นั่งที่นอนไว้โดยไม่เก็บงำ

2-417(1) “โย[1] ปน[2] ภิก์ขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

สํฆิเก[4] วิหาเร[5]
[สังํ ฆิ เก วิ หา เร]

ชานํ[6] ปุพ์พูปคตํ[7]
[ลา นังํ ปุบ บู ปะคะ ตังํ]

ภิก์ขุํ[8] อนุปขัช์ช[9]
[ภิก ขุงํ อะ นู ปะ ขัล ละ]

เสย์ยํ[10] กัป์เปย์ย[11]
[เส็ย ยังํ กัป เป็ย ยะ]

ยัส์ส[12] สัม์พาโธ[13] ภวิส์สติ[14]
[ยัส สะ สัม บา โธ ภะ วิส สะ ติ]

โส[15] ปัก์กมิส์สตี’ติ[16]
[โส ปัก กะ มิส สะ ตี ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

คัเจ็ฉย์ย[17]

พึงไป

ปาจิต์ติยํ[18]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

64. **ทุติยเสนาสนสิก์ขาปทํ** 2-402

[ดุ•ติยะ•เส•นา•สะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุปล่อยที่นั่งที่นอนไว้โดยไม่เก็บงำ

2-417(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

สํฆิเก[4] **วิหาเร**[5]

อันเป็นของสงฆ์ วิหาร

ชานํ[6] **ปุพ์พูปคตํ**[7]

รู้อยู่ ผู้เข้าไปก่อน

ภิก์ขุ[8] **อนูปขัช์ช**[9]

ภิกขุ เข้าไปเบียด

เสย์ยํ[10] **กัป์เปย์ย**[11]

ที่นอน พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ยัส์ส[12] **สัม์พาโธ**[13] **ภวิส์สติ**[14]

ใด ความคับแคบ จักมี

โส[15] **ปัก์กมิส์สตีติ**[16]

นั่น จักหลีกไป

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-417(2) **เอตเทว**[1] **ปัจฺจยํ**[2]
[เอ·ตะ·เด·วะ ปัจ·จะ·ยังํ]

กริตฺวา[3] **อนัญฺญํ;**[4]
[กะ·ริ·ตฺวา อะ·นัญ·ญังํ]

ปาจิตฺติยํ”.[5]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

65. **อนุปขัชฺชสิกฺขาปทํ** 2-417
[อะ·นุปะ·ขัล·ละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเข้าไปนั่งแทรกภิกขุอื่นที่อยู่ก่อน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-417(2) **เอตเทว**[1] **ปัจจยํ**[2]
นั้นนั่นแหละ ปัจจัย

กริต์วา[3] **อนัญ์ญํ**[4]
กระทำแล้ว ไม่เป็นอื่น

ปาจิต์ติยํ[5]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

65. **อนุปขัช์ชสิก์ขาปทํ** 2-417

[อะ·นุปะ·ขัล·ละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเข้าไปนั่งแทรกภิกขุอื่นที่อยู่ก่อน

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-431(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุํ[4] กุปิโต[5]
[ภิก·ขุงํ กุ·ปิ·โต]

อนัตฺตมโน[6] สํฆิกา[7] วิหารา[8]
[อะ·นัต·ตะมะ·โน สังํ·ฆิ·กา วิ·หา·รา]

นิกฺกัฑฺเฒยฺย[9] วา[10]
[นิก·กัฑ·เฒ็ย·ยะ วา]

นิกฺกัฑฺฒาเปยฺย[11] วา;[12]
[นิก·กัฑ·ฒา·เป็ย·ยะ วา]

ปาจิตฺติยํ”.[13]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

66. **นิกฺกัฑฺฒนสิกฺขาปทํ** 2-431
[นิก·กัฑ·ฒะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุขับไล่ภิกขุอื่นออกจากวิหารของสงฆ์

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-431(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุํ[4] **กุปฺปิโต**[5]
ภิกขุ โกรธแล้ว

อนัต๎ตมโน[6] **สํฆิกา**[7] **วิหารา**[8]
ไม่พอใจ อันเป็นของสงฆ์ วิหาร

นิก๎กัฑ๎เฒย๎ย[9] **วา**[10]
พึงฉุดออกไป ก็ดี

นิก๎กัฑ๎ฒาเปย๎ย[11] **วา**[12]
พึงให้ฉุดออกไป ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[13]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

66. **นิก๎กัฑ๎ฒนสิก๎ขาปทํ** 2-431

[นิก•กัฑ•ฒะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุขับไล่ภิกขุอื่นออกจากวิหารของสงฆ์

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-445(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สํฆิเก[4] วิหาเร[5]
[สังํ·ฆิ·เก วิ·หา·เร]

อุปริเวหาสกุฏิยา[6] อาหัจฺจปาทกํ[7]
[อุ·ปะริ·เว·หา·สะกุฏิ·ยา อา·หัจ·จะ·ปา·ดะ·กังํ]

มัญฺจํ[7] วา[8] ปีฐํ[9] วา[10]
[มัญ·จังํ วา ปี·ฐังํ วา]

อภินิสีเทยฺย[10] วา[11]
[อะ·ภินิ·สี·เด็ย·ยะ วา]

อภินิปัชฺเชยฺย[12] วา;[13]
[อะ·ภินิ·ปัล·เล็ย·ยะ วา]

ปาจิตฺติยํ”.[14]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

67. เวหาสกุฏิสิกฺขาปทํ 2-445
[เว·หา·สะกุฏิ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสร้างกุฏิแทงขึ้นบนอากาศ(ทำให้ภิกขุอยู่ชั้นบนเดือดร้อน)

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ล] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-445(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สํฆิเก[4] **วิหาเร**[5]
อันเป็นของสงฆ์ วิหาร

อุปริเวหาสกุฏิยา[6] **อาหัจ๎จปาทกํ**[7]
บนร้าน อันมีเท้าเสียบ

มัญ๎จํ[7] **วา**[8] **ปีฐํ**[9] **วา**[10]
เตียง ก็ดี ตั่ง ก็ดี

อภินิสีเทย๎ย[10] **วา**[11]
สำเร็จการนอน ก็ดี

อภินิปัช๎เชย๎ย[12] **วา**[13]
สำเร็จการนั่ง ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[14]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

67. **เวหาสกุฏิสิก๎ขาปทํ** 2-445

[เว•หา•สะกุฏิ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุสร้างกุฏิแทงขึ้นบนอากาศ(ทำให้ภิกขุอยู่ชั้นบนเดือดร้อน)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -460(1)

“มหัล์ลกํ[1] ปน[2] ภิก์ขุนา[3]
[มะ·หัล·ละ·กังํ ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

วิหารํ[4] การยมาเนน[5]
[วิ·หา·รังํ กา·ระยะ·มา·เน·นะ]

ยาว[6] ท์วารโกสา[7] อัค์คลัฏฺฐปนาย[8]
[ยา·วะ ดฺวา·ระ·โก·สา อัค·คะ·ลัฏ·ฐะปะ·นา·ยะ]

อาโลกสัน์ธิปริกัม์มาย[9]
[อา·โล·กะ·สัน·ธิปะริ·กัม·มา·ยะ]

ท์วิต์ติจ์ฉทนัส์ส[10]
[ดฺวิต·ติจ·ฉะดะ·นัส·สะ]

ปริยายํ[11] อปหริเต[12]
[ปะ·ริ·ยา·ยังํ อะ·ปะหะริ·เต]

ฐิเตน[13] อธิฏฺฐาตัพ์พํ[14]
[ฐิ·เต·นะ อะ·ธิฏ·ฐา·ตับ·บังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -460(1) **มหัล์ลกํ**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุนา**[3]

ใหญ่ ก็ ภิกขุ

วิหารํ[4] **การยมาเนน**[5]

วิหาร ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่

ยาว[6] **ท์วารโกสา**[7] **อัค์คลัฏฐปนาย**[8]

เพียงใด วงกบประตู จะวางวงกบประตู

อาโลกสัน์ธิปริกัม์มาย[9]

โบกฉาบตกแต่งกรอบหน้าต่าง

ท์วิต์ติจ์ฉทนัส์ส[10]

พอกสองถึงสามชั้น

ปริยายํ[11] **อปหริเต**[12]

ข้อเปรียบเทียบ ปราศจาก(ของสดของเขียว)

ฐิเตน[13] **อธิฏฐาตัพ์พํ**[14]

ผู้ยืนแล้ว พึงตั้งไว้

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ตโต[15] **เจ**[16] **อุต์ตริํ**[17]
[ต**ะ**·**โ**ต **เ**จ อุ**ต**·ตะ·**ริ**ํ]

อปหริเตปิ[17]
[อ**ะ**·ปะหะริ·**เ**ต·**ปิ**]

ฐิโต[18] **อธิฏฺฐเหย์ย;**[19]
[ฐิ·**โ**ต อ**ะ**·ธิฏ·ฐะ·เห็ย·ย**ะ**]

ปาจิต์ติยํ”.[20]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

68. **มหัล์ลกวิหารสิก์ขาปทํ** 2-460
[ม**ะ**·หัล·ละกะวิ·หา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสร้างวิหารใหญ่

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

ตโต[15] **เจ**[16] **อุตฺตริ**[17]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

อปหริเตปิ[17]
แม้ปราศจาก(ของสดของเขียว)

ฐิโต[18] **อธิฏฺฐเหย์ย**[19]
ผู้ยืนแล้ว พึงตั้งไว้

ปาจิตฺติยํ[20]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

68. **มหัล์ลกวิหารสิก์ขาปทํ** 2-460

[ม**ะ**·**หัล**·ละกะวิ·**หา**·ระ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดัง**]

ห้ามภิกขุสร้างวิหารใหญ่

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -474(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] สัปฺปาณกํ[5]
[ลา·นังํ สัป·ปา·ณะ·กังํ]

อุทกํ[6] ติณํ[7] วา[8]
[อุ·ดะ·กังํ ติ·ณังํ วา]

มัตฺติกํ[9] วา[10]
[มัต·ติ·กังํ วา]

สิญฺเจยฺย[11] วา[12]
[สิญ·เจ็ย·ยะ วา]

สิญฺจาเปยฺย[13] วา;[14]
[สิญ·จา·เปย·ยะ วา]

ปาจิตฺติยํ”.[15]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

69. สัปฺปาณกสิกฺขาปทํ 2 -474
[สัป·ปา·ณะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเอาน้ำที่มีสัตว์อาศัยอยู่รดหญ้าหรือพื้นดิน

ภูตคามวัคฺโค[16] ทุติโย.[17]
[ภู·ตะ·คา·มะ·วัค·โค ดุ·ติ·โย]

ก [ก] ข [ข] ค [ฉ] ฆ [ฆ] ง [ง] จ [จ] ฉ [ฉ] ช [ฌ] ฌ [ฌ] ญ [ญ] ฏ [ฏ] ฐ [ฐ] ฑ [ฑ] ฒ [ฒ] ณ [ณ] ต [ต] ถ [ถ] ท [ด] ธ [ธ] น [น] ป [ป] ผ [ผ] พ [บ] ภ [ภ] ม [ม] ย [ย] ร [ร] ล [ล] ว [ว] ส [ส] ห [ห] ฬ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อำ-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -474(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **สัป๎ปาณกํ**[5]
รู้อยู่ ที่มีสัตว์

อุทกํ[6] **ติณํ**[7] **วา**[8]
น้ำ หญ้า ก็ดี

มัต๎ติกํ[9] **วา**[10]
ดิน ก็ดี

สิญ๎เจย๎ย[11] **วา**[12]
พึงรด ก็ดี

สิญ๎จาเปย๎ย[13] **วา**[14]
พึงให้รด ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[15]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

69. **สัป๎ปาณกสิก๎ขาปทํ** 2 -474

[**สัป**•ปา•ณะกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุเอาน้ำที่มีสัตว์อาศัยอยู่รดหญ้าหรือพื้นดิน

ภูตคามวัค๎โค[16] **ทุติโย**[17]
ภูตะคามะวัคค์ สอง

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -492(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อสัม๎มโต[4] ภิกฺขุนิโย[5]
[อะ·สัม·มะ·โต ภิก·ขุนิ·โย]

โอวเทย๎ย;[6]
[โอ·วะ·เด๎ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[7]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

70. โอวาทสิกฺขาปทํ 2 -492
[โอ·วา·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุสอนภิกขุนี(เมื่อไม่ได้รับมอบหมาย)

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-492(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

อสัม๎มโต[4] **ภิก๎ขุนิโย**[5]

ไม่ได้รับสมมุติ ภิกขุนีทั้งหลาย

โอวเทย๎ย[6]

พึงตักเตือน

ปาจิต๎ติยํ[7]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

70. **โอวาทสิก๎ขาปทํ** 2-492

[โอ·วา·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุสอนภิกขุนี(เมื่อไม่ได้รับมอบหมาย)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -522(1) “สัม๎มโตปิ[1] เจ[2] ภิกฺขุ[3]
[สัม๎ มะ โต ปิ เจ ภิก ขุ]

อัต๎ถํคเต[4] สูริเย[5]
[อัต ถัง๎ ฉะ เต สู ริ เย]

ภิกฺขุนิโย[5] โอวเทย๎ย;[6]
[ภิก ขุนิ โย โอ วะ เด็ย ยะ]

ปาจิต๎ติยํ”.[6]
[ปา จิต ติ ยัง๎]

71. อัต๎ถํคตสิกฺขาปทํ 2 -522
[อัต ถัง๎ ฉะตะ สิก ขา ปะ ดัง๎]
ห้ามภิกขุเข้าไปที่สำนักภิกขุนีเมื่ออาทิตย์ตกแล้ว

2 -536(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขุนูปัส๎สยํ[4] อุปสํกมิต๎วา[5]
[ภิก ขุ นู ปัส สะ ยัง๎ อุ ปะ สัง๎ กะ มิ ตฺวา]

ภิกฺขุนิโย[6] โอวเทย๎ย;[7]
[ภิก ขุนิ โย โอ วะ เด็ย ยะ]

อัญฺญัต๎ร[7] สมยา;[8]
[อัญ ญะ ตฺระ สะ มะ ยา]

ปาจิต๎ติยํ”[9]
[ปา จิต ติ ยัง๎]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง๎]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง๎]

2-522(1) **สัม๎มโตปิ**[1] **เจ**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
แม้ได้รับสมมุติแล้ว,แม้สมมุติแล้ว ถ้า ภิกขุ

อัต๎ถํคเต[4] **สูริเย**[5]
ตกไปแล้ว เมื่อพระอาทิตย์

ภิก๎ขุนิโย[5] **โอวเทย๎ย**[6]
ภิกขุนีทั้งหลาย พึงตักเตือน

ปาจิต๎ติยํ[6]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

71. **อัต๎ถํคตสิก๎ขาปทํ** 2-522

[อัต·ถังํ·ถะตะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเข้าไปที่สำนักภิกขุนีเมื่ออาทิตย์ตกแล้ว

2-536(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุนูปัส๎สยํ[4] **อุปสํกมิต๎วา**[5]
เข้าไปในสำนักภิกขุณี เข้าไปหาแล้ว

ภิก๎ขุนิโย[6] **โอวเทย๎ย**[7]
ภิกขุนีทั้งหลาย พึงตักเตือน

อัญ๎ญัต๎ร[7] **สมยา**[8]
เว้น สมัยทั้งหลาย

ปาจิต๎ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -536(2) **ตัต๎ถายํ**[1] **สมโย**[2]
[ตัต·ถา·ยังํ สะ·มะ·โย]

คิลานา[3] **โหติ**[4] **ภิกฺขุนี;**[5]
[ฺคิ·ลา·นา โห·ติ ภิก·ขุ·นี]

อยํ[5] **ตัต๎ถ**[6]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สมโยติ.[7]
[สะ·มะ·โย·ติ]

72. **ภิกฺขุนูปัสฺสยสิกฺขาปทํ** 2 -536
[ภิก·ขุ·นู·ปัส·สะยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเข้าไปในที่อาศัย(ของภิกขุนี)

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -536(2) **ตัต๎ถายํ**[1] **สมโย**[2]
นั้นนี้ สมัย

คิลานา[3] **โหติ**[4] **ภิก๎ขุนี**[5]
ผู้เป็นไข้ ย่อมเป็น ภิกขุนี

อยํ[5] **ตัต๎ถ**[6]
นี้ นั้น

สมโยติ[7]
สมัย

72. **ภิก๎ขุนูปัส๎สยสิก๎ขาปทํ** 2 -536

[ภิก๎ขุ๎นู๎ปัส๎สะยะ๎สิก๎ขา๎ปะ๎ดังํ]

ห้ามภิกขุเข้าไปในที่อาศัย(ของภิกขุนี)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-550(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

เอวํ[4] วเทยฺย;[5]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘อามิสเหตุ[6] ภิกฺขู[7]
[อา·มิสะ·เห·ตุ ภิก·ขู]

ภิกฺขุนิโย[8] โอวทนฺตี’ติ;[9]
[ภิก·ขุนิ·โย โอ·วะ·ดัน·ตี·ติ]

ปาจิตฺติยํ”.[9]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

73. อามิสสิกฺขาปทํ 2-550
[อา·มิสะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุ(สอนภิกขุนี)เพราะเห็นแก่ลาภ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -550(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

เอวํ[4] **วเทย๎ย**[5]
อย่างนี้ พึงพูด

อามิสเหตุ[6] **ภิก๎ขู**[7]
เหตุแห่งอามิส ภิกขุทั้งหลาย

ภิก๎ขุนิโย[8] **โอวทัน๎ตีติ**[9]
ภิกขุนีทั้งหลาย ย่อมตักเตือน

ปาจิต๎ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

73. **อามิสสิก๎ขาปทํ** 2 -550

[อา•มิสะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุ(สอนภิกขุนี)เพราะเห็นแก่ลาภ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -565(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อัญฺญาติกาย[4] ภิกฺขุนิยา[5]
[อัญ·ญา·ติ·กา·ยะ ภิก·ขุนิ·ยา]

จีวรํ[6] ทเทยฺย[7]
[จี·วะ·รัง ดะ·เด็ย·ยะ]

อัญฺญตฺร[8] ปาริวัฏฺฏกา;[9]
[อัญ·ญะ·ตระ ปา·ริ·วัฏ·ฏะ·กา]

ปาจิตฺติยํ”.[10]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

74. **จีวรทานสิกฺขาปทํ** 2 -565

[จี·วะระ·ดา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุให้จีวร(แก่ภิกขุนีที่มิใช่ญาติ)

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ฌ]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -565(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัญ๎ญาติกาย[4] **ภิก๎ขุนิยา**[5]
ผู้ไม่ใช่ญาติ ภิกขุนี

จีวรํ[6] **ทเทย๎ย**[7]
จีวร พึงให้

อัญ๎ญัตร[8] **ปาริวัฏฏกา**[9]
เว้น การแลกเปลี่ยนกัน

ปาจิต๎ติยํ[10]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

74. **จีวรทานสิก๎ขาปทํ** 2 -565

[**จี**·วะระ·**ดา**·นะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]

ห้ามภิกขุให้จีวร(แก่ภิกขุนีที่มิใช่ญาติ)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -578(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อัญฺญาติกาย[4] ภิกฺขุนิยา[5]
[อัญ·ญา·ติ·กา·ยะ ภิก·ขุนิ·ยา]

จีวรํ[6] สิพฺเพยฺย[7] วา[8]
[จี·วะ·รัง สิบ·เบ็ย·ยะ วา]

สิพฺพาเปยฺย[9] วา;[10]
[สิบ·บา·เป็ย·ยะ วา]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

75. **จีวรสิพฺพนสิกฺขาปทํ** 2 -578

[จี·วะระ·สิบ·บะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุ(ใช้ภิกขุนีที่มิใช่ญาติ)ทำการเย็บจีวรให้

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -578(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัญ๎ญาติกาย[4] **ภิก๎ขุนิยา**[5]
ผู้ไม่ใช่ญาติ ภิกขุนี

จีวรํ[6] **สิพ๎เพย๎ย**[7] **วา**[8]
จีวร พึงเย็บ ก็ดี

สิพ๎พาเปย๎ย[9] **วา**[10]
พึงให้เย็บ ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

75. **จีวรสิพ๎พนสิก๎ขาปทํ** 2 -578

[จี•วะระ•สิบ•บะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุ(ใช้ภิกขุนีที่มิใช่ญาติ)ทำการเย็บจีวรให้

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -595(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขุนิยา[4] สัทฺธึ[5]
[ภิก ขุนิ ยา สัด ธิงํ]

สํวิธาย[6] เอกัทฺธานมัคฺคํ[7]
[สังํ วิ ธา ยะ เอ กัด ธา นะ มัค คังํ]

ปฏิปัชฺเชยฺย[8]
[ปะ ฏิ ปัล เล็ย ยะ]

อันฺตมโส[9] คามันฺตรัมฺปิ[10]
[อัน ตะมะ โส คา มัน ตะ รัม ปิ]

อัญฺญัตฺร[10] สมยา;[11]
[อัญ ญะ ตระ สะ มะ ยา]

ปาจิตฺติยํ”.[12]
[ปา จิต ติ ยังํ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -595(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุนิยา[4] **สัท๎ธึ**[5]
ภิกขุนี กับ

สํวิธาย[6] **เอกัท๎ธานมัค๎คํ**[7]
ตระเตรียมแล้ว,จัดแจงแล้ว หนทางไกลทางเดียวกัน

ปฏิปัช๎เชย๎ย[8]
พึงเดินทาง

อัน๎ตมโส[9] **คามัน๎ตรัม๎ปิ**[10]
โดยที่สุด แม้ระยะหมู่บ้านๆหนึ่ง

อัญ๎ญัต๎ร[10] **สมยา**[11]
เว้น สมัยทั้งหลาย

ปาจิต๎ติยํ[12]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -595(2) **“ตัต์ถายํ[1] สมโย:[2]**
[ตัต·ถา·ยังํ สะ·มะ·โย]

สัต์ถคมนีโย[3] โหติ[4]
[สัต·ถะคะมะ·นี·โย โห·ติ]

มัค์โค[4] สาสํกสัม์มโต[5]
[มัค·โค สา·สังํ·กะ·สัม·มะ·โต]

สัป์ปฏิภโย.[5]
[สัป·ปะฏิภะ·โย]

อยํ[6] ตัต์ถ[7]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สมโย”ติ.[8]
[สะ·มะ·โย·ติ]

76. **สํวิธานสิก์ขาปทํ** 2 -595
[สังํ·วิ·ธา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเดินทางร่วมกัน(กับภิกขุนี)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -595(2) **ตัต๎ถายํ**[1] **สมโย**[2]
นั้นนี้ สมัย

สัต๎ถคมนีโย[3] **โหติ**[4]
ที่พึงไปด้วยพวกเกวียน ย่อมเป็น

มัค๎โค[4] **สาสํกสัม๎มโต**[5]
หนทาง ที่รู้กันว่าเป็นที่รังเกียจ

สัป๎ปฏิภโย[5]
มีภัยเฉพาะหน้า

อยํ[6] **ตัต๎ถ**[7]
นี้ นั้น

สมโยติ[8]
สมัย

76. **สํวิธานสิก๎ขาปทํ** 2 -595
[สัง•วิ•ธา•นะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุเดินทางร่วมกัน(กับภิกขุนี)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-615(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขุนิยา[4] สัทฺธึ[5]
[ภิก ขุนิ ยา สัด ธิงํ]

สํวิธาย[6] เอกํ[7]
[สังํ วิ ธา ยะ เอ กังํ]

นาวํ[8] อภิรูเหย์ย[9]
[นา วังํ อะ ภิ รู เห็ย ยะ]

อุทฺธคามินึ[10] วา[11]
[อุด ธะ คา มิ นิงํ วา]

อโธคามินึ[12] วา[13]
[อะ โธ คา มิ นิงํ วา]

อัญฺญัตฺร[14] ติริยํ[15]
[อัญ ญะ ตระ ติ ริ ยังํ]

ตรณาย;[16]
[ตะ ระ ณา ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[17]
[ปา จิต ติ ยังํ]

77. **นาวาภิรูหนสิกฺขาปทํ** 2-615
[นา วา ภิ รู หะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุลงเรือ(กับภิกขุนี เว้นแต่ข้ามฟาก)

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-615(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุนิยา[4] **สัท๎ธึ**[5]
ภิกขุนี กับ

สํวิธาย[6] **เอกํ**[7]
ตระเตรียมแล้ว,จัดแจงแล้ว หนึ่ง

นาวํ[8] **อภิรูเหย๎ย**[9]
เรือ ขึ้น

อุท๎ธคามินึ[10] **วา**[11]
ล่องทวนน้ำขึ้นไป ก็ดี

อโธคามินึ[12] **วา**[13]
ไปในทางต่ำ ก็ดี

อัญ๎ญัต๎ร[14] **ติริยํ**[15]
เว้น ฟาก,ขวาง

ตรณาย[16]
การข้าม

ปาจิต๎ติยํ[17]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

77. **นาวาภิรูหนสิก๎ขาปทํ** 2-615

[นา วา ภิ รู หะนะ สิก ขา ปะ ดัง]

ห้ามภิกขุลงเรือ(กับภิกขุนี เว้นแต่ข้ามฟาก)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -636(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] ภิกฺขุนีปริปาจิตํ[5]
[ลา·นัง ภิก·ขุ·นี·ปะริ·ปา·จิ·ตัง]

ปิณฺฑปาตํ[6] ภุญฺเชยฺย[7]
[ปิณ·ฑะ·ปา·ตัง ภุญ·เจ็ย·ยะ]

อญฺญตฺร[8] ปุพฺเพ[9]
[อัญ·ญะ·ตระ ปุบ·เบ]

คิหิสมารัมฺภา;[10]
[คิ·หิสะ·มา·รัม·ภา]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

78. **ปริปาจิตสิกฺขาปทํ** 2 -636
[ปะ·ริ·ปา·จิตะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุฉันอาหาร(ที่ภิกขุนี)ไปแนะให้นำมาให้

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อำ-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -636(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **ภิก๎ขุนีปริปาจิตํ**[5]

รู้อยู่ ภิกขุนีแนะนำให้ถวาย

ปีณ๎ฑปาตํ[6] **ภุญ๎เชย๎ย**[7]

ปิณฑบาต พึงฉัน

อัญ๎ญัตร[8] **ปุพ๎เพ**[9]

เว้น ก่อน,เบื้องต้น

คิหิสมารัม๎ภา[10]

การปรารภของคฤหัสถ์

ปาจิต๎ติยํ[11]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

78. **ปริปาจิตสิก๎ขาปทํ** 2 -636

[ปะ•ริ•ปา•จิตะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุฉันอาหาร(ที่ภิกขุนี)ไปแนะให้นำมาให้

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -650(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขุนิยา[4] สัทฺธึ[5]
[ภิก ขุนิ ยา สัด ธิงํ]

เอโก[6] เอกาย[7] รโห[8]
[เอ โก เอ กา ยะ ระ โห]

นิสัชฺชํ[8] กัปฺเปยฺย;[9]
[นิ สัล ลังํ กัป เป็ย ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[10]
[ปา จิต ติ ยังํ]

79. รโหนิสัชฺชสิกฺขาปทํ 2 -650
[ระ โห นิ สัล ละ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับหูลับตากับภิกขุนี

โอวาทวัคฺโค[11] ตติโย.[12]
[โอ วา ดะ วัค โค ตะ ติ โย]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-650(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุนิยา[4] **สัท๎ธึ**[5]
ภิกขุนี กับ

เอโก[6] **เอกาย**[7] **รโห**[8]
หนึ่ง หนึ่ง ที่ลับ

นิสัช๎ชํ[8] **กัป๎เปย๎ย**[9]
การนั่ง พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ปาจิต๎ติยํ[10]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

79. **รโหนิสัช๎ชสิก๎ขาปทํ** 2-650
[ระ•โห•นิ•สัล•ละ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับหูลับตากับภิกขุนี

โอวาทวัค๎โค[11] **ตติโย**[12]
โอวาทวัคค์ สาม

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -670(1)

“อคิลาเนน[1] **ภิกฺขุนา**[2]
[อ**ะ**·กิ·ลา·**เ**น·น**ะ** ภิก·ขุ·นา]

เอโก[3] **อาวสถปิณฺโฑ**[4]
[**เ**อ·**โ**ก อา·วะสะถะ·ปิณ·**โ**ฑ]

ภุญฺชิตัพฺโพ.[4]
[ภุญ·ชิ·ตับ·**โ**บ]

ตโต[5] **เจ**[6] **อุตฺตริํ**[7]
[ต**ะ**·**โ**ต **เ**จ อุต·ตะ·ริงํ]

ภุญฺเชยฺย;[7]
[ภุญ·เจ็ย·ย**ะ**]

ปาจิตฺติยํ”.[8]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

80. **อาวสถปิณฺฑสิกฺขาปทํ** 2 -670
[อา·วะสะถะ·ปิณ·ฑะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุ(ที่ไม่อาพาธ)ฉันข้าวในโรงฉัน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

2 -670(1)

อคิลาเนน[1] **ภิก๎ขุนา**[2]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ภิกขุ

เอโก[3] **อาวสถปิณ๎โฑ**[4]
หนึ่ง อาหารในโรงทาน

ภุญ๎ชิตัพ๎โพ[4]
พึงฉัน

ตโต[5] **เจ**[6] **อุต๎ตริ**[7]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

ภุญ๎เชย๎ย[7]
พึงฉัน

ปาจิต๎ติยํ[8]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

80. **อาวสถปิณ๎ฑสิก๎ขาปทํ** 2 -670

[อา•วะสะถะ•ปิณ•ฑะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุ(ที่ไม่อาพาธ)ฉันข้าวในโรงฉัน

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -701(1) “‘คณโภชเน[1] อัญฺญัตฺร[2] สมยา;[3]
[ณะ·ณะ·โภ·ละ·เน อัญ·ญะ·ตระ สะ·มะ·ยา]

ปาจิตฺติยํ’.[4]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

2 -701(2) ตัตฺถายํ[1] สมโย[2]
[ตัต·ถา·ยังํ สะ·มะ·โย]

คิลานสมโย[3]
[คิ·ลา·นะสะมะ·โย]

จีวรทานสมโย[4]
[จี·วะระ·ดา·นะสะมะ·โย]

จีวรการสมโย[5]
[จี·วะระ·กา·ระสะมะ·โย]

อัทฺธานคมนสมโย[6]
[อัด·ธา·นะคะมะนะสะมะ·โย]

นาวาภิรูหนสมโย[7]
[นา·วา·ภิ·รู·หะนะสะมะ·โย]

มหาสมโย[8]
[มะ·หา·สะมะ·โย]

สมณภัตฺตสมโย;[9]
[สะ·มะณะ·ภัต·ตะสะมะ·โย]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฆ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฉ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-701(1) **คณโภชเน**[1] **อัฏฐัตร**[2] **สมยา**[3]
กินเป็นคณะ เว้น สมัยทั้งหลาย

ปาจิตฺติยํ[4]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

2-701(2) **ตัตถายํ**[1] **สมโย**[2]
นั้นนี้ สมัย

คิลานสมโย[3]
เวลาป่วยไข้

จีวรทานสมโย[4]
เวลาถวายจีวร

จีวรการสมโย[5]
เวลาสำหรับทำจีวร

อัทฺธานคมนสมโย[6]
เวลาเดินทางไกล

นาวาภิรูหนสมโย[7]
เวลาที่ขึ้นสู่เรือ

มหาสมโย[8]
คราวประชุมใหญ่

สมณภัตฺตสมโย[9]
เป็นเวลาภัตรของสมณะ

5. **อาปัตติปาจิตตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

อยํ[10] ตัต๎ถ[11]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สมโย”ติ.[12]
[สะ·มะ·โย·ติ]

81. คณโภชนสิก๎ขาปทํ 2-701
[ณะ·ณะ·โภ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหาร(นอกบาตร)

2-730(1) “‘ปรัม๎ปรโภชเน[1]
[ปะ·รัม·ปะระ·โภ·ละ·เน]

อัญ๎ญัต๎ร[2] สมยา;[3]
[อัญ·ญะ·ตระ สะ·มะ·ยา]

ปาจิต๎ติยํ’.[4]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ล]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อยํ[10] **ตัต์ถ**[11]
นี้ นั้น

สมโยติ[12]
สมัย

81. **คณโภชนสิก์ขาปทํ** 2-701
[ณะ·ณะ·โภ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหาร(นอกบาตร)

2-730(1) **ปรัม์ปรโภชเน**[1]
โภชนะครั้งหลัง

อัฌ์ฌัต์ร[2] **สมยา**[3]
เว้น สมัยทั้งหลาย

ปาจิต์ติยํ[4]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -730(2) **ตัต์ถายํ**[1] **สมโย**[2]
[ตัต·ถา·ยังํ สะ·มะ·โย]

คิลานสมโย[3] **จีวรทานสมโย**[4]
[ฺคิ·ลา·นะสะมะ·โย จี·วะระ·ดา·นะสะมะ·โย]

จีวรการสมโย;[4]
[จี·วะระ·กา·ระสะมะ·โย]

อยํ[5] **ตัต์ถ**[6] **สมโย”.**[7]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ สะ·มะ·โย]

82. **ปรัม์ปรโภชนสิก์ขาปทํ** 2 -730
[ปะ·รัม·ปะระ·โภ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหารแล้วฉันอาหารอีก

2 -749(1) **“‘ภิก์ขุํ**[1] **ปเนว**[2] **กุลํ**[3]
[ภิก·ขุงํ ปะ·เน·วะ กุ·ลังํ]

อุปคตํ[4] **ปูเวหิ**[5] **วา**[6]
[อุ·ปะคะ·ตังํ ปู·เว·หิ วา]

มัน์เถหิ[7] **วา**[8]
[มัน·เถ·หิ วา]

อภิหัฏฺฐุํ[9] **ปวาเรย์ย.**[10]
[อะ·ภิ·หัฏ·ฐุงํ ปะ·วา·เร็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-730(2) **ตัต๎ถายํ**[1] **สมโย**[2]
นั้นนี้ สมัย

คิลานสมโย[3] **จีวรทานสมโย**[4]
เวลาป่วยไข้ เวลาถวายจีวร

จีวรการสมโย[4]
เวลาสำหรับทำจีวร

อยํ[5] **ตัต๎ถ**[6] **สมโย**[7]
นี้ นั้น สมัย

82. **ปรัม๎ปรโภชนสิก๎ขาปทํ** 2-730
[ป**ะ**·รัม·ปะระ·**โ**ภ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุฉันอาหารแล้วฉันอาหารอีก

2-749(1) **ภิก๎ขุ**[1] **ปเนว**[2] **กุลํ**[3]
ภิกขุ ก็นั่นเที่ยว สกุล,ตระกูล

อุปคตํ[4] **ปูเวหิ**[5] **วา**[6]
เข้าถึง ขนมทั้งหลาย ก็ดี

มัน๎เถหิ[7] **วา**[8]
สัตตุผง ก็ดี

อภิหัฏ๎ฐุํ[9] **ปวาเรย๎ย**[10]
นำไป พึงปวารณา

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -749(2)

อากํขมาเนน[1] ภิก์ขุนา[2]
[อา·กังํ·ขะ·มา·เน·นะ ภิก·ขุ·นา]

ท์วิต์ติปัต์ตปูรา[3]
[ดฺวิต·ติ·ปัต·ตะ·ปู·รา]

ปฏิค์คเหตัพ์พา.[4]
[ปะ·ฏิค·คะ·เห·ตับ·บา]

ตโต[5] เจ[6] อุต์ตริํ[7]
[ตะ·โต เจ อุต·ตะ·ริงํ]

ปฏิค์คัเณ์หย์ย;[7]
[ปะ·ฏิค·คะ·ณเห็ย·ยะ]

ปาจิต์ติยํ’.[8]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-749(2) **อากํขมาเนน**[1] **ภิก็ขุนา**[2]

ผู้หวังอยู่ ภิกขุ

ท็วิต็ติปัต็ตปูรา[3]

บรรจุจนเต็มแล้วสองถึงสามบาตร

ปฏิค็คเหตัพ็พา[4]

พึงถือเอาเฉพาะ

ตโต[5] **เจ**[6] **อุต็ตริ**[7]

นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

ปฏิค็คัเณ็หย็ย[7]

พึงถือเอาเฉพาะ

ปาจิต็ติยํ[8]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัต็ติปาจิต็ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-749(3) ท์วิต์ติปัต์ตปูเร [1]
[ดฺวิต·ติ·ปัต·ตะ·ปู·เร]

ปฏิค์คเหต์วา [2]
[ปะ·ฏิฺฉ·ฉะ·เห·ตฺวา]

ตโต [3] นีหริต์วา [4]
[ตะ·โต นี·หะ·ริ·ตฺวา]

ภิก์ขูหิ [4] สัท์ธึ [5]
[ภิก·ขู·หิ สัด·ธิงํ]

สํวิภชิตัพ์พํ. [6]
[สังํ·วิภะชิ·ตับ·บังํ]

อยํ [7] ตัต์ถ [8]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สามีจิ”. [9]
[สา·มี·จิ]

83. กาณมาตุสิก์ขาปทํ 2-749
[กา·ณะ·มา·ตุ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรมาแจกภิกขุอื่นเกินสามบาตร

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-749(3) **ท์วิต์ติปัต์ตปูเร**[1]

บรรจุจนเต็มแล้วสองถึงสามบาตร

ปฏิค์คเหต์วา[2]

ถือเอาเฉพาะแล้ว

ตโต[3] **นีหริต์วา**[4]

นั้น นำไปแล้ว

ภิก์ขูหิ[4] **สัท์ธึ**[5]

ภิกขุทั้งหลาย กับ

สํวิภชิตัพ์พํ[6]

พึงแบ่งปัน

อยํ[7] **ตัต์ถ**[8]

นี้ นั้น

สามีจิ[9]

การประพฤติชอบ

83. **กาณมาตุสิก์ขาปทํ** 2-749

[กา•ณะ•มา•ตุ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรมาแจกภิกขุอื่นเกินสามบาตร

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -771(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภุตฺตาวี[4] ปวาริโต[5] อนติริตฺตํ[6]
[ภุต ตา วี ปะ วา ริ โต อะ นะติ ริต ตังํ]

ขาทนียํ[7] วา[8] โภชนียํ[9] วา[10]
[ขา ดะ นี ยังํ วา โภ ชะ นี ยังํ วา]

ขาเทยฺยํ[10] วา[11]
[ขา เด็ย ยะ วา]

ภุญฺเชยฺยํ[12] วา;[13]
[ภุญ เจ็ย ยะ วา]

ปาจิตฺติยํ”.[14]
[ปา จิต ติ ยังํ]

84. **ปฐมปวารณาสิกฺขาปทํ** 2 -771
[ปะ ฐะมะปะ วา ระ ณา สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามรับนิมนต์เกินจากที่เขาปวารณาไว้

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-771(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภุต๎ตาวี[4] **ปวาริโต**[5] **อนติริต๎ตํ**[6]
ผู้ฉันภัตตาหารแล้ว ปวารณาแล้ว เกินยิ่งกว่า

ขาทนียํ[7] **วา**[8] **โภชนียํ**[9] **วา**[10]
ที่ควรเคี้ยว ก็ดี สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี

ขาเทย๎ย[10] **วา**[11]
พึงเคี้ยว ก็ดี

ภุญ๎เชย๎ย[12] **วา**[13]
พึงฉัน ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[14]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

84. **ปฐมปวารณาสิก๎ขาปทํ** 2-771

[ป**ะ**·ฐะมะปะ·**วา**·ระ·ณา·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดัง**ํ]

ห้ามรับนิมนต์เกินจากที่เขาปวารณาไว้

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -786(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุํ[4] ภุตฺตาวิํ[5] ปวาริตํ[6]
[ภิก·ขุงํ ภุต·ตา·วิงํ ปะ·วา·ริ·ตังํ]

อนติริตฺเตน[7] ขาทนีเยน[8] วา[9]
[อะ·นะติ·ริต·เต·นะ ขา·ดะ·นี·เย·นะ วา]

โภชนีเยน[10] วา[11]
[โภ·ละ·นี·เย·นะ วา]

อภิหัฏฺฐุํ[12] ปวาเรยฺยา;[13]
[อะ·ภิ·หัฏ·ฐุงํ ปะ·วา·เร็ย·ยา]

‘หํนฺท[14] ภิกฺขุ[15] ขาท[16] วา[17]
[หัน·ดะ ภิก·ขุ ขา·ดะ วา]

ภุญฺช[18] วา’ติ.[19]
[ภุญ·ละ วา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -786(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุํ[4] **ภุต๎ตาวี**[5] **ปวาริตํ**[6]
ภิกขุ การฉันภัตตาหาร ปวารณาแล้ว

อนติริต๎เตน[7] **ขาทนีเยน**[8] **วา**[9]
เกินยิ่งกว่า ที่ควรเคี้ยว ก็ดี

โภชนีเยน[10] **วา**[11]
สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี

อภิหัฏ๎ฐุํ[12] **ปวาเรย๎ยา**[13]
นำไป พึงปวารณา

หัน๎ท[14] **ภิก๎ขุ**[15] **ขาท**[16] **วา**[17]
เอาเถอะ ภิกขุ จงเคี้ยวกิน ก็ดี

ภุญ๎ช[18] **วาติ**[19]
จงฉัน ก็ดี

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ชานํ[20] **อาสาทนาเปกฺโข**[21]
[ลา·นัง อา·สา·ดะ·นา·เป็ก·โข]

ภุตฺตัสฺมิํ;[22]
[ภุต·ตะ·สมิง]

ปาจิตฺติยํ”.[23]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

85. **ทุติยปวารณาสิกฺขาปทํ** 2-786
[ดุ·ติยะปะ·วา·ระ·ณา·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามรับนิมนต์เกินจากที่เขาปวารณาไว้(ยกเว้นปวารณาอีก)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

ชานํ[20] **อาสาทนาเปก็โข**[21]

รู้อยู่ เพ่งจะหาโทษให้

ภุต์ตัส์มิ[22]

เมื่อ(ภิกขุ)ฉันเสร็จแล้ว

ปาจิต์ติยํ[23]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

85. **ทุติยปวารณาสิก์ขาปทํ** 2-786

[ดุ•ติยะปะ•วา•ระ•ณา•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามรับนิมนต์เกินจากที่เขาปวารณาไว้(ยกเว้นปวารณาอีก)

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -802(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

วิกาเล[4] ขาทนียํ[5] วา[6]
[วิ·กา·เล ขา·ดะ·นี·ยังํ วา]

โภชนียํ[6] วา[7] ขาเทย์ย[8] วา[9]
[โภ·ละ·นี·ยังํ วา ขา·เด็ย·ยะ วา]

ภุญฺเชย์ย[9] วา;[10]
[ภุญ·เล็ย·ยะ วา]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

86. **วิกาลโภชนสิกฺขาปทํ** 2 -802
[วิ·กา·ละ·โภ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหารหลังเที่ยงวัน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-802(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

วิกาเล[4] **ขาทนียํ**[5] **วา**[6]
ยามวิกาล ที่ควรเคี้ยว ก็ดี

โภชนียํ[6] **วา**[7] **ขาเทย๎ย**[8] **วา**[9]
สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี พึงเคี้ยว ก็ดี

ภุญ๎เชย๎ย[9] **วา**[10]
พึงฉัน ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

86. **วิกาลโภชนสิก๎ขาปทํ** 2-802

[วิ•กา•ละ•โภ•ชะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุฉันอาหารหลังเที่ยงวัน

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-814(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สัน์นิธิการกํ[4] ขาทนียํ[5] วา[6]
[สัน·นิธิ·กา·ระ·กังํ ขา·ดะ·นี·ยังํ วา]

โภชนียํ[7] วา[8] ขาเทย์ย[9] วา[10]
[โภ·ละ·นี·ยังํ วา ขา·เด็ย·ยะ วา]

ภุญฺเชย์ย[10] วา;[11]
[ภุญ·เจ็ย·ยะ วา]

ปาจิต์ติยํ”.[12]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

87. สัน์นิธิการกสิก์ขาปทํ 2-814
[สัน·นิธิ·กา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเก็บอาหารค้างคืนเพื่อไว้ฉัน

2-829(1) “ยานิ[1] โข[2] ปน[3]
[ยา·นิ โข ปะ·นะ]

ตานิ[4] ปณีตโภชนานิ[5]
[ตา·นิ ปะ·ณี·ตะ·โภ·ละ·นา·นิ]

เสย์ยถีทํ[6]
[เส็ย·ยะ·ถี·ดังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-814(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สัน๎นิธิการกํ[4] **ขาทนียํ**[5] **วา**[6]
ที่ทำการสะสมไว้ ที่ควรเคี้ยว ก็ดี

โภชนียํ[7] **วา**[8] **ขาเทย๎ย**[9] **วา**[10]
สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี พึงเคี้ยว ก็ดี

ภุญ๎เชย๎ย[10] **วา**[11]
พึงฉัน ก็ดี

ปาจิต๎ติยํ[12]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

87. **สัน๎นิธิการกสิก๎ขาปทํ** 2-814

[**สัน**•นิธิ•**กา**•ระกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุเก็บอาหารค้างคืนเพื่อไว้ฉัน

2-829(1) **ยานิ**[1] **โข**[2] **ปน**[3]
เหล่าใด แล ก็

ตานิ[4] **ปณีตโภชนานิ**[5]
เหล่านั้น อาหารที่ประณีต

เสย๎ยถีทํ[6]
อย่างไรนี้, คือ,เช่น

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -829(2)

สัปฺปิ[1] นวนีตํ[2]
[สัป ปิ นะ วะ นี ตังํ]

เตลํ[3] มธุ[4] ผาณิตํ[5]
[เต ลังํ มะ ธุ ผา ณิ ตังํ]

มัจฺโฉ[6] มํสํ[7]
[มัจ โฉ มังํ สังํ]

ขีรํ[8] ทธิ[9]
[ขี รังํ ดะ ธิ]

2 -829(3)

โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

เอวรูปานิ[4] ปณีตโภชนานิ[5]
[เอ วะ รู ปา นิ ปะ ณี ตะ โภ ละ นา นิ]

อคิลาโน[6] อตฺตโน[7] อตฺถาย[8]
[อะ กิ ลา โน อัต ตะ โน อัต ถา ยะ]

วิญฺญาเปตฺวา[9] ภุญฺเชยฺย;[10]
[วิญ ญา เป ตฺวา ภุญ เจ็ย ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา จิต ติ ยังํ]

88. ปณีตโภชนสิกฺขาปทํ 2 -829
[ปะ ณี ตะ โภ ละนะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุขออาหารที่ปราณีตมาเพื่อฉันเอง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-829(2) **สัปปิ**[1] **นวนีตํ**[2]
เนยใส เนยข้น

เตลํ[3] **มธุ**[4] **ผาณิตํ**[5]
น้ำมัน น้ำผึ้ง น้ำอ้อย

มัจ์โฉ[6] **มํสํ**[7]
ปลา เนื้อ

ขีรํ[8] **ทธิ**[9]
น้ำนม นมเปรี้ยว

2-829(3) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

เอวรูปานิ[4] **ปณีตโภชนานิ**[5]
เห็นปานนี้ อาหารที่ประณีต

อคิลาโน[6] **อัต์ตโน**[7] **อัต์ถาย**[8]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ตน ประโยชน์

วิญ์ญาเปต์วา[9] **ภุญ์เชย์ย**[10]
ให้ขอแล้ว พึงฉัน

ปาจิต์ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

88. **ปณีตโภชนสิก์ขาปทํ** 2-829

[ป**ะ**·ณี·ตะ·**โภ**·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุขออาหารที่ปราณีตมาเพื่อฉันเอง

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -853(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อทินฺนํ[4] มุขทฺวารํ[5] อาหารํ[6]
[อะ·ดิน·นัง มุ·ขะ·ดฺวา·รัง อา·หา·รัง]

อาหเรยฺย[7]
[อา·หะ·เร็ย·ยะ]

อญฺญตฺร[8] อุทกทนฺตโปนา[9]
[อัญ·ญะ·ตฺระ อุ·ดะกะ·ดัน·ตะ·โป·นา]

ปาจิตฺติยํ”.[10]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

89. ทนฺตโปนสิกฺขาปทํ 2 -853
[ดัน·ตะ·โป·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุฉันอาหารที่(เขายังไม่ให้)

โภชนวิกฺโค[11] จตุตฺโถ.[12]
[โภ·ละนะ·วัก·โค จะ·ตุต·โถ]

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฆ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ช] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ท] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [พ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-853(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อทินฺนํ[4] **มุขฺวารํ**[5] **อาหารํ**[6]
สิ่งที่เขาไม่ได้ให้ ช่องปาก อาหาร

อาหเรย๎ย[7]
พึงนำมา

อัฏฺฐัตฺร[8] **อุทกทันฺตโปนา**[9]
เว้น ไม้สีฟัน

ปาจิตฺติยํ[10]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

89. **ทันฺตโปนสิก๎ขาปทํ** 2-853
[ดัน•ตะ•โป•นะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุฉันอาหารที่(เขายังไม่ให้)

โภชนวัคฺโค[11] **จตุตฺโถ**[12]
โภชนะวัคค์ สี่

5. อาปัตติปาจิตตีย
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -868(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อเจลกัสฺส[4] วา[5]
[อะ·เจ·ละ·กัส·สะ วา]

ปริพฺพาชกัสฺส[6] วา[7]
[ปะ·ริบ·บา·ละ·กัส·สะ วา]

ปริพฺพาชิกาย[8] วา[9]
[ปะ·ริบ·บา·ลิ·กา·ยะ วา]

สหัตฺถา[10] ขาทนียํ[11] วา[12]
[สะ·หัต·ถา ขา·ดะ·นี·ยัง วา]

โภชนียํ[12] วา[13]
[โภ·ละ·นี·ยัง วา]

ทเทยฺย;[14] ปาจิตฺติยํ”.[15]
[ดะ·เด็ย·ยะ ปา·จิต·ติ·ยัง]

90. อเจลกสิกฺขาปทํ 2 -868
[อะ·เจ·ละกะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุให้อาหารด้วยมือตนแก่นักบวชนอกพุทธศาสนา

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-868(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อเจลกัส๎ส[4] **วา**[5]
ชีเปลือย ก็ดี

ปริพ๎พาชกัส๎ส[6] **วา**[7]
ปริพพาชก ก็ดี

ปริพ๎พาชิกาย[8] **วา**[9]
ปริพพาชิกา ก็ดี

สหัต๎ถา[10] **ขาทนียํ**[11] **วา**[12]
พร้อมด้วยมือ ที่ควรเคี้ยว ก็ดี

โภชนียํ[12] **วา**[13]
สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี

ทเทย๎ย[14] **ปาจิต๎ติยํ**[15]
พึงให้ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ

90. **อเจลกสิก๎ขาปทํ** 2-868

[อ**ะ**•**เ**จ•ละกะ•**สิ**ก•**ขา**•ปะ•**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุให้อาหารด้วยมือตนแก่นักบวชนอกพุทธศาสนา

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -882(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุํ[4] เอวํ[5] วเทยฺย;[6]
[ภิก·ขุงํ เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘เอหาวุโส[7] คามํ[8] วา[9]
[เอ·หา·วุ·โส ฉา·มังํ วา]

นิคมํ[9] วา[10]
[นิ·คะ·มังํ วา]

ปิณฺฑาย[11] ปวิสิสฺสามา’ติ.[12]
[ปิณ·ฑา·ยะ ปะ·วิ·สิส·สา·มา·ติ]

ตัสฺส[13] ทาเปตฺวา[14] วา[15]
[ตัส·สะ ดา·เป·ตฺวา วา]

อทาเปตฺวา[15] วา[16]
[อะ·ดา·เป·ตฺวา วา]

อุยฺโยเชยฺย;[16]
[อุย·โย·เจ็ย·ยะ]

‘คัจฺฉาวุโส[17] น[18] เม[19]
[ฉัจ·ฉา·วุ·โส นะ เม]

ตยา[20] สัทฺธึ[21] กถา[22] วา[23]
[ตะ·ยา สัด·ธิงํ กะ·ถา วา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฉ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -882(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุํ[4] **เอวํ**[5] **วเทย๎ย**[6]
ภิกขุ อย่างนี้ พึงพูด

เอหาวุโส[7] **คามํ**[8] **วา**[9]
ผู้มีอายุ ขอท่านจงมา หมู่บ้าน ก็ดี

นิคมํ[9] **วา**[10]
อำเภอ ก็ดี

ปิณ๎ฑาย[11] **ปวิสิส๎สามาติ**[12]
ปิณฑบาต พวกเรา จะเข้าไป

ตัส๎ส[13] **ทาเปต๎วา**[14] **วา**[15]
นั้น ให้ผู้อื่นให้แล้ว ก็ดี

อทาเปต๎วา[15] **วา**[16]
ไม่ให้ผู้อื่นให้ ก็ดี

อุย๎โยเชย๎ย[16]
พึงส่งไป

คัจ๎ฉาวุโส[17] **น**[18] **เม**[19]
ไปเถิด ผู้มีอายุ ไม่ เรา

ตยา[20] **สัท๎ธิํ**[21] **กถา**[22] **วา**[23]
ท่าน กับ เรื่องราว ก็ดี

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

นิสัช์ชา[23] **วา**[24]
[นิ·สัล·ลา วา]

ผาสุ[24] **โหติ.**[25]
[ผา·สุ โห·ติ]

เอกกัส์ส[26] **เม**[27]
[เอ·กะ·กัส·สะ เม]

กถา[28] **วา**[29]
[กะ·ถา วา]

นิสัช์ชา[29] **วา**[30]
[นิ·สัล·ลา วา]

ผาสุ[30] **โหตี’ติ.**[31]
[ผา·สุ โห·ตี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

นิสัชชา[23] **วา**[24]

การนั่ง ก็ดี

ผาสุ[24] **โหติ**[25]

ความสำราญ ย่อมเป็น

เอกกัสส[26] **เม**[27]

หนึ่งๆ เรา

กถา[28] **วา**[29]

เรื่องราว ก็ดี

นิสัชชา[29] **วา**[30]

การนั่ง ก็ดี

ผาสุ[30] **โหตีติ**[31]

ความสำราญ ย่อมเป็น

5. อาปัตติปาจิตตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -882(2) เอตเทว[1] ปัจฺจยํ[2]
[เอ·ตะ·เด·วะ ปัจ·จะ·ยังํ]

กริตฺวา[3] อนัญฺญํ;[4]
[กะ·ริ·ตฺวา อะ·นัญ·ญังํ]

ปาจิตฺติยํ”.[5]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

91. อุย์โยชนสิกฺขาปทํ 2 -882
[อุย·โย·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุไล่ภิกขุอื่นกลับก่อนเมื่อไปบิณฑบาตรด้วยกัน

2 -897(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สโภชเน[4] กุเล[5] อนูปขัชฺช[6]
[สะ·โภ·ละ·เน กุ·เล อะ·นู·ปะ·ขัล·ละ]

นิสีทิตฺวา[7] กาเย[8]
[นิ·สัล·ลังํ กาย·เย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[9]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

92. สโภชนสิกฺขาปทํ 2 -897
[สะ·โภ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเข้าไปตัดหน้าภิกขุอื่นรับบิณฑบาตอาหาร

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-882(2) **เอตเทว**[1] **ปัจจยํ**[2]
นั้นนั่นแหละ ปัจจัย

กริต์วา[3] **อนัญ์ญํ**[4]
กระทำแล้ว ไม่เป็นอื่น

ปาจิต์ติยํ[5]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

91. **อุย์โยชนสิก์ขาปทํ** 2-882
[อุย·โย·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุไล่ภิกขุอื่นกลับก่อนเมื่อไปบิณฑบาตรด้วยกัน

2-897(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สโภชเน[4] **กุเล**[5] **อนูปขัช์ช**[6]
ที่มีคนสองคน ตระกูล เข้าไปเบียด

นิสัช์ชํ[7] **กัป์เปย์ย**[8]
การนั่ง พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ปาจิต์ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

92. **สโภชนสิก์ขาปทํ** 2-897
[สะ·โภ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเข้าไปตัดหน้าภิกขุอื่นรับบิณฑบาตอาหาร

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -900(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

มาตุคาเมน[4] สัทฺธึ[5] รโห[6]
[มา·ตุ·คา·เม·นะ สัด·ธิงํ ระ·โห]

ปฏิจฺฉนฺเน[7] อาสเน[8]
[ปะ·ฏิจ·ฉัน·เน อา·สะ·เน]

นิสีชฺชํ[9] กปฺเปยฺย;[10]
[นิ·สัล·ลังํ กัป·เป็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

93. **รโหปฏิจฺฉนฺนสิกฺขาปทํ** 2 -900
[ระ·โห·ปะ·ฏิจ·ฉัน·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับ(กับหญิง)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-900(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๊ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

มาตุคาเมน[4] **สัท๎ธิ**[5] **รโห**[6]
สตรี กับ ที่ลับ

ปฏิจ๎ฉัน๎เน[7] **อาสเน**[8]
ปกปิด,กำบัง บนที่นั่ง

นิสัช๎ชํ[9] **กัป๎เปย๎ย**[10]
การนั่ง พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ปาจิต๎ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

93. **รโหปฏิจ๎ฉัน๎นสิก๎ขาปทํ** 2-900

[ระ โห ปะ ฏิจ ฉัน นะ สิก ขา ปะ ดังํ]

ห้ามภิกขุนั่งในที่ลับ(กับหญิง)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -921(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

มาตุคาเมน[4] สัทฺธึ[5]
[มา·ตุ·คา·เม·นะ สัด·ธิงํ]

เอโก[6] เอกาย[7] รโห[8]
[เอ·โก เอ·กา·ยะ ระ·โห]

นิสัชฺชํ[8] กัปฺเปยฺย;[9]
[นิ·สัล·ลังํ กัป·เป็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[10]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

94. **รโหนิสัชฺชสิกฺขาปทํ** 2 -921
[ระ·โห·นิ·สัล·ละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุนั่ง(กับหญิงตามลำพัง)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-921(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๊ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

มาตุคาเมน[4] **สัท๎ธิ**[5]
สตรี กับ

เอโก[6] **เอกาย**[7] **รโห**[8]
หนึ่ง หนึ่ง ที่ลับ

นิสัช๎ชํ[8] **กัป๎เปย๎ย**[9]
การนั่ง พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ปาจิต๎ติยํ[10]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

94. **รโหนิสัช๎ชสิก๎ขาปทํ** 2-921

[ระ•โห•นิ•สัล•ละ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุนั่ง(กับหญิงตามลำพัง)

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -947(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

นิมนฺติโต[4] สภตฺโต[5] สมาโน[6]
[นิ·มัน·ติ·โต สะ·ภัต·โต สะ·มา·โน]

สันฺตํ[7] ภิกฺขุํ[8] อนาปุจฺฉา[9]
[สัน·ตัง ภิก·ขุง อะ·นา·ปุจ·ฉา]

ปุเรภตฺตํ[10] วา[11]
[ปุ·เร·ภัต·ตัง วา]

ปัจฺฉาภตฺตํ[12] วา[13]
[ปัจ·ฉา·ภัต·ตัง วา]

กุเลสุ[14] จาริตฺตํ[15] อาปัชฺเชยฺย.[16]
[กุ·เล·สุ จา·ริต·ตัง อา·ปัล·เล็ย·ยะ]

อัญฺญตฺร[17] สมยา;[18]
[อัญ·ญะ·ตระ สะ·มะ·ยา]

ปาจิตฺติยํ”.[19]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -947(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

นิมัน๎ติโต[4] **สภัต๎โต**[5] **สมาโน**[6]
นิมนต์แล้ว มีภัตตาหารอยู่แล้ว มีอยู่

สัน๎ตํ[7] **ภิก๎ขุํ**[8] **อนาปุจ๎ฉา**[9]
มีอยู่ ภิกขุ ไม่บอกลา

ปุเรภัต๎ตํ[10] **วา**[11]
เวลาก่อนการบริโภคภัตตาหาร ก็ดี

ปัจ๎ฉาภัต๎ตํ[12] **วา**[13]
หลังฉันเสร็จ ก็ดี

กุเลสุ[14] **จาริต๎ตํ**[15] **อาปัช๎เชย๎ย**[16]
ตระกูลทั้งหลาย ความเป็นผู้เที่ยวไป พึงต้อง

อัญ๎ญัต๎ร[17] **สมยา**[18]
เว้น สมัยทั้งหลาย

ปาจิต๎ติยํ[19]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -947(2) **ตัต์ถายํ**[1] **สมโย**[2]
[ตัต·ถา·ยังํ สะ·มะ·โย]

จีวรทานสมโย[3]
[จี·วะระ·ดา·นะสะมะ·โย]

จีวรการสมโย;[4]
[จี·วะระ·กา·ระสะมะ·โย]

อยัม์ปิ[5] **ตัต์ถ**[6] **สมโย.**[7]
[อะ·ยัม·ปิ ตัต·ถะ สะ·มะ·โย]

95. **จาริต์ตสิก์ขาปทํ** 2 -947
[จา·ริต·ตะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุรับนิมนต์แล้วไปที่อื่นโดยไม่บอกลา

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -947(2) **ตัต๎ถายํ**[1] **สมโย**[2]
นั้นนี้ สมัย

จีวรทานสมโย[3]
เวลาถวายจีวร

จีวรการสมโย[4]
เวลาสำหรับทำจีวร

อยัม๎ปิ[5] **ตัต๎ถ**[6] **สมโย**[7]
แม้นี้ นั้น สมัย

95. **จาริต๎ตสิก๎ขาปทํ** 2 -947
[จา•ริต•ตะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุรับนิมนต์แล้วไปที่อื่นโดยไม่บอกลา

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -970(1) “อคิลาเนน[1] ภิกฺขุนา[2]
[อะ·กิ·ลา·เน·นะ ภิก·ขุ·นา]

จตุมาสปัจฺจยปวารณา[3]
[จะ·ตุ·มา·สะ·ปัจ·จะยะปะ·วา·ระ·ณา]

สาทิตัพฺพา[4] อัญฺญัตฺร[5]
[สา·ดิ·ตับ·บา อัญ·ญะ·ตฺระ]

ปุนปวารณาย[6] อัญฺญัตฺร[7]
[ปุ·นะปะ·วา·ระ·ณา·ยะ อัญ·ญะ·ตฺระ]

นิจฺจปวารณาย[8]
[นิจ·จะปะ·วา·ระ·ณา·ยะ]

ตโต[9] เจ[10] อุตฺตริํ[11]
[ตะ·โต เจ อุต·ตะ·ริงํ]

สาทิเยยฺย;[11]
[สา·ดิ·เย็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[12]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

96. มหานามสิกฺขาปทํ 2 -970
[มะ·หา·นา·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุขอบิณฑบาตเกินกำหนดเวลาที่เขายินดีให้ยกเว้นพระมหานามะ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -970(1) **อคิลาเนน**[1] **ภิก๎ขุนา**[2]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ภิกขุ

จตุมาสปัจ๎จยปวารณา[3]
ปวารณาปัจจัยไว้สี่เดือน

สาทิตัพ๎พา[4] **อัฉ๎ฉัต๎ร**[5]
พึงยินดี เว้น

ปุนปวารณาย[6] **อัฉ๎ฉัต๎ร**[7]
ปวารณาอีก เว้น

นิจ๎จปวารณาย[8]
ปวารณาตลอดไป

ตโต[9] **เจ**[10] **อุต๎ตริ**[11]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

สาทิเยย๎ย[11]
พึงยินดี

ปาจิต๎ติยํ[12]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

96. **มหานามสิก๎ขาปทํ** 2 -970

[ม**ะ**·หา·นา·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุขอบิณฑบาตเกินกำหนดเวลาที่เขายินดีให้ยกเว้นพระมหานามะ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -986(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

อุย์ยุตฺตํ[4] เสนํ[5]
[อุย ยุต ตังํ เส นังํ]

ทัส์สนาย[6] คัเจ์ฉย์ย.[7]
[ดัส สะ นา ยะ กะ เจ error e]

อัญ์ญัต์ร[8] ตถารูปปัจ์จยา;[9]
[อัญ ญะ ตระ ตะ ถา รู ปะ ปัจ จะ ยา]

ปาจิต์ติยํ”.[10]
[ปา จิต ติ ยังํ]

97. อุย์ยุต์ตเสนาสิก์ขาปทํ 2 -986
[อุย ยุต ตะ เส นา สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุไปดูเขาจัดกองทัพ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-986(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อุย๎ยุต๎ตํ[4] **เสนํ**[5]
ส่งไปแล้ว เสนา,กองทัพ

ทัส๎สนาย[6] **คัเจ๎ฉย๎ย**[7]
การเห็น พึงไป

อัญ๎ญัต๎ร[8] **ตถารูปปัจ๎จยา**[9]
เว้น ปัจจัยเหมือนอย่างนั้น

ปาจิต๎ติยํ[10]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

97. **อุย๎ยุต๎ตเสนาสิก๎ขาปทํ** 2-986

[อุย•ยุต•ตะ•เส•นา•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุไปดูเขาจัดกองทัพ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -997(1)

“สิยา[1] จ[2] ตัสฺส[3] ภิกฺขุโน[4]
[สิ·ยา จะ ตัส·สะ ภิก·ขุ·โน]

โกจิเทว[5] ปัจฺจโย[6]
[โก·จิ·เด·วะ ปัจ·จะ·โย]

เสนํ[7] คมนาย[8]
[เส·นัง กะ·มะ·นา·ยะ]

ทฺวิรัตฺตติรัตฺตํ[9] เตน[10] ภิกฺขุนา[11]
[ดฺวิ·รัต·ตะติ·รัต·ตัง เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

เสนาย[12] วสิตัพฺพํ[13]
[เส·นา·ยะ วะ·สิ·ตับ·บัง]

ตโต[14] เจ[15] อุตฺตริํ[16]
[ตะ·โต เจ อุต·ตะ·ริง]

วเสยฺย;[16]
[วะ·เส็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[17]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

98. เสนาวาสสิกฺขาปทํ 2 -997
[เส·นา·วา·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุพักอยู่ในกองทัพ(เกินสามคืน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-997(1)

สิยา[1] **จ**[2] **ตัส์ส**[3] **ภิก์ขุโน**[4]
พึงมี ก็,และ นั้น ภิกขุ

โกจิเทว[5] **ปัจ์จโย**[6]
ใครๆนั่นแล ปัจจัย

เสนํ[7] **คมนาย**[8]
เสนา,กองทัพ การไป

ท์วิรัต์ตติรัต์ตํ[9] **เตน**[10] **ภิก์ขุนา**[11]
สองสามคืน นั้น ภิกขุ

เสนาย[12] **วสิตัพ์พํ**[13]
กองทัพ พึงอยู่

ตโต[14] **เจ**[15] **อุต์ตริ**[16]
นั้น ถ้า ยิ่งขึ้น

วเสย์ย[16]
พึงอยู่

ปาจิต์ติยํ[17]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

98. **เสนาวาสสิก์ขาปทํ** 2-997

[เส•นา•วา•สะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุพักอยู่ในกองทัพ(เกินสามคืน)

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1007(1) **“ทฺวิรัตฺตติรัตฺตัญฺเจ[1] ภิกฺขุ[2]**
[ดฺวิ·รัต·ตะติ·รัต·ตัญ·เจ ภิก·ขุ]

เสนาย[3] วสมาโน[4] อุยฺโยธิกํ[5] วา[6]
[เส·นา·ยะ วะ·สะ·มา·โน อุย·โย·ธิ·กังํ วา]

พลัคฺคํ[7] วา[8]
[บะ·ลัค·คังํ วา]

เสนาพฺยูหํ[9] วา[10]
[เส·นา·บฺยู·หังํ วา]

อนีกทัสฺสนํ[11] วา[12]
[อะ·นี·กะ·ดัส·สะ·นังํ วา]

คัเจฺฉยฺย;[13]
[คะ·เจ· error e]

ปาจิตฺติยํ”.[14]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

99. **อุยฺโยธิกสิกฺขาปทํ** 2-1007
[อุย·โย·ธิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุไปดูทหารรบกันในสงคราม

อเจลกวัคฺโค[15] ปัญฺจโม.[16]
[อะ·เจ·ละกะ·วัค·โค ปัญ·จะ·โม]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1007(1) **ท์วิรัต์ตติรัต์ตัญ์เจ**[1] **ภิก์ขุ**[2]

ตลอดสองหรือสามคืนถ้า ภิกขุ

เสนาย[3] **วสมาโน**[4] **อุย์โยธิกํ**[5] **วา**[6]

กองทัพ เมื่ออยู่ สนามรบ ก็ดี

พลัค์คํ[7] **วา**[8]

ที่พักไพร่พล ก็ดี

เสนาพ์ยูหํ[9] **วา**[10]

ที่จัดขบวนทัพ ก็ดี

อนีกทัส์สนํ[11] **วา**[12]

การตรวจพล ก็ดี

คัเจ์ฉย์ย[13]

พึงไป

ปาจิต์ติยํ[14]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

99. **อุย์โยธิกสิก์ขาปทํ** 2 -1007

[อุ**ย**·**โ**ย·ธิกะ·**สิ**ก·**ขา**·ปะ·**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุไปดูทหารรบกันในสงคราม

อเจลกวัค์โค[15] **ปัญ์จโม**[16]

อเจละกะวัคค์ ห้า

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1022(1) **“สุราเมรยปาเน;** [1]
[สุ·รา·เม·ระยะ·ปา·เน]

ปาจิตฺติยํ”. [2]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

100. **สุราปานสิกฺขาปทํ** 2-1022
[สุ·รา·ปา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุดื่มสุราเมรัย

2-1032(1) **“อํคุลิปโตทเก;** [1]
[อังํ·กุลิปะ·โต·ดะ·เก]

ปาจิตฺติยํ”. [2]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

101. **อํคุลิปโตทกสิกฺขาปทํ** 2-1032
[อังํ·กุลิปะ·โต·ดะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุใช้นิ้วเล่นจี้ภิกขุอื่น

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1022(1) **สุราเมรยปาเน**[1]

การดื่มสุราและเมรัย

ปาจิต์ติยํ[2]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

100. **สุราปานสิก์ขาปทํ** 2-1022

[สุ•รา•ปา•นะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุดื่มสุราเมรัย

2-1032(1) **อํคุลิปโตทเก**[1]

นิ้วมือจี้ภิกขุ

ปาจิต์ติยํ[2]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

101. **อํคุลิปโตทกสิก์ขาปทํ** 2-1032

[อังํ•คุลิปะ•โต•ดะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุใช้นิ้วเล่นจี้ภิกขุอื่น

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1039(1) “อุทเก[1] หัส์สธัม์เม;[2]
[อุ·ดะ·เก หัส·สะ·ธัม·เม]

ปาจิต์ติยํ”.[3]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

102. **หสธัม์มสิก์ขาปทํ** 2-1039
[หะ·สะ·ธัม·มะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเล่นน้ำ

2-1048(1) “อนาทริเย;[1]
[อะ·นา·ดะริ·เย]

ปาจิต์ติยํ”.[2]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

103. **อนาทริยสิก์ขาปทํ** 2-1048
[อะ·นา·ดะริยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุไม่เอื้อเฟื้อในพระธัมมวินัย

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1039(1) **อุทเก**[1] **หัส์สธัม์เม**[2]
น้ำ การหัวเราะ

ปาจิต์ติยํ[3]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

102. **หสธัม์มสิก์ขาปทํ** 2-1039
[**หะ**•สะ•**ธัม**•มะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]
ห้ามภิกขุเล่นน้ำ

2-1048(1) **อนาทริเย**[1]
ไม่เอื้อเฟื้อ

ปาจิต์ติยํ[2]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

103. **อนาทริยสิก์ขาปทํ** 2-1048
[**อะ**•นา•ดะริยะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]
ห้ามภิกขุไม่เอื้อเฟื้อในพระธัมมวินัย

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1059(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ•นะ ภิก•ขุ]

ภิกฺขุํ[4] ภิํสาเปย์ย;[5]
[ภิก•ขุงํ ภิงํ•สา•เป็ย•ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[6]
[ปา•จิต•ติ•ยังํ]

104. ภิํสาปนสิกฺขาปทํ 2-1059
[ภิงํ•สา•ปะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุหลอกภิกขุอื่นให้กลัว

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1059(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุํ[4] **ภิสาเปย๎ย**[5]

ภิกขุ พึงหลอกหลอน

ปาจิต๎ติยํ[6]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

104. **ภิํสาปนสิก๎ขาปทํ** 2-1059

[ภิงํ·สา·ปะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุหลอกภิกขุอื่นให้กลัว

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1075(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

อคิลาโน[4] วิสีวนาเปกฺโข[5]
[อะ กิ ลา โน วิ สี วะ นา เป็ก โข]

โชติํ[6] สมาทเหย์ย[7] วา[8]
[โล ติงํ สะ มา ดะ เห็ย ยะ วา]

สมาทหาเปย์ย[9] วา[10]
[สะ มา ดะ หา เป็ย ยะ วา]

อัญฺญัตฺร[11] ตถารูปปัจฺจยา;[12]
[อัญ ญะ ตฺระ ตะ ถา รู ปะ ปัจ จะ ยา]

ปาจิตฺติยํ”.[13]
[ปา จิต ติ ยังํ]

105. โชติสิกฺขาปทํ 2-1075
[โล ติ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุก่อไฟผิง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1075(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อคิลาโน[4] **วิสีวนาเปก๎โข**[5]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ก่อไฟผิง

โชตึ[6] **สมาทเหย๎ย**[7] **วา**[8]
ไฟ ก่อเอง ก็ดี

สมาทหาเปย๎ย[9] **วา**[10]
ให้ชักชวน ก็ดี

อัญ๎ญัตร[11] **ตถารูปปัจ๎จยา**[12]
เว้น ปัจจัยเหมือนอย่างนั้น

ปาจิต๎ติยํ[13]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

105. **โชติสิก๎ขาปทํ** 2-1075
[**โล**•ติ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]
ห้ามภิกขุก่อไฟผิง

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1105(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

โอเรนัฑฺฒมาสํ[4] นิ์หาเยย์ย[5]
[โอ·เร·นัฑ·ฒะ·มา·สังํ นิ์หา·เย็ย·ยะ]

อัญฺญัตฺร[6] สมยา;[7]
[อัญ·ญะ·ตฺระ สะ·มะ·ยา]

ปาจิตฺติยํ”.[8]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1105(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

โอเรนัฑฺฒมาสํ[4] **น๎หาเยย๎ย**[5]
หย่อนครึ่งเดือน พึงให้อาบ

อัญ๎ญัตฺร[6] **สมยา**[7]
เว้น สมัยทั้งหลาย

ปาจิตฺติยํ[8]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัตติปาจิตฺตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1105(2)

ตัต๎ถายํ[1] **สมโย**[2]
[ตัต·ถา·ยังํ สะ·มะ·โย]

ทิยัฑฺโฒ[3] **มาโส**[4] **เสโส**[5]
[ดิ·ยัฑ·โฒ มา·โส เส·โส]

คิมฺหานํ[5] **ติ**
[คิ·มฺหา·นัน·ติ]

วัสฺสานัสฺส[6] **ปฐโม**[7] **มาโส**[8]
[วัส·สา·นัส·สะ ปะ·ฐะ·โม มา·โส]

อิจฺเจเต[9] **อัฑฺฒเตยฺยมาสา**[10]
[อิจ·เจ·เต อัฑ·ฒะ·เต็ย·ยะ·มา·สา]

อุณฺหสมโย[11]
[อุ·ณฺหะสะมะ·โย]

ปริฬาหสมโย[12]
[ปะ·ริ·ฬา·หะสะมะ·โย]

คิลานสมโย[13]
[คิ·ลา·นะสะมะ·โย]

กัมฺมสมโย[14]
[กัม·มะสะมะ·โย]

อัทฺธานคมนสมโย[15]
[อัด·ธา·นะคะมะนะสะมะ·โย]

วาตวุฏฺฐิสมโย;[16]
[วา·ตะ·วุฏ·ฐิสะมะ·โย]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1105(2)

ตัต๎ถายํ[1] **สมโย**[2]
นั้นนี้ สมัย

ทิยัฑ๎โฒ[3] **มาโส**[4] **เสโส**[5]
หนึ่งครึ่ง เดือน ที่เหลือ

คิม๎หานัน๎ติ[5]
แห่งฤดูร้อน

วัส๎สานัส๎ส[6] **ปฐโม**[7] **มาโส**[8]
พรรษา ครั้งแรก เดือน

อิจ๎เจเต[9] **อัฑ๎ฒเตย๎ยมาสา**[10]
ดังนี้ นี่ สองเดือนครึ่ง

อุณ๎หสมโย[11]
คราวร้อน

ปริฬาหสมโย[12]
เวลาเร่าร้อน

คิลานสมโย[13]
เวลาป่วยไข้

กัม๎มสมโย[14]
เวลาที่ทำงาน,คราวที่ทำงาน

อัท๎ธานคมนสมโย[15]
เวลาเดินทางไกล

วาตวุฏฺฐิสมโย[16]
เวลาที่ฝนมากับพายุ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

อยัมฺปิ [17]
[อะ·ยัม·ปิ]

ตัตฺถ [18] สมโย”ติ. [19]
[ตัต·ถะ สะ·มะ·โย·ติ]

106. **นหานสิกฺขาปทํ** 2-1105
[นะ·หา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุอาบน้ำ(บ่อย)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อยัม์ปิ[17]
แม้นี้

ตัต์ถ[18] **สมโยติ**[19]
นั้น สมัย

106. **นหานสิก์ขาปทํ** 2-1105

[น**ะ**•หา•นะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุอาบน้ำ(บ่อย)

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1121(1)

“นวํ[1] ปน[2] ภิกฺขุนา[3]
[นะ·วังํ ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

จีวรลาเภน[4] ติณฺณํ[5]
[จี·วะระ·ลา·เภ·นะ ติณ·ณังํ]

ทุพฺพณฺณกรณานํ[6]
[ดุบ·บัณ·ณะกะระ·ณา·นังํ]

อญฺญตรํ[7] ทุพฺพณฺณกรณํ[8]
[อัญ·ญะตะ·รังํ ดุบ·บัณ·ณะกะระ·ณังํ]

อาทาตพฺพํ[9]
[อา·ดา·ตับ·บังํ]

นีลํ[10] วา[11]
[นี·ลังํ วา]

กทฺทมํ[12] วา[13]
[กัด·ดะ·มังํ วา]

กาฬสามํ[14] วา[15]
[กา·ฬะ·สา·มังํ วา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1121(1)

นวํ[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุนา**[3]
ใหม่ ก็ ภิกขุ

จีวรลาเภน[4] **ติณ๎ณํ**[5]
การได้จีวร สาม

ทุพ๎พณ๎ณกรณานํ[6]
ทำให้เสียสีไป

อัญ๎ญตรํ[7] **ทุพ๎พณ๎ณกรณํ**[8]
อย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เสียสีไป

อาทาตัพ๎พํ[9]
พึงล้างให้สะอาด

นีลํ[10] **วา**[11]
สีเขียว ก็ดี

กัท๎ทมํ[12] **วา**[13]
เปือกตม ก็ดี

กาฬสามํ[14] **วา**[15]
สีดำคล้ำ ก็ดี

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

อนาทา[16] เจ[17] ภิกฺขุ[18]
[อะ·นา·ดา เจ ภิก·ขุ]

ติณฺณํ[18] ทุพฺพณฺณกรณานํ[19]
[ติณ·ณังํ ดุบ·บัณ·ณะกะระ·ณา·นังํ]

อัญฺญตรํ[20] ทุพฺพณฺณกรณํ[21]
[อัญ·ญะตะ·รังํ ดุบ·บัณ·ณะกะระ·ณังํ]

นวํ[22] จีวรํ[23] ปริภุญฺเชยฺย;[24]
[นะ·วังํ จี·วะ·รังํ ปะ·ริ·ภุญ·เจ็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[25]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

107. **ทุพฺพณฺณกรณสิกฺขาปทํ** 2-1121

[ดุบ·บัณ·ณะกะระณะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุทำเครื่องนุ่งห่มโดยไม่ย้อมให้สีเศร้าหมอง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อนาทา[16] **เจ**[17] **ภิก์ขุ**[18]
ไม่ทำตาม ถ้า ภิกขุ

ติณ์ณํ[18] **ทุพ์พัณ์ณกรณานํ**[19]
สาม ทำให้เสียสีไป

อัญ์ญตรํ[20] **ทุพ์พัณ์ณกรณํ**[21]
อย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เสียสีไป

นวํ[22] **จีวรํ**[23] **ปริภุญ์เชย์ย**[24]
ใหม่ จีวร พึงฉันได้

ปาจิต์ติยํ[25]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

107. **ทุพ์พัณ์ณกรณสิก์ขาปทํ** 2-1121

[ดุบ·บัณ·ณะกะระณะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุทำเครื่องนุ่งห่มโดยไม่ย้อมให้สีเศร้าหมอง

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1135(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] วา[5]
[ภิก ขุส สะ วา]

ภิกฺขุนิยา[6] วา[7]
[ภิก ขุนิ ยา วา]

สิกฺขมานาย[7] วา[8]
[สิก ขะ มา นา ยะ วา]

สามเณรสฺส[9] วา[10]
[สา มะ เณ รัส สะ วา]

สามเณริยา[11] วา[12]
[สา มะ เณ ริ ยา วา]

สามํ[12] จีวรํ[13]
[สา มัง จี วะ รัง]

วิกัปฺเปตฺวา[14]
[วิ กัป เป ตฺวา]

อัปฺปัจฺจุทฺธารกํ[15] ปริภุญฺเชยฺย;[16]
[อัป ปัจ จุด ธา ระ กัง ปะ ริ ภุญ เจ็ย ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[17]
[ปา จิต ติ ยัง]

108. วิกัปฺปนสิกฺขาปทํ 2-1135
[วิ กัป ปะนะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุเลิกใช้จีวรโดยไม่ถอนวิกัปก่อน

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฉ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฎ [ฎ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1135(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุส๎ส[4] **วา**[5]
ภิกขุ ก็ดี

ภิก๎ขุนิยา[6] **วา**[7]
ภิกขุนี ก็ดี

สิก๎ขมานาย[7] **วา**[8]
นางสิกขมานาก็ดี ก็ดี

สามเณรัส๎ส[9] **วา**[10]
สามเณร ก็ดี

สามเณริยา[11] **วา**[12]
สามเณรี ก็ดี

สามํ[12] **จีวรํ**[13]
เอง จีวร

วิกัป๎เปต๎วา[14]
ให้กำหนด

อัป๎ปัจ๎จุท๎ธารกํ[15] **ปริภุญ๎เชย๎ย**[16]
ที่ยังไม่ได้ถอน พึงฉันได้

ปาจิต๎ติยํ[17]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

108. **วิกัป๎ปนสิก๎ขาปทํ** 2-1135

[วิ·กัป·ปะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเลิกใช้จีวรโดยไม่ถอนวิกัปก่อน

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1154(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] ปัต์ตํ[5] วา[6]
[ภิก·ขุส·สะ ปัต·ตังํ วา]

จีวรํ[7] วา[8]
[จี·วะ·รังํ วา]

นิสีทนํ[9] วา[10]
[นิ·สี·ดะ·นังํ วา]

สูจิฆรํ[11] วา[12]
[สู·จิฆะ·รังํ วา]

กายพัน์ธนํ[13] วา[14]
[กา·ยะ·บัน·ธะ·นังํ วา]

อปนิเธย์ย[15] วา[16]
[อะ·ปะนิ·เธ็ย·ยะ วา]

อปนิธาเปย์ย[17] วาติ[18]
[อะ·ปะนิ·ธา·เป็ย·ยะ วา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1154(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุส๎ส[4] **ปัต๎ตํ**[5] **วา**[6]
ภิกขุ บาตร ก็ดี

จีวรํ[7] **วา**[8]
จีวร ก็ดี

นิสีทนํ[9] **วา**[10]
ที่นั่ง ก็ดี

สูจิฆรํ[11] **วา**[12]
กล่องเข็ม ก็ดี

กายพัน๎ธนํ[13] **วา**[14]
ประคตเอว ก็ดี

อปนิเธย๎ย[15] **วา**[16]
พึงซ่อน ก็ดี

อปนิธาเปย๎ย[17] **วาติ**[18]
พึงให้ซ่อน ก็ดี

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

อันฺตมโส[19] **หัสฺสาเปกฺโขปิ;**[20]
[อัน·ตะมะ·โส หัส·สา·เปก·โข·ปิ]

ปาจิตฺติยํ”.[21]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

109. **อปนิธานสิกฺขาปทํ** 2-1154
[อะ·ปะนิ·ธา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเล่นซ่อนบริขารของภิกขุอื่น

สุราปานวาคฺโค[22] **ฉัฏฺโฐ.**[23]
[สุ·รา·ปา·นะ·วัค·โค ฉัฏ·โฐ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อัน์ตมโส[19] **หัส์สาเปก์โขปี**[20]

โดยที่สุด แม้เพ่งถึงการหัวเราะ

ปาจิต์ติยํ[21]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

109. **อปนิธานสิก์ขาปทํ** 2-1154

[อะ·ปะนิ·ธา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเล่นซ่อนบริขารของภิกขุอื่น

สุราปานวัค์โค[22] **ฉัฏ์โฐ**[23]

สุราปานะวัคค์ หก

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1173(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สัญฺจิจฺจ[4] ปาณํ[5]
[สัญ·จิจ·จะ ปา·ณังํ]

ชีวิตา[6] โวโรเปยฺย;[7]
[ลี·วิ·ตา โว·โร·เป็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[7]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

110. สัญฺจิจฺจสิกฺขาปทํ 2-1173
[สัญ·จิจ·จะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุฆ่าสัตว์

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1173(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ
สัญ๎จิจ๎จ[4] **ปาณํ**[5]
จงใจ สิ่งมีชีวิต
ชีวิตา[6] **โวโรเปย๎ย**[7]
ชีวิต พึงปลงลงเสีย
ปาจิต๎ติยํ[7]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

110. **สัญ๎จิจ๎จสิก๎ขาปทํ** 2-1173
[สัญ•จิจ•จะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุฆ่าสัตว์

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1183(1) **“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]**
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] สัปฺปาณกํ[5]
[ลา·นังํ สัป·ปา·ณะ·กังํ]

อุทกํ[6] ปริภุญฺเชยฺย;[7]
[อุ·ดะ·กังํ ปะ·ริ·ภุญ·เจ็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[8]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

111. **สัปฺปาณกสิกฺขาปทํ** 2-1183
[สัป·ปา·ณะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุใช้น้ำที่มีสัตว์อาศัยอยู่

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1183(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **สัป๎ปาณกํ**[5]
รู้อยู่ ที่มีสัตว์

อุทกํ[6] **ปริภุญ๎เชย๎ย**[7]
น้ำ พึงฉันได้

ปาจิต๎ติยํ[8]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

111. **สัป๎ปาณกสิก๎ขาปทํ** 2-1183
[สัป•ปา•ณะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุใช้น้ำที่มีสัตว์อาศัยอยู่

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1191(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] ยถาธัมฺมํ[5]
[ลา·นัง ยะ·ถา·ธัม·มัง]

นีหตาธิกรณํ[6] ปุนกัมฺมาย[7]
[นี·หะ·ตา·ธิกะระ·ณัง ปุ·นะ·กัม·มา·ยะ]

อุกฺโกเฏยฺย;[8]
[อุก·โก·เฏ๊ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[9]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

112. อุกฺโกฏนสิกฺขาปทํ 2-1191
[อุก·โก·ฏะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุรื้อฟื้นอธิกรณ์ที่ชำระถูกต้องแล้ว

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1191(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **ยถาธัม๎มํ**[5]
รู้อยู่ ตามธรรมดา

นีหตาธิกรณํ[6] **ปุนกัม๎มาย**[7]
นำอธิกรณ์ไป กระทำอีก

อุก๎โกเฏย๎ย[8]
รื้อฟื้น

ปาจิต๎ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

112. **อุก๎โกฏนสิก๎ขาปทํ** 2-1191
[อุก•โก•ฏะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุรื้อฟื้นอธิกรณ์ที่ชำระถูกต้องแล้ว

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1203(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] ชานํ[5] ทุฏฺฐุลฺลํ[6]
[ภิก·ขุส·สะ ฌา·นังํ ดุฏฺ·ฐุล·ลังํ]

อาปัตฺติํ[7] ปฏิจฺฉาเทยฺย;[8]
[อา·ปัต·ติงํ ปะ·ฏิจ·ฉา·เด็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[9]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

113. ทุฏฺฐุลฺลสิกฺขาปทํ 2-1203
[ดุฏฺ·ฐุล·ละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุปกปิดอาบัติชั่วหยาบของภิกขุอื่น

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1203(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุส๎ส[4] **ชานํ**[5] **ทุฏฺฐุลฺลํ**[6]
ภิกขุ รู้อยู่ ทำลาย

อาปัต๎ติ[7] **ปฏิจฺฉาเทย๎ย**[8]
อาปัตติ พึงปกปิด

ปาจิต๎ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

113. **ทุฏฺฐุลฺลสิก๎ขาปทํ** 2 -1203

[ดุฏฺ·ฐุล·ละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุปกปิดอาบัติชั่วหยาบของภิกขุอื่น

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1215(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] อูนวีสติวัสฺสํ[5] ปุคฺคลํ[6]
[ลา·นังํ อู·นะ·วี·สะติ·วัส·สังํ ปุค·คะ·ลังํ]

อุปสัมฺปาเทยฺย.[7]
[อุ·ปะ·สัม·ปา·เด็ย·ยะ]

โส[8] จ[9] ปุคฺคโล[10] อนุปสัมฺปนฺโน[11]
[โส จะ ปุค·คะ·โล อะ·นุปะ·สัม·ปัน·โน]

เต[12] จ[13] ภิกฺขู[14]
[เต จะ ภิก·ขู]

คารัยฺหา[15] อิทํ[16] ตัสฺมึ;[17]
[คา·ระ·ยฺหา อิ·ดังํ ตะ·สฺมิงํ]

ปาจิตฺติยํ”.[18]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

114. **อูนวีสติวัสฺสสิกฺขาปทํ** 2-1215
[อู·นะ·วี·สะติ·วัส·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุบวชผู้มีอายุไม่ถึงยี่สิบปี

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฆ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1215(1)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **อูนวีสติวัส๎สํ**[5] **ปุค๎คลํ**[6]
รู้อยู่ สิบเก้าปี บุคคล

อุปสัม๎ปาเทย๎ย[7]
พึงให้อุปสมบท

โส[8] **จ**[9] **ปุค๎คโล**[10] **อนุปสัม๎ปัน๎โน**[11]
นั่น ก็,และ บุคคล ผู้ไม่ใช่ภิกขุ

เต[12] **จ**[13] **ภิก๎ขู**[14]
เหล่านั้น ก็,และ ภิกขุทั้งหลาย

คารัย๎หา[15] **อิทํ**[16] **ตัส๎มิ**[17]
พึงติเตียน นี้ นั้น

ปาจิต๎ติยํ[18]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

114. **อูนวีสติวัส๎สสิก๎ขาปทํ** 2-1215
[อู•นะ•วี•สะติ•วัส•สะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุบวชผู้มีอายุไม่ถึงยี่สิบปี

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1225(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ชานํ[4] เถยฺยสตฺเถน[5] สทฺธึ[6]
[ลา นัง เถ็ย ยะ สัต เถ นะ สัด ธิง]

สํวิธาย[7] เอกฺทฺธานมคฺคํ[8]
[สัง วิ ธา ยะ เอ กัด ธา นะ มัค คัง]

ปฏิปชฺเชยฺย[9]
[ปะ ฏิ ปัจ เจ็ย ยะ]

อนฺตมโส[10] คามนฺตรมฺปิ;[11]
[อัน ตะมะ โส คา มัน ตะ รัม ปิ]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา จิต ติ ยัง]

115. เถยฺยสตฺถสิกฺขาปทํ 2-1225
[เถ็ย ยะ สัต ถะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุชวนผู้หนีภาษีให้เดินทางร่วมกัน

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฉ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1225(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **เถย๎ยสัต๎เถน**[5] **สัท๎ธิํ**[6]
รู้อยู่ พ่อค้าเกวียน กับ

สํวิธาย[7] **เอกัท๎ธานมัค๎คํ**[8]
ตระเตรียมแล้ว,จัดแจงแล้ว หนทางไกลทางเดียวกัน

ปฏิปัช๎เชย๎ย[9]
พึงเดินทาง

อัน๎ตมโส[10] **คามัน๎ตรัม๎ปิ**[11]
โดยที่สุด แม้ระยะหมู่บ้านๆหนึ่ง

ปาจิต๎ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

115. **เถย๎ยสัต๎ถสิก๎ขาปทํ** 2-1225

[เถ็ย•ยะ•สัต•ถะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุชวนผู้หนีภาษีให้เดินทางร่วมกัน

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1237(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

มาตุคาเมน[4] สัทฺธึ[5] สํวิธาย[6]
[มา·ตุ·คา·เม·นะ สัด·ธิงํ สังํ·วิ·ธา·ยะ]

เอกฺทฺธานมัคฺคํ[7]
[เอ·กัด·ธา·นะ·มัค·คังํ]

ปฏิปัชฺเชยฺย[8]
[ปะ·ฏิ·ปัช·เจ็ย·ยะ]

อันฺตมโส[9] คามันฺตรัมฺปิ;[10]
[อัน·ตะมะ·โส คา·มัน·ตะ·รัม·ปิ]

ปาจิตฺติยํ”.[10]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

116. สํวิธานสิกฺขาปทํ 2-1237
[สังํ·วิ·ธา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุชวนหญิงให้เดินทางร่วมกัน

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1237(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

มาตุคาเมน[4] **สัท๎ธึ**[5] **สํวิธาย**[6]

สตรี กับ ตระเตรียมแล้ว,จัดแจงแล้ว

เอกัท๎ธานมัค๎คํ[7]

หนทางไกลทางเดียวกัน

ปฏิปัช๎เชย๎ย[8]

พึงเดินทาง

อัน๎ตมโส[9] **คามัน๎ตรัม๎ปิ**[10]

โดยที่สุด แม้ระยะหมู่บ้านๆหนึ่ง

ปาจิต๎ติยํ[10]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

116. **สํวิธานสิก๎ขาปทํ** 2-1237

[สัง•วิ•ธา•นะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุชวนหญิงให้เดินทางร่วมกัน

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1251(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

เอวํ[4] วเทยฺย;[5]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘ตถาหํ[6] ภควตา[7]
[ตะ·ถา·หังํ ภะ·กะวะ·ตา]

ธัมฺมํ[8] เทสิตํ[9] อาชานามิ[10]
[ธัม·มังํ เด·สิ·ตังํ อา·ลา·นา·มิ]

ยถา[11] เยเม[12]
[ยะ·ถา เย·เม]

อันฺตรายิกา[12] ธัมฺมา[13]
[อัน·ตะ·รา·ยิ·กา ธัม·มา]

วุตฺตา[14] ภควตา[15]
[วุต·ตา ภะ·กะวะ·ตา]

เต[16] ปฏิเสวโต[17]
[เต ปะ·ฏิ·เส·วะ·โต]

นาลํ[18] อันฺตรายายา’ติ.[19]
[นา·ลังํ อัน·ตะ·รา·ยา·ยา·ติ]

โส[20] ภิกฺขุ[21] ภิกฺขูหิ[22]
[โส ภิก·ขุ ภิก·ขู·หิ]

เอวมสฺส[23] วจนีโย;[24]
[เอ·วะ·มัส·สะ วะ·จะ·นี·โย]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1251(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

เอวํ[4] **วเทย๎ย**[5]
อย่างนี้ พึงพูด

ตถาหํ[6] **ภควตา**[7]
โดยประการใดเรา พระผู้มีพระภาคเจ้า

ธัม๎มํ[8] **เทสิตํ**[9] **อาชานามิ**[10]
ธัมม์ แสดง เราย่อมรู้

ยถา[11] **เยเม**[12]
โดยประการใด เหล่านี้ ใด

อัน๎ตรายิกา[12] **ธัม๎มา**[13]
เป็นอันตราย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

วุต๎ตา[14] **ภควตา**[15]
กล่าวแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้า

เต[16] **ปฏิเสวโต**[17]
เหล่านั้น เสพ

นาลํ[18] **อัน๎ตรายายาติ**[19]
ไม่ควร เป็นอันตราย

โส[20] **ภิก๎ขุ**[21] **ภิก๎ขูหิ**[22]
นั่น ภิกขุ ภิกขุทั้งหลาย

เอวมัส๎ส[23] **วจนีโย**[24]
อย่างนี้นั้น พึงกล่าว

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

‘มา[25] อายัส์มา[26]
[มา อา·ยะ·สฺมา]

เอวํ[26] อวจ[27]
[เอ·วัง อะ·วะ·จะ]

มา[28] ภควันตํ[29]
[มา ภะ·ละ·วัน·ตัง]

อัพ์ภาจิก์ขิ[30]
[อับ·ภา·จิก·ขิ]

น[31] หิ[32] สาธุ[33]
[นะ หิ สา·ธุ]

ภควโต[34] อัพ์ภัก์ขานํ[35]
[ภะ·ละวะ·โต อับ·ภัก·ขา·นัง]

น[36] หิ[37] ภควา[38]
[นะ หิ ภะ·ละ·วา]

เอวํ[39] วเทย์ย[40]
[เอ·วัง วะ·เด็ย·ยะ]

อเนกปริยาเยน[41]
[อะ·เน·กะปะริ·ยา·เย·นะ]

อาวุโส[42] อัน์ตรายิกา[43] ธัม์มา[44]
[อา·วุ·โส อัน·ตะ·รา·ยิ·กา ธัม·มา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

มา[25] **อายัส์มา**[26]

อย่า ท่านผู้มีอายุ

เอวํ[26] **อวจ**[27]

อย่างนี้ ได้กล่าวแล้ว

มา[28] **ภควันต์ตํ**[29]

อย่า พระผู้มีพระภาคเจ้า

อัพ์ภาจิก์ขิ[30]

กล่าวตู่

น[31] **หิ**[32] **สาธุ**[33]

ไม่ ก็ ดี,สำเร็จ

ภควโต[34] **อัพ์ภัก์ขานํ**[35]

พระผู้มีพระภาคเจ้า กล่าวตู่

น[36] **หิ**[37] **ภควา**[38]

ไม่ ก็ พระผู้มีพระภาคเจ้า

เอวํ[39] **วเทย์ย**[40]

อย่างนี้ พึงพูด

อเนกปริยาเยน[41]

โดยปริยายมิใช่น้อย

อาวุโส[42] **อัน์ตรายิกา**[43] **ธัม์มา**[44]

ท่านผู้มีอายุ เป็นอันตราย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

วุตฺตา[45] ภควตา[46]
[วุต·ตา ภะ·ฉะวะ·ตา]

อลํ[47] จ[48] ปน[49]
[อะ·ลัง จะ ปะ·นะ]

เต[50] ปฏิเสวโต[51]
[เต ปะ·ฏิ·เส·วะ·โต]

อันฺตรายายา’ติ.[52]
[อัน·ตะ·รา·ยา·ยา·ติ]

2-1251(2) เอวัญฺจ[1] โส[2] ภิกฺขุ[3]
[เอ·วัญ·จะ โส ภิก·ขุ]

ภิกฺขูหิ[4] วุจฺจมาโน[5]
[ภิก·ขู·หิ วุจ·จะ·มา·โน]

ตเถว[6] ปัคฺคัเณฺหยฺย[7]
[ตะ·เถ·วะ ปัค·คะ·ณเห็ย·ยะ]

โส[8] ภิกฺขุ[9] ภิกฺขูหิ[10]
[โส ภิก·ขุ ภิก·ขู·หิ]

ยาวตติยํ[11] สมนุภาสิตัพฺโพ[12]
[ยา·วะตะติ·ยัง สะ·มะนุ·ภา·สิ·ตับ·โบ]

ตัสฺส[13] ปฏินิสฺสัคฺคาย[14]
[ตัส·สะ ปะ·ฏิ·นิส·สัค·คา·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

วุต์ตา[45] **ภควตา**[46]

กล่าวแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้า

อลํ[47] **จ**[48] **ปน**[49]

พอแล้ว ก็,และ ก็

เต[50] **ปฏิเสวโต**[51]

เหล่านั้น เสพ

อัน์ตรายายาติ[52]

เป็นอันตราย

2-1251(2) **เอวัญ์จ**[1] **โส**[2] **ภิก์ขุ**[3]

ก็ด้วยประการฉะนี้ นั่น ภิกขุ

ภิก์ขูหิ[4] **วุจ์จมาโน**[5]

ภิกขุทั้งหลาย กล่าวอยู่

ตเถว[6] **ปัค์คัเณ์หย์ย**[7]

อย่างนั้นนั่นแล พึงยกย่อง

โส[8] **ภิก์ขุ**[9] **ภิก์ขูหิ**[10]

นั่น ภิกขุ ภิกขุทั้งหลาย

ยาวตติยํ[11] **สมนุภาสิตัพ์โพ**[12]

จนถึงครั้งที่สาม พึงสวดตักเตือน

ตัส์ส[13] **ปฏินิส์สัค์คาย**[14]

นั้น เพื่อสละทิ้ง

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ยาวตติยัฏฺเฐ[15] **สมนุภาสิยมาโน**[16]
[ยา·วะตะติ·ยัญ·เฐ สะ·มะนุ·ภา·สิยะ·มา·โน]

ตํ[17] **ปฏินิสฺสชฺเชยฺย**[18]
[ตัง ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เล็ย·ยะ]

อิจฺเจตํ[19] **กุสลํ**[20]
[อิจ·เจ·ตัง กุ·สะ·ลัง]

โน[21] **เจ**[22] **ปฏินิสฺสชฺเชยฺย;**[23]
[โน เจ ปะ·ฏิ·นิส·สัล·เล็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[23]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

117. **อริฏฺฐสิกฺขาปทํ** 2-1251
[อะ·ริฏ·ฐะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุกล่าวตู่พระธัมมวินัย

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

ยาวตติยัฏ์เจ[15] **สมนุภาสิยมาโน**[16]
จนถึงครั้งที่สาม พึงสวดตักเตือนอยู่

ตํ[17] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[18]
นั้น พึงสละทิ้ง

อิจ์เจตํ[19] **กุสลํ**[20]
ดังนี้ นี่ กุสล

โน[21] **เจ**[22] **ปฏินิส์สัช์เชย์ย**[23]
ไม่ ถ้า พึงสละทิ้ง

ปาจิต์ติยํ[23]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

117. **อริฏฺฐสิก์ขาปทํ** 2-1251

[อะ•ริฏ•ฐะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุกล่าวตู่พระธัมมวินัย

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1267(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] ตถาวาทินา[5] ภิกฺขุนา[6]
[ลา·นัง ตะ·ถา·วา·ดิ·นา ภิก·ขุ·นา]

อกฏานุธัมฺเมน[7] ตํ[8] ทิฏฺฐิํ[9]
[อะ·กะ·ฏา·นุ·ธัม·เม·นะ ตัง ดิฏ·ฐิง]

อัปฺปฏินิสฺสัฏฺเฐน[10] สัทฺธิํ[11]
[อัป·ปะฏิ·นิส·สัฏ·เฐ·นะ สัด·ธิง]

สัมฺภุณฺเชยฺย[12] วา[13]
[สัม·ภุญ·เจ็ย·ยะ วา]

สํวเสยฺย[14] วา[15]
[สัง·วะ·เส็ย·ยะ วา]

สห[16] วา[17]
[สะ·หะ วา]

เสยฺยํ[18] กัปฺปเปยฺย;[19]
[เส็ย·ยัง กัป·เป็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[20]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

118. **อุกฺขิตฺตสัมฺโภคสิกฺขาปทํ** 2-1267
[อุก·ขิต·ตะ·สัม·โภ·คะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุคบหากับภิกขุผู้กล่าวตู่พระธัมมวินัย

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -1267(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **ตถาวาทินา**[5] **ภิก๎ขุนา**[6]
รู้อยู่ การกล่าวอย่างนั้น ภิกขุ

อกฏานุธัม๎เมน[7] **ตํ**[8] **ทิฏ๎ฐิ**[9]
ยังไม่ได้กระทำตามธัมม์ที่สมควร นั้น ทิฏฐิ

อัป๎ปฏินิส๎สัฏ๎เฐน[10] **สัท๎ธิ**[11]
ยังไม่ได้สละทิฏฐินั้น กับ

สัม๎ภุญ๎เชย๎ย[12] **วา**[13]
พึงกินร่วมกัน ก็ดี

สํวเสย๎ย[14] **วา**[15]
อยู่ร่วมกัน ก็ดี

สห[16] **วา**[17]
พร้อม ก็ดี

เสย๎ยํ[18] **กัป๎เปย๎ย**[19]
ที่นอน พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

ปาจิต๎ติยํ[20]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

118. **อุก๎ขิต๎ตสัม๎โภคสิก๎ขาปทํ** 2 -1267

[อุก•ขิต•ตะ•สัม•โภ•คะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุคบหากับภิกขุผู้กล่าวตู่พระธัมมวินัย

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1284(1) “สมณุทฺเทโสปิ[1] เจ[2]
[สะ·มะ·ณุด·เด·โส·ปิ เจ]

เอวํ[3] วเทยฺย;[4]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘ตถาหํ[5] ภควตา[6] ธัมฺมํ[7]
[ตะ·ถา·หังํ ภะ·คะวะ·ตา ธัม·มังํ]

เทสิตํ[8] อาชานามิ[9]
[เด·สิ·ตังํ อา·ลา·นา·มิ]

ยถา[10] เยเม[11]
[ยะ·ถา เย·เม]

อนฺตรายิกา[11] ธัมฺมา[12]
[อัน·ตะ·รา·ยิ·กา ธัม·มา]

วุตฺตา[13] ภควตา[14]
[วุต·ตา ภะ·คะวะ·ตา]

เต[15] ปฏิเสวโต[16] นาลํ[17]
[เต ปะ·ฏิ·เส·วะ·โต นา·ลังํ]

อนฺตรายายา’ติ.[17]
[อัน·ตะ·รา·ยา·ยา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1284(1) **สมณุท์เทโสปิ**[1] **เจ**[2]
แม้สามเณร ถ้า

เอวํ[3] **วเทย์ย**[4]
อย่างนี้ พึงพูด

ตถาหํ[5] **ภควตา**[6] **ธัม์มํ**[7]
โดยประการใดเรา พระผู้มีพระภาคเจ้า ธัมม์

เทสิตํ[8] **อาชานามิ**[9]
แสดง เราย่อมรู้

ยถา[10] **เยเม**[11]
โดยประการใด เหล่านี้ ใด

อัน์ตรายิกา[11] **ธัม์มา**[12]
เป็นอันตราย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

วุต์ตา[13] **ภควตา**[14]
กล่าวแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้า

เต[15] **ปฏิเสวโต**[16] **นาลํ**[17]
เหล่านั้น เสพ ไม่ควร

อัน์ตรายายาติ[17]
เป็นอันตราย

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1284(2)

โส[1] สมณุทฺเทโส[2]
[โส สะ·มะ·ณุด·เด·โส]

ภิกฺขูหิ[3] เอวมัสฺส[4]
[ภิก·ขู·หิ เอ·วะ·มัส·สะ]

วจนีโย;[5]
[วะ·จะ·นี·โย]

‘มา[6] อาวุโส[7] สมณุทฺเทส[8]
[มา อา·วุ·โส สะ·มะ·ณุด·เด·สะ]

เอวํ[8] อวจ[9]
[เอ·วัง อะ·วะ·จะ]

มา[10] ภควนฺตํ[11]
[มา ภะ·คะ·วัน·ตัง]

อัพฺภาจิกฺขิ[12]
[อับ·ภา·จิก·ขิ]

น[13] หิ[14] สาธุ[15]
[นะ หิ สา·ธุ]

ภควโต[16] อัพฺภักฺขานํ[17]
[ภะ·คะวะ·โต อับ·ภัก·ขา·นัง]

น[18] หิ[19] ภควา[20]
[นะ หิ ภะ·คะ·วา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1284(2) **โส**[1] **สมณุท์เทโส**[2]
นั่น สามเณร

ภิก์ขูหิ[3] **เอวมัส์ส**[4]
ภิกขุทั้งหลาย อย่างนี้นั้น

วจนีโย[5]
พึงกล่าว

มา[6] **อาวุโส**[7] **สมณุท์เทส**[8]
อย่า ท่านผู้มีอายุ ดูก่อนสามเณร

เอวํ[8] **อวจ**[9]
อย่างนี้ ได้กล่าวแล้ว

มา[10] **ภควัน์ตํ**[11]
อย่า พระผู้มีพระภาคเจ้า

อัพ์ภาจิก์ขิ[12]
กล่าวตู่

น[13] **หิ**[14] **สาธุ**[15]
ไม่ ก็ ดี,สำเร็จ

ภควโต[16] **อัพ์ภัก์ขานํ**[17]
พระผู้มีพระภาคเจ้า กล่าวตู่

น[18] **หิ**[19] **ภควา**[20]
ไม่ ก็ พระผู้มีพระภาคเจ้า

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

เอวํ[21] วเทย์ย[22]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

อเนกปริยาเยน[23] อาวุโส[24]
[อะ·เน·กะปะริ·ยา·เย·นะ อา·วุ·โส]

สมณุท์เทส[25]
[สะ·มะ·ณุด·เด·สะ]

อัน์ตรายิกา[26] ธัม์มา[27]
[อัน·ตะ·รา·ยิ·กา ธัม·มา]

วุต์ตา[28] ภควตา[29]
[วุต·ตา ภะ·กะวะ·ตา]

อลัญ์จ[30] ปน[31] เต[32]
[อะ·ลัญ·จะ ปะ·นะ เต]

ปฏิเสวโต[33] อัน์ตรายายา’ติ.[34]
[ปะ·ฏิ·เส·วะ·โต อัน·ตะ·รา·ยา·ยา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

เอวํ[21] **วเทย์ย**[22]

อย่างนี้ พึงพูด

อเนกปริยาเยน[23] **อาวุโส**[24]

โดยปริยายมิใช่น้อย ท่านผู้มีอายุ

สมณุท์เทส[25]

ดูก่อนสามเณร

อัน์ตรายิกา[26] **ธัม์มา**[27]

เป็นอันตราย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

วุต์ตา[28] **ภควตา**[29]

กล่าวแล้ว พระผู้มีพระภาคเจ้า

อลัญ์จ[30] **ปน**[31] **เต**[32]

พอล่ะก็ ก็ เหล่านั้น

ปฏิเสวโต[33] **อัน์ตรายายาติ**[34]

เสพ เป็นอันตราย

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -1284(3)

เอวัญฺจ[1] โส[2] สมณุทฺเทโส[3]
[เอ วัญ จะ โส สะ มะ ณุด เด โส]

ภิกฺขูหิ[4] วุจฺจมาโน[5]
[ภิก ขู หิ วุจ จะ มา โน]

ตเถว[6] ปัคฺคัเณฺหยฺย[7]
[ตะ เถ วะ ปัก คะ ณเห็ย ยะ]

โส[8] สมณุทฺเทโส[9]
[โส สะ มะ ณุด เด โส]

ภิกฺขูหิ[10] เอวมัสฺส[11]
[ภิก ขู หิ เอ วะ มัส สะ]

วจนีโย;[12]
[วะ จะ นี โย]

‘อัชฺชตัคฺเค[13] เต[14] อาวุโส[15]
[อัล ละ ตัก เค เต อา วุ โส]

สมณุทฺเทส[14] น[15] เจว[16]
[สะ มะ ณุด เด สะ นะ เจ วะ]

โส[17] ภควา[18]
[โส ภะ คะ วา]

สัตฺถา[19] อัปฺปฏิสัตฺพโพ[20]
[สัต ถา อัป ปะดิสิ ตับ โบ]

ยํปิ[21] จัญฺเญ[22] สมณุทฺเทสา[23]
[ยัง ปิ จัญ เญ สะ มะ ณุด เด สา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1284(3) **เอวัญ์จ**[1] **โส**[2] **สมณุท์เทโส**[3]
ก็ด้วยประการฉะนี้ นั่น สามเณร

ภิก์ขูหิ[4] **วุจ์จมาโน**[5]
ภิกขุทั้งหลาย กล่าวอยู่

ตเถว[6] **ปัค์คัเณ์หย์ย**[7]
อย่างนั้นนั่นแล พึงยกย่อง

โส[8] **สมณุท์เทโส**[9]
นั่น สามเณร

ภิก์ขูหิ[10] **เอวมัส์ส**[11]
ภิกขุทั้งหลาย อย่างนี้นั้น

วจนีโย[12]
พึงกล่าว

อัช์ชตัค์เค[13] **เต**[14] **อาวุโส**[15]
ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เหล่านั้น ท่านผู้มีอายุ

สมณุท์เทส[14] **น**[15] **เจว**[16]
ดูก่อนสามเณร ไม่ ด้วยนั่นแล

โส[17] **ภควา**[18]
นั่น พระผู้มีพระภาคเจ้า

สัต์ถา[19] **อัป์ปทิสิตัพ์โพ**[20]
พระศาสดา พึงกล่าวอ้าง

ยํปิ[21] **จัญ์เญ**[22] **สมณุท์เทสา**[23]
แม้ใด ก็...เหล่าอื่น สามเณรทั้งหลาย

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ลภัน์ติ[24] **ภิก์ขูหิ**[25] **สัท์ธิํ**[26]
[ละ·ภัน·ติ ภิก·ขู·หิ สัด·ธิงํ]

ท์วิรัต์ตติรัต์ตํ[27] **สหเสย์ยํ**[28]
[ดฺวิ·รัต·ตะติ·รัต·ตังํ สะ·หะ·เส็ย·ยังํ]

สาปิ[29] **เต**[30] **นัต์ถิ**[31]
[สา·ปิ เต นัต·ถิ]

จร[32] **ปิเร**[33] **วินัส์สา’ติ.**[34]
[จะ·ระ ปิ·เร วิ·นัส·สา·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ลภันติ[24] **ภิกฺขูหิ**[25] **สัทฺธึ**[26]

ย่อมได้ ภิกขุทั้งหลาย กับ

ทฺวิรัตฺตติรัตฺตํ[27] **สหเสยฺยํ**[28]

สองสามคืน การนอนร่วม

สาปิ[29] **เต**[30] **นัตฺถิ**[31]

แม้นั้น เหล่านั้น ไม่มี

จร[32] **ปิเร**[33] **วินัสฺสาติ**[34]

จงไป แน่ะเจ้าคนเสีย พึงพินาศ

5. อาปัตติปาจิตตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2 -1284(4)

โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] ตถานาสิตํ[5] สมณุทฺเทสํ[6]
[ลา·นัง ตะ·ถา·นา·สิ·ตัง สะ·มะ·ณุด·เด·สัง]

อุปลาเปยฺย[7] วา[8]
[อุ·ปะ·ลา·เป็ย·ยะ วา]

อุปัฏฺฐาเปยฺย[9] วา[10]
[อุ·ปัฏ·ฐา·เป็ย·ยะ วา]

สัมภุญฺเชยฺย[11] วา[12]
[สัม·ภุญ·เจ็ย·ยะ วา]

สห[13] วา[14]
[สะ·หะ วา]

เสยฺยํ[15] กัปฺเปยฺย;[16]
[เส็ย·ยัง กัป·เป็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -1284(4)

โย[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **ตถานาสิตํ**[5] **สมณุท๎เทสํ**[6]
รู้อยู่ ความฉิบหายอย่างนั้น สามเณร

อุปลาเปย๎ย[7] **วา**[8]
พึงเกลี้ยกล่อม ก็ดี

อุปัฏฐาเปย๎ย[9] **วา**[10]
พึงให้อุปัฏฐาก ก็ดี

สัม๎ภุญฺเชย๎ย[11] **วา**[12]
พึงกินร่วมกัน ก็ดี

สห[13] **วา**[14]
พร้อม ก็ดี

เสย๎ยํ[15] **กัป๎เปย๎ย**[16]
ที่นอน พึงสำเร็จ(การนั่ง,การนอน)

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ปาจิตฺติยํ”.[17]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

119. **กัณฺฏกสิกฺขาปทํ** 2-1284
[กัณ·ฏะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุคบหากับสามเณรผู้กล่าวตู่พระธัมมวินัย

สัปฺปาณวคฺโค[18] **สตฺตโม.**[19]
[สัป·ปา·ณะ·วัค·โค สัต·ตะ·โม]

ก๊ [ก]
ข๊ [ข]
ค๊ [ฉ]
ฆ๊ [ฆ]
ง [ง]
จ๊ [จ]
ฉ๊ [ฉ]
ช๊ [ฌ]
ฌ๊ [ฌ]
ญ๊ [ญ]
ฏ๊ [ฏ]
ฐ๊ [ฐ]
ฑ๊ [ฑ]
ฒ๊ [ฒ]
ณ๊ [ณ]
ต๊ [ต]
ถ๊ [ถ]
ท๊ [ด]
ธ๊ [ธ]
น๊ [น]
ป๊ [ป]
ผ๊ [ผ]
พ๊ [บ]
ภ๊ [ภ]
ม๊ [ม]
ย๊ [ย]
ร๊ [ร]
ล๊ [ล]
ว๊ [ว]
ส๊ [ส]
ห๊ [ห]
ฬ๊ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ปาจิต์ติยํ[17]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

119. **กัณ์ฏกสิก์ขาปทํ** 2-1284

[กัณ•ฏะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุคบหากับสามเณรผู้กล่าวตู่พระธัมมวินัย

สัป์ปาณวัค์โค[18] **สัต์ตโม**[19]

สัป์ปาณวัคค์ เจ็ด

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1304(1)

“‘โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขูหิ[4] สหธัมฺมิกํ[5]
[ภิก·ขู·หิ สะ·หะ·ธัม·มิ·กังํ]

วุจฺจมาโน[6]
[วุจ·จะ·มา·โน]

เอวํ[7] วเทยฺย;[8]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

‘น[9] ตาวาหํ[10] อาวุโส[11]
[นะ ตา·วา·หังํ อา·วุ·โส]

เอตัสฺมึ[12] สิกฺขาปเท[13] สิกฺขิสฺสามิ[14]
[เอ·ตะ·สฺมิงํ สิก·ขา·ปะ·เด สิก·ขิส·สา·มิ]

ยาว[15] นัญฺญํ[16] ภิกฺขุํ[17]
[ยา·วะ นัญ·ญังํ ภิก·ขุงํ]

พฺยัตฺตํ[18] วินยธรํ[19]
[บฺยัต·ตังํ วิ·นะยะธะ·รังํ]

ปริปุจฺฉามี’ติ;[20]
[ปะ·ริ·ปุจ·ฉา·มี·ติ]

ปาจิตฺติยํ’.[21]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1304(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขูหิ[4] **สหธัม๎มิกํ**[5]
ภิกขุทั้งหลาย โดยชอบธัมม์

วุจ๎จมาโน[6]
กล่าวอยู่

เอวํ[7] **วเทย๎ย**[8]
อย่างนี้ พึงพูด

น[9] **ตาวาหํ**[10] **อาวุโส**[11]
ไม่ ตราบนั้นเรา ท่านผู้มีอายุ

เอตัส๎มึ[12] **สิก๎ขาปเท**[13] **สิก๎ขิส๎สามิ**[14]
นั้น สิกขาบท เราจักศึกษา

ยาว[15] **นัญ๎ญํ**[16] **ภิก๎ขุ**[17]
เพียงใด ไม่ใช่อย่างอื่น ภิกขุ

พ๎ยัต๎ตํ[18] **วินยธรํ**[19]
ความเป็นผู้ฉลาด ผู้ทรงพระวินัย

ปริปุจ๎ฉามีติ[20]
จะถาม

ปาจิต๎ติยํ[21]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1304(2) สิกฺขมาเนน[1] ภิกฺขเว[2] ภิกฺขุนา[3]
[สิก·ขะ·มา·เน·นะ ภิก·ขะ·เว ภิก·ขุ·นา]

อัญฺญาตัพฺพํ[4] ปริปุจฺฉิตัพฺพํ[5]
[อัญ·ญา·ตับ·บังํ ปะ·ริ·ปุจ·ฉิ·ตับ·บังํ]

ปริปัญฺหิตัพฺพํ[6]
[ปะ·ริ·ปะ·ญฺหิ·ตับ·บังํ]

อยํ[7] ตัตฺถ[8]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สามีจี”ติ.[9]
[สา·มี·จี·ติ]

120. สหธัมฺมิกสิกฺขาปทํ 2-1304
[สะ·หะ·ธัม·มิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดเฉไฉเมื่อทำผิดแล้ว

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1304(2)

สิก์ขมาเนน[1] **ภิก์ขเว**[2] **ภิก์ขุนา**[3]

ผู้ศึกษาอยู่ ดูก่อนภิกขุทั้งหลาย ภิกขุ

อัญ์ญาตัพ์พํ[4] **ปริปุจ์ฉิตัพ์พํ**[5]

พึงรู้ พึงสอบถาม

ปริปัญ์หิตัพ์พํ[6]

พึงตริตรอง

อยํ[7] **ตัต์ถ**[8]

นี้ นั้น

สามีจีติ[9]

การประพฤติชอบ

120. **สหธัม์มิกสิก์ขาปทํ** 2-1304

[สะ·หะ·ธัม·มิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุพูดเฉไฉเมื่อทำผิดแล้ว

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1321(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ปาติโมกฺเข[4] อุทฺทิสฺสมาเน[5]
[ปา·ติ·โม๊ก·เข อุด·ดิส·สะ·มา·เน]

เอวํ[6] วเทยฺย;[7]
[เอ·วัง วะ·เด๊ย·ยะ]

‘กึ[8] ปนิเมหิ[9]
[กิง ปะ·นิ·เม·หิ]

ขุทฺทานุขุทฺทเกหิ[10]
[ขุด·ดา·นุ·ขุด·ดะ·เก·หิ]

สิกฺขาปเทหิ[11] อุทฺทิฏฺเฐหิ[12]
[สิก·ขา·ปะ·เด·หิ อุด·ดิฏ·เฐ·หิ]

ยาวเทว[13] กุกฺกุจฺจาย[14]
[ยา·วะ·เด·วะ กุก·กุจ·จา·ยะ]

วิเหสาย[15] วิเลขาย[16]
[วิ·เห·สา·ยะ วิ·เล·ขา·ยะ]

สํวัตฺตนฺตี’ติ;[17]
[สัง·วัต·ตัน·ตี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -1321(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ปาติโมก๎เข[4] **อุท๎ทิส๎สมาเน**[5]
ปาติโมกขะ ที่สวดยกขึ้นแสดงแล้ว

เอวํ[6] **วเทย๎ย**[7]
อย่างนี้ พึงพูด

กึ[8] **ปนิเมหิ**[9]
อะไร ก็เหล่านี้

ขุท๎ทานุขุท๎ทเกหิ[10]
เล็กๆน้อยๆ

สิก๎ขาปเทหิ[11] **อุท๎ทิฏฺเฐหิ**[12]
สิกขาบททั้งหลาย ยกขึ้นแสดง

ยาวเทว[13] **กุก๎กุจฺจาย**[14]
เพียงใดนั่นเทียว ความรังเกียจ,ความรำคาญ

วิเหสาย[15] **วิเลขาย**[16]
ความลำบาก ความยุ่ง

สํวัต๎ตนฺตีติ[17]
ย่อมเป็นไปพร้อม

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

สิกฺขาปทวิวัณฺณนเก;[18]
[สิก·ขา·ปะดะวิ·วัณ·ณะนะ·เก]

ปาจิตฺติยํ”.[19]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

121. **วิเลขนสิกฺขาปทํ** 2-1321
[วิ·เล·ขะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุกล่าวติเตียนสิกขาบท

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ฉ]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

สิก์ขาปทวิวัณ์ณนเก[18]

ก่นว่าสิกขาบท

ปาจิต์ติยํ[19]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

121. **วิเลขนสิก์ขาปทํ** 2-1321

[วิ•เล•ขะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุกล่าวติเตียนสิกขาบท

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1331(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อนฺวฑฺฒมาสํ[4]
[อะ·นฺวัฑ·ฒะ·มา·สังํ]

ปาติโมกฺเข[5] อุทฺทิสฺสมาเน[6]
[ปา·ติ·โม๊ก·เข อุด·ดิส·สะ·มา·เน]

เอวํ[7] วเทยฺย;[8]
[เอ·วังํ วะ·เด็ย·ยะ]

อิทาเนว[9] โข[10]
[อิ·ดา·เน·วะ โข]

อหํ[11] อาชานามิ;[12]
[อะ·หังํ อา·ลา·นา·มิ]

‘อยํปิ[13] กิร[14] ธมฺโม[15]
[อะ·ยังํ·ปิ กิ·ระ ธัม·โม]

สุตฺตาคโต[16] สุตฺตปริยาปนฺโน[17]
[สุต·ตา·คะ·โต สุต·ตะปะริ·ยา·ปัน·โน]

อนฺวฑฺฒมาสํ[18]
[อะ·นฺวัฑ·ฒะ·มา·สังํ]

อุทฺเทสํ[19] อาคจฺฉตี’ติ.[20]
[อุด·เด·สังํ อา·คัจ·ฉะ·ตี·ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฎ [ฎ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1331(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัน๎วัฑฒมาสํ[4]
ทุกครึ่งเดือน

ปาติโมก๎เข[5] **อุท๎ทิส๎สมาเน**[6]
ปาติโมกขะ ที่สวดยกขึ้นแสดงแล้ว

เอวํ[7] **วเทย๎ย**[8]
อย่างนี้ พึงพูด

อิทาเนว[9] **โข**[10]
บัดนี้นั่นแล แล

อหํ[11] **อาชานามิ**[12]
เรา เราย่อมรู้

อยํปิ[13] **กิร**[14] **ธัม๎โม**[15]
แม้นี้ ได้ยินว่า ธัมม์

สุต๎ตาคโต[16] **สุต๎ตปริยาปัน๎โน**[17]
มาแล้วในพระสูตร นับเนื่องแล้วในพระสูตร

อัน๎วัฑฒมาสํ[18]
ทุกครึ่งเดือน

อุท๎เทสํ[19] **อาคัจ๎ฉตีติ**[20]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมาดังนี้

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1331(2) ตัญฺเจ[1] ภิกฺขุ[2]
[ตัญ·เจ ภิก·ขุงํ]

อัญฺเญ[3] ภิกฺขู[4] ชาเนยฺยุํ;[5]
[อัญ·เญ ภิก·ขู ลา·เน็ย·ยุงํ]

‘นิสินฺนปุพฺพํ[5] อิมินา[6] ภิกฺขุนา[7]
[นิ·สิน·นะ·ปุบ·บังํ อิ·มิ·นา ภิก·ขุ·นา]

ทฺวิตฺติกฺขตฺตุํ[8]
[ดฺวิต·ติก·ขัต·ตุงํ]

ปาติโมกฺเข[9] อุทฺทิสฺสมาเน[10]
[ปา·ติ·โม็ก·เข อุด·ดิส·สะ·มา·เน]

โก[11] ปน[12] วาโท[13] ภิยฺโย’ติ.[14]
[โก ปะ·นะ วา·โด ภิย·โย·ติ]

ก็ [ก]
ข็ [ข]
ค็ [ฉ]
ฆ็ [ฆ]
ง [ง]
จ็ [จ]
ฉ็ [ฉ]
ช็ [ฌ]
ฌ็ [ฌ]
ญ็ [ญ]
ฏ็ [ฏ]
ฐ็ [ฐ]
ฑ็ [ฑ]
ฒ็ [ฒ]
ณ็ [ณ]
ต็ [ต]
ถ็ [ถ]
ท็ [ด]
ธ็ [ธ]
น็ [น]
ป็ [ป]
ผ็ [ผ]
พ็ [บ]
ภ็ [ภ]
ม็ [ม]
ย็ [ย]
ร็ [ร]
ล็ [ล]
ว็ [ว]
ส็ [ส]
ห็ [ห]
ฬ็ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1331(2) **ตัญ์เจ**[1] **ภิก์ขุํ**[2]
หากว่านั้น ภิกขุ

อัญ์เญ[3] **ภิก์ขู**[4] **ชาเนย์ยุํ**[5]
เหล่าอื่น ภิกขุทั้งหลาย พึงรู้

นิสิน์นปุพ์พํ[5] **อิมินา**[6] **ภิก์ขุนา**[7]
ที่เคยนั่ง นี้ ภิกขุ

ท์วิต์ติก์ขัต์ตุํ[8]
สองหรือสามครั้ง

ปาติโมก์เข[9] **อุท์ทิส์สมาเน**[10]
ปาติโมกขะ ที่สวดยกขึ้นแสดงแล้ว

โก[11] **ปน**[12] **วาโท**[13] **ภิย์โยติ**[14]
ใคร ก็ ผู้พูด โดยยิ่ง

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1331(3)

น[1] จ[2] ตัส์ส[3] ภิกฺขุโน[4]
[นะ จะ ตัส สะ ภิก ขุ โน]

อัญฺญาณเกน[5] มุต์ติ[6] อัต์ถิ[7]
[อัญ ญา ณะ เก นะ มุต ติ อัต ถิ]

ยัญฺจ[8] ตัต์ถ[9]
[ยัญ จะ ตัต ถะ]

อาปัต์ติํ[10] อาปัน์โน[11]
[อา ปัต ติงํ อา ปัน โน]

ตัญฺจ[12] ยถาธัม์โม[13] กาเรตัพ์โพ[14]
[ตัญ จะ ยะ ถา ธัม โม กา เร ตับ โบ]

อุต์ตริํ[15] จัส์ส[16]
[อุต ตะ ริงํ จัส สะ]

โมโห[17] อาโรเปตัพ์โพ;[18]
[โม โห อา โร เป ตับ โบ]

‘ตัส์ส[19] เต[20] อาวุโส[21] อลาภา[22]
[ตัส สะ เต อา วุ โส อะ ลา ภา]

ตัส์ส[22] เต[23] ทุล์ลัท์ธํ[24]
[ตัส สะ เต ดุล ลัด ธังํ]

ยํ[25] ต์วํ[26]
[ยังํ ตวังํ]

ปาติโมกฺเข[27] อุท์ทิส์สมาเน[28]
[ปา ติ โม๊ก เข อุด ดิส สะ มา เน]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1331(3)

น[1] **จ**[2] **ตัส์ส**[3] **ภิก์ขุโน**[4]
ไม่ ก็,และ นั้น ภิกขุ

อัญ์ญาณเกน[5] **มุต์ติ**[6] **อัต์ถิ**[7]
ผู้ไม่รู้ การหลุดพ้น มีอยู่

ยัญ์จ[8] **ตัต์ถ**[9]
ใดก็ นั้น

อาปัต์ติ[10] **อาปัน์โน**[11]
อาปัตติ ผู้ต้องแล้ว

ตัญ์จ[12] **ยถาธัม์โม**[13] **กาเรตัพ์โพ**[14]
และนั้น ตามธรรมดา พึงให้กระทำ

อุต์ตริ[15] **จัส์ส**[16]
ยิ่งขึ้น ก็,และนั้น

โมโห[17] **อาโรเปตัพ์โพ**[18]
ความหลง พึงยกขึ้น

ตัส์ส[19] **เต**[20] **อาวุโส**[21] **อลาภา**[22]
นั้น เหล่านั้น ท่านผู้มีอายุ การไม่ได้

ตัส์ส[22] **เต**[23] **ทุล์ลัท์ธํ**[24]
นั้น เหล่านั้น ได้มาไม่ดี,ได้โดยยาก

ยํ[25] **ต์วํ**[26]
ใด ท่าน

ปาติโมก์เข[27] **อุท์ทิส์สมาเน**[28]
ปาติโมกขะ ที่สวดยกขึ้นแสดงแล้ว

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

น[29] สาธุกํ[30]
[นะ สา·ธุ·กังํ]

อัฏฺฐิกัต์วา[31] มนสิ[32] กโรสี’ติ.[33]
[อัฏ·ฐิ·กะ·ตฺวา มะ·นะ·สิ กะ·โร·สี·ติ]

อิทํ[34] ตัส์มิํ[35]
[อิ·ดังํ ตะ·สฺมิงํ]

โมหนเก;[36]
[โม·หะนะ·เก]

ปาจิต์ติยํ”.[37]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

122. โมหนกสิก์ขาปทํ 2-1331
[โม·หะนะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดแก้ตัวว่าไม่รู้(พระปาติโมกข์)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

น[29] **สาธุกํ**[30]

ไม่ ให้ดี,ให้สำเร็จประโยชน์

อัฏฺฐิกัตฺวา[31] **มนสิ**[32] **กโรสีติ**[33]

ทำให้เป็นประโยชน์ ใจ จงกระทำ

อิทํ[34] **ตัสฺมิ**[35]

นี้ นั้น

โมหนเก[36]

ความเปนผู้แสร้งทำเป็นหลง

ปาจิตฺติยํ[37]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

122. **โมหนกสิกฺขาปทํ** 2-1331

[**โม**•หะนะกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุพูดแก้ตัวว่าไม่รู้(พระปาติโมกข์)

5. อาปัตติปาจิตตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1347(1) **“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]**
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] กุปิโต[5] อนัตฺตมโน[6]
[ภิก·ขุส·สะ กุ·ปิ·โต อะ·นัต·ตะมะ·โน]

ปหารํ[7] ทเทยฺย;[8]
[ปะ·หา·รัง ดะ·เด็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[9]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

123. **ปหารสิกฺขาปทํ** 2-1347
[ปะ·หา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุทำร้ายร่างกายภิกขุอื่น

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฎ์ [ฎ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1347(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุส๎ส[4] **กุปิโต**[5] **อนัต๎ตมโน**[6]
ภิกขุ โกรธแล้ว ไม่พอใจ

ปหารํ[7] **ทเทย๎ย**[8]
การตี พึงให้

ปาจิต๎ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

123. **ปหารสิก๎ขาปทํ** 2-1347

[ปะ•หา•ระ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุทำร้ายร่างกายภิกขุอื่น

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1358(1) **“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]**
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] กุปิโต[5] อนัตฺตมโน[6]
[ภิก·ขุส·สะ กุ·ปิ·โต อะ·นัต·ตะมะ·โน]

ตลสัตฺติกํ[7] อุคฺคิเรยฺย;[8]
[ตะ·ละ·สัต·ติ·กัง อุค·คิ·เรย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[9]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

124. **ตลสัตฺติกสิกฺขาปทํ** 2-1358
[ตะ·ละ·สัต·ติกะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุตบผู้อื่นด้วยฝ่ามือ

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ช] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฎ์ [ฎ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1358(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุส๎ส[4] **กุปิโต**[5] **อนัต๎ตมโน**[6]
ภิกขุ โกรธแล้ว ไม่พอใจ

ตลสัต๎ติกํ[7] **อุค๎คิเรย๎ย**[8]
ฝ่ามือ พึงเงื้อ

ปาจิต๎ติยํ[9]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

124. **ตลสัต๎ติกสิก๎ขาปทํ** 2-1358

[ต**ะ**·ละ·**สัต**·ติกะ·**สิก**·ขา·ปะ·**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุตบผู้อื่นด้วยฝ่ามือ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1369(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขุํ[4] อมูลเกน[5]
[ภิก ขุงํ อะ มู ละ เก นะ]

สํฆาทิเสเสน[6] อนุทฺธํเสยฺย;[7]
[สัง ฆา ดิ เส เส นะ อะ นุด ธัง เส็ย ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[8]
[ปา จิต ติ ยัง]

125. **อมูลกสิกฺขาปทํ** 2-1369
[อะ มู ละกะ สิก ขา ปะ ดัง]

ห้ามภิกขุ(โจษภิกขุอื่นด้วยโทษสังฆาฑิเสส)ที่ไม่มีมูล

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1369(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุํ[4] **อมูลเกน**[5]
ภิกขุ อันไม่มีมูล

สํฆาทิเสเสน[6] **อนุท๎ธํเสย๎ย**[7]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะ พึงกำจัด

ปาจิต๎ติยํ[8]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

125. **อมูลกสิก๎ขาปทํ** 2-1369

[อะ·มู·ละกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุ(โจษภิกขุอื่นด้วยโทษสังฆาฑิเสส)ที่ไม่มีมูล

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1381(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ภิกฺขุสฺส[4] สัญฺจิจฺจ[5]
[ภิก·ขุส·สะ สัญ·จิจ·จะ]

กุกฺกุจฺจํ[6] อุปทเหยฺย[7]
[กุก·กุจ·จัง อุ·ปะดะ·เห็ย·ยะ]

‘อิติสฺส[8] มุหุตฺตมฺปิ[9]
[อิ·ติส·สะ มุ·หุต·ตัม·ปิ]

อผาสุ[10] ภวิสฺสตี’ติ.[11]
[อะ·ผา·สุ ภะ·วิส·สะ·ตี·ติ]

เอตเทว[12] ปัจฺจยํ[13]
[เอ·ตะ·เด·วะ ปัจ·จะ·ยัง]

กริตฺวา[14] อนัญฺญํ;[15]
[กะ·ริ·ตฺวา อะ·นัญ·ญัง]

ปาจิตฺติยํ”.[16]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

126. สัญฺจิจฺจสิกฺขาปทํ 2-1381
[สัญ·จิจ·จะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1381(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขุส๎ส[4] **สัญ๎จิจ๎จ**[5]
ภิกขุ จงใจ

กุก๎กุจ๎จํ[6] **อุปทเหย๎ย**[7]
ความรังเกียจ,ความรำคาญ พึงก่อ

อิติส๎ส[8] **มุหุตฺตัมฺปิ**[9]
ดังนี้นั้น แม้ครูเดียว

อผาสุ[10] **ภวิส๎สตีติ**[11]
ความไม่สบาย จักมี

เอตเทว[12] **ปัจ๎จยํ**[13]
นั้นนั่นแหละ ปัจจัย

กริต๎วา[14] **อนัญฺญํ**[15]
กระทำแล้ว ไม่เป็นอื่น

ปาจิต๎ติยํ[16]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

126. **สัญฺจิจ๎จสิก๎ขาปทํ** 2-1381

[สัญ•จิจ•จะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น

5. อาปัตติปาจิตตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1393(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ภิกฺขูนํ[4] ภัณฺฑนชาตานํ[5]
[ภิก ขู นังํ ภัณ ฑะนะ ลา ตา นังํ]

กลหชาตานํ[6] วิวาทาปัน์นานํ[7]
[กะ ละหะ ลา ตา นังํ วิ วา ดา ปัน นา นังํ]

อุปัส์สุตึ[8] ติฏฺเฐย์ย[9]
[อุ ปัส สุ ติงํ ติฏ เฐ๊ย ยะ]

‘ยํ[10] อิเม[11] ภณิส์สัน์ติ[12]
[ยังํ อิ เม ภะ ณิส สัน ติ]

ตํ[13] โสส์สามี’ติ.[14]
[ตังํ โส๊ส สา มี ติ]

เอตเทว[15] ปัจ์จยํ[16]
[เอ ตะ เด วะ ปัจ จะ ยังํ]

กริต์วา[17] อนัญ์ญํ;[18]
[กะ ริ ตฺวา อะ นัญ ญังํ]

ปาจิต์ติยํ”.[19]
[ปา จิต ติ ยังํ]

127. อุปัส์สุติสิก์ขาปทํ 2-1393
[อุ ปัส สุติ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแอบฟังผู้อื่นทะเลาะกัน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1393(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ภิก๎ขูนํ[4] **ภัณ๎ฑนชาตานํ**[5]
ภิกขุทั้งหลาย ผู้เกิดการบาดหมาง

กลหชาตานํ[6] **วิวาทาปัน๎นานํ**[7]
เกิดการทะเลาะ ถึงการวิวาทกัน

อุปัส๎สุตี[8] **ติฏ๎เฐย๎ย**[9]
แอบฟัง พึงยืน

ยํ[10] **อิเม**[11] **ภณิส๎สัน๎ติ**[12]
ใด เหล่านี้ จักพูด

ตํ[13] **โสส๎สามีติ**[14]
นั้น จักฟัง

เอตเทว[15] **ปัจ๎จยํ**[16]
นั้นนั่นแหละ ปัจจัย

กริต๎วา[17] **อนัญ๎ญํ**[18]
กระทำแล้ว ไม่เป็นอื่น

ปาจิต๎ติยํ[19]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

127. **อุปัส๎สุติสิก๎ขาปทํ** 2-1393
[อุ·ปัส·สุติ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุแอบฟังผู้อื่นทะเลาะกัน

5. **อาปัตติปาจิตตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1405(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

ธัมฺมิกานํ[4] กัมฺมานํ[5]
[ธัม มิ กา นัง กัม มา นัง]

ฉันฺทํ[6] ทัตฺวา[7]
[ฉัน ดัง ดะ ตฺวา]

ปัจฺฉา[8] ขิยฺยนธัมฺมํ[9]
[ปัจ ฉา ขิย ยะนะ ธัม มัง]

อาปัชฺเชยฺย;[10]
[อา ปัล เล็ย ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา จิต ติ ยัง]

128. กัมฺมัปฺปฏิพาหนสิกฺขาปทํ 2-1405
[กัม มัป ปะฏิ บา หะนะ สิก ขา ปะ ดัง]

ห้ามภิกขุ(ผู้มอบฉันทะแล้วภายหลังกล่าว)ติเตียนภิกขุสังฆกัมม์

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1405(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

ธัม๎มิกานํ[4] **กัม๎มานํ**[5]

ผู้ประกอบด้วยธัมม์ แห่งกรรมทั้งหลาย,แห่งการงานทั้งหลาย

ฉัน๎ทํ[6] **ทัต๎วา**[7]

ความพอใจ ให้แล้ว

ปัจ๎ฉา[8] **ขิย๎ยนธัม๎มํ**[9]

ภายหลัง ความบ่นว่า

อาปัช๎เชย๎ย[10]

พึงต้อง

ปาจิต๎ติยํ[11]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

128. **กัม๎มัป๎ปฏิพาหนสิก๎ขาปทํ** 2-1405

[กัม•มัป•ปะฏิ•บา•หะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุ(ผู้มอบฉันทะแล้วภายหลังกล่าว)ติเตียนภิกขุสังฆกัมม์

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1413(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สํเฆ[4] วินิจฺฉยกถาย[5]
[สัง·เฆ วิ·นิจ·ฉะยะกะ·ถา·ยะ]

วัตฺตมานาย[6] ฉนฺทํ[7] อทตฺวา[8]
[วัต·ตะ·มา·นา·ยะ ฉัน·ดัง อะ·ดะ·ตฺวา]

อุฏฺฐายาสนา[9] ปักฺกเมยฺย;[10]
[อุฏ·ฐา·ยา·สะ·นา ปัก·กะ·เม็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[11]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

129. **ฉนฺทํอทตฺวาคมนสิกฺขาปทํ** 2-1413
[ฉัน·ดัง·อะ·ดะ·ตฺวา·กะมะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุลุกออกจากที่ประชุมไปก่อนมอบฉันทะ

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1413(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สํเฆ[4] **วินิจ๎ฉยกถาย**[5]
สงฆ์ คำวินิจฉัย

วัต๎ตมานาย[6] **ฉนฺทํ**[7] **อทัต๎วา**[8]
ความเป็นไป ความพอใจ ไม่ให้

อุฏฺฐายาสนา[9] **ปัก๎กเมย๎ย**[10]
ลุกขึ้นจากอาสนะ พึงหลีกไป

ปาจิต๎ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

129. **ฉันฺทํอทัต๎วาคมนสิก๎ขาปทํ** 2-1413

[ฉัน•ดัง•อะ•**ดะ**•ตฺวา•ฉะมะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุลุกออกจากที่ประชุมไปก่อนมอบฉันทะ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1422(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สมฺค์เคน[4] สํเฆน[5]
[สะ·มัค·เค·นะ สัง·เฆ·นะ]

จีวรํ[6] ทัต์วา[7]
[จี·วะ·รัง ดะ·ตฺวา]

ปัจ์ฉา[8] ขิย์ยนธัม์มํ[9]
[ปัจ·ฉา ขิย·ยะนะ·ธัม·มัง]

อาปัช์เชย์ย[10]
[อา·ปัล·เล็ย·ยะ]

‘ยถาสัน์ถุตํ[11] ภิกฺขู[12] สํฆิกํ[13]
[ยะ·ถา·สัน·ถุ·ตัง ภิก·ขู สัง·ฆิ·กัง]

ลาภํ[14] ปริณาเมน์ตี’ติ;[15]
[ลา·ภัง ปะ·ริ·ณา·เม็น·ตี·ติ]

ปาจิต์ติยํ”.[16]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

130. ทุพฺพลสิก์ขาปทํ 2-1422
[ดุบ·บะละ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุให้จีวรแก่ภิกขุอื่นแล้วทวงคืนภายหลัง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1422(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สมัค๎เคน[4] **สํเฆน**[5]
ผู้พร้อมเพรียง สงฆ์

จีวรํ[6] **ทัต๎วา**[7]
จีวร ให้แล้ว

ปัจ๎ฉา[8] **ขิย๎ยนธัม๎มํ**[9]
ภายหลัง ความบ่นว่า

อาปัช๎เชย๎ย[10]
พึงต้อง

ยถาสัน๎ถุตํ[11] **ภิก๎ขู**[12] **สํฆิกํ**[13]
ตามชอบใจ ภิกขุทั้งหลาย อันเป็นของสงฆ์

ลาภํ[14] **ปริณาเมน๎ตีติ**[15]
การได้ น้อมไปอยู่

ปาจิต๎ติยํ[16]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

130. **ทุพ๎พลสิก๎ขาปทํ** 2-1422

[ดุบ·บะละ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุให้จีวรแก่ภิกขุอื่นแล้วทวงคืนภายหลัง

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1437(1) **“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]**
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ชานํ[4] สํฆิกํ[5]
[ลา·นังํ สังํ·ฆิ·กังํ]

ลาภํ[6] ปริณตํ[7]
[ลา·ภังํ ปะ·ริณะ·ตังํ]

ปุคฺคลสฺส[8] ปริณาเมยฺย;[9]
[ปุค·คะ·ลัส·สะ ปะ·ริ·ณา·เม็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[10]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

131. **ปริณามนสิกฺขาปทํ** 2-1437
[ปะ·ริ·ณา·มะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุน้อมเอาลาภของสงฆ์มาเพื่อประโยชน์ตน

สหธัมฺมิกวคฺโค[11] อฏฺฐโม.[12]
[สะ·หะ·ธัม·มิกะ·วัค·โค อัฏ·ฐะ·โม]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1437(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

ชานํ[4] **สํฆิกํ**[5]
รู้อยู่ อันเป็นของสงฆ์

ลาภํ[6] **ปริณตํ**[7]
การได้ ที่น้อมไป

ปุค๎คลัส๎ส[8] **ปริณาเมย๎ย**[9]
บุคคล พึงน้อมไป

ปาจิต๎ติยํ[10]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

131. **ปริณามนสิก๎ขาปทํ** 2-1437

[ปะ·ริ·ณา·มะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุน้อมเอาลาภของสงฆ์มาเพื่อประโยชน์ตน

สหธัม๎มิกวัค๎โค[11] **อัฏ๎ฐโม**[12]
สหธัมมิกวัคค์ แปด

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1462(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

รัญฺโญ[4] ขัตฺติยัสฺส[5]
[รัญ·โญ ขัต·ติ·ยัส·สะ]

มุทฺธาภิสิตฺตัสฺส[6]
[มุด·ธา·ภิ·สิต·ตัส·สะ]

อนิกฺขันฺตราชเก[7] อนิคฺคตรตนเก[8]
[อะ·นิก·ขัน·ตะ·รา·ละ·เก อะ·นิค·คะตะระตะนะ·เก]

ปุพฺเพ[9] อัปฺปฏิสํวิทิโต[10]
[ปุบ·เบ อัป·ปะฏิ·สัง·วิดิ·โต]

อินฺทขีลํ[11] อติกฺกาเมยฺย;[12]
[อิน·ดะ·ขี·ลัง อะ·ติก·กา·เม็ย·ยะ]

ปาจิตฺติยํ”.[13]
[ปา·จิต·ติ·ยัง]

132. อันฺเตปุรสิกฺขาปทํ 2-1462
[อัน·เต·ปุระ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุเข้าไปในพระราชวังของพระราชาก่อนได้รับอนุญาต

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1462(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]

ใด ก็ ภิกขุ

รัญ๎โญ[4] **ขัต๎ติยัส๎ส**[5]

พระราชา กษัตริย์

มุท๎ธาภิสิต๎ตัส๎ส[6]

ผู้ได้รับมุรธาภิเษก

อนิก๎ขัน๎ตราชเก[7] **อนิค๎คตรตนเก**[8]

ในเมื่อพระราชายังไม่เสด็จออก ในเมื่อพระมเหสียังไม่ได้เสด็จออก

ปุพ๎เพ[9] **อัป๎ปฏิสํวิทิโต**[10]

ก่อน,เบื้องต้น ได้รับการบอกแล้ว(การแจ้ง)

อิน๎ทขีลํ[11] **อติก๎กาเมย๎ย**[12]

ธรณีประตู พึงก้าวล่วง

ปาจิต๎ติยํ[13]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

132. **อัน๎เตปุรสิก๎ขาปทํ** 2-1462

[อัน•เต•ปุระ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุเข้าไปในพระราชวังของพระราชาก่อนได้รับอนุญาต

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1485(1)

“‘โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

รตนํ[4] วา[5]
[ระ·ตะ·นัง วา]

รตนสัมมตํ[6] วา[7]
[ระ·ตะนะ·สัม·มะ·ตัง วา]

อัญฺญัตฺร[8] อัชฺฌารามา[9] วา[10]
[อัญ·ญะ·ตระ อัล·ฌา·รา·มา วา]

อัชฺฌาวสถา[10] วา[11]
[อัล·ฌา·วะสะ·ถา วา]

อุคฺคัเณฺหยฺย[11] วา[12]
[อุค·คะ·ณเห็ย·ยะ วา]

อุคฺคัณฺหาเปยฺย[13] วา;[14]
[อุค·คะ·ณหา·เป็ย·ยะ วา]

ปาจิตฺติยันฺ’ติ.[15]
[ปา·จิต·ติ·ยัน·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1485(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

รตนํ[4] **วา**[5]
รัตน ก็ดี

รตนสัม๎มตํ[6] **วา**[7]
สมมติว่าเป็นรัตนะ ก็ดี

อัญ๎ญัต๎ร[8] **อัช๎ฌารามา**[9] **วา**[10]
เว้น อยู่ในวัด ก็ดี

อัช๎ฌาวสถา[10] **วา**[11]
อยู่ในที่อยู่อาศัย ก็ดี

อุค๎คัเณ๎หย๎ย[11] **วา**[12]
พึงเก็บเอา ก็ดี

อุค๎คัณ๎หาเปย๎ย[13] **วา**[14]
พึงให้เก็บเอา ก็ดี

ปาจิต๎ติยัน๎ติ[15]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1485(2)

รตนํ[1] วา[2]
[ระ·ตะ·นังํ วา]

ปน[3] ภิกฺขุนา[4]
[ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

รตนสัมฺมตํ[5] วา[6]
[ระ·ตะนะ·สัม·มะ·ตังํ วา]

อัชฺฌาราเม[7] วา[8]
[อัล·ฌา·รา·เม วา]

อัชฺฌาวสเถ[8] วา[9]
[อัล·ฌา·วะสะ·เถ วา]

อุคฺคเหตฺวา[9] วา[10]
[อุค·คะ·เห·ตฺวา วา]

อุคฺคณฺหาเปตฺวา[10] วา[11]
[อุค·คะ·ณฺหา·เป·ตฺวา วา]

นิกฺขิปิตฺพฺพํ;[11]
[นิก·ขิปิ·ตับ·บังํ]

‘ยัสฺส[12] ภวิสฺสติ[13]
[ยัส·สะ ภะ·วิส·สะ·ติ]

โส[14] หริสฺสตี’ติ.[15]
[โส หะ·ริส·สะ·ตี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1485(2) **รตนํ**[1] **วา**[2]
รัตน ก็ดี

ปน[3] **ภิก๎ขุนา**[4]
ก็ ภิกขุ

รตนสัม๎มตํ[5] **วา**[6]
สมมติว่าเป็นรัตนะ ก็ดี

อัช๎ฌาราเม[7] **วา**[8]
อยู่ในวัด ก็ดี

อัช๎ฌาวสเถ[8] **วา**[9]
อยู่ในที่อยู่อาศัย ก็ดี

อุค๎คเหต๎วา[9] **วา**[10]
ถือเอาแล้ว(เก็บเอาแล้ว) ก็ดี

อุค๎คัณ๎หาเปต๎วา[10] **วา**[11]
ให้เก็บเอาแล้ว ก็ดี

นิก๎ขิปิตัพ๎พํ[11]
พึงเก็บ

ยัส๎ส[12] **ภวิส๎สติ**[13]
ใด จักมี

โส[14] **หริส๎สตีติ**[15]
นั่น จักนำไป

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

อยํ[16] ตัต๎ถ[17]
[อะ·ยังํ ตัต·ถะ]

สามีจี”ติ.[18]
[สา·มี·จี·ติ]

133. **รตนสิก๎ขาปทํ** 2-1485
[ระ·ตะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเก็บของมีค่าที่ตกอยู่(เว้นแต่ในวัดเพื่อคืนเจ้าของ)

อยํ[16] **ตัต์ถ**[17]
นี้ นั้น

สามีจีติ[18]

การประพฤติชอบ

133. **รตนสิก์ขาปทํ** 2-1485

[**ระ**•ตะนะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุเก็บของมีค่าที่ตกอยู่(เว้นแต่ในวัดเพื่อคืนเจ้าของ)

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1509(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ นะ ภิก ขุ]

สัน์ตํ[4] ภิกฺขุํ[5] อนาปุจฺฉา[6]
[สัน ตัง ภิก ขุง อะ นา ปุจ ฉา]

วิกาเล[7] คามํ[8] ปวิเสย์ย[9]
[วิ กา เล คา มัง ปะ วิ เสย์ย ยะ]

อัญ์ญัต์รํ[9] ตถารูปา[10]
[อัญ ญะ ตระ ตะ ถา รู ปา]

อัจ์จายิกา[11] กรณียา;[12]
[อัจ จา ยิ กา กะ ระ ณี ยา]

ปาจิต์ติยํ”.[13]
[ปา จิต ติ ยัง]

134. วิกาลคามัป์ปเวสนสิก์ขาปทํ 2-1509
[วิ กา ละ คา มัป ปะ เว สะนะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุเข้าไปในหมู่บ้านหลังเที่ยงวันโดยไม่บอกลา

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1509(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สัน๎ตํ[4] **ภิก๎ขุํ**[5] **อนาปุจ๎ฉา**[6]
มีอยู่ ภิกขุ ไม่บอกลา

วิกาเล[7] **คามํ**[8] **ปวิเสย๎ย**[9]
ยามวิกาล หมู่บ้าน พึงเข้าไป

อัญ๎ญัต๎ร[9] **ตถารูปา**[10]
เว้น เห็นปานนั้น

อัจ๎จายิกา[11] **กรณียา**[12]
รีบด่วน ที่ควรกระทำ

ปาจิต๎ติยํ[13]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

134. **วิกาลคามัป๎ปเวสนสิก๎ขาปทํ** 2-1509

[วิ•กา•ละ•คา•มัป•ปะ•เว•สะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุเข้าไปในหมู่บ้านหลังเที่ยงวันโดยไม่บอกลา

5. อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1522(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อัฏฺฐิมยํ[4] วา[5]
[อัฏ·ฐิมะ·ยังํ วา]

ทันฺตมยํ[6] วา[7]
[ดัน·ตะมะ·ยังํ วา]

วิสาณมยํ[8] วา[9]
[วิ·สา·ณะมะ·ยังํ วา]

สูจิฆรํ[10] การาเปยฺย[11]
[สู·จิฆะ·รังํ กา·รา·เป็ย·ยะ]

เภทนกํ;[12]
[เภ·ดะนะ·กังํ]

ปาจิตฺติยํ”.[13]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

135. สูจิฆรสิกฺขาปทํ 2-1522
[สู·จิฆะระ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำกล่องเข็ม(ด้วยกระดูกงาหรือเขาสัตว์)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1522(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัฏฺฐิมยํ[4] **วา**[5]
สำเร็จด้วยกระดูก ก็ดี

ทันฺตมยํ[6] **วา**[7]
สำเร็จด้วยฟัน ก็ดี

วิสาณมยํ[8] **วา**[9]
ที่ทำด้วยเขาสัตว์ ก็ดี

สูจิฆรํ[10] **การาเปย๎ย**[11]
กล่องเข็ม พึงให้กระทำ

เภทนกํ[12]
ที่ให้ทำลายเสีย

ปาจิตฺติยํ[13]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

135. **สูจิฆรสิก๎ขาปทํ** 2-1522

[สู•จิฆะระ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุทำกล่องเข็ม(ด้วยกระดูกงาหรือเขาสัตว์)

5. **อาปัตติปาจิตตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1533(1)

“นวํ[1] ปน[2] ภิกฺขุนา[3]
[นะ·วังํ ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

มัญฺจํ[4] วา[5]
[มัญ·จังํ วา]

ปีฐํ[6] วา[7]
[ปี·ฐังํ วา]

การยมาเนน[8] อัฏฺฐํคุลปาทกํ[9]
[กา·ระยะ·มา·เน·นะ อัฏ·ฐังํ·คุละ·ปา·ดะ·กังํ]

กาเรตัพฺพํ[10]
[กา·เร·ตับ·บังํ]

สุคตํคุเลน[11] อัญฺญัตฺร[12]
[สุ·คะ·ตังํ·คุ·เล·นะ อัญ·ญะ·ตระ]

เหฏฺฐิมาย[13] อฏฺฐนิยา[14]
[เห็ฏ·ฐิ·มา·ยะ อะ·ฏฐะนิ·ยา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1533(1) **นวํ**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุนา**[3]
ใหม่ ก็ ภิกขุ

มัญ๎จํ[4] **วา**[5]
เตียง ก็ดี

ปีฐํ[6] **วา**[7]
ตั่ง ก็ดี

การยมาเนน[8] **อัฏ๎ฐํคุลปาทกํ**[9]
ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่ ขาเตียงสูงแปดนิ้ว

กาเรตัพ๎พํ[10]
พึงให้กระทำ

สุคตํคุเลน[11] **อัฉ๎ฉัตร**[12]
นิ้วพระสุคต,พระองคุลีของพระพุทธเจ้า เว้น

เหฏ๎ฐิมาย[13] **อฏนิยา**[14]
ในภายใต้ แม่แคร่

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ตํ[15] อติกฺกามยโต[16]
[ตังํ อะ·ติก·กา·มะยะ·โต]

เฉทนกํ;[17]
[เฉ·ดะนะ·กังํ]

ปาจิตฺติยํ”.[18]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

136. มัญฺจปีฐสิกฺขาปทํ 2-1533
[มัญ·จะ·ปี·ฐะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำเตียงและตั่งที่มีเท้าสูงเกินแปดองคุลี

2-1545(1) “โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

มัญฺจํ[4] วา[5]
[มัญ·จังํ วา]

ปีฐํ[6] วา[7]
[ปี·ฐังํ วา]

ตูโลนิทฺธํ[8] การาเปยฺย[9]
[ตู·โล·นัด·ธังํ กา·รา·เป็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ตํ[15] **อติก็กามยโต**[16]
นั้น ล่วงความต้องการ

เฉทนกํ[17]
ที่ให้ตัดเสีย

ปาจิต์ติยํ[18]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

136. **มัญ์จปีฐสิก์ขาปทํ** 2-1533
[มัญ·จะ·ปี·ฐะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำเตียงและตั่งที่มีเท้าสูงเกินแปดองคุลี

2-1545(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก์ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

มัญ์จํ[4] **วา**[5]
เตียง ก็ดี

ปีฐํ[6] **วา**[7]
ตั่ง ก็ดี

ตูโลนัท์ธํ[8] **การาเปย์ย**[9]
ยัดด้วยนุ่น พึงให้กระทำ

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

อุท์ทาลนกํ;[10]
[อุด·ดา·ละนะ·กังํ]

ปาจิต์ติยํ”.[11]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

137. **ตูโลนัท์ธสิก์ขาปทํ** 2-1545
[ตู·โล·นัด·ธะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำเตียงและตั่งที่ยัดด้วยนุ่นหรือสำลี

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

อุท์ทาลนกํ[10]
ที่ให้รื้อทิ้งเสีย

ปาจิต์ติยํ[11]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

137. **ตูโลนัท์ธสิก์ขาปทํ** 2-1545
[ตู•โล•นัด•ธะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]
ห้ามภิกขุทำเตียงและตั่งที่ยัดด้วยนุ่นหรือสำลี

5. **อาปัต์ติปาจิต์ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1560(1)

“นิสีทนํ[1] ปน[2] ภิกฺขุนา[3]
[นิ·สี·ดะ·นังํ ป**ะ**·น**ะ** ภิก·ขุ·นา]

การยมาเนน[4] ปมาณิกํ[5]
[กา·ระยะ·มา·**เ**น·น**ะ** ป**ะ**·มา·ณิ·กังํ]

กาเรตัพฺพํ[6]
[กา·**เ**ร·ตับ·บังํ]

ตัตฺริทํ[7] ปมาณํ[8]
[ต**ะ**·ตฺริ·ดังํ ป**ะ**·มา·ณังํ]

ทีฆโส[9] เท๎ว[10] วิทัตฺถิโย[11]
[ดี·ฆะ·**โ**ส ด**เ**ว วิ·ดัต·ถิ·**โ**ย]

สุคตวิทัตฺถิยา[12]
[สุ·คะตะวิ·ดัต·ถิ·ยา]

ติริยํ[13] ทิยัฑฺฒํ[14]
[ติ·ริ·ยังํ ดิ·ยัฑ·ฒังํ]

ทสา[15] วิทัตฺถิ[16]
[ด**ะ**·สา วิ·ดัต·ถิ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อังํ]

2 -1560(1) **นิสีทนํ**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุนา**[3]
ที่นั่ง ก็ ภิกขุ

การยมาเนน[4] **ปมาณิกํ**[5]
ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่ ให้ได้ประมาณ

กาเรตัพ๎พํ[6]
พึงให้กระทำ

ตัต๎ริทํ[7] **ปมาณํ**[8]
นั้นนี้ เป็นประมาณ,ยังประมาณ

ทีฆโส[9] **เท๎ว**[10] **วิทัต๎ถิโย**[11]
ส่วนยาว สอง คืบทั้งหลาย

สุคตวิทัต๎ถิยา[12]
คืบของพระสุคต(พระพุทธเจ้า)

ติริยํ[13] **ทิยัฑฺฒํ**[14]
ฟาก,ขวาง หนึ่งครึ่ง

ทสา[15] **วิทัต๎ถิ**[16]
สิบ คืบหนึ่ง

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ตํ[17] **อติก๎กามยโต**[18]
[ตังํ อะ·ติก·กา·มะยะ·โต]

เฉทนกํ;[19]
[เฉ·ดะนะ·กังํ]

ปาจิต๎ติยํ”.[20]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

138. **นิสีทนสิก๎ขาปทํ** 2-1560
[นิ·สี·ดะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่ง(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ช]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ตํ[17] **อติก็กามยโต**[18]

นั้น ล่วงความต้องการ

เฉทนกํ[19]

ที่ให้ตัดเสีย

ปาจิต์ติยํ[20]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

138. **นิสีทนสิก์ขาปทํ** 2-1560

[นิ·สี·ดะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุทำผ้าปูนั่ง(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1569(1)

“กัณฺฑุปฏิจฺฉาทิํ[1] ปน[2] ภิกฺขุนา[3]
[กัณ·ฑุปะ·ฏิจ·ฉา·ดิงํ ป**ะ**·น**ะ** ภิก·ขุ·นา]

การยมาเนน[4] ปมาณิกา[5]
[กา·ระยะ·มา·**เ**น·น**ะ** ป**ะ**·มา·ณิ·กา]

กาเรตัพฺพา[6]
[กา·**เ**ร·ตับ·บา]

ตัตฺริทํ[7] ปมาณํ[8]
[ต**ะ**·ตฺริ·ดังํ ป**ะ**·มา·ณังํ]

ทีฆโส[9] จตัสฺโส[10] วิทัตฺถิโย[11]
[ดี·ฆะ·**โ**ส จ**ะ**·ตัส·**โ**ส วิ·ดัต·ถิ·**โ**ย]

สุคตวิทัตฺถิยา[12] ติริยํ[13]
[สุ·คะตะวิ·ดัต·ถิ·ยา ติ·ริ·ยังํ]

เทฺว[14] วิทัตฺถิโย[15]
[ด**เ**ว วิ·ดัต·ถิ·**โ**ย]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1569(1) **กัณฺฑุปฏิจฺฉาทิ**[1] **ปน**[2] **ภิกฺขุนา**[3]
ผ้าปิดฝี ก็ ภิกขุ

การยมาเนน[4] **ปมาณิกา**[5]
ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่ ให้ได้ประมาณ

กาเรตัพพา[6]
พึงให้กระทำ

ตัตฺริทํ[7] **ปมาณํ**[8]
นั้นนี้ เป็นประมาณ,ยังประมาณ

ทีฆโส[9] **จตัสฺโส**[10] **วิทัตฺถิโย**[11]
ส่วนยาว สี่ คืบทั้งหลาย

สุคตวิทัตฺถิยา[12] **ติริยํ**[13]
คืบของพระสุคต(พระพุทธเจ้า) ฟาก,ขวาง

เทฺว[14] **วิทัตฺถิโย**[15]
สอง คืบทั้งหลาย

5. **อาปัตติปาจิตตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ตํ[16] **อติกฺกามยโต**[17]
[ตังํ อะ•ติก•กา•มะยะ•โต]

เฉทนกํ;[18]
[เฉ•ดะนะ•กังํ]

ปาจิตฺติยํ”.[19]
[ปา•จิต•ติ•ยังํ]

139. **กัณฺฑุปฺปฏิจฺฉาทิสิกฺขาปทํ** 2-1569
[กัณ•ฑุป•ปะ•ฏิจ•ฉา•ดิ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าปิดฝี(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ตํ[16] **อติก็กามยโต**[17]

นั้น ล่วงความต้องการ

เฉทนกํ[18]

ที่ให้ตัดเสีย

ปาจิต์ติยํ[19]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

139. **กัณฺฑุป์ปฏิจ์ฉาทิสิก์ขาปทํ** 2-1569

[กัณ•ฑุป•ปะ•ฏิจ•ฉา•ดิ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุทำผ้าปิดฝี(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1578(1)

“วัสฺสิกสาฏิกํ[1] ปน[2] ภิกฺขุนา[3]
[วัส·สิกะ·สา·ฏิ·กังํ ปะ·นะ ภิก·ขุ·นา]

การยมาเนน[4] ปมาณิกา[5]
[กา·ระยะ·มา·เน·นะ ปะ·มา·ณิ·กา]

กาเรตัพฺพา[6]
[กา·เร·ตับ·บา]

ตัตฺริทํ[7] ปมาณํ[8] ทีฆโส[9]
[ตะ·ตฺริ·ดังํ ปะ·มา·ณังํ ดี·ฆะ·โส]

ฉ[10] วิทัตฺถิโย[11]
[ฉะ วิ·ดัต·ถิ·โย]

สุคตวิทัตฺถิยา[12] ติริยํ[13]
[สุ·คะตะวิ·ดัต·ถิ·ยา ติ·ริ·ยังํ]

อัฑฺฒเตยฺย.[14]
[อัฑ·ฒะ·เต็ย·ยะ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1578(1)

วัสฺสิกสาฏิกํ[1] **ปน**[2] **ภิกฺขุนา**[3]
จีวรคือผ้าอาบน้ำฝน ก็ ภิกขุ

การยมาเนน[4] **ปมาณิกา**[5]
ให้กระทำอยู่,ให้สร้างอยู่ ให้ได้ประมาณ

กาเรตัพพา[6]
พึงให้กระทำ

ตัตฺริทํ[7] **ปมาณํ**[8] **ทีฆโส**[9]
นั้นนี้ เป็นประมาณ,ยังประมาณ ส่วนยาว

ฉ[10] **วิทัตฺถิโย**[11]
หก คืบทั้งหลาย

สุคตวิทัตฺถิยา[12] **ติริยํ**[13]
คืบของพระสุคต(พระพุทธเจ้า) ฟาก,ขวาง

อัฑฺฒเตยฺย[14]
สองครึ่ง

5. **อาปัตติปาจิตตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

ตํ[15] **อติกฺกามยโต**[16]
[ตังํ อะ·ติก·กา·มะยะ·โต]

เฉทนกํ;[17]
[เฉ·ดะนะ·กังํ]

ปาจิตฺติยํ”.[18]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

140. **วัสฺสิกสาฏิกสิกฺขาปทํ** 2-1578
[วัส·สิกะ·สา·ฏิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำผ้าอาบน้ำฝน(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

ตํ[15] **อติก็กามยโต**[16]

นั้น ล่วงความต้องการ

เฉทนกํ[17]

ที่ให้ตัดเสีย

ปาจิต์ติยํ[18]

(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

140. **วัส์สิกสาฏิกสิก์ขาปทํ** 2-1578

[**วัส**•สิกะ•**สา**•ฏิกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุทำผ้าอาบน้ำฝน(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย

ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1587(1)

“‘โย[1] ปน[2] ภิก์ขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

สุคตจีวรัป์ปมาณํ[4] จีวรํ[5]
[สุ·คะตะ·จี·วะ·รัป·ปะ·มา·ณังํ จี·วะ·รังํ]

การาเปย์ย[6]
[กา·รา·เป็ย·ยะ]

อติเรกํ[7] วา[8]
[อะ·ติ·เร·กังํ วา]

เฉทนกํ;[9]
[เฉ·ดะนะ·กังํ]

ปาจิต์ติยํ’.[10]
[ปา·จิต·ติ·ยังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1587(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

สุคตจีวรัป๎ปมาณํ[4] **จีวรํ**[5]
มีประมาณเท่าจีวรพระสุคต(พระพุทธเจ้า) จีวร

การาเปย๎ย[6]
พึงให้กระทำ

อติเรกํ[7] **วา**[8]
เกินหนึ่ง ก็ดี

เฉทนกํ[9]
ที่ให้ตัดเสีย

ปาจิต๎ติยํ[10]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ

5. **อาปัต๎ติปาจิต๎ตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1587(2) **ตัตฺริทํ**[1] **สุคตสฺส**[2]
[ตะ·ตฺริ·ดังํ สุ·คะ·ตัส·สะ]

สุคตจีวรปฺปมาณํ[3]
[สุ·คะตะ·จี·วะ·รัป·ปะ·มา·ณังํ]

ทีฆโส[4] **นว**[5] **วิทตฺถิโย**[6]
[ดี·ฆะ·โส นะ·วะ วิ·ดัต·ถิ·โย]

สุคตวิทตฺถิยา[7]
[สุ·คะตะวิ·ดัต·ถิ·ยา]

ติริยํ[8] **ฉ**[9] **วิทตฺถิโย**[10]
[ติ·ริ·ยังํ ฉะ วิ·ดัต·ถิ·โย]

อิทํ[11] **สุคตสฺส**[12]
[อิ·ดังํ สุ·คะ·ตัส·สะ]

สุคตจีวรปฺปมาณํ”.[13]
[สุ·คะตะ·จี·วะ·รัป·ปะ·มา·ณังํ]

141. **นันฺทสิกฺขาปทํ** 2-1587
[นัน·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำจีวร(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

รตนวัคฺโค[14] **นวโม.**[15]
[ระ·ตะนะ·วัค·โค นะ·วะ·โม]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ค]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ช]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฎ [ฎ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ท]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [พ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1587(2) **ตัต์ริทํ**[1] **สุคตัส์ส**[2]
นั้นนี้ ของพระสุคต(พระพุทธเจ้า)

สุคตจีวรัป์ปมาณํ[3]
มีประมาณเท่าจีวรพระสุคต(พระพุทธเจ้า)

ทีฆโส[4] **นว**[5] **วิทัต์ถิโย**[6]
ส่วนยาว เก้า คืบทั้งหลาย

สุคตวิทัต์ถิยา[7]
คืบของพระสุคต(พระพุทธเจ้า)

ติริยํ[8] **ฉ**[9] **วิทัต์ถิโย**[10]
ฟาก,ขวาง หก คืบทั้งหลาย

อิทํ[11] **สุคตัส์ส**[12]
นี้ ของพระสุคต(พระพุทธเจ้า)

สุคตจีวรัป์ปมาณํ[13]
มีประมาณเท่าจีวรพระสุคต(พระพุทธเจ้า)

141. **นัน์ทสิก์ขาปทํ** 2-1587
[นัน·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำจีวร(ที่มีขนาดเกินประมาณ)

รตนวัค์โค[14] **นวโม**[15]
รตนวัคค์ เก้า

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1597(1) อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุ๎ด·ดิฏฺ·ฐา โข อา·ยะ·สมัน·โต]

เท์วนวุติ[2] ปาจิต์ติยา[3] ธัม์มา.[4]
[ดเว·นะวุ·ติ ปา·จิต·ติ·ยา ธัม·มา]

2-1597(2) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต·ถา·ยะ·สมัน·เต ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

2-1597(3) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

2-1597(4) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อ๎-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อ้-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1597(1) **อุท์ทิฏฺฐา**[1] **โข**[2] **อายัส์มัน์โต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

เท์วนวุติ[2] **ปาจิต์ติยา**[3] **ธัม์มา**[4]
เก้าสิบสอง (อาปัตติ)ปาจิตติยะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2 -1597(2) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม

กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2 -1597(3) **ทุติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม

กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2 -1597(4) **ตติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม

กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

5. อาปัต์ติปาจิต์ตีย
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1597(5) ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต[1]
[ปะ ริ สุด เธ็ต ถา ยะ สฺมัน โต]

ตัสฺมา[2] ตุณฺหี[3]
[ตะ สฺมา ตุ ณฺหี]

เอวเมตํ[4] ธารยามิ.[5]
[เอ วะ เม ตัง ธา ระ ยา มิ]

ปาจิตฺติยุทฺเทโส[6] นิฏฺฐิโต.[7]
[ปา จิต ติ ยุด เด โส นิฏ ฐิ โต]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -1597(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้

ปาจิตฺติยุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต**[7]
หมวดปาจิตตีย์ จบ

5. **อาปัตติปาจิตตีย**
ความผิดปาจิตตียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีวิต

2-1599(1)

อิเม[1] โข[2] ปนายัสฺมันฺโต[3]
[อิ·เม โข ปะ·นา·ยะ สฺมัน·โต]

จัตฺตาโร[3] ปาฏิเทสนียา[4] ธัมฺมา[5]
[จัต·ตา·โร ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยา ธัม·มา]

อุทฺเทสํ[5] อาคัจฺฉนฺติ.[6]
[อุด·เด·สํ อา·กัจ·ฉัน·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1599(1) **อิเม**[1] **โข**[2] **ปนายัสมัน์โต**[3]
เหล่านี้ แล ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

จัต์ตาโร[3] **ปาฏิเทสนียา**[4] **ธัม์มา**[5]
สี่ แสดงโดยเฉพาะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อุท์เทสํ[5] **อาคัจ์ฉัน์ติ**[6]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2 -1602(1)

“โย[1] ปน[2] ภิกฺขุ[3]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

อัญฺญาติกาย[4] ภิกฺขุนิยา[5]
[อัญ·ญา·ติ·กา·ยะ ภิก·ขุนิ·ยา]

อันฺตรฆรํ[6] ปวิฏฺฐาย[7]
[อัน·ตะระฆะ·รัง ปะ·วิฏ·ฐา·ยะ]

หัตฺถโต[8] ขาทนียํ[9] วา[10]
[หัต·ถะ·โต ขา·ดะ·นี·ยัง วา]

โภชนียํ[10] วา[11]
[โภ·ละ·นี·ยัง วา]

สหัตฺถา[12] ปฏิคฺคเหตฺวา[13]
[สะ·หัต·ถา ปะ·ฏิค·คะ·เห·ตฺวา]

ขาเทยฺย[14] วา[15]
[ขา·เด็ย·ยะ วา]

ภุญฺเชยฺย[16] วา[17]
[ภุญ·เจ็ย·ยะ วา]

ปฏิเทเสตัพฺพํ[18] เตน[19] ภิกฺขุนา;[20]
[ปะ·ฏิ·เด·เส·ตับ·บัง เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1602(1) **โย**[1] **ปน**[2] **ภิก๎ขุ**[3]
ใด ก็ ภิกขุ

อัญ๎ญาติกาย[4] **ภิก๎ขุนิยา**[5]
ผู้ไม่ใช่ญาติ ภิกขุนี

อัน๎ตรฆรํ[6] **ปวิฏฺฐาย**[7]
ละแวกบ้าน เข้าไปแล้ว

หัต๎ถโต[8] **ขาทนียํ**[9] **วา**[10]
มือ ที่ควรเคี้ยว ก็ดี

โภชนียํ[10] **วา**[11]
สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี

สหัต๎ถา[12] **ปฏิค๎คเหต๎วา**[13]
พร้อมด้วยมือ ถือเอาเฉพาะแล้ว

ขาเทย๎ย[14] **วา**[15]
พึงเคี้ยว ก็ดี

ภุญ๎เชย๎ย[16] **วา**[17]
พึงฉัน ก็ดี

ปฏิเทเสตัพ๎พํ[18] **เตน**[19] **ภิก๎ขุนา**[20]
พึงแสดงคืน นั้น ภิกขุ

6. อาปัต๎ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

‘คารัย์หํ[1] อาวุโส[2]
[ฌา·ระ·ยฺหังํ อา·วุ·โส]

ธัม์มํ[3] อาปัช์ชิํ[4]
[ธัม·มังํ อา·ปัล·ลิงํ]

อสัป์ปายํ[5] ปาฏิเทสนียํ’[6]
[อะ·สัป·ปา·ยังํ ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยังํ]

2-1602(2) ตํ[7] ปฏิเทเสมี”ติ.[8]
[ตังํ ปะ·ฏิ·เด·เส·มี·ติ]

142. ปฐมปาฏิเทสนียสิก์ขาปทํ 2-1602
[ปะ·ฐะมะ·ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุ(รับอาหารจากภิกขุนีมาฉัน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

คารัย์หํ[1] **อาวุโส**[2]

อันน่าติเตียน ท่านผู้มีอายุ

ธัม์มํ[3] **อาปัช์ชิ**[4]

ธัมม์ ต้องแล้ว

อสัป์ปายํ[5] **ปาฏิเทสนียํ**[6]

ไม่มีความสบาย แสดงโดยเฉพาะ

2-1602(2) **ตํ**[7] **ปฏิเทเสมีติ**[8]

นั้น จะแสดงคืน

142. **ปฐมปาฏิเทสนียสิก์ขาปทํ** 2-1602

[ป**ะ**·ฐะมะ·ปา·ฏิ·**เด**·สะ·นี·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุ(รับอาหารจากภิกขุนีมาฉัน)

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย

ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1615(1) “ภิกฺขู[1] ปเนว[2]
[ภิก·ขู ปะ·เน·วะ]

กุเลสุ[3] นิมันฺติตา[4] ภุญฺชันฺติ.[5]
[กุ·เล·สุ นิ·มัน·ติ·ตา ภุญ·ชัน·ติ]

ตัตฺร[6] เจ[7] ภิกฺขุนี[8]
[ตะ·ตฺระ เจ ภิก·ขุ·นี]

โวสาสมานรูปา[9] จิตฺตา[10] โหติ;[11]
[โว·สา·สะ·มา·นะ·รู·ปา ฐิ·ตา โห·ติ]

‘อิธ[11] สูปํ[12] เทถ[13]
[อิ·ธะ สู·ปัง เด·ถะ]

อิธ[14] โอทนํ[15] เทถา’ติ.[16]
[อิ·ธะ โอ·ดะ·นัง เด·ถา·ติ]

2-1615(2) เตหิ[1] ภิกฺขูหิ[2] สา[3] ภิกฺขุนี[4]
[เต·หิ ภิก·ขู·หิ สา ภิก·ขุ·นี]

อัปฺปสาเทตัพฺพา;[5]
[อัป·ปะ·สา·เด·ตับ·บา]

‘อัปฺปสักฺก[6] ตาว[7] ภคินิ[8]
[อัป·ปะ·สัก·กะ ตา·วะ ภะ·คิ·นิ]

ยาว[9] ภิกฺขู[10] ภุญฺชันฺตี’ติ.[11]
[ยา·วะ ภิก·ขู ภุญ·ชัน·ตี·ติ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1615(1) **ภิก๎ขู**[1] **ปเนว**[2]
ภิกขุทั้งหลาย ก็นั่นเที่ยว

กุเลสุ[3] **นิมัน๎ติตา**[4] **ภุญ๎ชัน๎ติ**[5]
ตระกูลทั้งหลาย นิมนต์แล้ว ฉันอยู่,เมื่อจะฉัน

ตัต๎ร[6] **เจ**[7] **ภิก๎ขุนี**[8]
นั้น ถ้า ภิกขุนี

โวสาสมานรูปา[9] **ฐิตา**[10] **โหติ**[11]
สั่ง ผู้ยืนแล้ว ย่อมเป็น

อิธ[11] **สูปํ**[12] **เทถ**[13]
นี้ แกง จงให้

อิธ[14] **โอทนํ**[15] **เทถาติ**[16]
นี้ ข้าวสุก จงให้

2 -1615(2) **เตหิ**[1] **ภิก๎ขูหิ**[2] **สา**[3] **ภิก๎ขุนี**[4]
เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย นั้น ภิกขุนี

อัป๎ปสาเทตัพ๎พา[5]
พึงรุกราน(พึงไล่ไปเสีย)

อัป๎ปสัก๎ก[6] **ตาว**[7] **ภคินิ**[8]
จงหลีกไปเสีย ตราบนั้น น้องหญิงเอ๋ย

ยาว[9] **ภิก๎ขู**[10] **ภุญ๎ชัน๎ตีติ**[11]
เพียงใด ภิกขุทั้งหลาย ฉันอยู่,เมื่อจะฉัน

6. อาปัต๎ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1615(3) เอกัสฺสปิ[1] เจ[2] ภิกฺขุโน[3]
[เอ กัส สะ ปิ เจ ภิก ขุ โน]

น[4] ปฏิภาเสยฺย[5]
[นะ ปะ ฏิ ภา เส็ย ยะ]

ตํ[6] ภิกฺขุนิํ[7] อัปฺปสาเทตุํ;[8]
[ตังํ ภิก ขุ นิงํ อัป ปะ สา เด ตุงํ]

‘อัปฺปสกฺก[9] ตาว[10] ภคินิ[11]
[อัป ปะ สัก กะ ตา วะ ภะ คิ นิ]

ยาว[12] ภิกฺขู[13] ภุญฺชนฺตี’ติ.[14]
[ยา วะ ภิก ขู ภุญ ลัน ตี ติ]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ฌ]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1615(3) **เอกัส์สปี**[1] **เจ**[2] **ภิก์ขุโน**[3]
แม้หนึ่ง ถ้า ภิกขุ

น[4] **ปฏิภาเสย์ย**[5]
ไม่ พึงกล่าวออกไป

ตํ[6] **ภิก์ขุนิ**[7] **อัป์ปสาเทตุํ**[8]
นั้น ภิกขุนี เพื่อจะรุกราน(เพื่อจะไล่ไปเสีย)

อัป์ปสัก์ก[9] **ตาว**[10] **ภคินิ**[11]
จงหลีกไปเสีย ตราบนั้น น้องหญิงเอ๋ย

ยาว[12] **ภิก์ขู**[13] **ภุญ์ชัน์ตีติ**[14]
เพียงใด ภิกขุทั้งหลาย ฉันอยู่,เมื่อจะฉัน

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1615(4) **ปฏิเทเสตัพพํ**[1] **เตหิ**[2] **ภิกฺขูหิ;**[3]
[ปะ ฏิ เด เส ตับ บังํ เต หิ ภิก ขู หิ]

‘คารัยหํ[4] **อาวุโส**[5]
[คา ระ ยหังํ อา วุ โส]

ธัมมํ[6] **อาปัชชิมฺหา**[7]
[ธัม มังํ อา ปัล ลิ มฺหา]

อสัปปายํ[8] **ปาฏิเทสนียํ’**[9]
[อะ สัป ปา ยังํ ปา ฏิ เด สะ นี ยังํ]

ตํ[10] **ปฏิเทเสมี”ติ.**[11]
[ตังํ ปะ ฏิ เด เส มี ติ]

143. **ทุติยปาฏิเทสนียสิกฺขาปทํ** 2-1615
[ดุ ติยะ ปา ฏิ เด สะ นี ยะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุ(ฉันอาหารที่ภิกขุนีไปเจ้ากี้เจ้าการให้เขาหามาให้)

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1615(4) **ปฏิเทเสตัพพํ**[1] **เตหิ**[2] **ภิก๎ขูหิ**[3]
พึงแสดงคืน เหล่านั้น ภิกขุทั้งหลาย

คารัย์หํ[4] **อาวุโส**[5]
อันน่าติเตียน ท่านผู้มีอายุ

ธัม๎มํ[6] **อาปัช๎ชิม๎หา**[7]
ธัมม์ ต้องแล้ว

อสัป๎ปายํ[8] **ปาฏิเทสนียํ**[9]
ไม่มีความสบาย แสดงโดยเฉพาะ

ตํ[10] **ปฏิเทเสมีติ**[11]
นั้น จะแสดงคืน

143. **ทุติยปาฏิเทสนียสิก๎ขาปทํ** 2 -1615

[ดุ•ติยะ•ปา•ฏิ•เด•สะ•นี•ยะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุ(ฉันอาหารที่ภิกขุนีไปเจ้ากี้เจ้าการให้เขาหามาให้)

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย

ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1641(1)

“ยานิ[1] โข[2] ปน[3]
[ยา·นิ โข ปะ·นะ]

ตานิ[4] เสกฺขสมฺมตานิ[5] กุลานิ[6]
[ตา·นิ เส็ก·ขะ·สัม·มะ·ตา·นิ กุ·ลา·นิ]

โย[7] ปน[8] ภิกฺขุ[9]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ตถารูเปสุ[10] เสกฺขสมฺมเตสุ[11]
[ตะ·ถา·รู·เป·สุ เส็ก·ขะ·สัม·มะ·เต·สุ]

กุเลสุ[12] ปุพฺเพ[13] อนิมนฺติโต[14]
[กุ·เล·สุ ปุบ·เบ อะ·นิ·มัน·ติ·โต]

อคิลาโน[15] ขาทนียํ[16] วา[17]
[อะ·คิ·ลา·โน ขา·ดะ·นี·ยัง วา]

โภชนียํ[17] วา[18]
[โภ·ชะ·นี·ยัง วา]

สหัตฺถา[19] ปฏิคฺคเหตฺวา[20]
[สะ·หัต·ถา ปะ·ฏิ·คะ·เห·ตฺวา]

ขาเทยฺย[21] วา[22]
[ขา·เด็ย·ยะ วา]

ภุญฺเชยฺย[23] วา[24]
[ภุญ·เจ็ย·ยะ วา]

ปฏิเทเสตัพฺพํ[25]
[ปะ·ฏิ·เด·เส·ตับ·บัง]

ก [ก]
ข [ข]
ค [ฉ]
ฆ [ฆ]
ง [ง]
จ [จ]
ฉ [ฉ]
ช [ช]
ฌ [ฌ]
ญ [ญ]
ฏ [ฏ]
ฐ [ฐ]
ฑ [ฑ]
ฒ [ฒ]
ณ [ณ]
ต [ต]
ถ [ถ]
ท [ด]
ธ [ธ]
น [น]
ป [ป]
ผ [ผ]
พ [บ]
ภ [ภ]
ม [ม]
ย [ย]
ร [ร]
ล [ล]
ว [ว]
ส [ส]
ห [ห]
ฬ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1641(1) **ยานิ**[1] **โข**[2] **ปน**[3]
เหล่าใด แล ก็

ตานิ[4] **เสก็ขสัม็มตานิ**[5] **กุลานิ**[6]
เหล่านั้น ที่สงฆ์รู้กันว่าเป็นพระเสขะบุคคล ตระกูลทั้งหลาย

โย[7] **ปน**[8] **ภิก็ขุ**[9]
ใด ก็ ภิกขุ

ตถารูเปสุ[10] **เสก็ขสัม็มเตสุ**[11]
เห็นปานนั้น ที่สงฆ์รู้กันว่าเป็นพระเสขะบุคคล

กุเลสุ[12] **ปุพ็เพ**[13] **อนิมัน็ติโต**[14]
ตระกูลทั้งหลาย ก่อน,เบื้องต้น ยังไม่ได้เชิญ

อคิลาโน[15] **ขาทนียํ**[16] **วา**[17]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ที่ควรเคี้ยว ก็ดี

โภชนียํ[17] **วา**[18]
สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี

สหัต็ถา[19] **ปฏิค็คเหต็วา**[20]
พร้อมด้วยมือ ถือเอาเฉพาะแล้ว

ขาเทย็ย[21] **วา**[22]
พึงเคี้ยว ก็ดี

ภุญ็เชย็ย[23] **วา**[24]
พึงฉัน ก็ดี

ปฏิเทเสตัพ็พํ[25]
พึงแสดงคืน

6. อาปัต็ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1641(2) **เตน**[1] **ภิกฺขุนา;**[2]
[เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

‘คารัยฺหํ[3] **อาวุโส**[4]
[คา·ระ·ยฺหังํ อา·วุ·โส]

ธัมฺมํ[5] **อาปัชฺชิ**[6]
[ธัม·มังํ อา·ปัล·ลิงํ]

อสัปฺปายํ[7] **ปาฏิเทสนียํ’**[8]
[อะ·สัป·ปา·ยังํ ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยังํ]

ตํ[9] **ปฏิเทเสมี”ติ.**[10]
[ตังํ ปะ·ฏิ·เด·เส·มี·ติ]

144. **ตติยปาฏิเทสนียสิกฺขาปทํ** 2-1641
[ตะ·ติยะ·ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุ(รับอาหารในสกุลพระอริยะบุคคล)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1641(2) **เตน**[1] **ภิก๎ขุนา**[2]
นั้น ภิกขุ

คารัย๎หํ[3] **อาวุโส**[4]
อันน่าติเตียน ท่านผู้มีอายุ

ธัม๎มํ[5] **อาปัช๎ชิ**[6]
ธัมม์ ต้องแล้ว

อสัป๎ปายํ[7] **ปาฏิเทสนียํ**[8]
ไม่มีความสบาย แสดงโดยเฉพาะ

ตํ[9] **ปฏิเทเสมีติ**[10]
นั้น จะแสดงคืน

144. **ตติยปาฏิเทสนียสิก๎ขาปทํ** 2-1641
[ต**ะ**•ติยะ•ปา•ฏิ•**เด**•สะ•**นี**•ยะ•**สิก**•ขา•ปะ•**ดังํ**]
ห้ามภิกขุ(รับอาหารในสกุลพระอริยะบุคคล)

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2 -1662(1)

“ยานิ[1] โข[2] ปน[3]
[ยา·นิ โข ปะ·นะ]

ตานิ[4] อารัญ๎ญกานิ[5] เสนาสนานิ[6]
[ตา·นิ อา·รัญ·ญะ·กา·นิ เส·นา·สะ·นา·นิ]

สาสํกสัม๎มตานิ[7]
[สา·สัง·กะ·สัม·มะ·ตา·นิ]

สัป๎ปฏิภยานิ[8]
[สัป·ปะฏิภะ·ยา·นิ]

โย[9] ปน[10] ภิก๎ขุ[11]
[โย ปะ·นะ ภิก·ขุ]

ตถารูเปสุ[12] เสนาสเนสุ[13] วิหรัน๎โต[14]
[ตะ·ถา·รู·เป·สุ เส·นา·สะ·เน·สุ วิ·หะ·รัน·โต]

ปุพ๎เพ[15] อัป๎ปฏิสํวิทิตํ[16]
[ปุบ·เบ อัป·ปะฏิ·สัง·วิดิ·ตัง]

ขาทนียํ[17] วา[18]
[ขา·ดะ·นี·ยัง วา]

โภชนียํ[19] วา[20]
[โภ·ละ·นี·ยัง วา]

อัช๎ฌาราเม[21] สหัต๎ถา[22] ปฏิค๎คเหต๎วา[23]
[อัล·ฌา·รา·เม สะ·หัต·ถา ปะ·ฏิถ·ถะ·เห·ตฺวา]

อคิลาโน[24] ขาเทย๎ย[25] วา[26]
[อะ·ถิ·ลา·โน ขา·เด็ย·ยะ วา]

ภุญ๎เชย๎ย[27] วา[28]
[ภุญ·เจ็ย·ยะ วา]

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฆ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฉ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1662(1) **ยานิ**[1] **โข**[2] **ปน**[3]
เหล่าใด แล ก็

ตานิ[4] **อารัญ์ญกานิ**[5] **เสนาสนานิ**[6]
เหล่านั้น ที่อยู่ในป่า ที่นั่งที่นอน

สาสํกสัม์มตานิ[7]
ที่รู้กันว่าเป็นที่รังเกียจ

สัป์ปฏิภยานิ[8]
มีภัยเฉพาะหน้า

โย[9] **ปน**[10] **ภิก์ขุ**[11]
ใด ก็ ภิกขุ

ตถารูเปสุ[12] **เสนาสเนสุ**[13] **วิหรัน์โต**[14]
เห็นปานนั้น ที่พักอาศัย เมื่ออยู่

ปุพ์เพ[15] **อัป์ปฏิสํวิทิตํ**[16]
ก่อน,เบื้องต้น เมื่อยังไม่ได้รับการบอก(การแจ้ง)

ขาทนียํ[17] **วา**[18]
ที่ควรเคี้ยว ก็ดี

โภชนียํ[19] **วา**[20]
สิ่งที่ควรรับประทาน ก็ดี

อัช์ฌาราเม[21] **สหัต์ถา**[22] **ปฏิค์คเหต์วา**[23]
อยู่ในวัด พร้อมด้วยมือ ถือเอาเฉพาะแล้ว

อคิลาโน[24] **ขาเทย์ย**[25] **วา**[26]
ผู้ไม่ป่วยไข้ พึงเคี้ยว ก็ดี

ภุญ์เชย์ย[27] **วา**[28]
พึงฉัน ก็ดี

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

ปฏิเทเสตัพพํ[29]
[ปะ·ฏิ·เด·เส·ตับ·บังํ]

เตน[30] **ภิกฺขุนา;**[31]
[เต·นะ ภิก·ขุ·นา]

‘คารัยฺหํ[32] **อาวุโส**[33]
[คา·ระ·ยฺหังํ อา·วุ·โส]

ธัมฺมํ[34] **อาปัชฺชิ**[35]
[ธัม·มังํ อา·ปัล·ลิงํ]

อสัปฺปายํ[36] **ปาฏิเทสนียํ’**[37]
[อะ·สัป·ปา·ยังํ ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยังํ]

ตํ[38] **ปฏิเทเสมี”ติ.**[39]
[ตังํ ปะ·ฏิ·เด·เส·มี·ติ]

145. **จตุต์ถปาฏิเทสนียสิก์ขาปทํ** 2-1662

[จะ·ตุต·ถะ·ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุ(ที่อยู่ป่าบิณฑบาตอาหารที่เขาไม่ได้จัดเตรียมไว้ก่อน)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

ปฏิเทเสตัพ์พํ[29]

พึงแสดงคืน

เตน[30] **ภิก์ขุนา**[31]

นั้น ภิกขุ

คารัย์หํ[32] **อาวุโส**[33]

อันน่าติเตียน ท่านผู้มีอายุ

ธัม์มํ[34] **อาปัช์ชิ**[35]

ธัมม์ ต้องแล้ว

อสัป์ปายํ[36] **ปาฏิเทสนียํ**[37]

ไม่มีความสบาย แสดงโดยเฉพาะ

ตํ[38] **ปฏิเทเสมีติ**[39]

นั้น จะแสดงคืน

145. **จตุต์ถปาฏิเทสนียสิก์ขาปทํ** 2-1662

[จะ ตุต ถะ ปา ฏิ เด สะ นี ยะ สิก ขา ปะ ดังํ]

ห้ามภิกขุ(ที่อยู่ป่าบิณฑบาตอาหารที่เขาไม่ได้จัดเตรียมไว้ก่อน)

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย

ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1680(1) อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุด ดิฏฺ ฐา โข อา ยะ สมัน โต]

จัต์ตาโร[2] ปาฏิเทสนียา[3] ธัม์มา.[4]
[จัต ตา โร ปา ฏิ เด สะ นี ยา ธัม มา]

2-1680(2) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต ถา ยะ สมัน เต ปุจ ฉา มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ จิต ถะ ปะ ริ สุด ธา]

2-1680(3) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ ติ ยัม ปิ ปุจ ฉา มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ จิต ถะ ปะ ริ สุด ธา]

2-1680(4) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ ติ ยัม ปิ ปุจ ฉา มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ จิต ถะ ปะ ริ สุด ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1680(1) **อุท์ทิฏฺฐา**[1] **โข**[2] **อายัส์มัน์โต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย
จัต์ตาโร[2] **ปาฏิเทสนียา**[3] **ธัม์มา**[4]
สี่ แสดงโดยเฉพาะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2-1680(2) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2-1680(3) **ทุติยัม์ปิ**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2-1680(4) **ตติยัม์ปิ**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

6. อาปัต์ติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1680(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
[ป**ะ**·ริ·สุด·เธ็ต·ถา·ย**ะ**·สฺมัน·**โ**ต]

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
[ต**ะ**·สฺมา ตุ·ณฺหี]

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ”.**[5]
[**เ**อ·วะ·**เ**ม·ตัง ธา·ระ·ยา·มิ]

ปาฏิเทสนียุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต.**[7]
[ปา·ฏิ·**เ**ด·สะ·นี·ยุด·**เ**ด·**โ**ส นิฏ·ฐิ·**โ**ต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อัง]

2 -1680(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้

ปาฏิเทสนียุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต**[7]
หมวดปาฏิเทสนีย์ จบ

6. อาปัตติปาฏิเทสนีย
ความผิดปาฏิเทสะนียะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1682(1) อิเม[1] โข[2] ปนายัสฺมันฺโต[3]
[อิ·เม โข ปะ·นา·ยะ·สฺมัน·โต]

เสขิยา[3] ธัมฺมา[4]
[เส·ขิ·ยา ธัม·มา]

อุทฺเทสํ[5] อาคัจฺฉนฺติ.[6]
[อุด·เด·สัง อา·กัจ·ฉัน·ติ]

2-1686(1) “‘ปริมัณฺฑลํ[1] นิวาเสสฺสามี’ติ;[2]
[ปะ·ริ·มัณ·ฑะ·ลัง นิ·วา·เส็ส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[3] กรณียา”.[4]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

146. ปริมัณฺฑลนิวาสสิกฺขาปทํ 2-1686
[ปะ·ริ·มัณ·ฑะละนิ·วา·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุนุ่งสบงไม่เรียบร้อย

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1682(1) **อิเม**[1] **โข**[2] **ปนายัสมัน์โต**[3]
เหล่านี้ แล ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย
เสขิยา[3] **ธัม์มา**[4]
ควรศึกษา ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)
อุท์เทสํ[5] **อาคัจ์ฉัน์ติ**[6]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

2-1686(1) **ปริมัณ์ฑลํ**[1] **นิวาเสส์สามีติ**[2]
วงกลม จักนุ่ง
สิก์ขา[3] **กรณียา**[4]
สิกขา ที่ควรกระทำ

146. **ปริมัณ์ฑลนิวาสสิก์ขาปทํ** 2-1686
[ปะ·ริ·มัณ·ฑะละนิ·วา·สะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุนุ่งสบงไม่เรียบร้อย

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1691(1) **“‘ปริมัณฑลํ[1] ปารุปิส์สามี’ติ;[2]**
[ปะ·ริ·มัณ·ฑะ·ลังํ ปา·รุ·ปิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[3] กรณียา”.[4]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

147. **ปริมัณฑลปารุปิสิก์ขาปทํ** 2-1691
[ปะ·ริ·มัณ·ฑะละ·ปา·รุปิ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุห่มจีวรไม่เรียบร้อย

2-1696(1) **“‘สุปฏิจ์ฉัน์โน[1] อัน์ตรฆเร[2]**
[สุ·ปะ·ฏิจ·ฉัน·โน อัน·ตะระฆะ·เร]

คมิส์สามี’ติ;[3]
[คะ·มิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

148. **สุปฏิจ์ฉัน์นคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1696
[สุ·ปะ·ฏิจ·ฉัน·นะคะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุนุ่งห่มจีวรไม่เรียบร้อยเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1691(1) **ปริมัณฑลํ**[1] **ปารุปิส์สามีติ**[2]
วงกลม จักนุ่งห่ม
สิก์ขา[3] **กรณียา**[4]
สิกขา ที่ควรกระทำ

147. **ปริมัณฑลปารุปิสิก์ขาปทํ** 2-1691
[ป**ะ**•ริ•**มัณ**•ฑะละ•**ปา**•รุปิ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]
ห้ามภิกขุห่มจีวรไม่เรียบร้อย

2-1696(1) **สุปฏิจ์ฉัน์โน**[1] **อัน์ตรฆเร**[2]
ปกปิดอย่างดี ละแวกบ้าน
คมิส์สามีติ[3]
จักไป
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

148. **สุปฏิจ์ฉัน์นคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1696
[**สุ**•ปะ•**ฏิจ**•**ฉัน**•นะถะมิกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]
ห้ามภิกขุนุ่งห่มจีวรไม่เรียบร้อยเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

7. อาปัต์ติเสขิยธัม์ม
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1701(1) “‘สุปฏิจฺฉนฺโน[1] อนฺตรฆเร[2]
[สุ ปะ ฏิจ ฉัน โน อัน ตะระฆะ เร]

นิสีทิสฺสามี’ติ;[3]
[นิ สี ดิส สา มี ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

149. **สุปฏิจฺฉนฺนนิสีทสิกฺขาปทํ** 2-1701
[สุ ปะ ฏิจ ฉัน นะนิ สี ดะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุนุ่งห่มจีวรไม่เรียบร้อยเมื่อนั่งในหมู่บ้าน

2-1706(1) “‘สุสํวุโต[1] อนฺตรฆเร[2]
[สุ สังํ วุ โต อัน ตะระฆะ เร]

คมิสฺสามี’ติ;[3]
[คะ มิส สา มี ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

150. **สุสํวุตคมิกสิกฺขาปทํ** 2-1706
[สุ สังํ วุตะคะมิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุไม่สำรวมตนเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1701(1) **สุปฏิจ์ฉัน์โน**[1] **อัน์ตรฆเร**[2]
ปกปิดอย่างดี ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[3]
(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

149. **สุปฏิจ์ฉัน์นนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1701
[สุ•ปะ•ฏิจ•ฉัน•นะนิ•สี•ดะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุนุ่งห่มจีวรไม่เรียบร้อยเมื่อนั่งในหมู่บ้าน

2-1706(1) **สุสํวุโต**[1] **อัน์ตรฆเร**[2]
สำรวมดีแล้ว,ระวังดีแล้ว ละแวกบ้าน

คมิส์สามีติ[3]
จักไป

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

150. **สุสํวุตคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1706
[สุ•สังํ•วุตะกะมิกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุไม่สำรวมตนเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1711(1) “‘สุสํวุโต[1] อัน์ตรฆเร[2]
[สุ สังํ วุ โต อัน ตะระฆะ เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[3]
[นิ สี ดิส สา มี ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

151. สุสํวุตนิสีทสิก์ขาปทํ 2-1711
[สุ สังํ วุตะนิ สี ดะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุไม่สำรวมตนเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

2-1716(1) “‘โอก์ขิต์ตจัก์ขุ[1] อัน์ตรฆเร[2]
[โอ็ก ขิต ตะ จัก ขุ อัน ตะระฆะ เร]

คมิส์สามี’ติ;[3]
[คะ มิส สา มี ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

152. โอก์ขิต์ตจัก์ขุคมิกสิก์ขาปทํ 2-1716
[โอ็ก ขิต ตะ จัก ขุคะมิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเข้าไปในหมู่บ้านโดยไม่ทอดสายตาลงต่ำ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1711(1) **สุสํวุโต**[1] **อัน์ตรฆเร**[2]
สำรวมดีแล้ว,ระวังดีแล้ว ละแวกบ้าน
นิสีทิส์สามีติ[3]
(เรา)จักนั่ง
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

151. **สุสํวุตนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1711
[สุ•สังํ•วุตะนิ•สี•ดะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุไม่สำรวมตนเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

2-1716(1) **โอก์ขิต์ตจัก์ขุ**[1] **อัน์ตรฆเร**[2]
ตามองทอดลง ละแวกบ้าน
คมิส์สามีติ[3]
จักไป
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

152. **โอก์ขิต์ตจัก์ขุคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1716
[โอ็ก•ขิต•ตะ•จัก•ขุกะมิกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุเข้าไปในหมู่บ้านโดยไม่ทอดสายตาลงต่ำ

2-1721(1) “‘โอก์ขิต์ตจัก์ขุ[1] อัน์ตรฆเร[2]
[โอ็ก·ขิต·ตะ·จัก·ขุ อัน·ตะระฆะ·เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[3]
[นิ·สี·ดิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

153. **โอก์ขิต์ตจัก์ขุนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1721
[โอ็ก·ขิต·ตะ·จัก·ขุนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุนั่งในหมู่บ้านโดยไม่ทอดสายตาลงต่ำ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1721(1) **โอก์ขิต์ตจัก์ขุ**[1] **อัน์ตรฆเร**[2]

ตามองทอดลง ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[3]

(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

153. **โอก์ขิต์ตจัก์ขุนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1721

[โอ็ก•ขิต•ตะ•จัก•ขุนิ•สี•ดะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุนั่งในหมู่บ้านโดยไม่ทอดสายตาลงต่ำ

7. อาปัต์ติเสขิยธัม์ม

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1726(1) “‘น[1] อุก์ขิต์ตกาย[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ อุก ขิต ตะ กา ยะ อัน ตะระฆะ เร]

คมิส์สามี’ติ;[4]
[ฉะ มิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

154. อุก์ขิต์ตกคมิกสิก์ขาปทํ 2-1726
[อุก ขิต ตะกะฉะมิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเวิกผ้าเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1726(1) **น**[1] **อุก์ขิต์ตกาย**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ เลิกผ้าขึ้น ละแวกบ้าน

คมิส์สามีติ[4]
จักไป

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

154. **อุก์ขิต์ตกคมิกสิก์ขาปทํ** 2 -1726
[อุก·ขิต·ตะกะณะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเวิกผ้าเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1731(1) “‘น[1] อุก์ขิต์ตกาย[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ อุก ขิต ตะ กา ยะ อัน ตะระฆะ เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[4]
[นิ สี ดิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

155. อุก์ขิต์ตกนิสีทสิก์ขาปทํ 2-1731
[อุก ขิต ตะกะนิ สี ดะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเวิกผ้า(เอาผ้าพาดบ่า)เมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ปริมัณฑลวัค์โค[7] ปฐโม&[8]
[ปะ ริ มัณ ฑะละ วัค โค ปะ ฐะ โม]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1731(1) **น**[1] **อุก์ขิต์ตกาย**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ เลิกผ้าขึ้น ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

155. **อุก์ขิต์ตกนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1731
[อุก·ขิต·ตะกะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเวิกผ้า(เอาผ้าพาดบ่า)เมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ปริมัณ์ฑลวัค์โค[7] **ปฐโม&**[8]
ปริมัณฑลวัคค์ ครั้งแรก

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1736(1) “‘น[1] อุจฺชัคฺฆิกาย[2] อันฺตรฆเร[3]
[นะ อุล·ลัฉ·ฆิ·กา·ยะ อัน·ตะระฆะ·เร]

คมิสฺสามี’ติ;[4]
[ฉะ·มิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

156. อุจฺชัคฺฆิกคมิกสิกฺขาปทํ 2-1736
[อุล·ลัฉ·ฆิกะฉะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุหัวเราะดังเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1741(1) “‘น[1] อุจฺชัคฺฆิกาย[2] อันฺตรฆเร[3]
[นะ อุล·ลัฉ·ฆิ·กา·ยะ อัน·ตะระฆะ·เร]

นิสีทิสฺสามี’ติ;[4]
[นิ·สี·ดิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

157. อุจฺชัคฺฆิกนิสีทสิกฺขาปทํ 2-1741
[อุล·ลัฉ·ฆิกะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุหัวเราะดังเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1736(1) **น**[1] **อุช์ชัค์ฆิกาย**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ หัวเราะลั่น ละแวกบ้าน

คมิส์สามีติ[4]
จักไป

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

156. **อุช์ชัค์ฆิกคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1736
[อุ**ล**·**ลัฉ**·ฆิกะฉะมิกะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]
ห้ามภิกขุหัวเราะดังเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1741(1) **น**[1] **อุช์ชัค์ฆิกาย**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ หัวเราะลั่น ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

157. **อุช์ชัค์ฆิกนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1741
[อุ**ล**·**ลัฉ**·ฆิกะนิ·**สี**·ดะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]
ห้ามภิกขุหัวเราะดังเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

2-1746(1) “‘อัป์ปสัท์โท[1] อัน์ตรฆเร[2]
[อัป·ปะ·สัด·โด อัน·ตะระฆะ·เร]

คมิส์สามี’ติ;[3]
[คะ·มิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

158. อุจ์จสัท์ทคมิกสิก์ขาปทํ 2-1746
[อุจ·จะ·สัด·ดะคะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดเสียงดังเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1751(1) “‘อัป์ปสัท์โท[1] อัน์ตรฆเร[2]
[อัป·ปะ·สัด·โด อัน·ตะระฆะ·เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[3]
[นิ·สี·ดิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

159. อุจ์จสัท์ทนิสีทสิก์ขาปทํ 2-1751
[อุจ·จะ·สัด·ดะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดเสียงดังเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1746(1) **อัป๎ปสัท๎โท**[1] **อัน๎ตรฆเร**[2]

เสียงเบาๆ ละแวกบ้าน

คมิส๎สามีติ[3]

จักไป

สิก๎ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

158. **อุจ๎จสัท๎ทคมิกสิก๎ขาปทํ** 2-1746

[อุจ·จะ·สัด·ดะฉะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุพูดเสียงดังเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1751(1) **อัป๎ปสัท๎โท**[1] **อัน๎ตรฆเร**[2]

เสียงเบาๆ ละแวกบ้าน

นิสีทิส๎สามีติ[3]

(เรา)จักนั่ง

สิก๎ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

159. **อุจ๎จสัท๎ทนิสีทสิก๎ขาปทํ** 2-1751

[อุจ·จะ·สัด·ดะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุพูดเสียงดังเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

2-1756(1) “‘น[1] กายัป์ปจาลกํ[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ กา ยัป ปะ จา ละ กังํ อัน ตะระฆะ เร]

คมิส์สามี’ติ;[4]
[ฉะ มิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

160. กายัป์ปจาลกคมิกสิก์ขาปทํ 2-1756
[กา ยัป ปะ จา ละกะฉะมิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุโคลงกายเมื่อไปในหมู่บ้าน

2-1761(1) “‘น[1] กายัป์ปจาลกํ[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ กา ยัป ปะ จา ละ กังํ อัน ตะระฆะ เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[4]
[นิ สี ดิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

161. กายัป์ปจาลกนิสีทสิก์ขาปทํ 2-1761
[กา ยัป ปะ จา ละกะนิ สี ดะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุโคลงกายเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1756(1) **น**[1] **กายัป์ปจาลกํ**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ การขยับเขยื้อนกาย ละแวกบ้าน

คมิส์สามีติ[4]
จักไป

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

160. **กายัป์ปจาลกคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1756
[กา•ยัป•ปะ•จา•ละกะฉะมิกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุโคลงกายเมื่อไปในหมู่บ้าน

2-1761(1) **น**[1] **กายัป์ปจาลกํ**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ การขยับเขยื้อนกาย ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

161. **กายัป์ปจาลกนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1761
[กา•ยัป•ปะ•จา•ละกะนิ•สี•ดะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุโคลงกายเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

7. อาปัต์ติเสขิยธัม์ม
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1766(1) “‘น[1] พาหุป์ปจาลกํ[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ บา หุป ปะ จา ละ กังํ อัน ตะระฆะ เร]

คมิส์สามี’ติ;[4]
[ฉะ มิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

162. พาหุป์ปจาลกคมิกสิก์ขาปทํ 2-1766
[บา หุป ปะ จา ละกะฉะมิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุไกวแขนเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1771(1) “‘น[1] พาหุป์ปจาลกํ[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ บา หุป ปะ จา ละ กังํ อัน ตะระฆะ เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[4]
[นิ สี ดิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

163. พาหุป์ปจาลกนิสีทสิก์ขาปทํ 2-1771
[บา หุป ปะ จา ละกะนิ สี ดะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุไกวแขนเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1766(1) **น**[1] **พาหุป์ปจาลกํ**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ ไกวแขน(แกว่งแขน) ละแวกบ้าน
คมิส์สามีติ[4]
จักไป
สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

162. **พาหุป์ปจาลกคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1766
[บา·หุป·ปะ·จา·ละกะฉะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุไกวแขนเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1771(1) **น**[1] **พาหุป์ปจาลกํ**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ ไกวแขน(แกว่งแขน) ละแวกบ้าน
นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง
สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

163. **พาหุป์ปจาลกนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1771
[บา·หุป·ปะ·จา·ละกะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุไกวแขนเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

7. อาปัต์ติเสขิยธัม์ม
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1776(1) “‘น[1] สีสัป์ปจาลกํ[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ สี สัป ปะ จา ละ กังํ อัน ตะระฆะ เร]

คมิส์สามี’ติ;[4]
[ฉะ มิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

164. สีสัป์ปจาลกคมิกสิก์ขาปทํ 2-1776
[สี สัป ปะ จา ละกะฉะมิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุสั่นหัวเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1776(1)

น[1] **สีสัป์ปจาลกํ**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]

ไม่ โยกเยกหัว ละแวกบ้าน

คมิส์สามีติ[4]

จักไป

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]

สิกขา ที่ควรกระทำ

164. **สีสัป์ปจาลกคมิกสิก์ขาปทํ** 2 -1776

[**สี**•**สัป**•ปะ•**จา**•ละกะฉะมิกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุสั่นหัวเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1781(1) “‘น[1] สีสัป์ปจาลกํ[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ สี·สัป·ปะ·จา·ละ·กังํ อัน·ตะระฆะ·เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[4]
[นิ·สี·ดิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

165. สีสัป์ปจาลกนิสีทสิก์ขาปทํ 2-1781
[สี·สัป·ปะ·จา·ละกะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสั่นหัวเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

อุช์ชัค์ฆิกวัค์โค[7] ทุติโย[8]
[อุ·ลัฉ·ฆิกะ·วัฉ·โฉ ดุ·ติ·โย]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1781(1) **น**[1] **สีสัป์ปจาลกํ**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ โยกเยกหัว ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

165. **สีสัป์ปจาลกนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1781
[**สี**•**สัป**•ปะ•**จา**•ละกะนิ•**สี**•ดะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดัง**ํ]
ห้ามภิกขุสั่นหัวเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

อุช์ชัค์ฆิกวัค์โค[7] **ทุติโย**[8]
อัชชัคฆิกวัคค์ สอง

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1786(1) “‘น[1] ขัม์ภกโต[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ ขัม ภะกะ โต อัน ตะระฆะ เร]

คมิส์สามี’ติ;[4]
[คะ มิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

166. ขัม์ภกตคมิกสิก์ขาปทํ 2-1786
[ขัม ภะกะตะคะมิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเอามือท้าวสะเอวเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1791(1) “‘น[1] ขัม์ภกโต[2] อัน์ตรฆเร[3]
[นะ ขัม ภะกะ โต อัน ตะระฆะ เร]

นิสีทิส์สามี’ติ;[4]
[นิ สี ดิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

167. ขัม์ภกตนิสีทสิก์ขาปทํ 2-1791
[ขัม ภะกะตะนิ สี ดะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเอามือท้าวสะเอวเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1786(1) **น**[1] **ขัม์ภกโต**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ ค้ำกาย ละแวกบ้าน

คมิส์สามีติ[4]
จักไป

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

166. **ขัม์ภกตคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1786

[**ขัม**•ภะกะตะฉะมิกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุเอามือท้าวสะเอวเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1791(1) **น**[1] **ขัม์ภกโต**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ ค้ำกาย ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

167. **ขัม์ภกตนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1791

[**ขัม**•ภะกะตะนิ•**สี**•ดะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุเอามือท้าวสะเอวเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

2-1796(1) “‘น[1] โอคุณฺฐิโต[2] อนฺตรฆเร[3]
[นะ โอ·กุณ·ฐิ·โต อัน·ตะระฆะ·เร]

คมิสฺสามี’ติ;[4]
[กะ·มิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

168. โอคุณฺฐิตคมิกสิกฺขาปทํ 2-1796
[โอ·กุณ·ฐิตะกะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเอาผ้าคลุมหัวเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1801(1) “‘น[1] โอคุณฺฐิโต[2] อนฺตรฆเร[3]
[นะ โอ·กุณ·ฐิ·โต อัน·ตะระฆะ·เร]

นิสีทิสฺสามี’ติ;[4]
[นิ·สี·ดิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

169. โอคุณฺฐิตนิสีทสิกฺขาปทํ 2-1801
[โอ·กุณ·ฐิตะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเอาผ้าคลุมหัวเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1796(1) **น**[1] **โอคุณ์ฐิโต**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ คลุมศีรษะ ละแวกบ้าน
คมิส์สามีติ[4]
จักไป
สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

168. **โอคุณ์ฐิตคมิกสิก์ขาปทํ** 2-1796
[โอ·คุณ·ฐิตะคะมิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเอาผ้าคลุมหัวเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1801(1) **น**[1] **โอคุณ์ฐิโต**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ คลุมศีรษะ ละแวกบ้าน
นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง
สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

169. **โอคุณ์ฐิตนิสีทสิก์ขาปทํ** 2-1801
[โอ·คุณ·ฐิตะนิ·สี·ดะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเอาผ้าคลุมหัวเมื่อนั่งอยู่ในหมู่บ้าน

7. อาปัต์ติเสขิยธัม์ม
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1806(1) “‘น[1] อุก๎กุฏิกาย[2] อัน๎ตรฆเร[3]
[นะ อุก๎กุฏิ๎กา๎ยะ อัน๎ตะระฆะ๎เร]

คมิส๎สามี’ติ;[4]
[คะ๎มิส๎สา๎มี๎ติ]

สิก๎ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก๎ขา กะ๎ระ๎ณี๎ยา]

170. อุก๎กุฏิกสิก๎ขาปทํ 2-1806
[อุก๎กุฏิ๎กะ๎สิก๎ขา๎ปะ๎ดังํ]
ห้ามภิกขุเดินกระโหย่งเท้าเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1811(1) “‘น[1] ปัล๎ลัต๎ถิกาย[2] อัน๎ตรฆเร[3]
[นะ ปัล๎ลัต๎ถิ๎กา๎ยะ อัน๎ตะระฆะ๎เร]

นิสีทิส๎สามี’ติ;[4]
[นิ๎สี๎ดิส๎สา๎มี๎ติ]

สิก๎ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก๎ขา กะ๎ระ๎ณี๎ยา]

171. ปัล๎ลัต๎ถิกสิก๎ขาปทํ 2-1811
[ปัล๎ลัต๎ถิ๎กะ๎สิก๎ขา๎ปะ๎ดังํ]
ห้ามภิกขุนั่งกอดเข่าเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฆ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ช]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1806(1) **น**[1] **อุก์กุฏิกาย**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ นั่งยองๆ ละแวกบ้าน

คมิส์สามีติ[4]
จักไป

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

170. **อุก์กุฏิกสิก์ขาปทํ** 2-1806
[**อุก**·กุฏิกะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]
ห้ามภิกขุเดินกระโหย่งเท้าเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1811(1) **น**[1] **ปัล์ลัต์ถิกาย**[2] **อัน์ตรฆเร**[3]
ไม่ รัดเข่า(กอดเข่า) ละแวกบ้าน

นิสีทิส์สามีติ[4]
(เรา)จักนั่ง

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

171. **ปัล์ลัต์ถิกสิก์ขาปทํ** 2-1811
[**ปัล**·**ลัต**·ถิกะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]
ห้ามภิกขุนั่งกอดเข่าเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน

2-1816(1) “‘สักกัจฺจํ[1] ปิณฺฑปาตํ[2]
[สัก·กัจ·จัง ปิณ·ฑะ·ปา·ตัง]

ปฏิคฺคเหสฺสามี’ติ;[3]
[ปะ·ฏิก·กะ·เห็ส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

172. สักกัจฺจปฏิคฺคหณสิกฺขาปทํ 2-1816
[สัก·กัจ·จะปะ·ฏิก·กะหะณะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรโดยไม่เคารพ

2-1821(1) “‘ปัตฺตสัญฺญี[1] ปิณฺฑปาตํ[2]
[ปัต·ตะ·สัญ·ญี ปิณ·ฑะ·ปา·ตัง]

ปฏิคฺคเหสฺสามี’ติ;[3]
[ปะ·ฏิก·กะ·เห็ส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

173. ปัตฺตสัญฺญีปฏิคฺคหณสิกฺขาปทํ 2-1821
[ปัต·ตะ·สัญ·ญี·ปะ·ฏิก·กะหะณะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรโดยไม่ดูแต่ในบาตร

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฉ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1816(1) **สัก์กัจ์จํ**[1] **ปีณ์ฑปาตํ**[2]

โดยเคารพ ปิณฑบาต

ปฏิค์คเหส์สามีติ[3]

จักถือเอาเฉพาะ

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

172. **สัก์กัจ์จปฏิค์คหณสิก์ขาปทํ** 2-1816

[สัก·กัจ·จะปะ·ฏิฉ·ฉะหะณะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรโดยไม่เคารพ

2-1821(1) **ปัต์ตสัญ์ญี**[1] **ปีณ์ฑปาตํ**[2]

รู้ว่าเป็นบาตร ปิณฑบาต

ปฏิค์คเหส์สามีติ[3]

จักถือเอาเฉพาะ

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

173. **ปัต์ตสัญ์ญีปฏิค์คหณสิก์ขาปทํ** 2-1821

[ปัต·ตะ·สัญ·ญี·ปะ·ฏิฉ·ฉะหะณะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรโดยไม่ดูแต่ในบาตร

2-1826(1) “‘สมสูปกํ[1] ปิณฺฑปาตํ[2]
[สะ·มะ·สู·ปะ·กังํ ปิณ·ฑะ·ปา·ตังํ]

ปฏิคฺคเหสฺสามี’ติ;[3]
[ปะ·ฏิค·คะ·เห็ส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

174. **สมสูปกปฏิคฺคหณสิกฺขาปทํ** 2-1826
[สะ·มะ·สู·ปะกะปะ·ฏิค·คะหะณะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรโดยข้าวไม่เท่ากันกับข้าว

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1826(1) **สมสูปกํ**[1] **ปิณฺฑปาตํ**[2]

มีกับเสมอกัน ปิณฑบาต

ปฏิคฺคเหสฺสามีติ[3]

จักถือเอาเฉพาะ

สิกฺขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

174. **สมสูปกปฏิคฺคหณสิกฺขาปทํ** 2 -1826

[**สะ**·มะ·**สู**·ปะกะปะ·**ฏิ**ฉ·ฉะหะฉะ·**สิ**ก·**ขา**·ปะ·**ดัง**ํ]

ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรโดยข้าวไม่เท่ากันกับข้าว

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1831(1) “‘สมติต์ติกํ[1] ปิณฺฑปาตํ[2]
[สะ·มะ·ติต·ติ·กังํ ปิณ·ฑะ·ปา·ตังํ]

ปฏิคฺคเหสฺสามี’ติ;[3]
[ปะ·ฏิค·คะ·เห็ส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

175. สมติต์ติกสิกฺขาปทํ 2-1831
[สะ·มะ·ติต·ติกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรเกินขอบบาตร

ขัมฺภกตวัคฺโค[6] ตติโย[7]
[ขัม·ภะกะตะ·วัค·โค ตะ·ติ·โย]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1831(1) **สมติต์ติกํ**[1] **ปิณฺฑปาตํ**[2]

เสมอขอบ ปิณฑบาต

ปฏิค์คเหส์สามีติ[3]

จักถือเอาเฉพาะ

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

175. **สมติต์ติกสิก์ขาปทํ** 2-1831

[**สะ**·มะ·**ติต**·ติกะ·**สิก**·ขา·ปะ·**ดังํ**]

ห้ามภิกขุรับบิณฑบาตรเกินขอบบาตร

ขัม์ภกตวัค์โค[6] **ตติโย**[7]

ขัม์ภกตวัคค์ สาม

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1836(1) “‘สักฺกจฺจํ[1] ปิณฺฑปาตํ[2]
[สัก·กัจ·จัง ปิณ·ฑะ·ปา·ตัง]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

176. สักฺกจฺจภุญฺชนสิกฺขาปทํ 2-1836
[สัก·กัจ·จะ·ภุญ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุฉันบิณฑบาตรโดยไม่เคารพ

2-1841(1) “‘ปตฺตสญฺญี[1] ปิณฺฑปาตํ[2]
[ปัต·ตะ·สัญ·ญี ปิณ·ฑะ·ปา·ตัง]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

177. ปตฺตสญฺญีภุญฺชนสิกฺขาปทํ 2-1841
[ปัต·ตะ·สัญ·ญี·ภุญ·ละนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุฉันบิณฑบาตโดยไม่มองบาตรของตน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1836(1) **สัก๎กัจ๎จํ**[1] **ปิณ๎ฑปาตํ**[2]

โดยเคารพ ปิณฑบาต

ภุญ๎ชิส๎สามีติ[3]

จักฉัน

สิก๎ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

176. **สัก๎กัจ๎จภุญ๎ชนสิก๎ขาปทํ** 2-1836

[สัก•กัจ•จะ•ภุญ•ละนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุฉันบิณฑบาตรโดยไม่เคารพ

2-1841(1) **ปัต๎ตสัญ๎ญี**[1] **ปิณ๎ฑปาตํ**[2]

รู้ว่าเป็นบาตร ปิณฑบาต

ภุญ๎ชิส๎สามีติ[3]

จักฉัน

สิก๎ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

177. **ปัต๎ตสัญ๎ญีภุญ๎ชนสิก๎ขาปทํ** 2-1841

[ปัต•ตะ•สัญ•ญี•ภุญ•ละนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุฉันบิณฑบาตโดยไม่มองบาตรของตน

2-1846(1) **“‘สปทานํ[1] ปิณฺฑปาตํ[2]**
[สะ·ปะ·ดา·นัง ปิณ·ฑะ·ปา·ตัง]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

178. **สปทานสิกฺขาปทํ** 2-1846
[สะ·ปะ·ดา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุฉันอาหารโดยเลือกของฉัน

2-1851(1) **“‘สมสูปกํ[1] ปิณฺฑปาตํ[2]**
[สะ·มะ·สู·ปะ·กัง ปิณ·ฑะ·ปา·ตัง]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

179. **สมสูปกสิกฺขาปทํ** 2-1851
[สะ·มะ·สู·ปะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุฉันข้าวโดยไม่พอเหมาะกับแกง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1846(1) **สปทานํ**[1] **ปิณฺฑปาตํ**[2]
ที่เที่ยวไปตามลำดับตรอก ปิณฑบาต

ภุญฺชิสฺสามีติ[3]
จักฉัน

สิกฺขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

178. **สปทานสิกฺขาปทํ** 2-1846

[**สะ**•ปะ•**ดา**•นะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุฉันอาหารโดยเลือกของฉัน

2-1851(1) **สมสูปกํ**[1] **ปิณฺฑปาตํ**[2]
มีกับเสมอกัน ปิณฑบาต

ภุญฺชิสฺสามีติ[3]
จักฉัน

สิกฺขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

179. **สมสูปกสิกฺขาปทํ** 2-1851

[**สะ**•มะ•**สู**•ปะกะ•**สิก**•**ขา**•ปะ•**ดังํ**]

ห้ามภิกขุฉันข้าวโดยไม่พอเหมาะกับแกง

7. อาปัตติเสขิยธัมม

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1856(1) “‘น[1] ถูปโต[2] โอมัท์ทิต์วา[3]
[นะ ถู ปะ โต โอ มัด ดิ ตฺวา]

ปิณฺฑปาตํ[3] ภุญฺชิส์สามี’ติ;[4]
[ปิณ ฑะ ปา ตัง ภุญ ลิส สา มี ติ]

สิก์ขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

180. ถูปตสิก์ขาปทํ 2-1856
[ถู ปะตะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุฉันอาหารโดยเลือกเอาแต่สิ่งที่ชอบ

2-1861(1) “‘น[1] สูปํ[2] วา[3] พ์ยัญฺชนํ[4] วา[5]
[นะ สู ปัง วา บฺยัญ ละ นัง วา]

โอทเนน[6] ปฏิจ์ฉาเทส์สามิ[7]
[โอ ดะ เน นะ ปะ ฏิจ ฉา เด็ส สา มิ]

ภิย์โยกัม์ยตํ[8] อุปาทายาติ;[9]
[ภิย โย กะ มฺยะ ตัง อุ ปา ดา ยา ติ]

สิก์ขา[10] กรณียา”.[11]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

181. โอทนัป์ปฏิจ์ฉาทนสิก์ขาปทํ 2-1861
[โอ ดะ นัป ปะ ฏิจ ฉา ดะนะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุเอาข้าวปิดแกงและกับด้วยหวังจะได้มาก

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1856(1) **น**[1] **ถูปโต**[2] **โอมัท์ทิต์วา**[3]
ไม่ แต่ยอดพูน ขยุ้มมือ

ปิณ์ฑปาตํ[3] **ภุญ์ชิส์สามีติ**[4]
ปิณฑบาต จักฉัน

สิก์ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

180. **ถูปตสิก์ขาปทํ** 2-1856

[ถู•ปะตะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุฉันอาหารโดยเลือกเอาแต่สิ่งที่ชอบ

2-1861(1) **น**[1] **สูปํ**[2] **วา**[3] **พ์ยัญ์ชนํ**[4] **วา**[5]
ไม่ แกง ก็ดี พยัญชนะ ก็ดี

โอทเนน[6] **ปฏิจ์ฉาเทส์สามิ**[7]
ข้าวสุก จักปกปิด

ภิย์โยกัม์ยตํ[8] **อุปาทายาติ**[9]
ความอยากได้โดยยิ่ง ถือเอาแล้ว

สิก์ขา[10] **กรณียา**[11]
สิกขา ที่ควรกระทำ

181. **โอทนัป์ปฏิจ์ฉาทนสิก์ขาปทํ** 2-1861

[โอ•ดะ•นัป•ปะ•ฏิจ•ฉา•ดะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุเอาข้าวปิดแกงและกับด้วยหวังจะได้มาก

7. อาปัต์ติเสขิยธัม์ม
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1870(1) “‘น[1] สูปํ[2] วา[3] โอทนํ[4] วา[5]
[นะ สู·ปังํ วา โอ·ดะ·นังํ วา]

อคิลาโน[5] อัต๎ตโน[6] อัต๎ถาย[7]
[อะ·กิ·ลา·โน อัต·ตะ·โน อัต·ถา·ยะ]

วิญฺญาเปต๎วา[8]
[วิญ·ญา·เป·ตฺวา]

ภุญฺชิส๎สามี’ติ;[9]
[ภุญ·ชิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[10] กรณียา”.[11]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

182. **สูโปทนวิญฺญัต๎ติสิกฺขาปทํ** 2-1870
[สู·โป·ดะนะ·วิญ·ญัต·ติ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุผู้ไม่เจ็บไข้ขอข้าวและแกงที่ไม่ได้บิณฑบาตมาฉัน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1870(1)

น[1] **สูปํ**[2] **วา**[3] **โอทนํ**[4] **วา**[5]
ไม่ แกง ก็ดี ข้าวสุก ก็ดี

อคิลาโน[5] **อัต์ตโน**[6] **อัต์ถาย**[7]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ตน ประโยชน์

วิญ์ญาเปต์วา[8]
ให้ขอแล้ว

ภุญ์ชิส์สามีติ[9]
จักฉัน

สิก์ขา[10] **กรณียา**[11]
สิกขา ที่ควรกระทำ

182. **สูโปทนวิญ์ญัต์ติสิก์ขาปทํ** 2 -1870

[สู·โป·ดะนะ·วิญ·ญัต·ติ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุผู้ไม่เจ็บไข้ขอข้าวและแกงที่ไม่ได้บิณฑบาตมาฉัน

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1875(1) “‘น[1] อุช์ฌานสัญ์ญี[2] ปเรสํ[3]
[นะ อุล ฌา นะ สัญ ญี ปะ เร สังํ]

ปัต์ตํ[4] โอโลเกส์สามี’ติ;[5]
[ปัต ตังํ โอ โล เก็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

183. **อุช์ฌานสัญ์ญีสิก์ขาปทํ** 2-1875
[อุล ฌา นะ สัญ ญี สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุมองดูในบาตรผู้อื่นเพื่อคิดจะกล่าวโทษ

2-1880(1) “‘นาติมหัน์ตํ[1] กวฬํ[2]
[นา ติมะ หัน ตังํ กะ วะ ฬังํ]

กริส์สามี’ติ;[3]
[กะ ริส สา มี ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

184. **กพฬสิก์ขาปทํ** 2-1880
[กะ บะฬะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหารคำใหญ่

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1875(1) **น**[1] **อุช์ฌานสัญ์ญี**[2] **ปเรสํ**[3]
ไม่ เพ่งโพนทะนา เหล่าอื่น
ปัต์ตํ[4] **โอโลเกส์สามีติ**[5]
บาตร จักมองดู
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

183. **อุช์ฌานสัญ์ญีสิก์ขาปทํ** 2-1875
[อุ**ล**•ฌา•นะ•สัญ•ญี•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุมองดูในบาตรผู้อื่นเพื่อคิดจะกล่าวโทษ

2-1880(1) **นาติมหัน์ตํ**[1] **กวฬํ**[2]
ไม่ใหญ่เกินไป คำข้าว
กริส์สามีติ[3]
จักกระทำ
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

184. **กพฬสิก์ขาปทํ** 2-1880
[ก**ะ**•บะฬะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหารคำใหญ่

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1885(1) “‘ปริมัณฑลํ[1] อาโลปํ[2]
[ปะ·ริ·มัณ·ฑะ·ลังํ อา·โล·ปังํ]

กริส์สามี’ติ;[3]
[กะ·ริส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

185. อาโลปสิก์ขาปทํ 2-1885
[อา·โล·ปะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุปั้นข้าวให้กลมก่อนฉัน

สัก์กัจ์จวัค์โค[6] จตุต์โถ.[7]
[สัก·กัจ·จะ·วัค·โค จะ·ตุต·โถ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1885(1) **ปริมัณฑลํ**[1] **อาโลปํ**[2]

วงกลม คำข้าว

กริส์สามีติ[3]

จักกระทำ

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]

สิกขา ที่ควรกระทำ

185. **อาโลปสิก์ขาปทํ** 2-1885

[อา•โล•ปะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุปั้นข้าวให้กลมก่อนฉัน

สัก์กัจ์จวัค์โค[6] **จตุต์โถ**[7]

สักกัจจวัคค์ สี่

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1890(1) “‘น[1] อนาหเฏ[2] กพเฬ[3]
[นะ อะ นา หะ เฏ กะ บะ เฬ]

มุขทฺวารํ[4] วิวริสฺสามี’ติ;[5]
[มุ ขะ ดฺวา รัง วิ วะ ริส สา มี ติ]

สิกฺขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

186. **อนาหฏสิกฺขาปทํ** 2-1890
[อะ นา หะฏะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุอ้าปากรอก่อนคำข้าวมาถึง

2-1895(1) “‘น[1] ภุญฺชมาโน[2] สัพฺพํ[3] หัตฺถํ[4]
[นะ ภุญ ละ มา โน สับ บัง หัต ถัง]

มุเข[5] ปักฺขิปิสฺสามี’ติ;[6]
[มุ เข ปัก ขิ ปิส สา มี ติ]

สิกฺขา[7] กรณียา”.[8]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

187. **ภุญฺชมานสิกฺขาปทํ** 2-1895
[ภุญ ละ มา นะ สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุเอามือเข้าปาก ในขณะฉัน

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฉ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1890(1) **น**[1] **อนาหเฏ**[2] **กพเฬ**[3]
ไม่ ไม่ได้นำไป คำข้าว

มุขทฺวารํ[4] **วิวริสฺสามีติ**[5]
ช่องปาก จักเปิด,จักอ้า

สิกฺขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

186. **อนาหฏสิกฺขาปทํ** 2-1890

[อะ·นา·หะฏะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุอ้าปากรอก่อนคำข้าวมาถึง

2-1895(1) **น**[1] **ภุญฺชมาโน**[2] **สพฺพํ**[3] **หตฺถํ**[4]
ไม่ ฉันอยู่,เมื่อจะฉัน ทั้งหมด มือ

มุเข[5] **ปกฺขิปิสฺสามีติ**[6]
ปาก จักใส่

สิกฺขา[7] **กรณียา**[8]
สิกขา ที่ควรกระทำ

187. **ภุญฺชมานสิกฺขาปทํ** 2-1895

[ภุญ·ละ·มา·นะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุเอามือเข้าปาก ในขณะฉัน

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1900(1) “‘น[1] สกพเฬน[2] มุเขน[3]
[นะ สะ กะบะ เฬ นะ มุ เข นะ]
พฺยาหริสฺสามี’ติ;[4]
[บฺยา หะ ริส สา มี ติ]
สิกฺขา[5] กรณียา”.[6]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

188. สกพฬสิกฺขาปทํ 2-1900
[สะ กะบะฬะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดขณะมีอาหารอยู่ในปาก

2-1905(1) “‘น[1] ปิณฺฑุกฺเขปกํ[2]
[นะ ปิณ ฑุก เข ปะ กังํ]
ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ ลิส สา มี ติ]
สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

189. ปิณฺฑุกฺเขปกสิกฺขาปทํ 2-1905
[ปิณ ฑุก เข ปะกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุโยนคำข้าวเข้าปาก

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ล]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1900(1) **น**[1] **สกพเฬน**[2] **มุเขน**[3]
ไม่ ทั้งที่ยังมีคำข้าว ปาก
พ๎ยาหริส๎สามีติ[4]
จักพูด
สิก๎ขา[5] **กรณียา**[6]
สิกขา ที่ควรกระทำ

188. **สกพฬสิก๎ขาปทํ** 2-1900
[สะ·กะบะฬะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุพูดขณะมีอาหารอยู่ในปาก

2-1905(1) **น**[1] **ปิณ๎ฑุก๎เขปกํ**[2]
ไม่ โยนคำข้าวเข้าปาก
ภุญ๎ชิส๎สามีติ[3]
จักฉัน
สิก๎ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

189. **ปิณ๎ฑุก๎เขปกสิก๎ขาปทํ** 2-1905
[ปิณ·ฑุก·เข·ปะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุโยนคำข้าวเข้าปาก

7. อาปัตติเสขิยธัมม
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1910(1) “‘น[1] กพฬาวจ์เฉทกํ[2]
[นะ กะ·บะ·ฬา·วัจ·เฉ·ดะ·กังํ]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

190. กพฬาวจ์เฉทกสิกฺขาปทํ 2-1910
[กะ·บะ·ฬา·วัจ·เฉ·ดะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุกัดคำข้าว

2-1915(1) “‘น[1] อวคฺคณฺฑการกํ[2]
[นะ อะ·วะ·คัณ·ฑะ·กา·ระ·กังํ]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

191. อวคฺคณฺฑการกสิกฺขาปทํ 2-1915
[อะ·วะ·คัณ·ฑะ·กา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำกระพุ้งแก้มให้ตุ่ยขณะฉัน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1910(1) **น**[1] **กพฬาวัจ์เฉทกํ**[2]
ไม่ กัดคำข้าว
ภุญ์ชิส์สามีติ[3]
จักฉัน
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

190. **กพฬาวัจ์เฉทกสิก์ขาปทํ** 2-1910
[ก**ะ**•บะ•ฬา•วัจ•**เฉ**•ดะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง̊]
ห้ามภิกขุกัดคำข้าว

2-1915(1) **น**[1] **อวคัณฑการกํ**[2]
ไม่ ทำคำข้าวให้ใหญ่
ภุญ์ชิส์สามีติ[3]
จักฉัน
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

191. **อวคัณฑการกสิก์ขาปทํ** 2-1915
[อ**ะ**•วะ•ฉัณ•ฑะ•กา•ระกะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง̊]
ห้ามภิกขุทำกระพุ้งแก้มให้ตุ่ยขณะฉัน

2-1920(1) “‘น[1] หัต์ถนิท์ธูนกํ[2]
[นะ หัต·ถะ·นิด·ธู·นะ·กังํ]

ภุญ์ชิส์สามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

192. **หัต์ถนิท์ธูนกสิก์ขาปทํ** 2-1920
[หัต·ถะ·นิด·ธู·นะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสะบัดมือขณะฉัน

2-1925(1) “‘น[1] สิต์ถาวการกํ[2]
[นะ สิต·ถา·วะ·กา·ระ·กังํ]

ภุญ์ชิส์สามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

193. **สิต์ถาวการกสิก์ขาปทํ** 2-1925
[สิต·ถา·วะ·กา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำเมล็ดข้าวหกกระจายขณะฉัน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1920(1) **น**[1] **หัต์ถนิท์ธูนกํ**[2]
ไม่ สบัดมือ,สลัดมือ

ภุญ์ชิส์สามีติ[3]
จักฉัน

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

192. **หัต์ถนิท์ธูนกสิก์ขาปทํ** 2-1920
[หัต·ถะ·นิด·ธู·นะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุสะบัดมือขณะฉัน

2-1925(1) **น**[1] **สิต์ถาวการกํ**[2]
ไม่ เมล็ดข้าวตก

ภุญ์ชิส์สามีติ[3]
จักฉัน

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

193. **สิต์ถาวการกสิก์ขาปทํ** 2-1925
[สิต·ถา·วะ·กา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุทำเมล็ดข้าวหกกระจายขณะฉัน

2-1930(1) “‘น[1] ชิว์หานิจ์ฉารกํ[2]
[นะ ลิ วฺหา นิจ ฉา ระ กังํ]
ภุญ์ชิส์สามี’ติ;[3]
[ภุญ ลิส สา มี ติ]
สิก์ขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

194. ชิว์หานิจ์ฉารกสิก์ขาปทํ 2-1930
[ลิ วฺหา นิจ ฉา ระกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแลบลิ้นรับคำข้าว

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1930(1) **น**[1] **ชิว์หานิจ์ฉารกํ**[2]
ไม่ แลบลิ้น

ภุญ์ชิส์สามีติ[3]
จักฉัน

สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

194. **ชิว์หานิจ์ฉารกสิก์ขาปทํ** 2-1930

[ลิ·วฺหา·นิจ·ฉา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุแลบลิ้นรับคำข้าว

7. **อาปัตติเสขิยธัม์ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1935(1) “‘น[1] จปุจปุการกํ[2]
[นะ จะ·ปุจะปุ·กา·ระ·กังํ]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

195. จปุจปุการกสิกฺขาปทํ 2-1935
[จะ·ปุจะปุ·กา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเคี้ยวอาหารดังจุบๆจับๆ

กพฬวิกฺโค[6] ปัญฺจโม.[7]
[กะ·บะฬะ·วิก·โค ปัญ·จะ·โม]

ก๊ [ก]
ข๊ [ข]
ค๊ [ฉ]
ฆ๊ [ฆ]
ง [ง]
จ๊ [จ]
ฉ๊ [ฉ]
ช๊ [ช]
ฌ๊ [ฌ]
ญ๊ [ญ]
ฏ๊ [ฏ]
ฐ๊ [ฐ]
ฑ๊ [ฑ]
ฒ๊ [ฒ]
ณ๊ [ณ]
ต๊ [ต]
ถ๊ [ถ]
ท๊ [ด]
ธ๊ [ธ]
น๊ [น]
ป๊ [ป]
ผ๊ [ผ]
พ๊ [บ]
ภ๊ [ภ]
ม๊ [ม]
ย๊ [ย]
ร๊ [ร]
ล๊ [ล]
ว๊ [ว]
ส๊ [ส]
ห๊ [ห]
ฬ๊ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ๊า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ๊-]	[โอ๊-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1935(1) **น**[1] **จปุจปุการกํ**[2]
ไม่ เสียงจุบจับ

ภุญฺชิสฺสามีติ[3]
จักฉัน

สิกฺขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

195. **จปุจปุการกสิกฺขาปทํ** 2-1935
[จ**ะ**•ปุจะปุ•กา•ระกะ•สิก•ขา•ปะ•ดัง•]
ห้ามภิกขุเคี้ยวอาหารดังจุบๆจับๆ

กพฬวิกฺโค[6] **ปัญฺจโม**[7]
กพฬวิคค์ ห้า

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1941(1) “‘น[1] สุรุสุรุการกํ[2]
[นะ สุ·รุสุรุ·กา·ระ·กังํ]
ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]
สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

196. สุรุสุรุการกสิกฺขาปทํ 2-1941
[สุ·รุสุรุ·กา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหารดังซูดๆ

2-1946(1) “‘น[1] หัตฺถนิลฺเลหกํ[2]
[นะ หัต·ถะ·นิล·เล·หะ·กังํ]
ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญ·ลิส·สา·มี·ติ]
สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

197. หัตฺถนิลฺเลหกสิกฺขาปทํ 2-1946
[หัต·ถะ·นิล·เล·หะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเลียมือขณะฉัน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1941(1) **น**[1] **สุรุสุรุการกํ**[2]
ไม่ ทำเสียงซู้ดๆ

ภุญฺชิสฺสามีติ[3]
จักฉัน

สิกฺขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

196. **สุรุสุรุการกสิกฺขาปทํ** 2-1941
[สุ•รุสุรุ•กา•ระกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุฉันอาหารดังซูดๆ

2-1946(1) **น**[1] **หัตฺถนิลฺเลหกํ**[2]
ไม่ เลียมือ

ภุญฺชิสฺสามีติ[3]
จักฉัน

สิกฺขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

197. **หัตฺถนิลฺเลหกสิกฺขาปทํ** 2-1946
[หัต•ถะ•นิล•เล•หะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุเลียมือขณะฉัน

2-1951(1) “‘น[1] ปัต๎ตนิล๎เลหกํ[2]
[นะ ปัต๎ตะ๎นิล๎เล๎หะ๎กังํ]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญฺ๎ลิส๎สา๎มี๎ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก๎ขา กะ๎ระ๎ณี๎ยา]

198. ปัต๎ตนิล๎เลหกสิกฺขาปทํ 2-1951
[ปัต๎ตะ๎นิล๎เล๎หะกะ๎สิก๎ขา๎ปะ๎ดังํ]
ห้ามภิกขุเลียบาตร

2-1956(1) “‘น[1] โอฏฺฐนิล๎เลหกํ[2]
[นะ โอ๊ฏฺ๎ฐะ๎นิล๎เล๎หะ๎กังํ]

ภุญฺชิสฺสามี’ติ;[3]
[ภุญฺ๎ลิส๎สา๎มี๎ติ]

สิกฺขา[4] กรณียา”.[5]
[สิก๎ขา กะ๎ระ๎ณี๎ยา]

199. โอฏฺฐนิล๎เลหกสิกฺขาปทํ 2-1956
[โอ๊ฏฺ๎ฐะ๎นิล๎เล๎หะกะ๎สิก๎ขา๎ปะ๎ดังํ]
ห้ามภิกขุเลียปาก

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -1951(1) **น**[1] **ปัต์ตนิล์เลหกํ**[2]
ไม่ การเลียบาตร
ภุณ์ชิส์สามีติ[3]
จักฉัน
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

198. **ปัต์ตนิล์เลหกสิก์ขาปทํ** 2 -1951
[ปัต·ตะ·นิล·เล·หะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเลียบาตร

2 -1956(1) **น**[1] **โอฏฺฐนิล์เลหกํ**[2]
ไม่ เลียริมฝีปาก
ภุณ์ชิส์สามีติ[3]
จักฉัน
สิก์ขา[4] **กรณียา**[5]
สิกขา ที่ควรกระทำ

199. **โอฏฺฐนิล์เลหกสิก์ขาปทํ** 2 -1956
[โอ็ฏฺ·ฐะ·นิล·เล·หะกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุเลียปาก

2-1962(1) “‘น[1] สามิเสน[2] หัต์เถน[3]
[นะ สา มิ เส นะ หัต เถ นะ]

ปานียถาลกํ[4] ปฏิค์คเหส์สามี’ติ;[5]
[ปา นี ยะ ถา ละ กังํ ปะ ฏิฉ ฉะ เห็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

200. **สามิสสิก์ขาปทํ** 2-1962
[สา มิสะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุใช้มือเปื้อนจับภาชนะใส่น้ำ

2-1968(1) “‘น[1] สสิต์ถกํ[2] ปัต์ตโธวนํ[3]
[นะ สะ สิต ถะ กังํ ปัต ตะ โธ วะ นังํ]

อัน์ตรฆเร[4] ฉัฑ์เฑส์สามี’ติ;[5]
[อัน ตะระฆะ เร ฉัฑ เฑ็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

201. **สสิต์ถกสิก์ขาปทํ** 2-1968
[สะ สิต ถะกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุเอาน้ำล้างบาตรเทลงพื้นดิน

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1962(1) **น**[1] **สามิเสน**[2] **หัต์เถน**[3]
ไม่ เปื้อนอามิส มือ

ปานียถาลกํ[4] **ปฏิค์คเหส์สามีติ**[5]
ถาดน้ำดื่ม จักถือเอาเฉพาะ

สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

200. **สามิสสิก์ขาปทํ** 2-1962
[สา•มิสะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุใช้มือเปื้อนจับภาชนะใส่น้ำ

2-1968(1) **น**[1] **สสิต์ถกํ**[2] **ปัต์ตโธวนํ**[3]
ไม่ เมล็ดข้าว ล้างบาตร

อัน์ตรฆเร[4] **ฉัฑ์เฑส์สามีติ**[5]
ละแวกบ้าน จักทิ้ง

สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

201. **สสิต์ถกสิก์ขาปทํ** 2-1968
[สะ•สิต•ถะกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุเอาน้ำล้างบาตรเทลงพื้นดิน

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1978(1) “‘น[1] ฉัต๎ตปาณิส๎ส[2] อคิลานัส๎ส[3]
[นะ ฉัต๎ตะ ปา ณิส๎ สะ อะ คิ ลา นัส๎ สะ]

ธัม๎มํ[4] เทเสส๎สามี’ติ;[5]
[ธัม๎ มัง เด เส๎ส สา มี ติ]

สิก๎ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก๎ ขา กะ ระ ณี ยา]

202. ฉัต๎ตปาณิสิก๎ขาปทํ 2-1978
[ฉัต๎ ตะ ปา ณิ สิก๎ ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่มีร่มในมือ

2-1985(1) “‘น[1] ทัณ๎ฑปาณิส๎ส[2] อคิลานัส๎ส[3]
[นะ ดัณ๎ ฑะ ปา ณิส๎ สะ อะ คิ ลา นัส๎ สะ]

ธัม๎มํ[4] เทเสส๎สามี’ติ;[5]
[ธัม๎ มัง เด เส๎ส สา มี ติ]

สิก๎ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก๎ ขา กะ ระ ณี ยา]

203. ทัณ๎ฑปาณิสิก๎ขาปทํ 2-1985
[ดัณ๎ ฑะ ปา ณิ สิก๎ ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่ถือไม้กระบองในมือ

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-1978(1) **น**[1] **ฉัต์ตปาณิส์ส**[2] **อคิลานัส์ส**[3]
ไม่ บุคคลผู้มีร่มในมือ ผู้ไม่ป่วยไข้
ธัม์มํ[4] **เทเสส์สามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

202. **ฉัต์ตปาณิสิก์ขาปทํ** 2-1978
[ฉัต·ตะ·ปา·ณิ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่มีร่มในมือ

2-1985(1) **น**[1] **ทัณ์ฑปาณิส์ส**[2] **อคิลานัส์ส**[3]
ไม่ ผู้มีท่อนไม้ในมือ ผู้ไม่ป่วยไข้
ธัม์มํ[4] **เทเสส์สามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

203. **ทัณ์ฑปาณิสิก์ขาปทํ** 2-1985
[ดัณ·ฑะ·ปา·ณิ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่ถือไม้กระบองในมือ

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1991(1) “‘น[1] สัต๎ถปาณิส๎ส[2] อคิลานัส๎ส[3]
[นะ สัต๎ถะ๎ปา๎ณิส๎สะ อะ๎คิ๎ลา๎นัส๎สะ]

ธัม๎มํ[4] เทเสส๎สามี’ติ;[5]
[ธัม๎มัง เด๎เส็ส๎สา๎มี๎ติ]

สิก๎ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก๎ขา กะ๎ระ๎ณี๎ยา]

204. สัต๎ถปาณิสิก๎ขาปทํ 2-1991
[สัต๎ถะ๎ปา๎ณิ๎สิก๎ขา๎ปะ๎ดัง]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่ถือศัตราวุธในมือ

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ฌ]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1991(1) **น**[1] **สัตถปาณิสฺส**[2] **อคิลานสฺส**[3]

ไม่ ผู้มีอาวุธในมือ ผู้ไม่ป่วยไข้

ธัมฺมํ[4] **เทเสสฺสามีติ**[5]

ธัมม์ จักแสดง

สิกฺขา[6] **กรณียา**[7]

สิกขา ที่ควรกระทำ

204. **สัตถปาณิสิกฺขาปทํ** 2-1991

[สัต•ถะ•ปา•ณิ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่ถือศัตราวุธในมือ

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-1997(1) “‘น[1] อาวุธปาณิส์ส[2] อคิลานัส์ส[3]
[นะ อา·วุธะ·ปา·ณิส·สะ อะ·คิ·ลา·นัส·สะ]

ธัม์มํ[4] เทเสส์สามี’ติ;[5]
[ธัม·มังํ เด·เส็ส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

205. อาวุธปาณิสิก์ขาปทํ 2-1997
[อา·วุธะ·ปา·ณิ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่ถืออาวุธในมือ

สุรุสุรุวัค์โค[8] ฉัฏฺโฐ.[9]
[สุ·รุสุรุ·วัค·โค ฉัฏ·โฐ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-1997(1) **น**[1] **อาวุธปาณิส์ส**[2] **อคิลานัส์ส**[3]
ไม่ ผู้มีอาวุธในมือ ผู้ไม่ป่วยไข้
ธัม์มํ[4] **เทเสส์สามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

205. **อาวุธปาณิสิก์ขาปทํ** 2-1997
[อา•วุธะ•ปา•ณิ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่ถืออาวุธในมือ

สุรุสุรุวัค์โค[8] **ฉัฏฺโจ**[9]
สุรุสุรุวัคค์ หก

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2003(1) “‘น[1] ปาทุการูพ์หัส์ส[2] อคิลานัส์ส[3]
[นะ ปา·ดุ·กา·รู·พฺหัส·สะ อะ·กิ·ลา·นัส·สะ]

ธัม์มํ[4] เทเสส์สามี’ติ;[5]
[ธัม·มังํ เด·เส็ส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

206. **ปาทุกสิก์ขาปทํ** 2-2003
[ปา·ดุกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ใส่รองเท้า (ยกเว้นเจ็บเท้า)

2-2008(1) “‘น[1] อุปาหนารูพ์หัส์ส[2] อคิลานัส์ส[3]
[นะ อุ·ปา·หะ·นา·รู·พฺหัส·สะ อะ·กิ·ลา·นัส·สะ]

ธัม์มํ[4] เทเสส์สามี’ติ;[5]
[ธัม·มังํ เด·เส็ส·สา·มี·ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

207. **อุปาหนสิก์ขาปทํ** 2-2008
[อุ·ปา·หะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้สวมรองเท้าหุ้มข้อ (ยกเว้นเจ็บเท้า)

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-2003(1) **น**[1] **ปาทุการูพ์หัส์ส**[2] **อคิลานัส์ส**[3]
ไม่ สวมรองเท้า ผู้ไม่ป่วยไข้
ธัม์มํ[4] **เทเสส์สามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

206. **ปาทุกสิก์ขาปทํ** 2-2003
[ปา•ดุกะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ใส่รองเท้า (ยกเว้นเจ็บเท้า)

2-2008(1) **น**[1] **อุปาหนารูพ์หัส์ส**[2] **อคิลานัส์ส**[3]
ไม่ ผู้สวมรองเท้า ผู้ไม่ป่วยไข้
ธัม์มํ[4] **เทเสส์สามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

207. **อุปาหนสิก์ขาปทํ** 2-2008
[อุ•ปา•หะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้สวมรองเท้าหุ้มข้อ (ยกเว้นเจ็บเท้า)

7. อาปัต์ติเสขิยธัม์ม
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2013(1) “‘น[1] ยานคตัส์ส[2] อคิลานัส์ส[3]
[นะ ยา นะกะ ตัส สะ อะ กิ ลา นัส สะ]

ธัม์มํ[4] เทเสส์สามี’ติ;[5]
[ธัม มังํ เด เส็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

208. ยานสิก์ขาปทํ 2-2013
[ยา นะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะเมื่ออยู่บนยานพาหนะ

2-2019(1) “‘น[1] สยนคตัส์ส[2] อคิลานัส์ส[3]
[นะ สะ ยะนะกะ ตัส สะ อะ กิ ลา นัส สะ]

ธัม์มํ[4] เทเสส์สามี’ติ;[5]
[ธัม มังํ เด เส็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

209. สยนสิก์ขาปทํ 2-2019
[สะ ยะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ไม่เจ็บไข้ที่นอนฟัง

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-2013(1) **น**[1] **ยานคตัส์ส**[2] **อคิลานัส์ส**[3]
ไม่ ผู้อยู่บนยานพาหนะ ผู้ไม่ป่วยไข้
ธัม์มํ[4] **เทเสส์สามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

208. **ยานสิก์ขาปทํ** 2-2013
[ยา•นะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะเมื่ออยู่บนยานพาหนะ

2-2019(1) **น**[1] **สยนคตัส์ส**[2] **อคิลานัส์ส**[3]
ไม่ อยู่บนที่นอน ผู้ไม่ป่วยไข้
ธัม์มํ[4] **เทเสส์สามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง
สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

209. **สยนสิก์ขาปทํ** 2-2019
[**สะ**•ยะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ไม่เจ็บไข้ที่นอนฟัง

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2024(1) “‘น[1] ปัล์ลัต์ถิกาย[2] นิสิน์นัส์ส[3]
[นะ ปัล ลัต ถิ กา ยะ นิ สิน นัส สะ]

อคิลานัส์ส[4] ธัม์มํ[5]
[อะ ฉิ ลา นัส สะ ธัม มังํ]

เทเสส์สามี’ติ;[6]
[เด เส็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[7] กรณียา”.[8]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

210. ปัล์ลัต์ถิกสิก์ขาปทํ 2-2024
[ปัล ลัต ถิกะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ไม่เจ็บไข้ที่นั่งกอดเข่า

2-2029(1) “‘น[1] เวฏฺฐิตสีสัส์ส[2] อคิลานัส์ส[3]
[นะ เว็ฏ ฐิตะ สี สัส สะ อะ ฉิ ลา นัส สะ]

ธัม์มํ[4] เทเสส์สามี’ติ;[5]
[ธัม มังํ เด เส็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

211. เวฐิตสิก์ขาปทํ 2-2029
[เว ฐิตะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่โพกหัว

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2024(1) **น**[1] **ปัล์ลัต์ถิกาย**[2] **นิสินฺนัสฺส**[3]
ไม่ รัดเข่า(กอดเข่า) นั่งแล้ว

อคิลานัสฺส[4] **ธัมฺมํ**[5]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ธัมม์

เทเสสฺสามีติ[6]
จักแสดง

สิกฺขา[7] **กรณียา**[8]
สิกขา ที่ควรกระทำ

210. **ปัล์ลัต์ถิกสิกฺขาปทํ** 2 -2024
[**ปัล**·ลัต·ถิกะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ไม่เจ็บไข้ที่นั่งกอดเข่า

2 -2029(1) **น**[1] **เวฏฺฐิตสีสัสฺส**[2] **อคิลานัสฺส**[3]
ไม่ ผ้าโพกหัว ผู้ไม่ป่วยไข้

ธัมฺมํ[4] **เทเสสฺสามีติ**[5]
ธัมม์ จักแสดง

สิกฺขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

211. **เวฐิตสิกฺขาปทํ** 2 -2029
[**เว**·ฐิตะ·**สิก**·**ขา**·ปะ·**ดังํ**]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่โพกหัว

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2035(1) “‘น[1] โอคุณ์ฐิตสีสัส์ส[2]
[นะ โอ กุณ ฐิตะ สี สัส สะ]

อคิลานัส์ส[3] ธัม์มํ[4]
[อะ กิ ลา นัส สะ ธัม มังํ]

เทเสส์สามี’ติ;[5]
[เด เส็ส สา มี ติ]

สิก์ขา[6] กรณียา”.[7]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

212. โอคุณ์ฐิตสิก์ขาปทํ 2-2035
[โอ กุณ ฐิตะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่คลุมหัว

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-2035(1) **น**[1] **โอคุณ์ฐิตสีสัส์ส**[2]
ไม่ คลุมศีรษะ

อคิลานัส์ส[3] **ธัม์มํ**[4]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ธัมม์

เทเสส์สามีติ[5]
จักแสดง

สิก์ขา[6] **กรณียา**[7]
สิกขา ที่ควรกระทำ

212. **โอคุณ์ฐิตสิก์ขาปทํ** 2-2035

[โอ·คุณ·ฐิตะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุแสดงธัมมะแก่ผู้ที่คลุมหัว

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2041(1) “‘น[1] ฉมายํ[2] นิสีทิตฺวา[3]
[นะ ฉะ มา ยัง นิ สี ดิ ตฺวา]

อาสเน[4] นิสินฺนสฺส[5]
[อา สะ เน นิ สิน นัส สะ]

อคิลานสฺส[6] ธมฺมํ[7]
[อะ กิ ลา นัส สะ ธัม มัง]

เทเสสฺสามี’ติ;[8]
[เด เส็ส สา มี ติ]

สิกฺขา[9] กรณียา”.[10]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

213. ฉมาสิกฺขาปทํ 2-2041
[ฉะ มา สิก ขา ปะ ดัง]
ห้ามภิกขุนั่งพื้นแสดงธัมมะ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2041(1)

น[1] **ฉมายํ**[2] **นิสีทิตฺวา**[3]
ไม่ บนแผ่นดิน นั่งแล้ว

อาสเน[4] **นิสินฺนสฺส**[5]
บนที่นั่ง นั่งแล้ว

อคิลานสฺส[6] **ธมฺมํ**[7]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ธัมม์

เทเสสฺสามีติ[8]
จักแสดง

สิกฺขา[9] **กรณียา**[10]
สิกขา ที่ควรกระทำ

213. **ฉมาสิกฺขาปทํ** 2 -2041

[ฉะ มา สิก ขา ปะ ดัง]

ห้ามภิกขุนั่งพื้นแสดงธัมมะ

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2053(1) “‘น[1] นีเจ[2] อาสเน[3] นิสีทิตฺวา[4]
[นะ นี เจ อา สะ เน นิ สี ดิ ตฺวา]

อุจฺเจ[5] อาสเน[6] นิสินฺนสฺส[7]
[อุจ เจ อา สะ เน นิ สิน นัส สะ]

อคิลานสฺส[8] ธมฺมํ[9]
[อะ กิ ลา นัส สะ ธัม มังํ]

เทเสสฺสามี’ติ;[10]
[เด เส็ส สา มี ติ]

สิกฺขา[11] กรณียา”.[12]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

214. **นีจาสนสิกฺขาปทํ** 2-2053
[นี จา สะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุนั่งอยู่อาสนะต่ำแสดงธัมมะ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-2053(1) **น**[1] **นีเจ**[2] **อาสเน**[3] **นิสีทิตฺวา**[4]
ไม่ ต่ำ บนที่นั่ง นั่งแล้ว

อุจฺเจ[5] **อาสเน**[6] **นิสินฺนัสฺส**[7]
สูง บนที่นั่ง นั่งแล้ว

อคิลานัสฺส[8] **ธัมฺมํ**[9]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ธัมม์

เทเสสฺสามีติ[10]
จักแสดง

สิกฺขา[11] **กรณียา**[12]
สิกขา ที่ควรกระทำ

214. **นีจาสนสิกฺขาปทํ** 2-2053

[นี•จา•สะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุนั่งอยู่อาสนะต่ำแสดงธัมมะ

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2058(1) “‘น[1] ฐิโต[2] นิสินฺนสฺส[3]
[นะ ฐิ โต นิ สิน นัส สะ]

อคิลานสฺส[4] ธัมฺมํ[5]
[อะ กิ ลา นัส สะ ธัม มังํ]

เทเสสฺสามี’ติ;[6]
[เด เส็ส สา มี ติ]

สิกฺขา[7] กรณียา”.[8]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

215. **ฐิตสิกฺขาปทํ** 2-2058
[ฐิ ตะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุยืนแสดงธัมมะ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-2058(1) **น**[1] **ฐิโต**[2] **นิสินฺนัสฺส**[3]
ไม่ ผู้ยืนแล้ว นั่งแล้ว

อคิลานัสฺส[4] **ธัมฺมํ**[5]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ธัมม์

เทเสสฺสามีติ[6]
จักแสดง

สิกฺขา[7] **กรณียา**[8]
สิกขา ที่ควรกระทำ

215. **ฐิตสิกฺขาปทํ** 2-2058
[ฐิ•ตะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]
ห้ามภิกขุยืนแสดงธัมมะ

7. **อาปัตติเสขิยธัมม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2063(1) “‘น[1] ปัจฺฉโต[2] คัจฺฉนฺโต[3]
[นะ ปัจ·ฉะ·โต กัจ·ฉัน·โต]

ปุรโต[4] คัจฺฉนฺตัสฺส[5]
[ปุ·ระ·โต กัจ·ฉัน·ตัส·สะ]

อคิลานัสฺส[6] ธัมฺมํ[7]
[อะ·กิ·ลา·นัส·สะ ธัม·มัง]

เทเสสฺสามี’ติ;[8]
[เด·เส็ส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[9] กรณียา”.[10]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

216. **ปัจฺฉโตคมนสิกฺขาปทํ** 2-2063
[ปัจ·ฉะ·โต·กะมะนะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุเดินแสดงธัมมะแก่ผู้ที่เดินอยู่ข้างหน้า

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ช] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฎ์ [ฎ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2063(1)

น[1] **ปัจ๊ฉโต**[2] **คัจ๊ฉัน๊โต**[3]

ไม่ ข้างหลัง ผู้ไปอยู่

ปุรโต[4] **คัจ๊ฉัน๊ตัส๊ส**[5]

ข้างหน้า ผู้ไปอยู่

อคิลานัส๊ส[6] **ธัม๊มํ**[7]

ผู้ไม่ป่วยไข้ ธัมม์

เทเสส๊สามีติ[8]

จักแสดง

สิก๊ขา[9] **กรณียา**[10]

สิกขา ที่ควรกระทำ

216. **ปัจ๊ฉโตคมนสิก๊ขาปทํ** 2 -2063

[ปัจ•ฉะ•โต•กะมะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุเดินแสดงธัมมะแก่ผู้ที่เดินอยู่ข้างหน้า

7. **อาปัต๎ติเสขิยธัม๎ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2068(1) “‘น[1] อุป๎ปเถน[2] คัจ๎ฉ๎นโต[3]
[นะ อุป ปะ เถ นะ กัจ ฉัน โต]

ปเถน[4] คัจ๎ฉ๎นตัส๎ส[5]
[ปะ เถ นะ กัจ ฉัน ตัส สะ]

อคิลานัส๎ส[6] ธัม๎มํ[7]
[อะ กิ ลา นัส สะ ธัม มังํ]

เทเสส๎สามี’ติ;[8]
[เด เส็ส สา มี ติ]

สิก๎ขา[9] กรณียา”.[10]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

217. อุป๎ปเถนคมนสิก๎ขาปทํ 2-2068
[อุป ปะ เถ นะถะมะนะ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุแสดงธัมมะข้างถนน

ก๎ [ก]
ข๎ [ข]
ค๎ [ฉ]
ฆ๎ [ฆ]
ง [ง]
จ๎ [จ]
ฉ๎ [ฉ]
ช๎ [ช]
ฌ๎ [ฌ]
ญ๎ [ญ]
ฏ๎ [ฏ]
ฐ๎ [ฐ]
ฑ๎ [ฑ]
ฒ๎ [ฒ]
ณ๎ [ณ]
ต๎ [ต]
ถ๎ [ถ]
ท๎ [ด]
ธ๎ [ธ]
น๎ [น]
ป๎ [ป]
ผ๎ [ผ]
พ๎ [บ]
ภ๎ [ภ]
ม๎ [ม]
ย๎ [ย]
ร๎ [ร]
ล๎ [ล]
ว๎ [ว]
ส๎ [ส]
ห๎ [ห]
ฬ๎ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-2068(1)

น[1] **อุป๎ปเถน**[2] **คัจ๎ฉันโต**[3]
ไม่ ถนน ผู้ไปอยู่

ปเถน[4] **คัจ๎ฉันตัส๎ส**[5]
ตามถนน ผู้ไปอยู่

อคิลานัส๎ส[6] **ธัม๎มํ**[7]
ผู้ไม่ป่วยไข้ ธัมม์

เทเสส๎สามีติ[8]
จักแสดง

สิก๎ขา[9] **กรณียา**[10]
สิกขา ที่ควรกระทำ

217. **อุป๎ปเถนคมนสิก๎ขาปทํ** 2-2068

[อุป•ปะ•เถ•นะถะมะนะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุแสดงธัมมะข้างถนน

7. **อาปัต๎ติเสขิยธัม๎ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2073(1) “‘น[1] ฐิโต[2] อคิลาโน[3]
[นะ ฐิ โต อะ กิ ลา โน]

อุจฺจารํ[4] วา[5]
[อุจ จา รังํ วา]

ปัสฺสาวํ[6] วา[7]
[ปัส สา วังํ วา]

กริสฺสามี’ติ;[8]
[กะ ริส สา มี ติ]

สิกฺขา[9] กรณียา”.[10]
[สิก ขา กะ ระ ณี ยา]

218. ฐิโตอุจฺจารสิกฺขาปทํ 2-2073
[ฐิ โต อุจ จา ระ สิก ขา ปะ ดังํ]
ห้ามภิกขุยืนถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะ

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฆ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ช]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฎ์ [ฎ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2073(1) **น**[1] **ฐิโต**[2] **อคิลาโน**[3]
ไม่ ผู้ยืนแล้ว ผู้ไม่ป่วยไข้

อุจ๎จารํ[4] **วา**[5]
อุจจาระ ก็ดี

ปัส๎สาวํ[6] **วา**[7]
ปัสสาวะ ก็ดี

กริส๎สามีติ[8]
จักกระทำ

สิก๎ขา[9] **กรณียา**[10]
สิกขา ที่ควรกระทำ

218. **ฐิโตอุจ๎จารสิก๎ขาปทํ** 2 -2073

[ฐิ·โต·อุจ·จา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

ห้ามภิกขุยืนถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะ

7. **อาปัตติเสขิยธัม๎ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2084(1) “‘น[1] หริเต[2] อคิลาโน[3]
[นะ หะ·ริ·เต อะ·กิ·ลา·โน]

อุจฺจารํ[4] วา[5]
[อุจ·จา·รัง วา]

ปัสฺสาวํ[6] วา[7]
[ปัส·สา·วัง วา]

เขฬํ[8] วา[9]
[เข·ฬัง วา]

กริสฺสามี’ติ;[10]
[กะ·ริส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[11] กรณียา”.[12]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

219. **หริเตอุจฺจารสิกฺขาปทํ** 2-2084
[หะ·ริ·เต·อุจ·จา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]

ห้ามภิกขุถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ หรือน้ำลาย ลงบนพืชพันธุ์

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ฌ] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -2084(1)

น[1] **หริเต**[2] **อคิลาโน**[3]
ไม่ ของสดของเขียว ผู้ไม่ป่วยไข้

อุจ์จารํ[4] **วา**[5]
อุจจาระ ก็ดี

ปัส์สาวํ[6] **วา**[7]
ปัสสาวะ ก็ดี

เขฬํ[8] **วา**[9]
น้ำลาย ก็ดี

กริส์สามีติ[10]
จักกระทำ

สิก์ขา[11] **กรณียา**[12]
สิกขา ที่ควรกระทำ

219. **หริเตอุจ์จารสิก์ขาปทํ** 2 -2084

[ห**ะ**•ริ•**เ**ต•**อุ**จ•จา•ระ•สิก•ขา•ปะ•ดัง]

ห้ามภิกขุถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ หรือน้ำลาย ลงบนพืชพันธุ์

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**

ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2087(1) “‘น[1] อุทเก[2] อคิลาโน[3]
[นะ อุ·ดะ·เก อะ·ฉิ·ลา·โน]

อุจฺจารํ[4] วา[5]
[อุจ·จา·รัง วา]

ปัสฺสาวํ[6] วา[7]
[ปัส·สา·วัง วา]

เขฬํ[8] วา[9]
[เข·ฬัง วา]

กริสฺสามี’ติ;[10]
[กะ·ริส·สา·มี·ติ]

สิกฺขา[11] กรณียา”.[12]
[สิก·ขา กะ·ระ·ณี·ยา]

220. อุทเกอุจฺจารสิกฺขาปทํ 2-2087
[อุ·ดะ·เก·อุจ·จา·ระ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
ห้ามภิกขุถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ หรือน้ำลาย ลงในน้ำ

ปาทุกวัคฺโค[13] สัตฺตโม.[14]
[ปา·ดุกะ·วัค·โค สัต·ตะ·โม]

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ช] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฎ์ [ฎ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-2087(1) **น**[1] **อุทเก**[2] **อคิลาโน**[3]
ไม่ น้ำ ผู้ไม่ป่วยไข้

อุจ์จารํ[4] **วา**[5]
อุจจาระ ก็ดี

ปัส์สาวํ[6] **วา**[7]
ปัสสาวะ ก็ดี

เขฬํ[8] **วา**[9]
น้ำลาย ก็ดี

กริส์สามีติ[10]
จักกระทำ

สิก์ขา[11] **กรณียา**[12]
สิกขา ที่ควรกระทำ

220. **อุทเกอุจ์จารสิก์ขาปทํ** 2-2087

[อุ•ดะ•เก•อุจ•จา•ระ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

ห้ามภิกขุถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ หรือน้ำลาย ลงในน้ำ

ปาทุกวัค์โค[13] **สัต์ตโม**[14]
ปาทุกวัคค์ เจ็ด

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2091(1) อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา โข อา·ยะ·สมัน·โต]

เสขิยา[4] ธัม์มา.[5]
[เส·ขิ·ยา ธัม·มา]

2-2091(2) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต·ถา·ยะ·สมัน·เต ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

2-2091(3) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

2-2091(4) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2091(1) **อุท์ทิฏฺฐา**[1] **โข**[2] **อายัส์มัน์โต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย
เสขิยา[4] **ธัม์มา**[5]
ควรศึกษา ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2 -2091(2) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2 -2091(3) **ทุติยัม์ปิ**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2 -2091(4) **ตติยัม์ปิ**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

7. **อาปัต์ติเสขิยธัม์ม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2 -2091(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต** [1]
[ป**ะ**·ริ·สุด·เธ็ต·ถา·ย**ะ**·สฺมัน·**โ**ต]

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
[ต**ะ**·สฺมา ตุ·ณฺหี]

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ.**[5]
[**เ**อ·วะ·**เ**ม·ตัง ธา·ระ·ยา·มิ]

เสขิยุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต.**[7]
[**เ**ส·ขิ·ยุด·**เ**ด·**โ**ส นิฏฺ·ฐิ·**โ**ต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อ**ะ**]	[อ**า**]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[**เอ**]	[**โอ**]	[อัง]

2 -2091(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้

เสขิยุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต**[7]
หมวดเสขิยะ จบ

7. **อาปัตติเสขิยธัมฺม**
ความผิดเสขิยะธัมมะ ภิกขุผู้ล่วงละเมิดต้องสารภาพความผิดต่อหน้าสงฆ์ ว่าจะไม่ทำความผิดนั้นอีกตลอดชีต

2-2093(1) “อิเม[1] โข[2] ปนายัสฺมันฺโต[3]
[อิ·เม โข ปะ·นา·ยะ·สฺมัน·โต]

สัตฺต[4] อธิกรณสมถา[5] ธัมฺมา[6]
[สัต·ตะ อะ·ธิกะระณะสะมะ·ถา ธัม·มา]

อุทฺเทสํ[7] อาคจฺฉนฺติ.[8]
[อุด·เด·สัง อา·กัจ·ฉัน·ติ]

2-2094(1) อุปฺปชฺชนฺปชฺชนานํ[1] อธิกรณานํ[2]
[อุป·ปัน·นุป·ปัน·นา·นัง อะ·ธิกะระ·ณา·นัง]

สมถาย[3] วูปสมาย[4]
[สะ·มะ·ถา·ยะ วู·ปะสะ·มา·ยะ]

“สัมฺมุขาวินโย[5] ทาตัพฺโพ”.[6]
[สัม·มุ·ขา·วินะ·โย ดา·ตับ·โบ]

221. สัมฺมุขาวินยสิกฺขาปทํ 2-2094/1
[สัม·มุ·ขา·วินะยะ·สิก·ขา·ปะ·ดัง]
อนุญาตให้ระงับอธิกรณ์ต่อหน้าผู้ทำผิด

ก์ [ก] ข์ [ข] ค์ [ฉ] ฆ์ [ฆ] ง [ง] จ์ [จ] ฉ์ [ฉ] ช์ [ช] ฌ์ [ฌ] ญ์ [ญ] ฏ์ [ฏ] ฐ์ [ฐ] ฑ์ [ฑ] ฒ์ [ฒ] ณ์ [ณ] ต์ [ต] ถ์ [ถ] ท์ [ด] ธ์ [ธ] น์ [น] ป์ [ป] ผ์ [ผ] พ์ [บ] ภ์ [ภ] ม์ [ม] ย์ [ย] ร์ [ร] ล์ [ล] ว์ [ว] ส์ [ส] ห์ [ห] ฬ์ [ฬ] อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2-2093(1) **อิเม**[1] **โข**[2] **ปนายัสมัน์โต**[3]
เหล่านี้ แล ก็ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย

สัต์ต[4] **อธิกรณสมถา**[5] **ธัม์มา**[6]
เจ็ด การระงับอธิกรณ์ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

อุท์เทสํ[7] **อาคัจ์ฉัน์ติ**[8]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมา

2-2094(1) **อุป์ปัน์นุป์ปัน์นานํ**[1] **อธิกรณานํ**[2]
เกิดขึ้นและเกิดขึ้นแล้ว อธิกรณ์ทั้งหลาย

สมถาย[3] **วูปสมาย**[4]
ความสงบ ความสงบ

สัม์มุขาวินโย[5] **ทาตัพ์โพ**[6]
ระเบียบอันจะทำให้ถึงพร้อมหน้า พึงให้

221. **สัม์มุขาวินยสิก์ขาปทํ** 2-2094/1

[สัม•มุ•ขา•วินะยะ•สิก•ขา•ปะ•ดังํ]

อนุญาตให้ระงับอธิกรณ์ต่อหน้าผู้ทำผิด

8. **อาปัต์ติอธิกรณ**
พันธกิจสำคัญที่สงฆ์ต้องพิพากษาความผิดของภิกขุ อย่างเด็ดขาดตามความผิด เพื่อให้สงบเรียบร้อย

2-2094(1) **“สติวินโย[1] ทาตัพ์โพ”.[2]**
[สะ·ติวินะ·โย ดา·ตับ·โบ]

222. **สติวินยสิก์ขาปทํ** 2-2094/2
[สะ·ติวินะยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ภิกขุผู้ทำผิดระลึกถึงความผิดนั้นก่อนลงโทษ

2-2094(1) **“อมูฬ์หวินโย[1] ทาตัพ์โพ”.[2]**
[อะ·มู·ฬหะวินะ·โย ดา·ตับ·โบ]

223. **อมูฬ์หวินสิก์ขาปทํ** 2-2094/3
[อะ·มู·ฬหะวินะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ลงโทษภิกขุผู้ไม่ยอมรับความผิดของตน

2-2094(1) **“ปฏิญ์ญาย[1] กาเรตัพ์พัน์”.[2]**
[ปะ·ฏิญ·ญา·ยะ กา·เร·ตับ·บัน]

224. **ปฏิญ์ญายสิก์ขาปทํ** 2-2094/4
[ปะ·ฏิญ·ญา·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ลงโทษภิกขุตามความผิด

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2094(1) **สติวินโย**[1] **ทาตัพ์โพ**[2]
สติวินัย พึงให้

222. **สติวินยสิก์ขาปทํ** 2 -2094/2
[สะ·ติวินะยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ภิกขุผู้ทำผิดระลึกถึงความผิดนั้นก่อนลงโทษ

2 -2094(1) **อมูฬ์หวินโย**[1] **ทาตัพ์โพ**[2]
ผู้ไม่โง่ในพระวินัย พึงให้

223. **อมูฬ์หวินสิก์ขาปทํ** 2 -2094/3
[อะ มู·ฬหะวินะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ลงโทษภิกขุผู้ไม่ยอมรับความผิดของตน

2 -2094(1) **ปฏิญ์ญาย**[1] **กาเรตัพ์พัน์**[2]
ปฏิญญา พึงให้กระทำ

224. **ปฏิญ์ญายสิก์ขาปทํ** 2 -2094/4
[ปะ·ฏิญ·ญา·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ลงโทษภิกขุตามความผิด

8. **อาปัตติอธิกรณ**
พันธกิจสำคัญที่สงฆ์ต้องพิพากษาความผิดของภิกขุ อย่างเด็ดขาดตามความผิด เพื่อให้สงบเรียบร้อย

2-2094(1) **“เยภุย์ยสิกา”.**[1]
[เย·ภุย·ยะสิ·กา]

225. **เยภุย์ยสิก์ขาปทํ** 2-2094/5
[เย·ภุย·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้เอาสงฆ์หมู่มากเป็นผู้ตัดสิน(ในอธิกรณ์)

2-2094(1) **“ตัส์ส[1] ปาปิยสิกา”.**[2]
[ตัส·สะ ปา·ปิยะสิ·กา]

226. **ตัส์สปาปิยสิกสิก์ขาปทํ** 2-2094/6
[ตัส·สะ·ปา·ปิยะสิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ตัดสินความผิดของภิกขุ

2-2094(1) **“ติณวัต์ถารโก”.**[1]
[ติ·ณะ·วัต·ถา·ระ·โก]

227. **ติณวัต์ถารกสิก์ขาปทํ** 2-2094/7
[ติ·ณะ·วัต·ถา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]
อนุญาตให้ระงับเรื่องไว้ชั่วคราวได้

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2094(1) **เยภุย์ยสิกา**[1]

เสียงข้างมาก

225. **เยภุย์ยสิก์ขาปทํ** 2 -2094/5

[เย·ภุย·ยะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

อนุญาตให้เอาสงฆ์หมู่มากเป็นผู้ตัดสิน(ในอธิกรณ์)

2 -2094(1) **ตัส์ส**[1] **ปาปิยสิกา**[2]

นั้น กิริยาการลงโทษแก่ผู้ที่ผิด

226. **ตัส์สปาปิยสิกสิก์ขาปทํ** 2 -2094/6

[ตัส·สะ·ปา·ปิยะสิกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

อนุญาตให้ตัดสินความผิดของภิกขุ

2 -2094(1) **ติณวัต์ถารโก**[1]

ระเบียบดุจถูกกลบไว้ด้วยหญ้า

227. **ติณวัต์ถารกสิก์ขาปทํ** 2 -2094/7

[ติ·ณะ·วัต·ถา·ระกะ·สิก·ขา·ปะ·ดังํ]

อนุญาตให้ระงับเรื่องไว้ชั่วคราวได้

8. **อาปัต์ติอธิกรณ**

พันธกิจสำคัญที่สงฆ์ต้องพิพากษาความผิดของภิกขุ อย่างเด็ดขาดตามความผิด เพื่อให้สงบเรียบร้อย

2-2095(1) อุท์ทิฏฺฐา[1] โข[2] อายัส์มัน์โต[3]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา โข อา·ยะ·สมัน·โต]

สัต์ต[4] อธิกรณสมถา[5] ธัม์มา.[6]
[สัต·ตะ อะ·ธิกะระณะสะมะ·ถา ธัม·มา]

2-2095(2) ตัต์ถายัส์มัน์เต[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตัต·ถา·ยะ·สมัน·เต ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

2-2095(3) ทุติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ดุ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

2-2095(4) ตติยัม์ปิ[1] ปุจ์ฉามิ[2]
[ตะ·ติ·ยัม·ปิ ปุจ·ฉา·มิ]

กัจ์จิต์ถ[3] ปริสุท์ธา[4]
[กัจ·จิต·ถะ ปะ·ริ·สุด·ธา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฉ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2095(1) **อุท์ทิฏฺฐา**[1] **โข**[2] **อายัส์มัน์โต**[3]
ยกขึ้นแสดง แล ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย
สัต์ต[4] **อธิกรณสมถา**[5] **ธัม์มา**[6]
เจ็ด การระงับอธิกรณ์ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2 -2095(2) **ตัต์ถายัส์มัน์เต**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
ท่านทั้งหลาย(ในอาบัติ)เหล่านั้น จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2 -2095(3) **ทุติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้ครั้งที่สอง จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2 -2095(4) **ตติยัม์ปี**[1] **ปุจ์ฉามิ**[2]
แม้(ครั้ง)ที่สาม จะถาม
กัจ์จิต์ถ[3] **ปริสุท์ธา**[4]
มีอยู่แลหรือ เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว

2-2095(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต** [1]
[ปะ ริ สุด เธ็ต ถา ยะ สฺมัน โต]

ตัสฺมา [2] **ตุณฺหี** [3]
[ตะ สฺมา ตุ ณฺหี]

เอวเมตํ [4] **ธารยามิ.** [5]
[เอ วะ เม ตัง ธา ระ ยา มิ]

อธิกรณสมถุทฺเทโส [6] **นิฏฺฐิโต.** [7]
[อะ ธิกะระณะสะมะ ถุด เด โส นิฏฺ ฐิ โต]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -2095(5) **ปริสุทฺเธตฺถายัสฺมันฺโต**[1]
ท่านทั้งหลายบริสุทธิ์แล้วในอาบัตินี้

ตัสฺมา[2] **ตุณฺหี**[3]
เพราะเหตุนั้น เป็นผู้นิ่ง

เอวเมตํ[4] **ธารยามิ**[5]
นี้เท่านั้น จะรักษาไว้

อธิกรณสมถุทฺเทโส[6] **นิฏฺฐิโต**[7]
หมวดอธิกรณสมถ จบ

8. **อาปัตติอธิกรณ**
พันธกิจสำคัญที่สงฆ์ต้องพิพากษาความผิดของภิกขุ อย่างเด็ดขาดตามความผิด เพื่อให้สงบเรียบร้อย

2-2097(1) “อุท์ทิฏฺฐํ[1] โข[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐัง โข]
อายัส์มัน์โต[3] นิทานํ.[4]
[อา·ยะ สมัน·โต นิ·ดา·นัง]

2-2097(2) อุท์ทิฏฺฐา[1] จัต์ตาโร[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา จัต·ตา·โร]
ปาราชิกา[3] ธัม์มา.[4]
[ปา·รา·ชิ·กา ธัม·มา]

2-2097(3) อุท์ทิฏฺฐา[1] เตรส[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา เต·ระ·สะ]
สํฆาทิเสสา[2] ธัม์มา.[3]
[สัง·ฆา·ดิ·เส·สา ธัม·มา]

2-2097(4) อุท์ทิฏฺฐา[1] เท์ว[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา ดเว]
อนิยตา[3] ธัม์มา.[4]
[อะ·นิยะ·ตา ธัม·มา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อัง]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อา-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อัง]

2 -2097(1) **อุท์ทิฏ์ฐํ**[1] **โข**[2]
ยกขึ้นแสดง แล

อายัส์มัน์โต[3] **นิทานํ**[4]
ท่านผู้มีอายุทั้งหลาย คำเริ่มต้น

2 -2097(2) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **จัต์ตาโร**[2]
ยกขึ้นแสดง สี่

ปาราชิกา[3] **ธัม์มา**[4]
อาบัติปาราชิกะทั้งหลาย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2 -2097(3) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **เตรส**[2]
ยกขึ้นแสดง สิบสาม

สํฆาทิเสสา[2] **ธัม์มา**[3]
(อาปัตติ)สังฆาทิเสสะทั้งหลาย ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2 -2097(4) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **เท์ว**[2]
ยกขึ้นแสดง สอง

อนิยตา[3] **ธัม์มา**[4]
ไม่แน่นอน ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

8. **อาปัต์ติอธิกรณ**
พันธกิจสำคัญที่สงฆ์ต้องพิพากษาความผิดของภิกขุ อย่างเด็ดขาดตามความผิด เพื่อให้สงบเรียบร้อย

2-2097(5) อุท์ทิฏฺฐา[1] ติํส[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา ติงํ·สะ]

นิส์สัค์คิยา[3] ปาจิต์ติยา[4] ธัม์มา.[5]
[นิส·สัฉ·ฉิ·ยา ปา·จิต·ติ·ยา ธัม·มา]

2-2097(6) อุท์ทิฏฺฐา[1] เท์วนวุติ[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา ดเว·นะวุ·ติ]

ปาจิต์ติยา[3] ธัม์มา.[4]
[ปา·จิต·ติ·ยา ธัม·มา]

2-2097(7) อุท์ทิฏฺฐา[1] จัต์ตาโร[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา จัต·ตา·โร]

ปาฏิเทสนียา[3] ธัม์มา.[4]
[ปา·ฏิ·เด·สะ·นี·ยา ธัม·มา]

2-2097(8) อุท์ทิฏฺฐา[1] เสขิยา[2] ธัม์มา.[3]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา เส·ขิ·ยา ธัม·มา]

2-2097(9) อุท์ทิฏฺฐา[1] สัต์ต[2]
[อุด·ดิฏฺ·ฐา สัต·ตะ]

อธิกรณสมถา[3] ธัม์มา.[4]
[อะ·ธิกะระณะสะมะ·ถา ธัม·มา]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2-2097(5) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **ติส**[2]
ยกขึ้นแสดง สามสิบ

นิส์สัค์คิยา[3] **ปาจิต์ติยา**[4] **ธัม์มา**[5]
นิสสัคคิยะ (อาปัตติ)ปาจิตติยะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2-2097(6) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **เท์วนวุติ**[2]
ยกขึ้นแสดง เก้าสิบสอง

ปาจิต์ติยา[3] **ธัม์มา**[4]
(อาปัตติ)ปาจิตติยะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2-2097(7) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **จัต์ตาโร**[2]
ยกขึ้นแสดง สี่

ปาฏิเทสนียา[3] **ธัม์มา**[4]
แสดงโดยเฉพาะ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2-2097(8) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **เสขิยา**[2] **ธัม์มา**[3]
ยกขึ้นแสดง ควรศึกษา ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

2-2097(9) **อุท์ทิฏ์ฐา**[1] **สัต์ต**[2]
ยกขึ้นแสดง เจ็ด

อธิกรณสมถา[3] **ธัม์มา**[4]
การระงับอธิกรณ์ ธัมม์(อาปัตติทั้งหลาย)

8. **อาปัต์ติอธิกรณ**
พันธกิจสำคัญที่สงฆ์ต้องพิพากษาความผิดของภิกขุ อย่างเด็ดขาดตามความผิด เพื่อให้สงบเรียบร้อย

2-2097(10)

เอต์ตกํ[1] ตัส์ส[2] ภควโต[3]
[เอ็ต·ตะ·กังํ ตัส·สะ ภะ·ฉะวะ·โต]

สุต์ตาคตํ[4] สุต์ตปริยาปัน์นํ[5]
[สุต·ตา·ฉะ·ตังํ สุต·ตะปะริ·ยา·ปัน·นังํ]

อัน์วัฑฺฒมาสํ[6]
[อะ·นฺวัฑฺ·ฒะ·มา·สังํ]

อุท์เทสํ[7] อาคัจ์ฉตีติ.[8]
[อุด·เด·สังํ อา·คัจ·ฉะ·ตี·ติ]

2-2097(11)

ตัต์ถ[1] สัพ์เพเหว[2]
[ตัต·ถะ สับ·เบ·เห·วะ]

สมัค์เคหิ[3] สัม์โมทมาเนหิ[4]
[สะ·มัค·เค·หิ สัม·โม·ทะ·มา·เน·หิ]

อวิวทมาเนหิ[5] สิก์ขิตัพ์พัน์”ติ.[6]
[อะ·วิวะทะ·มา·เน·หิ สิก·ขิ·ตับ·บัน·ติ]

วิต์ถารุท์เทโส นิฏฺฐิโต
[วิต·ถา·รุด·เด·โส] [นิฏฺ·ฐิ·โต]

ภิก์ขุปาติโมก์ขํ นิฏฺฐิตํ
[ภิก·ขุ·ปา·ติ·โม๊ก·ขังํ] [นิฏฺ·ฐิ·ตังํ]

ก์ [ก]
ข์ [ข]
ค์ [ฉ]
ฆ์ [ฆ]
ง [ง]
จ์ [จ]
ฉ์ [ฉ]
ช์ [ฌ]
ฌ์ [ฌ]
ญ์ [ญ]
ฏ์ [ฏ]
ฐ์ [ฐ]
ฑ์ [ฑ]
ฒ์ [ฒ]
ณ์ [ณ]
ต์ [ต]
ถ์ [ถ]
ท์ [ด]
ธ์ [ธ]
น์ [น]
ป์ [ป]
ผ์ [ผ]
พ์ [บ]
ภ์ [ภ]
ม์ [ม]
ย์ [ย]
ร์ [ร]
ล์ [ล]
ว์ [ว]
ส์ [ส]
ห์ [ห]
ฬ์ [ฬ]
อํ [อังํ]

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	[อั-]	[อะ]	[อ็า-]	[อิ]		[อุ]		[เอ็-]	[โอ็-]	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	[อั-]	[อะ]	[อา]	[อิ]	[อี]	[อุ]	[อู]	[เอ]	[โอ]	[อังํ]

2 -2097(10) **เอต์ตกํ**[1] **ตัส์ส**[2] **ภควโต**[3]
ประมาณเท่านี้ นั้น พระผู้มีพระภาคเจ้า

สุต์ตาคตํ[4] **สุต์ตปริยาปัน์นํ**[5]
มาแล้วในพระสูตร นับเนื่องแล้วในพระสูตร

อัน์วัฑ์ฒมาสํ[6]
ทุกครึ่งเดือน

อุท์เทสํ[7] **อาคัจ์ฉตีติ**[8]
หัวข้อคืออุทเทส ย่อมมาดังนี้

2 -2097(11) **ตัต์ถ**[1] **สัพ์เพเหว**[2]
นั้น ทั้งหมดนั่นเทียว

สมัค์เคหิ[3] **สัม์โมทมาเนหิ**[4]
ผู้พร้อมเพรียง ผู้ชื่นชมด้วยดี

อวิวทมาเนหิ[5] **สิก์ขิตัพ์พัน์ติ**[6]
ไม่ทะเลาะกัน พึงศึกษา

8. **อาปัต์ติอธิกรณ**
พันธกิจสำคัญที่สงฆ์ต้องพิพากษาความผิดของภิกขุ อย่างเด็ดขาดตามความผิด เพื่อให้สงบเรียบร้อย

พระไตรปิฎกสากล
อักขะระปาฬิ-ชาติพันธุ์ไต

ชุด ๑๓ อักขะระ

พุทธศักราช ๒๕๕๙

อักขรวิธีจากต้นฉบับ

พระไตรปิฎกปาฬิจุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช

พุทธศักราช ๒๔๓๖

พระไตรปิฎกสากล ชุดชาติพันธุ์ไต พ.ศ. 2559

ต้นฉบับ

พระไตรปิฎกสากล ชุดชาติพันธุ์ไตเป็นชุดหนังสือที่จัดพิมพ์จากต้นฉบับพระไตรปิฎก (ฉัฏฐสังคีติ) อ้างอิงจากการสังคายนานานาชาติ พ.ศ. 2500 การจัดพิมพ์ครั้งนี้เป็นการปริวรรตตามหลักภาษาศาสตร์ด้วยการถอดอักขระปาฬิ (Alphabetic Transcription) และการถอดเสียงปาฬิ (Phonetic Transcription) เป็นอักขระชาติพันธุ์ไต ชุดปฐมฤกษ์ พ.ศ. 2559 จำนวน 13 อักขระ รวมสัททะอักขระโรมัน-ปาฬิ และอักขระปาฬิ อันเป็นชุดอักขระสากลที่พิมพ์คู่ขนานกับชุดชาติพันธุ์ไต จัดพิมพ์โดยมูลนิธิพระไตรปิฎกสากล

โครงการพระไตรปิฎกสากลได้ดำเนินงานตามพระบัญชาในสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ตั้งแต่ พ.ศ. 2542 โดยมุ่งเน้นการออกเสียงปาฬิภาสาให้แม่นตรงตามกฎไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. 1 และได้พิมพ์เป็นฉบับสากล อักขระโรมัน ชุด 40 เล่ม สำเร็จเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2548 โดยมีสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ กุลเชษฐ์ พระราชนัดดาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นประธานกิตติมศักดิ์ในการเผยแผ่และได้มีการจัดพระราชทานฉบับสากลนี้ เป็นพระธัมมทานในสมเด็จกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ฯ จากประเทศไทยไปยังสถาบันระดับนานาชาติไม่น้อยกว่า 120 สถาบันใน 20 ประเทศทั่วโลก ตามรอยพระไตรปิฎกฉบับ จ.ป.ร. อักขระสยาม พ.ศ. 2436 ที่ได้พระราชทานไปทั่วกรุงสยามและนานาประเทศทั่วโลกเมื่อศตวรรษที่แล้ว

จากการเผยแผ่ฉบับอักขระโรมันแก่สถาบันการศึกษาต่างๆ ที่ผ่านมานั้น โครงการพระไตรปิฎกสากลพบว่าอักขรวิธีโรมัน-ปาฬิ แม้เป็นอักขระที่รู้จักเป็นสากลแต่ยังไม่สามารถตรึงการออกเสียงปาฬิให้มีประสิทธิภาพในการเขียนเสียงละหุคะรุได้ชัดเจนเท่ากับอักขระสยาม-ปาฬิ ในฉบับ จ.ป.ร. พ.ศ. 2436 ซึ่งใช้เครื่องหมายประกอบการถอดเสียงได้แม่นตรงตามกฎไวยากรณ์ที่สำคัญ ได้แก่ ไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. 1 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าพระไตรปิฎก จ.ป.ร. ปาฬิภาสา-อักขระสยาม พ.ศ. 2436 เป็นต้นแบบนวัตกรรมการใช้เครื่องหมายสัททสัญลักษณ์ (Phonetic Symbol) มากำกับเสียงปาฬิได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะ ไม้-**อั** (อะ) กำกับเสียง สระ-อะ ให้ออกเสียงคะรุ ไม้วัญญการ (็) ใช้กำกับให้ออกเสียงสะกด และไม้ยามักการ (ํ) ใช้กำกับให้ออกเสียงกล้ำ เป็นต้น ดังมีรายละเอียดวิธีอ่านโดยอาจารย์สิริ เพ็ชรไชย ป.ธ. 9 กองทุนสนทนาธัมม์ นำสุขฯ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ฯ (ดูบทนำภิกขุปาติโมกขะปาฬิ)

ผลงานการจัดทำพระไตรปิฎกที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องในโครงการพระไตรปิฎกสากลนี้ ได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากหลากหลายสาขาวิชา อาทิ สิทธิบัตรการแบ่งพยางค์อัตโนมัติของอักขรวิธีสยาม-ปาฬิ โดยพันเอก สุรธัช บุนนาค โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และคณะเป็นผู้สร้างสรรค์ ทั้งนี้ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วิจินตน์ ภาณุพงศ์ ผู้ก่อตั้งภาควิชาภาษาศาสตร์คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ศึกษาเพิ่มเติมการออกเสียงปาฬิในฉบับ จ.ป.ร. ดังกล่าว และได้นำเสนอระบบการเขียนเสียงปาฬิด้วย “สัททะอักขะระไทยปาฬิ” (ThaiPhoneti Alphabet Pāḷi) ซึ่งตีพิมพ์ในวารสารราชบัณฑิตยสถานในปี พ.ศ.2555 ต่อมาโครงการพระไตรปิฎกสากลได้พัฒนาเป็นอักขรวิธี “ละหุคะรุสัททะอักขะระไทย-ปาฬิ” (LahuGaru Thai Phonetic Alphabet Pāḷi) และจัดพิมพ์เป็นชุดพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. 2557 (Saj-jhā-ya Tepiṭaka : The Pāḷi Phonetic Edition 2015) ซึ่งเป็นต้นฉบับของพระไตรปิฎกสัชฌายะ พ.ศ. 2559 ชุดสมบูรณ์ในปัจจุบัน

โครงการพระไตรปิฎกสากลดำเนินการอย่างต่อเนื่องด้วยสหวิชาการมากขึ้นทั้งหลักวิชาการด้านภาษาศาสตร์และเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยศาสตราจารย์ ดร.ชิดชนก เหลือสินทรัพย์ ราชบัณฑิตสำนักวิทยาศาสตร์ ราชบัณฑิตยสภา ได้ตรวจสอบด้วยวิธีการแบ่งพยางค์ด้วยสูตรคณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ของอักขรวิธีสยาม-ปาฬิ และตีพิมพ์ในหนังสือ 80 ปี ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2557-2558 การนำเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์คอมพิวเตอร์มาใช้นี้ ทำให้โครงการพระไตรปิฎกสากลสามารถปริวรรตฐานข้อมูลพระไตรปิฎกสากลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นอักขะระปาฬิชุดชาติพันธุ์ไตต่างๆ รวม 13 อักขะระ ซึ่งสามารถอ้างอิงไปยังชุดพระไตรปิฎกสากลอักขะระปาฬิ ทั้ง 40 เล่ม

ท้ายที่สุด เพื่อเป็นการสาธิตการถอดเสียงละหุและเสียงคะรุจากอักขรวิธีชาติพันธุ์ไตให้เป็นสากลยิ่งขึ้น โครงการพระไตรปิฎกสากลจึงได้ถอดเสียงปาฬิเป็นสัญลักษณ์ในทางดุริยางคศาสตร์ ให้เป็นมาตรฐานโน้ตเสียงเพื่อแสดงจังหวะของเสียงละหุเสียงคะรุ เรียกพระไตรปิฎกชุดเพื่อการออกเสียงปาฬินี้ว่า “โน้ตเสียงปาฬิ : พระไตรปิฎกสัชฌายะ” (Pāḷi Notation : Saj-jhā-ya Tepiṭaka) สร้างสรรค์โน้ตเสียงปาฬิตามกฎไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศี พงศ์สรายุทธ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรองศาสตราจารย์ดวงใจ ทิวทอง หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้อำนวยผลิตและควบคุมการเปล่งเสียงสัชฌายะตามโน้ตเสียงปาฬิดังกล่าว และเรียกคลังเสียงพระไตรปิฎกสากลนี้ว่า “เสียงพระไตรปิฎกสัชฌายะดิจิทัล” (Digital Saj-jhā-ya Tepiṭaka) ซึ่งได้พิมพ์เนื้อหา“ภิกขุปาติโมกขะปาฬิ โน้ตเสียงปาฬิ” ไว้เป็นตัวอย่างชุดนี้ด้วย ในการนี้ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาวิน อินทรังษี คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้เป็นผู้สร้างสรรค์การออกแบบกราฟฟิกส์รูปเสียง “อักขะระปาฬิ” ซึ่งใช้พิมพ์คู่ขนานกับ สัททะอักขะระ-ปาฬิ และโน้ตเสียงปาฬิในชุดนี้ด้วย

ระบบการพิมพ์ชุดประมวลเนื้อหา (Anthology)

โครงการพระไตรปิฎกสากลได้รวบรวมเนื้อหาต่างๆ ที่ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องดังกล่าวข้างต้น และจัดทำตัวอย่างชุดประมวลเนื้อหา (Anthology) ซึ่งเป็นการรวมเนื้อหาต่างๆ พิมพ์ในเล่มเดียวกัน เช่นฉบับ จ.ป.ร. ประมวลเนื้อหา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อการศึกษาภาพรวมของพระไตรปิฎกสากล ซึ่งปัจจุบันสามารถจัดพิมพ์ได้ด้วยเทคโนโลยีการพิมพ์ดิจิทัลเป็นชุดพิเศษได้ในคุณภาพการพิมพ์สูงและคุ้มค่ากว่าการจัดพิมพ์ในระบบออฟเซ็ท ซึ่งต้องจัดพิมพ์เป็นจำนวนมากชุดจึงจะคุ้มค่าการพิมพ์ต่อหน่วย

ระบบการตั้งชื่อ

โครงการพระไตรปิฎกสากลเขียนชื่อตาม "การถอดเสียง" (Transcription) ว่า ปาฬิภาสาอักขะระต่างๆ มีรายละเอียด ดังนี้ :

1. เรียกชื่อภาษาว่า "ปาฬิภาสา" และชื่ออักษรในพระไตรปิฎก ว่า "อักขะระปาฬิ" (Akkhara Pāḷi) เพื่อให้ต่างจากภาษาและอักษรท้องถิ่น ซึ่งมักมีรูปเสียงและรูปพยัญชนะไม่ครบตรงกับเสียงปาฬิภาสา

2. คำว่า "ไต" หรือ "ไท" ที่เป็นชื่อของชาติพันธุ์และภาษาในตระกูลไต-กะได (Tai-Kadai) โครงการพระไตรปิฎกสากลเลือกใช้คำว่า "ไต" (Tai) เป็นชื่อชุดพระไตรปิฎก และเรียกเป็นชื่อชุดอักขะระของชาติพันธุ์ว่า "ฉบับชาติพันธุ์ไต" และเมื่อประกอบกับพยางค์หลังซึ่งเป็นชื่อดินแดนของวัฒนธรรมพระไตรปิฎกนั้น ๆ เช่น ไตยวน หมายถึง ชาวยวนในดินแดนล้านนา ได้แก่ ตอนเหนือของไทยและบางส่วนของภาคกลางตอนบน หรือ ไตสยาม หมายถึงชาติพันธุ์ในดินแดนสยามเป็นต้น นอกจากนี้ศัพท์ "ไตสยาม" ยังแสดงความสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างชาวไต "ไตโหลง" ที่อยู่ในรัฐฉานในพม่าเพราะ 'ฉาน' (Shan) มาจากคำว่า 'สยาม' แม้ว่าปัจจุบันผู้ที่อยู่ในรัฐฉานเรียกตนเองว่า 'โหลง' (Long) มาจากคำว่า "หลวง" หรือ "ใหญ่" ซึ่งเป็นเหตุให้คนไทยเรียกว่า "ไทใหญ่" ด้วย

อักขรวิธีที่ใช้ในการพิมพ์พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักษรสยาม พ.ศ. 2436 หรือที่โครงการพระไตรปิฎกสากลเรียกว่า อักขรวิธี "ไม้-อั (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ" ซึ่งแตกต่างจากอักขรวิธีที่ใช้เขียนพระไตรปิฎกในปัจจุบันที่เรียกกันว่า บาลีไทย

3. ชื่อฉบับต่างๆ

อักขะระปาฬิ-ไตยวน เขียนเป็นอักษรโรมันว่า Tepiṭaka : Akkharapāḷi-Tai Yuan

อักขะระปาฬิ-ไตสยาม หรือ Tepiṭaka : Akkharapāḷi-Tai Syām

อักขะระปาฬิ-ไตโหลง หรือ Tepiṭaka : Akkharapāḷi-Tai Long

พระไตรปิฎกฉบับที่แปลเป็นภาษาท้องถิ่น เรียกว่า พระไตรปิฎกแปลภาษาล้านนา (Lanna Tipiṭaka Translation) และพระไตรปิฎกแปลภาษาไทย (Thai Tipiṭaka Translation)

ในการจัดพิมพ์ชุดปฐมฤกษ์นี้ ในชุดใหญ่มีเนื้อหารวม 100 เล่ม แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ ชุดพระไตรปิฎกสากล อักขะระปาฬิ-ไตสยาม ประกอบไปด้วย :

เล่มที่ 1 – 39 ฉบับ จ.ป.ร. 2436 อนุรักษ์ดิจิทัล พ.ศ. 2552

เล่มที่ 40 ฉบับประมวลเนื้อหา จ.ป.ร. ฉบับอนุรักษ์ดิจิทัล (Anthology)

พระไตรปิฎกสากล ชุดชาติพันธุ์ไต 100 เล่ม จัดพิมพ์เป็นชุดอ้างอิงให้สามารถพลิกเปิดได้ง่าย และเพื่อเปรียบเทียบระหว่างอักขะระปาฬิชุดต่างๆ ได้สะดวก นอกจากนี้โครงการฯ ยังได้จัดทำเป็นพระไตรปิฎกชุดชาติพันธุ์ไตชุดอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้กระทัดรัด และได้บันทึกเป็นเสียงสัชฌายะดิจิทัลด้วย

ระบบบรรณาธิการ

การแปลปาฬิภาสาเป็นภาษาไตท้องถิ่น (Tai-Kadai Linguistic Family) เป็นระบบการแปลเบื้องต้นจากฐานข้อมูลพระไตรปิฎกสากล เรียกว่า "การแปลอ้างอิง" ซึ่งได้รับการตรวจทานจากผู้ที่อ่านอักขะระโรมันและอักขะระไต ชาวไทย พม่า และอินเดีย ได้แก่ อาจารย์สิริ เพ็ชรไชย ผู้เชี่ยวชาญอักขะระสยามและอักขะระโรมัน, รองศาสตราจารย์สมหมาย เปรมจิตต์ ป.ธ. 9 ผู้เชี่ยวชาญล้านนา, อาจารย์มนทิพย์ ศิริไทคงชื่น ป.ธ. 9 ชาวไตลื้อ, และพระวิมะละติสสะ (ปาฬิชั้นสูง) ภิกขุชาวไตคำตี่ เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 คือ ชุดภิกขุปาติโมกขะปาฬิ จัดพิมพ์พร้อมคำแปลภาษาท้องถิ่น :

เล่มที่ 41 อักขะระปาฬิ-โรมัน / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	kalyāṇadhammaṁ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 42 อักขะระปาฬิ-ไตสยาม / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	กัลฺยาณธัมฺมํ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 43 อักขะระปาฬิ-ไตยวน / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 44 อักขะระปาฬิ-ไตโหลง / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 45 อักขะระปาฬิ-ไตล้านช้าง / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 46 อักขะระปาฬิ-ไตขืน / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 47 อักขะระปาฬิ-ไตลื้อ / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 48 อักขะระปาฬิ-ไตคำตี่ / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 49 อักขะระปาฬิ-ไตอาหม / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 50 อักขะระปาฬิ-ไตพ่าเก / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ᨠᨶᩣᨱᨵᨾᩢᩴ [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 51 สัททะอักขะระโรมัน-ปาฬิ / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	[ka·lyā·ṇa·dʰam·maṁ] [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]
เล่มที่ 52 สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ / สัททะอักขะระโรมัน-ปาฬิ	[กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ] [ka·lyā·ṇa·dʰam·maṁ]
เล่มที่ 53 อักขะระปาฬิ / สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	กะ·ลฺยา·ณะ·ดัม·มัง [กะ·ลฺยา·ณะ·ธัม·มังํ]

เล่มที่ 54 ภิกขุปาติโมกขะปาฬิ ฉบับโน้ตเสียงปาฬิ อักขะระปาฬิ และ สัททะอักขะระโรมัน-ปาฬิ

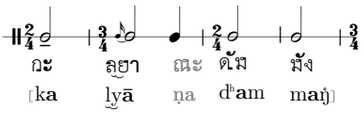

กลุ่มที่ 3 คือ ชุดศึกษาอ้างอิง :

เล่มที่ 55 สารบัญและดัชนี

1 Mahāvibhaṅga
Verañjakaṇḍa

เล่มที่ 56 - 59 ดัชนีเสียงปาฬิ

akakkasaṅgo [1] 23**J**.18.43 *(1)*
akakkasaṃ [5] 10**M**.459/1; 18**Dh**.408; 18**Sn**.638; 22**J**.6.83; 23**J**.18.39 *(2)*

เล่มที่ 60 - 67 ชุดดัชนีคำต่าง

1. 1 1**V**.1/1 ..devamanussānaṃ buddho **bhagavā**[1] : bhagavāti (syā1-3.)

เล่มที่ 68 Cross Referrence

1V.157 [2]
1**V**.157 ⟺ 4**V**.324 *see* [92]...
1**V**.157 ⟺ 4**V**.324 *see* [93]...
[92]Tena kho pana samayena bhikkhū aññatarassa

เล่มที่ 69 ดัชนีคาถา

aññathā santamattānaṃ [1] 195/6
aṭṭhi pesi ubho gāvaghātakā [1] 222/5

เล่มที่ 70 - 74 ดัชนีเสียงปาฬิ

akakkhaḷatā [8] 29**Dhs**.2.44–45, 324–325, 639, 730, 862, 1347 *(1)*
akatañca [1] 32**Kv**.367/3 *(2)*

เล่มที่ 75 "อุท์เทส" และ "นิท์เทส"

44. "Yo pana bhikkhu bhikkhūnaṃ sikkhāsājīvasamāpanno sikkhaṃ apaccakkhāya* dubbalyaṃ anāvikatvā methunaṃ dhammaṃ

เล่มที่ 76 "อัฑฒสระพยัญชนะ" (พยางค์เสียงกล้ำ)

akaṇhaasukkavipākaṃ [29] *(1)*
8**D**.312/2 Atthāvuso, kammaṃ akaṇhaasukkaṃ **akaṇhaasukkavipākaṃ** kammakkhayāya saṃvattati.
10**M**.81/5 Katamañca, puṇṇa, kammaṃ akaṇhaṃ asukkaṃ

เล่มที่ 77 "ตัส์สุท์ทานํ"

233. 2 Methunādinnādānañca, manussaviggahuttari;
Pārājikāni cattāri, chejjavatthū asaṃsayāti.

เล่มที่ 78 – 94 "สาธก"

akakkasaṅgo [1] *(1)*
23**J**.18.43/1 **Akakkasaṅgo** na ca dīghalomo, Nakhāssa dīghā api lohitaggā; Mudūhi bāhāhi palissajanto,...

เล่มที่ 95 - 99 ดัชนีเสียงปาฬิ 86 เล่มปาฬิ

ฐเปตัพ์โพ [ฐะเปตับโบ] [32] 3:264, 3:280, 3:329, 3:346, 4:43, 4:100, 4:150, 4:191, 4:233, 4:280, 4:321, 4:379, 4:410, 4:452, 4:1660, 4:1697, 4:1719, 4:1749, 4:2025, 4:2026, 4:2096, 5:1469, 5:2094|2|, 5:2095|2|, 5:2096|2|, 5:2097, 24:849, 47:1830, 64(2):4267,

เล่มที่ 100 ฉบับประมวลเนื้อหาพระไตรปิฎกศึกษาและอ้างอิง

อนุโมทนา

กองทุนสนทนาธัมม์นำสุขฯ ท่านผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค ในพระสังฆราชูปถัมภ์ฯ ผู้จัดทำต้นฉบับและมูลนิธิพระไตรปิฎกสากลผู้เผยแผ่เป็นธัมมทาน ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการจัดทำพระไตรปิฎกชาติพันธุ์ไตชุดนี้เป็นอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ ขอน้อมรำลึกพระคุณอันหาที่สุดมิได้ในสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระองค์ที่ 19 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ที่ได้ประทานพระสัมโมทนียกถาแก่โครงการพระไตรปิฎกสากล และได้มีพระเมตตาเสด็จมาเจิมคลังพระไตรปิฎกนานาชาติ ณ อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกองทุนสนทนาธัมม์นำสุข ท่านผู้หญิง ม.ล. มณีรัตน์ บุนนาค ในพระสังฆราชูปถัมภ์ฯ ได้มอบเป็นธัมมบัณณาการแก่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งเป็นหอพระไตรปิฎกนานาชาติแห่งแรกของประเทศไทย เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2543

ขอน้อมอนุโมทนาบุญกิริยาที่ท่านทั้งหลายได้บำเพ็ญ ขอกุศลเหตุนี้บังเกิดเป็นปัญญาบารมี และยังให้พระสัทธัมม์ดำรงมั่นและยั่งยืนตราบนานแสนนาน

โครงการพระไตรปิฎกสากล พ.ศ. 2559

สัชฌายะ-ลิขิตะ สัชฌายะ-สัททะ

(Sajjhāya Likhita) (Sajjhāya Sadda)

สัชฌายะ-ลิขิตะ เป็นหลักการในพระไตรปิฎกสัชฌายะ พุทธศักราช ๒๕๕๙ ซึ่งเรียงพิมพ์ปาฬิภาสาด้วยวิธี "การถอดอักขะระ" (Transliteration) ในทางวิชาการด้านภาษาศาสตร์ คือ การเขียนเสียงปาฬิเพื่อรักษารูปศัพท์ ใช้หลักการหนึ่งอักขะระต่อหนึ่งเสียง โดยถอดจากอักขะระหนึ่งไปเป็นอีกอักขระหนึ่ง เช่น ถอดจากอักขะระขอม เป็น อักขระสยาม-ปาฬิ ในฉบับ จ.ป.ร. หรือ เป็น อักขรวิธี "ไม้-**อั** (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ" (ดูบรรทัดบน เทียบกับบรรทัดล่าง ซึ่งเป็นการถอดเสียงด้วย สัททะอักขะระ-ปาฬิ)

สัชฌายะ-สัททะ เป็นหลักการในพระไตรปิฎกสัชฌายะ ซึ่งเรียงพิมพ์ด้วย "การถอดเสียง" (Transcription) ในทางวิชาการภาษาศาสตร์ ด้วยสัททสัญลักษณ์จำนวนไม่จำกัด เพื่อให้ตรงตามเสียงเดิม เช่น การถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ เป็น "สัททะอักขะระ-ปาฬิ" เพื่อเขียนเสียงให้แม่นตรงยิ่งขึ้นตามกฎไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๑ และหลักพยัญชนะพุทธิในพระวินัยปิฎก โดยถอดเสียงเป็น อักขรวิธี "ละหุคะรุ สัททะอักขะระ-ปาฬิ"

สัช์ฌาย-ลิขิต [saj·jʰā·ya] [likʰita] คือ การเขียนเสียงปาฬิเพื่อการสัชฌายะ ตามหลักการถอดอักขะระ (transliteration) ในพระไตรปิฎกให้ตรงตามหลักการนิรุตติบัญญัติ มี ๑๐ ประการ คือ

๑. **ลิขิต-เตปิฏก**	การเขียนเสียงสัชฌายะจากต้นฉบับพระไตรปิฎกสากล (tepiṭaka)
๒. **ลิขิต-สามัญ์ญ**	การเขียนเสียงสัชฌายะเป็นปาฬิภาสาที่ไม่มีเสียงวรรณยุกต์สูงต่ำ (sāmaññа)
๓. **ลิขิต-อัก์ขร**	การเขียนเสียงสัชฌายะด้วยรูปสัททะอักขะระ-ปาฬิ (akkhara)
๔. **ลิขิต-นิรุต์ติยา**	การเขียนเสียงสัชฌายะตามกฎไวยากรณ์ปาฬิในทางนิรุตติศาสตร์ (niruttiyā)
๕. **ลิขิต-ลหุครุ**	การเขียนเสียงสัชฌายะละหุคะรุในตำแหน่งที่ไวยากรณ์ระบุเป็นพิเศษ (lahugaru)
๖. **ลิขิต-มัต์ตา**	การเขียนเสียงสัชฌายะของระยะเวลาออกเสียงแต่ละพยางค์ (มาตรา) (mattā)
๗. **ลิขิต-ดิจิทัล**	การเขียนเสียงสัชฌายะในระบบดิจิทัล (ละหุสีเบาโปร่ง; คะรุสีเข้มทึบ) (digital)
๘. **ลิขิต-วิภชนํ**	การเขียนเสียงสัชฌายะแสดงการแบ่งพยางค์ตามสิทธิบัตรเลขที่ ๔๖๓๙๐ (vibhajanaṁ)
๙. **ลิขิต-สมาปน**	การเขียนเสียงสัชฌายะ [ติ] [อิติ] ตอนจบประโยคหรือจบเรื่อง (samāpana)
๑๐. **ลิขิต-ปทานุก์กม**	การเขียนเสียงสัชฌายะในปทานุกรมพระไตรปิฎกสากลเพื่ออ้างอิง (padānukkama)

สัช์ฌาย-สัท์ท [saj·jʰā·ya] [sad·da] คือ วิธีออกเสียงพระไตรปิฎกสัชฌายะตามสัททะอักขะระ-ปาฬิ หลักการสัชฌายะ-สัททะ คือ หลักการออกเสียงปาฬิในพระไตรปิฎกให้ตรงตามพยัญชนะพุทธิ มี ๑๐ ประการ คือ

๑๑. **สัท์ท-เตปิฏก**	วิธีออกเสียงสัชฌายะเป็นปาฬิภาสาในพระไตรปิฎกสากล ฉบับสัชฌายะ (tepiṭaka)
๑๒. **สัท์ท-สามัญ์ญ**	วิธีออกเสียงสัชฌายะเป็นปาฬิภาสาที่ไม่มีเสียงวรรณยุกต์สูงต่ำ (sāmaññа)
๑๓. **สัท์ท-อัก์ขร**	วิธีออกเสียงสัชฌายะตามรูปสัททะอักขะระ-ปาฬิ และโน้ตเสียงปาฬิ (akkhara)
๑๔. **สัท์ท-นิรุต์ติยา**	วิธีออกเสียงสัชฌายะตามกฎไวยากรณ์ปาฬิในทางนิรุตติศาสตร์ (niruttiyā)
๑๕. **สัท์ท-ลหุครุ**	วิธีออกเสียงสัชฌายะของเสียงละหุ/คะรุ ในตำแหน่งที่ไวยากรณ์ระบุเป็นพิเศษ (lahugaru)
๑๖. **สัท์ท-มัต์ตา**	วิธีออกเสียงสัชฌายะตามระยะเวลาการออกเสียงแต่ละพยางค์ (มาตรา) (mattā)
๑๗. **สัท์ท-นาติทีฆ**	วิธีออกเสียงสัชฌายะไม่ยาวเกินมาตราที่กำหนด (nātidīgha)
๑๘. **สัท์ท-อัส์สรภัญ์ญ**	วิธีออกเสียงสัชฌายะที่ไม่มีท่วงทำนองสูงต่ำ (assarabhaññа)
๑๙. **สัท์ท-ววัต์ถิต**	วิธีออกเสียงสัชฌายะที่หยุดวรรคตอน (วะวัตถิตะ) ไม่วรรคตอน (สัมพันธะ) (vavatthita)
๒๐. **สัท์ท-ปริสมาปัน์น**	วิธีออกเสียงสัชฌายะพยางค์สุดท้ายตอนจบของเรื่อง หรือจบบท (parisamāpanna)

สัชฌาย-ลิขิต [saj·jʰā·ya] [likʰita] คือ การเขียนเสียงปาฬิเพื่อการสัชฌายะ ตามหลักการถอดอักขะระ (transliteration) ในพระไตรปิฎกให้ตรงตามหลักการนิรุตติบัญญัติ มี ๑๐ ประการ 1 - 10 (ดูคำอธิบายหน้าขวามือ)

สัชฌาย-สัททา [saj·jʰā·ya] [sad·da] คือ วิธีออกเสียงพระไตรปิฎกสัชฌายะตามสัททะอักขะระ-ปาฬิ หลักการ สัชฌายะ-สัททะ คือ หลักการออกเสียงปาฬิในพระไตรปิฎกให้ตรงตามพยัญชนะพุทธิ มี ๑๐ ประการ 11 - 20 (ดูคำอธิบายหน้าขวามือ)

7

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	อั-	อะ	อำ-	อิ		อุ		เอ็-	โอ็-	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	อั-	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	เอ	โอ	อังํ

1

1-1 นโม ตัสฺส ภควโต

11 นะ·โม ตัส·สะ ภะ·ละวะ·โต

อรหโต 4 สัมมาสัมพุทฺธสฺส.

อะ·ระหะ·โต สัม·มา·สัม·บุด·ธัส·สะ

28-2 พุทฺธํ สรณํ คจฺฉามิ,

บุด·ธังํ สะ·ระ·ณังํ กัจ·ฉา·มิ

6 8

16-2209 อิทํ 2 โข ปน ภิกฺขเว

13 อิ·ดังํ โข ปะ·นะ ภิก·ขะ·เว

12 18

ทุกฺขสมุทยํ อริยสจฺจํ

ดุก·ขะสะมุดะ·ยังํ อะ·ริยะ·สัจ·จังํ

15 14

ยายํ 3 ตัณฺหา,

ยา·ยังํ ตะ·ณฺหา

16

โปโนพฺภวิกา,

โป·โน๊บ·ภะวิ·กา

5 17

1-1 [1]นโม

นะ·โม

[na[5]₁ mō[1]₂]

10

สัชฌาย™

[saj·jʰā·ya]

โลกสฺสา” ติ.

โล·กัส·สา ติ

9

สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ,

สับ·บะ·ดา·นังํ ธัม·มะ·ดา·นังํ ลิ·นา·ติ

19 20

พ์ยัญ์ชนพุท์ธิ : ลิขิต

๑. **ลิขิต-เตปิฏก**	1	การเขียนเสียงสัชฌายะจากต้นฉบับพระไตรปิฎกสากล
๒. **ลิขิต-สามัญ์ญ**	2	การเขียนเสียงสัชฌายะเป็นปาฬิภาสาที่ไม่มีเสียงวรรณยุกต์สูงต่ำ
๓. **ลิขิต-อัก์ขร**	3	การเขียนเสียงสัชฌายะด้วยรูปสัททะอักขะระ-ปาฬิ
๔. **ลิขิต-นิรุต์ติยา**	4	การเขียนเสียงสัชฌายะตามกฎไวยากรณ์ปาฬิในทางนิรุตติศาสตร์
๕. **ลิขิต-ลหุครุ**	5	การเขียนเสียงสัชฌายะละหุคะรุในตำแหน่งที่ไวยากรณ์ระบุเป็นพิเศษ
๖. **ลิขิต-มัต์ตา**	6	การเขียนเสียงสัชฌายะของระยะเวลาออกเสียงแต่ละพยางค์ (มาตรา)
๗. **ลิขิต-ดิจิทัล**	7	การเขียนเสียงสัชฌายะในระบบดิจิทัล (ละหุพิมพ์สีเบาโปร่ง; คะรุพิมพ์สีเข้มทึบ)
๘. **ลิขิต-วิภชนํ**	8	การเขียนเสียงสัชฌายะแสดงการแบ่งพยางค์ตามสิทธิบัตรเลขที่ ๔๖๓๙๐
๙. **ลิขิต-สมาปน**	9	การเขียนเสียงสัชฌายะ [ติ] [อิติ] ตอนจบประโยคหรือจบเรื่อง
๑๐. **ลิขิต-ปทานุก์กม**	10	การเขียนเสียงสัชฌายะในปทานุกรมพระไตรปิฎกสากลเพื่ออ้างอิง

พ์ยัญ์ชนพุท์ธิ : สัท์ท

๑๑. **สัท์ท-เตปิฏก**	11	วิธีออกเสียงสัชฌายะเป็นปาฬิภาสาในพระไตรปิฎกสากล ฉบับสัชฌายะ
๑๒. **สัท์ท-สามัญ์ญ**	12	วิธีออกเสียงสัชฌายะเป็นปาฬิภาสาที่ไม่มีเสียงวรรณยุกต์สูงต่ำ
๑๓. **สัท์ท-อัก์ขร**	13	วิธีออกเสียงสัชฌายะตามรูปสัททะอักขะระ-ปาฬิ และโน้ตเสียงปาฬิ
๑๔. **สัท์ท-นิรุต์ติยา**	14	วิธีออกเสียงสัชฌายะตามกฎไวยากรณ์ปาฬิในทางนิรุตติศาสตร์
๑๕. **สัท์ท-ลหุครุ**	15	วิธีออกเสียงสัชฌายะของเสียงละหุ/คะรุ ในตำแหน่งที่ไวยากรณ์ระบุเป็นพิเศษ
๑๖. **สัท์ท-มัต์ตา**	16	วิธีออกเสียงสัชฌายะตามระยะเวลาการออกเสียงแต่ละพยางค์ (มาตรา)
๑๗. **สัท์ท-นาติทีฆ**	17	วิธีออกเสียงสัชฌายะไม่ยาวเกินมาตราที่กำหนด
๑๘. **สัท์ท-อัส์สรภัญ์ญ**	18	วิธีออกเสียงสัชฌายะที่ไม่มีท่วงทำนองสูงต่ำ
๑๙. **สัท์ท-ววัต์ถิต**	19	วิธีออกเสียงสัชฌายะที่หยุดวรรคตอน (วะวัตถิตะ) และไม่วรรคตอน (สัมพันธะ)
๒๐. **สัท์ท-ปริสมาปัน์น**	20	วิธีออกเสียงสัชฌายะพยางค์สุดท้ายตอนจบของเรื่อง หรือจบบท

พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักษรสยาม พระวินัยปิฎก ปริวารวัคค์ เล่มที่ ๘ หน้า ๔๗๗

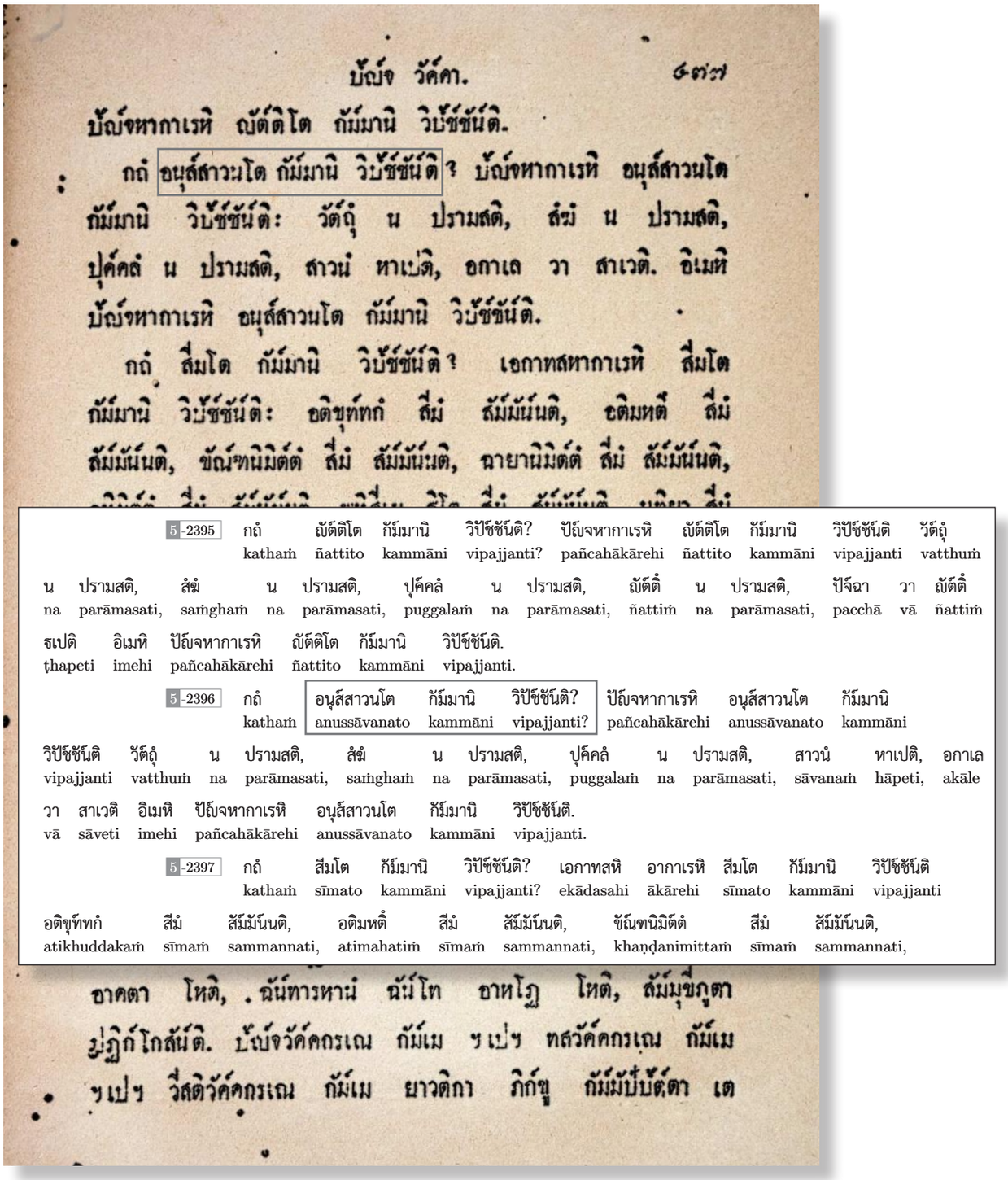

ปัญจ วัคคา. ๔๗๗

ปัญจหากาเรหิ ญัตติโต กัมมานิ วิปัชชันติ.

กถํ อนุสสาวนโต กัมมานิ วิปัชชันติ? ปัญจหากาเรหิ อนุสสาวนโต กัมมานิ วิปัชชันติ: วัตถุํ น ปรามสติ, สํฆํ น ปรามสติ, ปุคคลํ น ปรามสติ, สาวนํ หาเปติ, อกาเล วา สาเวติ. อิเมหิ ปัญจหากาเรหิ อนุสสาวนโต กัมมานิ วิปัชชันติ.

กถํ สีมโต กัมมานิ วิปัชชันติ? เอกาทสหากาเรหิ สีมโต กัมมานิ วิปัชชันติ: อติขุทฺทกํ สีมํ สัมมันนติ, อติมหตึ สีมํ สัมมันนติ, ขัณฑนิมิตตํ สีมํ สัมมันนติ, ฉายานิมิตตํ สีมํ สัมมันนติ,

5-2395 กถํ ญัตติโต กัมมานิ วิปัชชันติ? ปัญจหากาเรหิ ญัตติโต กัมมานิ วิปัชชันติ วัตถุํ
kathaṁ ñattito kammāni vipajjanti? pañcahākārehi ñattito kammāni vipajjanti vatthuṁ
น ปรามสติ, สํฆํ น ปรามสติ, ปุคคลํ น ปรามสติ, ญัตตึ น ปรามสติ, ปัจฉา วา ญัตตึ
na parāmasati, saṁghaṁ na parāmasati, puggalaṁ na parāmasati, ñattiṁ na parāmasati, pacchā vā ñattiṁ
ฐเปติ อิเมหิ ปัญจหากาเรหิ ญัตติโต กัมมานิ วิปัชชันติ.
ṭhapeti imehi pañcahākārehi ñattito kammāni vipajjanti.

5-2396 กถํ อนุสสาวนโต กัมมานิ วิปัชชันติ? ปัญจหากาเรหิ อนุสสาวนโต กัมมานิ
kathaṁ anussāvanato kammāni vipajjanti? pañcahākārehi anussāvanato kammāni
วิปัชชันติ วัตถุํ น ปรามสติ, สํฆํ น ปรามสติ, ปุคคลํ น ปรามสติ, สาวนํ หาเปติ, อกาเล
vipajjanti vatthuṁ na parāmasati, saṁghaṁ na parāmasati, puggalaṁ na parāmasati, sāvanaṁ hāpeti, akāle
วา สาเวติ อิเมหิ ปัญจหากาเรหิ อนุสสาวนโต กัมมานิ วิปัชชันติ.
vā sāveti imehi pañcahākārehi anussāvanato kammāni vipajjanti.

5-2397 กถํ สีมโต กัมมานิ วิปัชชันติ? เอกาทสหิ อากาเรหิ สีมโต กัมมานิ วิปัชชันติ
kathaṁ sīmato kammāni vipajjanti? ekādasahi ākārehi sīmato kammāni vipajjanti
อติขุทฺทกํ สีมํ สัมมันนติ, อติมหตึ สีมํ สัมมันนติ, ขัณฑนิมิตตํ สีมํ สัมมันนติ,
atikhuddakaṁ sīmaṁ sammannati, atimahatiṁ sīmaṁ sammannati, khaṇḍanimittaṁ sīmaṁ sammannati,

อาคตา โหติ, ฉันฑารหานํ ฉันโท อาหโฏ โหติ, สัมมุขีภูตา ปฏิกฺโกสันติ. ปัญจวัคคกรเณ กัมเม ฯเปฯ ทสวัคคกรเณ กัมเม ฯเปฯ วีสติวัคคกรเณ กัมเม ยาวติกา ภิกฺขู กัมมัปปัตตา เต

อนุสสาวนโต กัมมานิ วิปัชชันติ หมายถึง “เสียงสวดที่เป็นกัมมวิบัติ” (กัมมวาจา) เป็นหนึ่งใน ๔ ข้อ ของวิบัติ ๔ ประการ โดยเสียงสวดประกาศที่เรียกว่าอนุสสาวนา มีอ้างอิงในพระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักษรสยาม พ.ศ. ๒๔๓๖ เล่มที่ ๘ หน้า ๔๗๗ (Page 477) และ พระไตรปิฎกสากล อักขะระสยาม-ปาฬิ คู่ขนาน อักขะระโรมัน-ปาฬิ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๔๘๕ (No. 485) หรือปาฬิ เล่มที่ ๕ (Vol. 5) ย่อหน้า ๒๓๙๖ (Paragraph 2369) (ดูอธิบายรายละเอียดความสำคัญของกัมมวิบัติ หน้าขวามือ)

ความสำคัญของการออกเสียงปาฬิ “พยัญชนะพุทธิ ๑๐”

ในการพิมพ์พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิใช้อักขรวิธี “ไม้-**อั** (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ” ซึ่งปัจจุบันได้พัฒนาเป็นอักขรวิธี “ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ” จัดพิมพ์เป็นพระไตรปิฎกสัชฌายะ เพื่อเป็นชุดสัททะอักขะระทางเลือกที่จะออกเสียงปาฬิให้แม่นตรงกับไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ และหลักพยัญชนะพุทธิ 10 ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการออกเสียงปาฬิ เช่น กัมมวาจา หรือการสวดประกาศแก่สงฆ์มิให้เป็นกัมมวิบัติ (**กัม๎มานิ วิปัช๎ชัน๎ติ**) มีอ้างอิงในพระไตรปิฎกว่าต้องออกเสียงแม่นตรง การออกเสียงผิดถือเป็นอักขรวิบัติ (วินัยปิฎกปาฬิ ปริวารวัคค์ ข้อ 2369, อัฏฐกถาวินัยปิฎก ปริวารวัคค์ข้อ 485)

อัฏฐกถาพระวินัยปิฎกปาฬิ ปริวารวัคค์ ข้อ 485 เรื่อง กัมมวาจาวิบัติ ตอน พยัญชนะพุทธิ

> ‘‘Sithilaṃ dhanitañca dīgharassaṃ, garukaṃ lahukañca niggahītaṃ;
> Sambandhaṃ vavatthitaṃ vimuttaṃ, dasadhā byañjanabuddhiyā pabhedo’’ti.
>
> “**สิถิลํ (สิถิละ), ธนิตัญ๎จ (ธนิตะ), ทีฆรัส๎สํ (ทีฆะ)(รัสสะ), ครุกํ (คะรุ), ลหุกัญ๎จ (ละหุ), นิค๎คหีตํ (นิคคะหิต) สัม๎พัน๎ธํ (สัมพันธะ), ววัต๎ถิตํ (วะวัตถิตะ), วิมุต๎ตํ (วิมุตตะ), ทสธา พ๎ยัญ๎ชนพุท๎ธิยา ปเภโท” ติ**
> **... อิติ อิเมหิ ปัญ๎จหากาเรหิ อนุส๎สาวนโต กัม๎มานิ วิปัช๎ชัน๎ติ.**

ถอดเป็นภาษาไทย อัฏฐกถาพระวินัยปิฎก ปริวารวัคค์ ข้อ 485 เรื่อง การออกเสียงปาฬิผิด เป็น กัมมวาจาวิบัติ

> 485. ... “อันภิกขุใด ว่าอักขะระอื่นในเมื่อตนควรว่าอักขะระอื่น ภิกขุนี้ชื่อว่า ว่าผิด. เพราะเหตุนั้น ภิกขุผู้จะสวดกัมมวาจา พึงสนใจให้ดี ซึ่งประเภทแห่งพยัญชนะ ที่ท่านกล่าวไว้ว่า ‘พยัญชนะพุทธิ’ หรือ ความแตกฉานด้วยปัญญาเครื่องรู้พยัญชนะ 10 อย่าง คือ สิถิละ ธนิตะ ทีฆะ รัสสะ คะรุ ละหุ นิคคหิตะ สัมพันธะ ววัตถิตะ วิมุตต์.
>
> ก็ในประเภทแห่งพยัญชนะพุทธินี้ พยัญชนะที่ 1 และที่ 3 ในวรรคทั้ง 5 ชื่อว่า **สิถิละ** พยัญชนะที่ 2 และที่ 4 ในวรรคเหล่านั้นแล ชื่อว่า **ธนิตะ**
>
> สระที่จะพึงว่าโดยระยะยาว ได้แก่ สระ อา เป็นต้น ชื่อว่า **ทีฆะ**.
>
> สระที่จะพึงว่าโดยระยะสั้นกึ่งระยะยาวนั้น ได้แก่ สระ อะ เป็นต้น ชื่อว่า **รัสสะ**.
>
> ทีฆะนั่นเองชื่อว่า คะรุ อีกอย่างหนึ่ง สระที่สั้นกล่าวไว้มีพยัญชนะสะกดข้างหลังอย่างนี้ว่า **อายัส๎มโต พุท๎ธรัก๎ขิต๎ตเถรัส๎ส ยัส๎ส นัก๎ขมติ** จัดเป็น **คะรุ**.
>
> รัสสะนั่นเอง ชื่อว่า ละหุ อีกอย่างหนึ่ง สระที่กล่าวไม่ให้มีพยัญชนะสะกดข้างหลังอย่างนี้ว่า **อายัส๎มโต พุท๎ธรัก๎ขิต๎ตเถรัส๎ส ยัส๎ส น ขมติ** ก็จัดเป็น **ละหุ**.” ...

ออกเสียงสิถิละ เสียงธนิตะ ไม่แม่นตรงพระวินัยปิฎกระบุว่ามีความผิดเป็นอาบัติ

ตัวอย่างเบื้องต้นแสดงให้เห็นเนื้อหาการออกเสียงปาฬิ เช่น เมื่อควรออกเสียงพยัญชนะให้เป็นสิถิละ (เสียงไม่พ่นลม) แต่ออกเสียงเป็นธนิตะ (เสียงพ่นลม) เมื่อควรออกเสียงพยัญชนะเป็นธนิตะ (เสียงพ่นลม) แต่ออกเสียงเป็นสิถิละ (เสียงไม่พ่นลม) ถือเป็นอักขรวิบัติ และอนุสสาวนาวิบัติทำให้สังฆกัมม์เป็นโมฆะ ซึ่งทำให้ภิกขุอาจต้องอาบัติได้

ด้วยเหตุนี้การออกเสียงปาฬิที่เขียนเสียงอ่านด้วย “สัททะอักขะระ-ปาฬิ” ที่แม่นตรงและกำกับด้วยกฎไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ จึงเป็นการป้องกันปัญหาอักขรวิบัติได้ เช่น อักขรวิธี “ละหุคะรุ สัททะอักขะระ-ปาฬิ” สามารถระบุการกำเนิดของฐานเสียง และสามารถออกเสียงสระเสียงสั้นที่ออกเสียงเร็ว ที่เป็นเสียงละหุให้ออกเสียงนานขึ้นเป็นเสียงคะรุ และสระเสียงยาวบางตัวที่ออกเสียงนาน ที่เป็นเสียงคะรุ ให้ออกเสียงเร็วขึ้นเป็นเสียงละหุ ได้ด้วย

วิธีอ่าน "เสียงปาฬิ-อักขะระสยาม" / อักขรวิธี "ไม้-อั (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ" โดยสิริ เพ็ชรไชย ป.ธ. ๙

๑. อักขรวิธีสยาม-ปาฬิ ที่ไม่แสดงรูปเครื่องหมาย คือ เสียงอะ

ใน "อักขะระสยาม-ปาฬิ" เช่น **ป** หรือ **น** เมื่อไม่ตามด้วยพยัญชนะเสียงสะกด หรือ เสียงกล้ำ จะไม่ปรากฏเครื่องหมายใดๆ กำกับ อ่านพยัญชนะตัวนั้นประกอบวิสรรชนีย์ (ใส่เครื่องหมาย -**ะ**) เช่น **ปน** อ่านตามเสียงปาฬิด้วย "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" ว่า [ปะนะ] ๑ สังเกต เสียงละหุ-ออกเสียงเร็ว "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" แสดงสัททสัญลักษณ์การพิมพ์สีเบาโปร่ง ส่วนเสียงคะรุ-ออกเสียงนานขึ้น เช่น [ส**ะ**·กฺ·ยะ·ปุ·ต·**โ**ต] แสดงสัททสัญลักษณ์การพิมพ์สีเข้มทึบ และใช้เครื่องหมาย จุดแบ่งพยางค์ [·] เพื่อให้ออกเสียงได้ง่าย (ดู "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ") ในหนังสือ ๘๐ ปี ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๗-๕๘)

๒. อักขรวิธีสยาม-ปาฬิ ที่แสดงรูปเครื่องหมาย มี ๔ ประเภท

๒.๑ ไม้อะ (ั) ใน "อักขะระสยาม-ปาฬิ" แสดงเสียง สระ-อะ (-**ะ**) ที่เป็นเสียงคะรุ :

๒.๑.๑ แสดงเสียง **สระ-อะ** เมื่ออยู่หน้าพยัญชนะเสียงสะกด สังเกตไม้อะ (ั) บนพยัญชนะหน้าเสียงสะกด เช่น **ธัม์** คือ **ธั** ที่อยู่หน้าพยัญชนะเสียงสะกด **ม์** (ม-วัญญการ) ในคำว่า **ธัม์มํ** ๒ "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" เขียนว่า [ธัม·มํ]

๒.๑.๒ แสดงเสียง **สระ-อะ** เมื่ออยู่หน้าพยัญชนะเสียงกล้ำ สังเกตไม้อะ (ั) บนพยัญชนะหน้าเสียงกล้ำ เช่น **กัต์วา**- คือ **กั** (กะ) ที่อยู่หน้าพยัญชนะเสียงกล้ำ **ต์ว**- (ต-ยามักการ) ในคำ **กัต์วา** ๓ "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" เขียนว่า [ก**ะ**·ตฺ·วา] (ดูคำอธิบายของ สระ-อะ ที่ต้องเป็นเสียงคะรุ ในกฎไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ ข้อ ๖๐๒)

กรณี "ไม้อะ" ในคำ **กัต์วา** [ก**ะ**·ตฺ·วา] ๓ จึงเป็นการแสดงรูปเสียง สระ-อะ เป็นสัททสัญลักษณ์ เช่นเดียวกับ สัททสัญลักษณ์ "ไม้อิ" และ "ไม้อุ" ที่เป็นเสียงคะรุ เมื่อตามด้วยเสียงกล้ำ เช่น **คุย์หํ** [คุ·ยฺ·หํ]

๒.๑.๓ เสียง **อะ-นาสิก** (ั**ง**) พยัญชนะปาฬิ **ง** ไม่กำกับด้วยไม้วัญญการ ไม่เป็นเสียงสะกด เช่น อักขะระสยาม-ปาฬิ คำว่า **มังคลมุต์ตมํ** คำนี้ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ ว่า [มังํ·คะละ·มุต·ตะ·มังํ] ๑๒ เสียง ั**ง** [-ังํ] เป็นเสียงขึ้นจมูก เสียงละหุ ออกเสียงเร็ว

๒.๒ ไม้วัญญการ (์)[๑] ใน "อักขะระสยาม-ปาฬิ" แสดงเสียงสะกด โดยเขียนไม้วัญญการบนพยัญชนะเสียงสะกด เช่น **ภิก์** - เกิดจาก **ภิ** (ภ + อิ) **+ ก์** (ก-วัญญการ) ในคำว่า **ภิก์ขุ** [ภิก·ขุ] ๔

อนึ่งไม้วัญญการ (์) ใน "อักขะระสยาม-ปาฬิ" มีหน้าที่ต่างจากเครื่องหมายที่มีรูปพ้องกันในภาษาไทยปัจจุบัน ซึ่งเรียกว่า ไม้ทัณฑฆาต (์) ที่เขียนเหนือพยัญชนะ หรือ เหนือพยัญชนะพร้อมสระ เพื่อไม่ให้ออกเสียง เช่น องค์ (ไม่ออกเสียงพยัญชนะ ค), จันทร์ (ไม่ออกเสียงพยัญชนะ ท และ ร ทั้งสองตัว), และ สิทธิ์ (ไม่ออกเสียงพยัญชนะ ธ และ สระ-อิ)

๒.๓ ไม้ยามักการ (์)[๒] ใน "อักขะระสยาม-ปาฬิ" เขียนไม้ยามักการไว้บนพยัญชนะเสียงกล้ำตัวหน้า คือ ให้ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้ากล้ำกับตัวหลัง

เช่น **พ์ย** (พ-ยามักการ-ย) ในคำว่า **สพ์ยัญ์ชนํ** [สะ·บฺ·ยัญ·ญ**ะ**·นังํ] ๕

พ์ยัญ์ชนํ "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" ว่า [บฺ·ยัญ·ญ**ะ**·นังํ] ๖

เท์ว "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" ว่า [ด·เว] ๗

กัล์ยาณธัม์มํ "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" ว่า [ก**ะ**·ลฺ·ย**า**·ณ**ะ**·ธัม·มังํ] ๘

๒.๔ ไม้นิคคหิต (ํ) หรือที่ในภาษาไทยเรียกกันว่า พินทุโปร่ง ใน "อักขะระสยาม-ปาฬิ" แสดงเสียงนิคคหิต คือเสียงพยัญชนะเกิดที่จมูกล้วนๆ โดยเขียนไม้นิคคหิตเหนือพยัญชนะที่ประกอบกับสระเสียงสั้น (อะ, อิ, อุ)[๓]

เช่น สระ-อะ เช่น อํ "อักขะระสยาม-ปาฬิ" ว่า **ภิก์ขุสํฆํ** "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" ว่า [ภิก·ขุ·สังํ·ฆังํ] ๙

สระ-อิ อิํ "อักขะระสยาม-ปาฬิ" ว่า **เอตัส์มิํ** "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" ว่า [เอ·ต**ะ**·สฺ·มิงํ] ๑๐

สระ-อุ อุํ "อักขะระสยาม-ปาฬิ" ว่า **ภิก์ขุํ** "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" ว่า [ภิก·ขุงํ] ๑๑

---

[๑] เครื่องหมายนี้ โครงการพระไตรปิฎกสากลเขียนทับศัพท์ปาฬิว่า "ไม้วัญญการ" ต่างจากที่เขียนในหนังสือ "วิธีเรียงลำดับอักษรและเครื่องหมาย" พระบาฬีลิปิก์รม ของพระยาปริยัติธรรมธาดา (แพ ตาละลักษมณ์) ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๒ จัดพิมพ์ตามแบบฉบับเดิม พ.ศ. ๒๕๔๙ เรียกว่า "ไม้วัญชการ"

[๒] เครื่องหมายนี้ โครงการพระไตรปิฎกสากลเขียนทับศัพท์ปาฬิว่า "ไม้ยามักการ" ต่างจากที่ปรากฏใน พระบาฬีลิปิก์รม ว่า "ไม้ยามการ" ส่วน พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้ชื่อว่า "ยามักการ"

[๓] ในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะเกิดที่จมูกล้วนๆ เหมือนในปาฬิภาสา จึงมักใช้อักษร **ง** แม่กง ที่เป็นเสียงสะกดแทนเสียงนิคคหิตซึ่งผิดหลักไวยากรณ์ปาฬิ

ตัวอย่างอักขรวิธี “ไม้-อั (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ”
จากพระไตรปิฎกปาฬิ จุลจอมเกล้าบรมธัมมิกมหาราช อักขะระสยาม-ปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ ชุด ๓๙ เล่ม
ดูการเขียน เสียงปาฬิ ด้วย อักขรวิธี “ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ” หน้าซ้ายมือ

ตัวอย่าง ๑

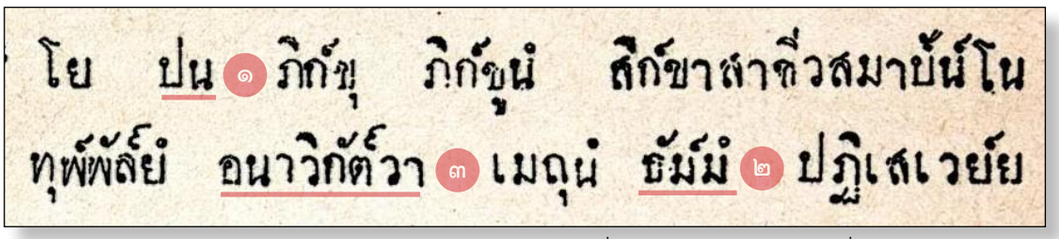

(พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ ๒๔๓๖ เล่มที่ ๑ หน้า ๔๒ สิกขาบทที่ ๑)

ตัวอย่าง ๒

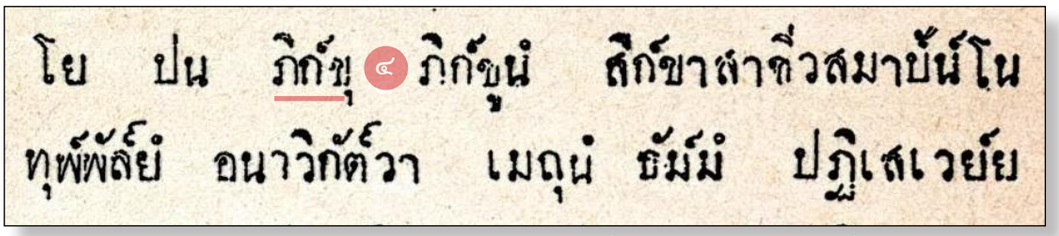

(พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ ๒๔๓๖ เล่มที่ ๑ หน้า ๔๒ สิกขาบทที่ ๑)

ตัวอย่าง ๓

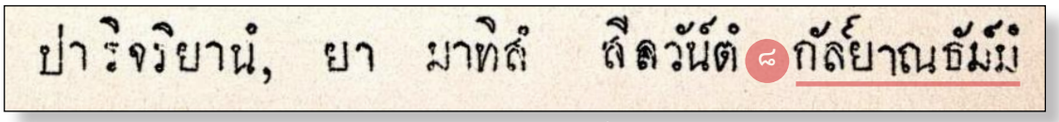

(พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ ๒๔๓๖ เล่มที่ ๑ หน้า ๒๘๒)

ตัวอย่าง ๔

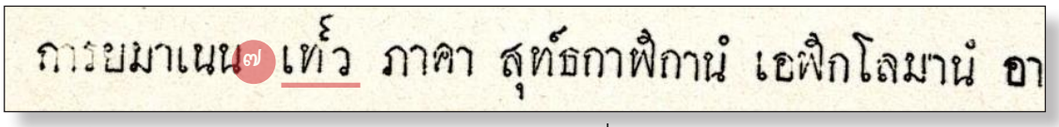

(พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ ๒๔๓๖ เล่มที่ ๒ หน้า ๕๘)

ตัวอย่าง ๕

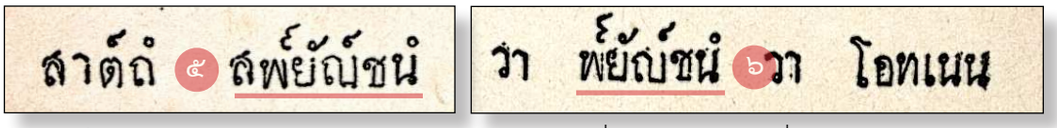

(พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ ๒๔๓๖ เล่มที่ ๑ หน้า ๑, เล่มที่ ๒ หน้า ๔๖๓)

ตัวอย่าง ๖

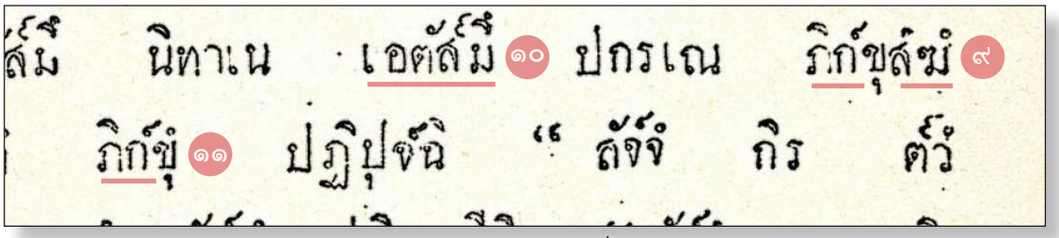

(พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ ๒๔๓๖ เล่มที่ ๑ หน้า ๓๙)

ตัวอย่าง ๗

(พระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ ๒๔๓๖ เล่มที่ ๒๕ หน้า ๓)

อนุรักษ์ดิจิทัล ศึกษา และจัดพิมพ์เผยแผ่ จากต้นฉบับวัดราชบพิตรสถิตมหาสีมาราม กรุงเทพมหานคร
โดย กองทุนสนทนาธัมม์นำสุขฯ ในพระสังฆราชูปถัมภ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๕๖

กัจจายนปาฬิ พ.ศ. ๑ ข้อที่ ๗ “อักขระสยาม-ปาฬิ” กับ “สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ”

7	วัค์คา	ปัญ์จปัญ์จโส	มัน์ตา
	วัฉ ฌา	ปัญ จะ ปัญ จะ โส	มัน ตา

7-1	เตสํ	โข	พ์ยัญ์ชนานํ	กการาทโย	มการัน์ตา
	เต สัง	โข	บยัญ ละ นา นัง	กะ กา รา ดะ โย	มะ กา รัน ตา
	ปัญ์จปัญ์จโส	อัก์ขรวัน์โต	วัค์คา	นาม	โหน์ติ.
	ปัญ จะ ปัญ จะ โส	อัก ขะระ วัน โต	วัฉ ฌา	นา มะ	โห็น ติ

พระไตรปิฎก จ.ป.ร. “อักขระสยาม-ปาฬิ” พ.ศ. ๒๔๓๖

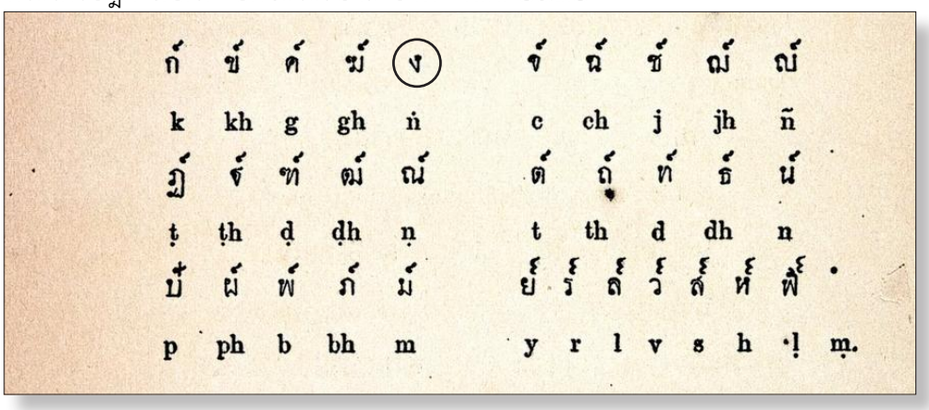

“อักขระ” **ง** เกิดเสียงจากสองฐาน คือเกิดที่คอ (**กัณฐช**) และที่จมูก (**นาสิกัฏฐานช**) ตามหลักไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ ข้อที่ ๗ **วัค์คา ปัญ์จปัญ์จโส มัน์ตา** กล่าวว่า “อักขระ” มี ๕ วัคค์ วัคค์ละ ๕ “อักขระ” มี “มะ-อักขระ” เป็นตัวสุดท้าย ท่านเรียกว่า พยัญชนะวัคค์ (อธิบายเพิ่มเติมว่า **ง** เป็น “อักขระ” ตัวที่ ๕ ของ กะ-วัคค์ เพราะฉะนั้นจะเป็น “อักขระ” ตัวสุดท้ายของวัคค์แรก)

พระไตรปิฎก จ.ป.ร. “อักขระสยาม-ปาฬิ” พ.ศ. ๒๔๓๖

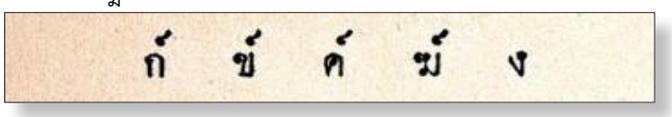

การพิมพ์เสียงปาฬิด้วย “การถอดอักขระ” และ “การถอดเสียง” ในพระไตรปิฎก จ.ป.ร. “อักขระสยาม-ปาฬิ” สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ นอกจากนี้ยังตรงกับหลักภาษาศาสตร์ที่ระบุว่า **ง** เกิดที่เส้นเสียงในลำคอ ในที่นี้ได้นำเทคโนโลยีการพิมพ์มาผสานกับศาสตร์ทางภาษาศาสตร์ [ะ] เพื่อการนำเสนอการพิมพ์เป็น “อักขระสยาม-ปาฬิ” ในฐานะหน่วยเสียง และสอดคล้องกับกัจจายะนะ-ปาฬิที่ **ง** เป็น “อักขระ” ตัวสุดท้ายในวัคค์แรกที่เรียกว่า กะ-วัคค์

การที่เสียง **ง** ในปาฬิเกิดที่จมูกด้วย ทำให้ไม่สามารถออกเป็นเสียงสะกดได้ ด้วยเหตุนี้ **ง** จึงไม่กำกับด้วยไม้วัญญการ ซึ่งแสดงเสียงสะกด การพิมพ์พระไตรปิฎก “อักขระสยาม-ปาฬิ” ในคำว่า **มังคลมุต์ตมํ** สังเกตเสียงนาสิกแทนด้วยรูป **ง** (ในภาษาไทยมักเรียกกันว่าเสียง อัง) และเสียงนิคคหิตที่เป็นเสียงนาสิกเกิดที่จมูกพิมพ์ด้วยรูปพินทุโปร่ง (ํ) ดูการออกเสียงเครื่องหมาย ไม้-อะ (ั) ในข้อต่อไป

เสียงปาฬิ หรือ เสียงภาษาพระธัมม์

ปัจจุบันเรียกว่าเสียงปาฬินั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงบัญญัติไว้ในพระไตรปิฎกในส่วนของพระวินัยปิฎกเรื่องการรักษาเสียงพระธัมม์คำสอนอย่างชัดเจนว่า ห้ามมิให้แปลเปลี่ยนเป็นเสียง ในภาษาอื่น เช่น ห้ามแปลเปลี่ยนเป็นเสียงในภาษาสันกฤตตามรายละเอียดในพระสุตตันตปิฎก ดังนั้นเพื่อป้องกัน "อักขรวิบัติ" พระวินัยปิฎกจึงระบุหลักการออกเสียงปาฬิ **พ์ยัญชนพุท์ธิ** ไทยเรียกว่า "พยัญชนะพุทธิ ๑๐" ได้แก่ **๑. สิถิล ๒. ธนิต ๓. ทีฆ ๔. รัส์ส ๕. ครุ ๖. ลหุ ๗. นิค์คหีต ๘. สัม์พัน์ธ ๙. ววัต์ถิต ๑๐. วิมุต์ต**

การออกเสียงปาฬิที่ไม่แม่นตรงตามพุทธบัญญัติในพระวินัยปิฎก ถือเป็นการล่วงละเมิดพระธัมมวินัยที่บัญญัติไว้ในพระไตรปิฎก ภิกขุในพระพุทธศาสนาย่อมต้องอาบัติตามความร้ายแรงของการล่วงละเมิดและมีโทษที่คณะสงฆ์ต้องลงทัณฑ์เป็นประการต่างๆ ยกเว้นอาบัติปาราชิกะที่ภิกขุพ้นจากความเป็นภิกขุทันทีพร้อมกับการกระทำล่วงละเมิดนั้น นอกจากนี้สังฆกัมม์ที่เกิดขึ้นจากสงฆ์ที่ต้องอาบัติย่อมเป็นโมฆะ

จากการศึกษาต้นฉบับพระไตรปิฎก จ.ป.ร. พบว่าการจัดพิมพ์อักขรวิธี "สยาม-ปาฬิ" มีการอ้างอิงวิธีการออกเสียงปาฬิที่ตรงกับไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๑ ดูตัวอย่างหน้าซ้ายมือ

ตัวอย่างคัมภีร์ไวยากรณ์ที่ใช้อ้างอิงนี้ เขียนชื่อคัมภีร์ตามอักขรวิธี "สยาม-ปาฬิ" คือ

๑. **นิรุต์ติปิฎก** โดย มะหากัจจายะนะเถระ
คัมภีร์ไวยากรณ์ระดับพระไตรปิฎก-ปาฬิ พ.ศ. ๑

๒. **กัจ์จายนปาฬิ** โดย กัจจายะนะเถระ
คัมภีร์ไวยากรณ์ปาฬิ พ.ศ. ๑-๖๐๐

๓. **มุขมัต์ตทีปนี** (**นยาส**) โดย วะชิระพุทธิเถระ ลังกาทวีป
อัฏฐกถาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ เล่มที่ ๑ พ.ศ. ๑๕๐๐

๔. **ปทรูปสิท์ธิ** โดย พุทธัปปิยะเถระ ลังกาทวีป
อัฏฐกถาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ เล่มที่ ๒ พ.ศ. ๑๖๐๐

๕. **กัจ์จายนสารมัญ์ชรี** โดย ยะสะเถระ พม่า
อัฏฐกถาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๑๖๐๐

๖. **สัท์ทนีติ** โดย อัคคะวังสะเถระ พม่า
อัฏฐกถาอธิบายนิรุตติปิฎกกับไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๑๗๐๐

๗. **กัจ์จายนสุต์ตนิเทส** โดย สัทธัมมะโชติปาละเถระ พม่า
อัฏฐกถาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๑๙๙๐

๘. **กัจ์จายนวัณ์ณนา** โดย วิชิตาวีเถระ พม่า
อัฏฐกถาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๒๑๐๐

๙. **กัจ์จายนัต์ถทีปนี** โดย อินทริยาภิวังสะเถระ
อัฏฐกถาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ

๑๐. **พาลาวตาร** โดย ธัมมะกิตติเถระ
อัฏฐกถาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ ประมาณ พ.ศ. ๒๐๐๐

๑๑. **กัจ์จายนคุฬ์หัต์ถทีปนีมหาฎีกา** พม่า
ฎีกาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๑๗๐๐

๑๒. **มูลกัจ์จายนอัต์ถโยชนา** โดย ญาณะกิตติเถระ ล้านนา
ฎีกาอธิบายไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ พ.ศ. ๒๐๒๘

ตัวอย่างคำที่ออกเสียงยาก

ตัวอย่างคำในพระไตรปิฎก อักขะระสยาม และ ระบบการเขียนเสียงอ่าน ตามหลักไวยากรณ์กัจจายะนะปาฬิ เสียงปาฬิ เขียนด้วย อักขรวิธี “ไม้อะ อักขะระสยาม-ปาฬิ” และ “ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ”

	พระไตรปิฎก จปร. พ.ศ. ๒๔๓๖ อักขรวิธี “ไม้อะ อักขะระสยาม-ปาฬิ”	พระไตรปิฎกสากล อักขรวิธี “ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ”		คำอธิบาย เสียงปาฬิ อักขรวิธี “ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ”
๑	อรหโต	[อะระหะ·โต]	สระอะ	แสดงรูป สระ-อะ พิมพ์สีเบาโปร่ง ออกเสียงเร็ว (ละหุ) กัจจายะนะ : **ลหุมัต์ตา ตโย รัสสา** กฎข้อ ๔
๒	สํกัปปํ	[สังํ·กัป·ปังํ]	เสียงสะกด ไม่กล้ำ	ไม้อะ [ั] มีตัวสะกดตามหลัง พิมพ์สีเข้มทึบ ออกเสียงนานขึ้น (คะรุ) กัจจายะนะ : **ปรเท็วภาโว ธาเน** กฎข้อ ๒๘
๓	ปุจฺฉามิ:	[ปุจ·ฉา·มิ]		สระเสียงสั้น ที่เป็นเสียงละหุ ทำให้เป็นเสียงคะรุ ด้วยการสะกด กัจจายนะ : **วัค์เค โฆสาโฆสานํ ตติยปฐมา** กฎข้อ ๒๙
๔	มังคลมุตฺตมํ	[มังํ·กะละ·มุต·ตะ·มังํ]		เสียงนิคคหิตที่อยู่หน้าพยัญชนะวัคค์ ก อาเทสเป็น ง ไม่สะกด พิมพ์สีเบาโปร่ง เสียงนิคคหิต ออกเสียงเร็ว (ละหุ) กัจจายะนะ : **วัค์คัน์ตํ วา วัค์เค** กฎข้อ ๓๑
๕	วาสํส	[วา·สํ·สะ]		สระ-เสียงยาว เช่น สระ-อา (า) ที่เป็นเสียงครุ มีตัวสะกดตามหลัง ให้ออกเสียงเป็น สระ-เสียงสั้น ออกเสียงเร็ว (ละหุ) พิมพ์สัททสัญลักษณ์สีเบาโปร่ง [็า] กัจจายะนะ : **อัญ์เญ ทีฆา** กฎข้อ ๕
๖	ปฏิเสเวยฺย	[ปะฏิ·เส·เว็ย·ยะ]		สัททสัญลักษณ์ ไม้ไต่คู้ ประกอบ สระ-เอ สระ-โอ มีตัวสะกดตามหลัง ให้ออกเสียงเป็น สระ-เสียงสั้น ออกเสียงเร็ว (ละหุ) สระ-เอ สระ-โอ ไม้ไต่คู้ [็] พิมพ์สีเบาโปร่ง กัจจายะนะ : **อัญ์เญ ทีฆา** กฎข้อ ๕
๗	โปกฺขรณิยํ	[โป๊ก·ขะระณิ·ยังํ]		
๘	สพฺยญฺชนํ	[สะ·บฺยัญ·ละ·นังํ]	เสียงกล้ำ ที่ไม่สะกด	เครื่องหมายวิสรรนีย์ (ะ) แสดงรูป สระ-อะ ออกเสียงเร็ว (ละหุ) สระ-อะ พิมพ์สีเบาโปร่ง กัจจายะนะ : **ลหุมัต์ตา ตโย รัสสา** กฎข้อ ๔
๙	พฺรหฺม	[บฺระ·หฺมะ]		ใส่สัททสัญลักษณ์ ไม้-กล้ำ (ฺ) (linkage mark) ระหว่างเสียงที่ควบกัน กัจจายะนะ : **ทุม์หิ ครุ** กฎข้อ ๖๐๒
๑๐	สํกัยปุต์โต	[สะ·กฺยะ·ปุต·โต]		สระเสียงสั้น อะ อิ อุ ที่มีพยัญชนะเสียงกล้ำตามหลัง เช่น [-ญฺหิ] พยางค์ที่มีสระเสียงสั้นตัวนั้น ให้ออกเสียงนานขึ้น (คะรุ) สระดังกล่าว พิมพ์สีเข้มทึบ ใส่สัททสัญลักษณ์ ไม้-กล้ำ (ฺ) (linkage mark) กัจจายะนะ : **ทุม์หิ ครุ** กฎข้อ ๖๐๒
๑๑	อัต์ถัญ์หิ	[อัต·ถะ·ญฺหิ]		
๑๒	กิญ์หิ	[กิ·ญฺหิ]		
๑๓	อทุญ์หิ	[อะดุ·ญฺหิ]		
๑๔	ปาต์วากาสิ	[ปา·ตฺวา·กา·สิ]		สระเสียงยาว ที่มีพยัญชนะเสียงกล้ำตามหลัง เช่น [-ตฺวา] สระเสียงยาวตัวนั้น ให้ออกเสียงยาวเท่าเดิม (คะรุ) กัจจายะนะ : **อัญ์เญ ทีฆา** กฎข้อ ๕
๑๕	ตุเม์ห	[ตุ·มฺเห]		รูป สระ-เอ สระ-โอ ที่คั่นอยู่ระหว่างสัททะอักขะระเสียงกล้ำ ใส่สัททสัญลักษณ์ ไม้-กล้ำ (ฺ) (linkage mark) ระหว่างเสียงกล้ำ และสระที่อยู่ตรงกลางด้วย รวม ๓ อักขะระ สระ-เอ สระ-โอ พิมพ์สีเข้มทึบ ออกเสียงยาวเท่าเดิม (คะรุ) กัจจายะนะ : **ทุม์หิ ครุ** กฎข้อ ๖๐๒
๑๖	สัก์กัป์โญ์ห	[สัก·กะปะ·ญฺโห]		
๑๗	สํฆํ กึ กาตุํ	[สังํ·ฆังํ] [กิงํ] [กา·ตุงํ]	นิคคะหิต	เสียงนิคคหิตเกิดที่จมูกเท่านั้น แสดงรูป ง-พินทุโปร่ง [งํ] สระเสียงสั้นพิมพ์สีเข้มทึบ ออกเสียงนานขึ้น (คะรุ) กัจจายะนะ : **อํอิติ นิค์คหีตํ / นิค์คหีต์ญ จ** กฎข้อ ๘, ๓๗ (สํ) (กึ) (ตุํ)

สรธัช บุนนาค และคณะโครงการพระไตรปิฎกสากล พ.ศ. ๒๕๕๖, ถอดเสียงเป็น “สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ” โดย วิจินต์ ภาณุพงศ์, ตรวจทานใหม่โดย พิชัยภัทร์ ชุ่มเมืองเย็น พ.ศ. ๒๕๕๙

กัจจายนปาฬิ “อักขะระสยาม-ปาฬิ” คู่ขนาน “อักขะระโรมัน-ปาฬิ” พ.ศ. 2559

สุต๎ต
[สุต๎ตะ]

99 **ส๎มาหิส๎มิํนํ ม๎หาภิม๎หิ วา.**
smāhismiṁnaṁ mhābhimhi vā.

วุต๎ติ
[วุต๎ติ]

99 1 **สัพ๎พโต ลิํคโต ส๎มาหิส๎มิํ อิจ๎เจเตสํ**
sabbato liṁgato smāhismiṁ iccetesaṁ
ม๎หาภิม๎หิอิจ๎เจเต อาเทสา โหน๎ติ วา ยถาสํขฺยํ.
mhābhimhiiccete ādesā honti vā yathāsaṁkhyaṁ.

อุทาหรณ
[อุ๎ดาหะระณะ]

ปุริสัม๎หา, ปุริสัส๎มา, ปุริเสภิ, ปุริเสหิ,
purisamhā, purisasmā, purisebhi, purisehi,
ปุริสัม๎หิ, ปุริสัส๎มิํ.
purisamhi, purisasmiṁ.

กัจจายนปาฬิ “อักขะระโรมัน-ปาฬิ” คู่ขนาน “สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ” พ.ศ. 2559

สุต๎ต
[สุต๎ตะ]

99 smāhismiṁnaṁ mhābhimhi vā.
สฺมา หิ สฺมิํ นํ ํ มฺหา ภิ มฺหิ วา

วุต๎ติ
[วุต๎ติ]

99 1 sabbato liṁgato smāhismiṁ iccetesaṁ
สับ บะโต ลิํ ํ ละโต สฺมา หิ สฺมิํ อิจ เจเต สํ
mhābhimhiiccete ādesā honti vā yathāsaṁkhyaṁ.
มฺหา ภิ มฺหิ อิจ เจเต อาเดสา โห๎น ติ วา ยะถา สํ ขฺยํ

อุทาหรณ
[อุ๎ดาหะระณะ]

purisamhā, purisasmā, purisebhi, purisehi,
ปุริสะ มฺหา ปุริสะ สฺมา ปุริเสภิ ปุริเสหิ
purisamhi, purisasmiṁ.
ปุริสะ มฺหิ ปุริสะ สฺมิํ

อักขรวิธี “ไม้-**อั** (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ” มีสัททสัญลักษณ์ต่างๆ ได้แก่ไม้-**อั** หรือไม้-อะ (ั) แสดงเสียงอะ, ไม้วัญญการ (๎) แสดงเสียงสะกด และไม้ยามักการ (็) แสดงเสียงกล้ำ ทำให้สามารถเขียนเสียงสะกด กับเสียงกล้ำ ให้แยกจากกันอย่างเด็ดขาด

ตัวอย่างเช่น กัจจายะนะ-ปาฬิ ข้อที่ 99 (ดูตัวอย่างด้านบน)

เสียงสะกดในคำว่า **สัพ๎พโต** (สับบะโต) กำกับด้วยเครื่องหมายไม้วัญญการเหนือ **พ** เสียงสะกด (ดูตัวอย่างคำ ข้อที่ 3 หน้าซ้ายมือ) ในคำว่า **ปุจ๎ฉามิ**

เสียงกล้ำในคำว่า **ส๎มาหิส๎มิํ** (สมาหิสมิง) กำกับด้วยเครื่องหมายยามักการ เหนือ **ส** เสียงกล้ำ (ดูตัวอย่างคำ ข้อที่ 9 หน้าซ้ายมือ) ในคำว่า **สัก็ยปุต๎โต**

ดังนั้นเสียงกล้ำที่กำกับด้วยเครื่องหมายยามักการจึงไม่สามารถทำหน้าที่ได้ทั้งสองอย่าง คือเป็นเสียงสะกดและเสียงกล้ำพร้อมกันได้ ซึ่งอักขะระวิธีสยาม-ปาฬิ ถอดเสียงเป็นรูปเขียนได้อย่างชัดเจนด้วยสัททสัญลักษณ์ต่างๆ ดังกล่าวไว้แล้ว

หมายเหตุ กัจจายะนะ-ปาฬิ ที่เขียนด้วย อักขรวิธี “ไม้-**อั** (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ” สามารถเขียน เสียงสะกด และเสียงกล้ำ ได้อย่างชัดเจน

เสียงปาฬิ และระบบการพิมพ์เสียง ละหุคะรุ

	อักขะระสยาม-ปาฬิ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	อักขะระโรมัน-ปาฬิ สัททะอักขะระโรมัน-ปาฬิ	คำอธิบาย ไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ อักขรวิธี "ไม้-อั (อะ) อักขะระสยาม-ปาฬิ /ละหุคะรุ สัททะอักขะระโรมัน-ปาฬิ"	
๑	**อรหโต** [อะระหะ·โต]	**arahato** [araha·tō]	เสียง สระ-อะ	สระเสียงสั้น ที่ไม่มีรูป (อะ) ที่เป็นเสียงละหุ ออกเสียงเร็ว พิมพ์สัททสัญลักษณ์สีอ่อนโปร่ง [a] แสดงเสียงละหุ กัจจายะนะ : **ลหุมัต์ตา ตโย รัส์สา** กฎข้อ ๔
๒	**สํกัป์ปํ** [สังํ·กัป·ปังํ]	**saṁkappaṁ** [saṇ̊·kap·paṇ̊]	เสียง สะกด	ไม้อะ [ั] มีตัวสะกดตามหลัง พิมพ์สีเข้มทึบ ออกเสียงนานขึ้น (คะรุ) กัจจายะนะ : **ปรเท็วภาโว ธาเน** กฎข้อ ๒๘
๓	**คัจ์ฉามิ** [กัจ·ฉา·มิ]	**gacchāmi** [gac·cʰā·mi]		สระเสียงสั้น ที่เป็นเสียงละหุ ทำให้เป็นเสียงคะรุ ด้วยการสะกด กัจจายะนะ : **วัค์เค โฆสาโฆสานํ ตติยปฐมา** กฎข้อ ๒๙
๔	**วาส์ส** [วา๊ส·สะ]	**vāssa** [vās·sa]		สระเสียงยาว เช่น สระ-อา (า) ที่เป็นเสียงคะรุ เมื่อมีเสียงสะกด ให้ออกเสียงสระเสียงสั้น เป็นเสียงละหุ ออกเสียงเร็ว พิมพ์สัททสัญลักษณ์สีอ่อนโปร่ง [ā] แสดงเสียงละหุ กัจจายะนะ : **อัฏ์เฌ ทีฆา** กฎข้อ ๕
๕	**ปฏิเสเวย์ย** [ปะฏิ·เส·เว็ย·ยะ]	**paṭiseveyya** [paṭi·se·vēy·ya]		สระเสียงยาว สระ-เอ สระ-โอ ที่เป็นเสียงคะรุ เมื่อมีเสียงสะกด ให้ออกเสียงสระเสียงสั้น เป็นเสียงละหุ ออกเสียงเร็ว พิมพ์สัททสัญลักษณ์สีอ่อนโปร่ง [ō] [ē] แสดงเสียงละหุ กัจจายะนะ : **อัฏ์เฌ ทีฆา** กฎข้อ ๕
๖	**โปก์ขรณิยํ** [โป๊ก·ขะระณิ·ยังํ]	**pokkharaṇiyaṁ** [pōk·kʰaraṇi·yaṇ̊]		
๗	**สพ์ยัญ์ชนํ** [สะ·บยัญ·ละ·นังํ]	**sabyañjanaṁ** [sa·byañ·ja·naṇ̊]	เสียง กล้ำ	สพ์ยัญ์ชนํ ดูต้นฉบับ จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ สระเสียงสั้น ที่ไม่มีรูป (อะ) เมื่อมีพยัญชนะเสียงกล้ำตามหลัง [-บยัญ] พยางค์ที่มีสระเสียงสั้นตัวนั้น ให้ออกเสียงเร็ว (ละหุ) พิมพ์สัททสัญลักษณ์สีอ่อนโปร่ง [a] แสดงเสียงละหุ กัจจายะนะ : **ลหุมัต์ตา ตโย รัส์สา** กฎข้อ ๔
๘	**พ์รห์ม** [บระ·หมะ]	**brahma** [bra·hma]		
๙	**สัก์ยปุต์โต** [สะ·กยะ·ปุต·โต]	**sakyaputto** [sa·kya·put·tō]		สัก์ยปุต์โต ดูต้นฉบับ จ.ป.ร. อักขะระสยาม-ปาฬิ พ.ศ. ๒๔๓๖ สระเสียงสั้น ที่มีรูปไม้อะ (ั) รูปสระอิ (ิ) รูปสระอุ (ุ) เมื่อมีพยัญชนะเสียงกล้ำตามหลัง เช่น [-กยะ] [-ญหิ] พยางค์ที่มีสระเสียงสั้นตัวนั้น ให้ออกเสียงนานขึ้น (คะรุ) พิมพ์สีเข้มทึบ พยัญชนะเสียงกล้ำ ใส่สัททสัญลักษณ์ ไม้-กล้ำ (‿) (linkage mark) กัจจายะนะ : **ทุม์หิ ครุ** กฎข้อ ๖๐๒
๑๐	**อัต์ถัญ์หิ** [อัต·ถะ·ญหิ]	**atthañhi** [at·tʰa·ñhi]		
๑๑	**กิญ์หิ** [กิ·ญหิ]	**kiñhi** [ki·ñhi]		
๑๒	**อทุญ์หิ** [อะ·ดุ·ญหิ]	**aduñhi** [a·du·ñhi]		
๑๓	**ปาต์วากาสิ** [ปา·ตวา·กา·สิ]	**pātvākāsi** [pā·tvā·kā·si]		สระเสียงยาว ที่มีพยัญชนะเสียงกล้ำตามหลัง เช่น [-tvā] สระเสียงยาวตัวนั้น ให้ออกเสียงยาวเท่าเดิม (คะรุ) กัจจายะนะ : **อัฏ์เฌ ทีฆา** กฎข้อ ๕
๑๔	**คเหต์วา** [คะ·เห·ตวา]	**gahetvā** [ga·hē·tvā]		
๑๕	**อาโรค์ยา** [อา·โร·กยา]	**ārogyā** [ā·rō·gyā]		
๑๖	**สํ, กิํ, ตุํ** [สังํ] [กิงํ] [ตุงํ]	**saṁ kiṁ tuṁ** [saṇ̊] [kiṇ̊] [tuṇ̊]	เสียง นิคคหิต	[ṇ̊] เสียงนิคคหิต เป็นเสียงคะรุ ให้ออกเสียงนานขึ้น พิมพ์สัททสัญลักษณ์สีเข้มทึบ แสดงเสียงคะรุ กัจจายะนะ : **นิค์คหีตัญ์ จ** กฎข้อ ๓๗
๑๗	**มังคล** [มังํ·คะละ]	**maṅgala** [maṇ̊·gala]		เสียงนิคคหิตที่อยู่หน้าพยัญชนะวัคค์ ก อาเทสเป็น ง ไม่สะกด พิมพ์สีเบาโปร่ง เสียงนิคคหิต ออกเสียงเร็ว (ละหุ) กัจจายะนะ : **วัค์คัน์ตํ วา วัค์เค** กฎข้อ ๓๑

			ฐาน[๑] \ กรณ[๑]	กัณฐ เพดานอ่อน	ชิวหามัชฌ[๑] ท่ามกลางลิ้น	โอฏฐ ริมฝีปาก	กัณฐตาลุ เพดานอ่อนเพดานแข็ง	กัณฐโธฏฐ เพดานอ่อนริมฝีปาก
1	อ,อ๓	a๓						
2	อา	ā	**โอฏฐช**[๑] ริมฝีปาก			อุ อู		โอ๔
3	อิ	i						
4	อี	ī						
5	อุ	u	**กัณฐช**[๑] เพดานอ่อน	อะ๕ อั อา			เอ๔	
6	อู	ū						
7	เอ	e						
8	โอ	o	**ตาลุช**[๑] เพดานแข็ง		อิ อี			
9	ก๊	k						
10	ข๊	kh	**ลหุ**[๑] ออกเสียงเร็ว	[-ะ] [ั-] [็-า]	[ิ-] [ี-]	[ุ-] [ู-]	[เ็-]	[โ็-]
11	ค๊	g						
12	ฆ๊	gh						
13	ง	ṅ	**ครุ**[๑] ออกเสียงนานขึ้น	[-ะ] [ั-] [-า]	[ิ-] [ี-]	[ุ-] [ู-]	[เ-]	[โ-]
14	จ๊	c						
15	ฉ๊	ch						
16	ช๊	j						
17	ฌ๊	jh						
18	ญ๊	ñ						
19	ฏ๊	ṭ						
20	ฐ๊	ṭh						
21	ฑ๊	ḍ						
22	ฒ๊	ḍh						
23	ณ๊	ṇ						
24	ต๊	t						
25	ถ๊	th						
26	ท๊	d						
27	ธ๊	dh						
28	น๊	n						
29	ป๊	p						
30	ผ๊	ph						
31	พ๊	b						
32	ภ๊	bh						
33	ม๊	m						
34	ยํ	y						
35	รํ	r						
36	ลํ	l						
37	วํ	v						
38	สํ	s						
39	หํ	h						
40	ฬํ	ḷ						
41	อํ	aṁ						
42	อิํ	iṁ						
43	อุํ	uṁ						

ลักษณะการเปล่งเสียง \ ฐานกรณ เสียงเกิดที่ฐานและกรณ์	วัค์คา ปัญจปัญจโส มัน์ตา[๑] เสียงปาฬิ-พยัญชนะวัคค์ มี 5 วัคค์ วัคค์ละ 5 ตัว					เสสา อวัค์คา พ์ยัญ์ชนา นาม[๑] เสียงปาฬิ-ชื่อพยัญชนะอวัคค์		
	อโฆส[๑] ไม่ก้อง[๒]		โฆส[๑] ก้อง[๒]			โฆสาโฆสวิมุต์ติ[๑]	โฆส[๑] ก้อง[๒]	อโฆส[๑] ไม่ก้อง[๒]
	สิถิล[๑] ไม่พ่นลม[๒]	ธนิต[๑] พ่นลม[๒]	สิถิล[๑] ไม่พ่นลม[๒]	ธนิต[๑] พ่นลม[๒]	นาสิกัฏฐานช[๑] ช่องจมูก		สิถิล[๑] ไม่พ่นลม[๒]	อุสุม[๑] เสียดแทรก[๒]
กัณฐช[๑] ที่เส้นเสียง[๒]								[ห] h หํ
กัณฐช[๑] ที่เพดานอ่อน[๒]	[ก] k ก๊	[ข] kh ข๊	[ฆ] g ค๊	[ฆ] gh ฆ๊	[ง] ṅ ง			
ตาลุช[๑] ที่เพดานแข็ง[๒]	[จ] c จ๊	[ฉ] ch ฉ๊	[ฌ] j ช๊	[ฌ] jh ฌ๊	[ญ] ñ ญ๊		[ย] y ยํ	
มุทธช[๑] ที่หลังปุ่มเหงือก[๒]	[ฏ] ṭ ฏ๊	[ฐ] ṭh ฐ๊	[ฑ] ḍ ฑ๊	[ฒ] ḍh ฒ๊	[ณ] ṇ ณ๊	[ร][๗] r รํ	[ฬ][๘] ḷ ฬํ	
ทันตช[๑] ที่ฟันบน[๒]	[ต] t ต๊	[ถ] th ถ๊	[ด] d ท๊	[ธ] dh ธ๊	[น] n น๊		[ล][๙] l ลํ	[ส] s สํ
ทันโตฏฐช[๑] ที่ริมฝีปากกับฟัน[๒]							[ว] v วํ	
โอฏฐช[๑] ที่ริมฝีปาก[๒]	[ป] p ป๊	[ผ] ph ผ๊	[บ] b พ๊	[ภ] bh ภ๊	[ม] m ม๊			
นาสิกัฏฐานช[๑] ที่ช่องจมูก						[งํ] ṁ ํ		

[๑] คำศัพท์ปาฬิภาสาที่ปรากฏในคัมภีร์กัจจายะนะ-ปาฬิ, มุขมัตตทีปนี, ปทรูปสิทธิ, และสัททนีติ [๒] คำศัพท์ทางวิชาการภาษาศาสตร์ปัจจุบัน [๓] การถอดอักขะระจาก "อักขะระสยาม-ปาฬิ" เป็น "อักขะระโรมัน -ปาฬิ" ในพระไตรปิฎก จ.ป.ร. อักขะระสยาม พ.ศ. ๒๔๓๖ [๔] ตามคัมภีร์ไวยากรณ์ เอ, โอ เป็นสระประเภทอสวัณณะ แต่เสียงที่ออกจริง เอ อ้าปาก ไม่ต้องกว้างมาก เหยียดปากเล็กน้อย โอ ห่อปาก เป็น สระแท้ (pure vowel) [๕] กัจจายนัตถทีปนี พ.ศ.๒๔๙๐ อธิบายกฎไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ ข้อ ๒ ว่า **กัณฐํ สํวริต์วา อุจ์จาริโต อกาโร สํวุโฏ นาม**. ปิดกัณฐฐาน และกัณฐกรณะ แล้วเปล่งเสียง อ อักขะระ ชื่อว่า สังวุฏะ

ธัมมสังคณีปาฬิ ในพระไตรปิฎกปาฬิ "อักขะระสยาม-ปาฬิ" พ.ศ. ๒๔๓๖ การจัดพิมพ์ครั้งนี้ได้มีการแสดงเสียง **ละหุ** ตามคำจำกัดความในพระไตรปิฎก

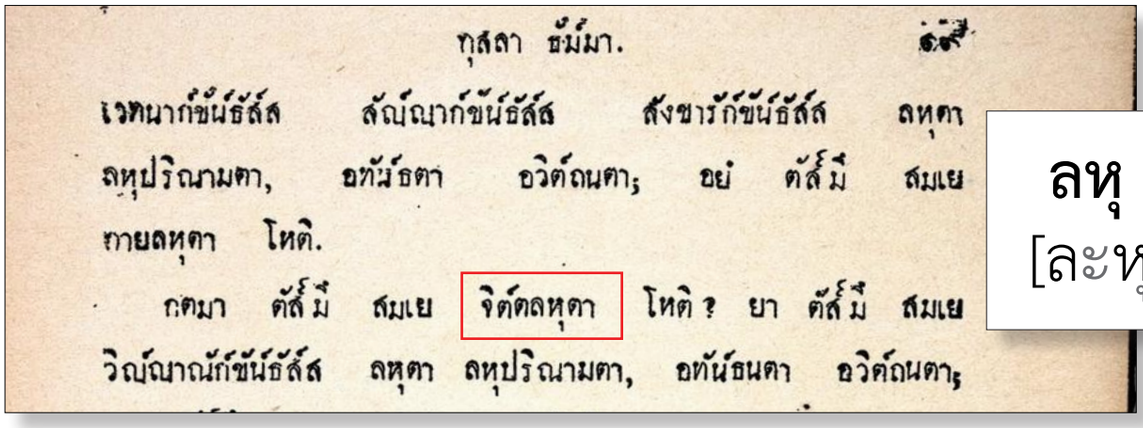
กุสลา ธัมมา.

เวทนาก์ขันธัสส สัญญาก์ขันธัสส สังขารก์ขันธัสส ลหุตา ลหุปริณามตา, อทันธตา อวิตถนตา; อยํ ตัสมึ สมเย กายลหุตา โหติ.

กตมา ตัสมึ สมเย จิตตลหุตา โหติ? ยา ตัสมึ สมเย วิญญาณก์ขันธัสส ลหุตา ลหุปริณามตา, อทันธตา อวิตถนตา;

ลหุ
[ละหุ]

อภิธานัปปทีปิกาปาฐ อภิธานัปปทีปิกาสูจิ อภิธานวรรณนา คาถาที่ ๔๐

เวโค ชโว รโย ขิปฺปํ, ตุ สีฆํ ตุริตํ ลหุ;
อาสุ ตุณฺณ มรํ จาวิ, ลัมฺพิตํ ตุวฏฺฏิ จ.

ลหุ
[ละหุ]

อภิธานัปปทีปิกาปาฐ อภิธานัปปทีปิกาสูจิ อภิธานวรรณนา คาถาที่ ๙๒๙

กนิฏฺโฐ กนิโย ตีสุ, อัตยัปเป' ติยุเว ปิยถ;
สีฆมฺหิ ลหุ ตํอิฏฺฐํ, นิสฺสารา' ครุสุตฺติสุ.

อภิธานัปปทีปิกาปาฐ อภิธานัปปทีปิกาสูจิ อภิธานวรรณนา คาถาที่ ๘๔๐

ปุเม อาจริยาทิมฺหิ, ครุ มาตาปิตูสฺวปิ;
ครุ ตีสุ มหนฺเต, ทุจฺชรา ลหุเกสุ จ. ทุจฺชร + อลหุก

ครุ
[กะรุ]

คำจำกัดความของ ละหุ [ละหุ] คะรุ [ฉะรุ]

ละหุ คะรุ คัมภีร์กลุ่มอภิธานศัพท์ที่อธิบายความหมายของศัพท์ปาฬิ ได้ให้ความหมายไว้เป็นสองลักษณะ คือ รูปธัมม์ และ นามธัมม์ ในความหมายของรูปธัมม์หมายถึง สิ่งที่จับต้องได้ เช่น วัตถุหนัก วัตถุเบา เป็นต้น ส่วนในทางนามธัมม์หมายถึง สิ่งที่จับต้องไม่ได้ เช่น จิต รูป เสียง กลิ่น และ รส เป็นต้น ซึ่งปาฬิภาสาเป็นภาสาที่ถ่ายทอดกันด้วยเสียงอันเป็นนามธัมม์ ความหมายเกี่ยวกับการออกเสียงปาฬิ ที่เป็นละหุ คะรุ จึงแสดงไว้ตามหลักฐานอ้างอิงดังต่อไปนี้

เสียง **ลหุ** [ละหุ]

อ้างอิงในคัมภีร์ไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ ข้อที่ ๔ **ลหุมัต์ตา ตโย รัส์สา**

ลหุมัต์ตา แปลว่า มีระยะการออกเสียงเร็ว

ใน **ธัม์มสํคณีปาฬิ** ในพระไตรปิฎกปาฬิ เล่มที่ ๒๙ ย่อหน้า ๔๒๑ ข้อ ๔๒ (ดูหน้าซ้ายมือ)

ลหุ [ละหุ] แปลว่า “เร็ว”

ลหุตา คือ ความรวดเร็ว ของเวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์

ลหุปริณามตา คือ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ใน **อภิธานัป์ปทีปีกาปาฐ อภิธานัป์ปทีปิกาสูจิ อภิธานวรรณนา** คาถาที่ ๔๐ (ดูหน้าซ้ายมือ)

เวโค, **ชโว**, **รโย**, **ขิป์ปํ**, **สีฆํ**, **ตุริตํ**, **ลหุ**, **อาสุ**, **ตุณ์ณ**, **มรํ**, **จาวิ**, **ลัม์พิตํ**, **ตุวฏ**

เป็นศัพท์ที่ใช้ในความหมายว่า เร็ว ทั้งหมด

คาถาที่ ๙๒๙ (ดูหน้าซ้ายมือ) **ลหุ** ศัพท์ ในนปุงสกลิงค์ มีอรรถว่า **สีฆ** ความเร็ว

ใน **ปทรูปสิท์ธิ นามกัณ์ฑ** กฎข้อที่ ๒๘๒ **สัพ์พาสมาวุโสปสัค์คนิปาตาทีหิ** จ เรื่อง **เนปาติกปท** ว่า

ขิป์ป, **อรุ**, **ลหุ**, **อาสุํ**, **ตุณ์ณํ**, **อจิรํ**, **สีฆํ**

เป็นศัพท์ที่ใช้ในความหมายว่า เร็ว ทั้งหมด

เสียง **ครุ** [ฉะรุ]

อ้างอิงใน **อภิธานัป์ปทีปีกาปาฐ อภิธานัป์ปทีปิกาสูจิ อภิธานวรรณนา** คาถาที่ ๘๔๐ (ดูหน้าซ้ายมือ)

ครุ [ฉะรุ] แปลว่า “ช้า” หรือ “นานขึ้น”

มีอัตถะว่า อลหุกะ คือ หนัก ไม่เบา ไม่เร็ว ไม่ด่วน ไม่พลัน

การที่ปัจจุบันมีความเข้าใจว่า เสียงละหุ แปลว่า เสียงเบา และ เสียงคะรุ แปลว่า เสียงหนัก จึงไม่ตรงตาม ความหมายในพระไตรปิฎกและคำอธิบายเพิ่มเติมในพระอัฏฐกถาที่ทำให้ผิดสภาวะธัมม์ และอาจเข้าใจว่ามีความหมายเป็นเสียงค่อย(เสียงไม่ชัด) และเสียงดัง(เสียงชัด)ได้ สันนิษฐานว่าความเข้าใจนี้มาจากนักวิชาการตะวันตกที่แปล ละหุ ว่า light (เบา) หรือ quick (เร็ว) และคะรุ แปลว่า heavy (หนัก)* ซึ่งไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดความสับสนและขัดแย้งกับหลักการพยัญชนะพุทธิ ๑๐ ที่ว่า **ละหุ** คือการออกเสียงเร็ว และ **คะรุ** คือการออกเสียงนานขึ้น ซึ่งจะได้อธิบายต่อไปในหลักการออกเสียงพระไตรปิฎกสัชฌายะ

---

* The Pali Text Society Pali-English Dictionary 1999

เสียงละหุใน **ธัม์มจักกัป์ปวัต์ตนสุต์ต** จากพระไตรปิฎกสากล ฉบับสัชฌายะ แสดงการพิมพ์เสียงปาฬิ ใน พระไตรปิฎก จ.ป.ร. พ.ศ. 2436 **"อักขรวิธี สยาม-ปาฬิ"** เขียนว่า **ลหุ** และ **ครุ** และปัจจุบันเขียนว่า ละหุ [ละหุ] คะรุ [ฉะรุ] ไทยเรียกอักขรวิธีนี้ว่า **"ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ"** ตามไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ และ คัมภีร์อัฏฐกถา เป็นการแสดงการพิมพ์เสียงละหุ-ออกเสียงเร็ว ด้วยสีเบาโปร่ง และพิมพ์เสียงคะรุ-ออกเสียงนาน ด้วยสีเข้มทึบ เพื่อให้การออกเสียงปาฬิถูกต้องแม่นตรงยิ่งขึ้น เป็นการนำเสนอครั้งแรกในการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกสากล ด้วย "สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ" เรียกว่า "ฉบับสัชฌายะ" ดูหลักไวยากรณ์ ละหุ 1 - 6

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	อั-	อะ	อ็า-	อิ		อุ		เอ็-	โอ็-	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	อั-	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	เอ	โอ	อังํ

16-2209

อิทํ โข ปน ภิก็ขเว
[อิ ดังํ] [โข] [ปะ นะ] [ภิก ขะ เว]
1

ทุก็ขสมุทยํ อริยสัจ์จํ
[ดุก ขะ สะ มุ ดะ ยังํ] [อะ ริ ยะ สัจ จังํ]
1 1 3 1 2 1

ยายํ ตัณ์หา,
[ยา ยังํ] [ตะ ณฺหา]

โปโนพ์ภวิกา,
[โป โน็บ ภะ วิ กา]
6 1 2

นัน์ทิราคสหคตา
[นัน ดิ รา ฉะ สะ หะ ฉะ ตา]
2 1 1 1 1

ตัต์รตัต์ราภินัน์ทินี,
[ตะ ตระ ตะ ตฺรา ภิ นัน ดิ นี]
1 2 2

เสย์ยถีทํ กามตัณ์หา
[เส็ย ยะ ถี ดังํ] [กา มะ ตะ ณฺหา]
5 1 1

ละหุ
1 [อะ]
2 [อิ]
3 [อุ]
4 [อ็า-]
5 [เอ็-]
6 [โอ็-]

สัช์ฌาย™
[saj·jʰā·ya]

1-397

สัต์ถหารกํ วาส์ส ปริเยเสย์ย,
[สัต ถะ หา ระ กังํ] [ว็าส สะ] [ปะ ริ เย เส็ย ยะ]
1 1 4 2 5

ละหุ [ละหุ] คือ การออกเสียงสระให้เร็ว อ้างอิงกฎไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ ข้อ 4 กล่าวว่า “เสียงละหุ” คือ “สระ-อะ, สระ-อิ, และ สระ-อุ ให้ออกเสียงเร็ว เรียกว่า ละหุ” ดู 1 - 3 เช่น “อักขะระสยาม-ปาฬิ” ว่า **อรห** เสียง สระ-อะ ที่เป็นละหุ ไม่แสดงรูป เป็นต้น และคัมภีร์อัฏฐกถายังได้อธิบายเพิ่มเติม เสียงละหุ ดู 4 - 6

ลหุ (ละหุ) 1 **อรัส์สลหุ** ดู กัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 4 **ลหุมัต์ตา ตโย รัส์สา**
อักขะระสยาม-ปาฬิ ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม เป็น **ภิก์ขเว**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ เป็น [ขะ]
กัจจายะนะ อธิบายว่า เสียงพยางค์สระเสียงสั้น เป็น เสียงละหุ(เร็ว) ได้แก่ [ะ]

ลหุ (ละหุ) 2 **อิรัส์สลหุ** ดู กัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 4 **ลหุมัต์ตา ตโย รัส์สา**
อักขะระสยาม-ปาฬิ ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม เป็น **อริยสัจ์จํ**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ เป็น [ริ]
กัจจายะนะ อธิบายว่า เสียงพยางค์สระเสียงสั้น เป็น เสียงละหุ(เร็ว) ได้แก่ [ิ]

ลหุ (ละหุ) 3 **อุรัส์สลหุ** ดู กัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 4 **ลหุมัต์ตา ตโย รัส์สา**
อักขะระสยาม-ปาฬิ ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม เป็น **ทุก์ขสมุทยํ**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ เป็น [มุ]
กัจจายะนะ อธิบายว่า เสียงพยางค์สระเสียงสั้น เป็น เสียงละหุ(เร็ว) ได้แก่ [ุ]

ลหุ (ละหุ) 4 **อาสํโยคลหุ** ดู กัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 5 **อัฏ์เฐ ทีฆา**
ดูเพิ่มเติมใน (รูปะสิทธิ) **อัฏ์เฐ ทีฆา** ข้อที่ 5
อักขะระสยาม-ปาฬิ ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม เป็น **วาส์ส**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ เป็น [วา็ส]
รูปะสิทธิ อธิบายว่า เสียงพยางค์สระเสียงยาว ที่มีตัวสะกด เป็น เสียงละหุ(เร็ว) ได้แก่ [า็-]

ลหุ (ละหุ) 5 **เอสํโยคลหุ** ดู กัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 5 **อัฏ์เฐ ทีฆา**
ดูเพิ่มเติมใน (รูปะสิทธิ) **อัฏ์เฐ ทีฆา** ข้อที่ 5
อักขะระสยาม-ปาฬิ ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม เป็น **เสย์ยถีทํ**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ เป็น [เส็ย]
รูปะสิทธิ อธิบายว่า เสียงพยางค์สระเสียงยาว ที่มีตัวสะกด เป็น เสียงละหุ(เร็ว) ได้แก่ [เ็-อ]

ลหุ (ละหุ) 6 **โอสํโยคลหุ** ดู กัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 5 **อัฏ์เฐ ทีฆา**
ดูเพิ่มเติมใน (รูปะสิทธิ) **อัฏ์เฐ ทีฆา** ข้อที่ 5
อักขะระสยาม-ปาฬิ ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม เป็น **โปโนพ์พวิกา**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ เป็น [โน็บ]
รูปะสิทธิ อธิบายว่า เสียงพยางค์สระเสียงยาว ที่มีตัวสะกด เป็น เสียงละหุ(เร็ว) ได้แก่ [โ็-อ]

หมายเหตุ : เสียงสระอี สระอู ที่มีตัวสะกด ไม่มีปรากฏในพระไตรปิฎกปาฬิ

เสียงคะรุใน **ธัมมจักกัปปวัตตนสุตต** จากพระไตรปิฎกสากล ฉบับสัชฌายะ แสดงการพิมพ์เสียง **ลหุ** และ **ครุ** ปัจจุบันเขียนว่า ละหุ [ละหุ] คะรุ [ฉะรุ] ไทยเรียกอักขรวิธีนี้ว่า **"ละหุคะรุ สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ"** ตามไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ และคัมภีร์อัฏฐกถา เป็นการแสดงการพิมพ์เสียงละหุ-ออกเสียงเร็ว ด้วยสีเบาโปร่ง และพิมพ์เสียงคะรุ-ออกเสียงนาน ด้วยสีเข้มทึบ เพื่อให้การออกเสียงปาฬิถูกต้องแม่นตรงยิ่งขึ้น เป็นการนำเสนอครั้งแรก เรียกว่า ฉบับสัชฌายะ ดูหลักไวยากรณ์ คะรุ 1 - 7

ละหุ - พยางค์ที่ออกเสียงเร็ว	อ๊-	อะ	อ๊า-	อิ		อุ		เอ๊-	โอ๊-	
คะรุ - พยางค์ที่ออกเสียงนานขึ้น	อ้-	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	เอ	โอ	อังํ

ตัวอย่างการถอดเสียงสระสั้นจากอักขรวิธีสยาม-ปาฬิ เป็นเสียงคะรุ เรียกว่า ฉบับสัชฌายะ

1-1 **นโม ตัส๎ส ภควโต**
นะ โม ตัส สะ ภะ ฉะวะ โต
5 1 3 6 3 1

อรหโต สัม๎มาสัม๎พุท๎ธัส๎ส.
อะ ระหะ โต สัม มา สัม บุด ธัส สะ
3 1 3 1 3 3 3 6

28-2 **พุท๎ธํ สรณํ คัจ๎ฉามิ,**
บุด ธังํ สะ ระ ณังํ คัจ ฉา มิ
3 4 7 4 3 1 6

16-2209 **อิทํ โข ปน ภิก๎ขเว**
อิ ดังํ โข ปะ นะ ภิก ขะ เว
5 4 1 5 6 1

ทุก๎ขสมุทยํ อริยสัจ๎จํ
ดุก ขะสะมุดะ ยังํ อะ ริยะ สัจ จังํ
5 4 5 3 4

ยายํ ตัณ๎หา,
ยา ยังํ ตะ ณหา
1 4 2

โปโนพ๎ภวิกา,
โป โน๊บ ภะวิ กา
1 1

คะรุ
1 [า][ี][ู][เ][โ]
2 [ะ][ั][ุ]
3 [ั][ั][ุ]
4 [-ังํ][-ังํ][-ุงํ]
5 [ะ][ั][ุ]
6 [ะ][ั][ุ]
7 [ะ][ั][ุ]

สัช๎ฌาย™
[saj·jʰā·ya]

29-380 **สัพ๎พทานํ ธัม๎มทานํ ชินาติ,**
สับ บะ ดา นังํ ธัม มะ ดา นังํ ชิ นา ติ
3 1 4 3 1 4 5 1 7

สัช์ฌาย-ครุ sajj^{h}āya-garu คือการเปลี่ยนเสียง **ลหุ** (ละหุ) การออกเสียงเร็ว เป็นเสียง **ครุ** (คะรุ) การออกเสียงนานขึ้นตามไวยากรณ์ รวมเสียง **ลหุ** และเสียง **ครุ** ที่สำคัญในไวยากรณ์กัจจายะนะ-ปาฬิ และคัมภีร์ไวยากรณ์อื่นๆ รวม 7 ประเภท

ครุ (คะรุ) **ประเภทที่** 1 **ทีฆครุ** ดูกัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 5 **อัฏเฐ ทีฆา**, 603 **ทีโฆ จ**

อักขะระสยาม-ปาฬิ	ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม	เป็น	**โต**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ	เป็น	[โต]
กัจจายะนะ อธิบายว่า	พยางค์สระเสียงยาว เป็นเสียงคะรุ [า][็][ุ][เ][โ]		

ครุ (คะรุ) **ประเภทที่** 2 **ทุม์หิครุ** ดูกัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 602 **ทุม์หิ ครุ**

อักขะระสยาม-ปาฬิ	ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม	เป็น	**ตัณ์หา**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ	เป็น	[ตะ·ณฺหา]
กัจจายะนะ อธิบายว่า	พยางค์สระเสียงสั้น ที่อยู่หน้าเสียงกล้ำ [-ณฺห] เป็นเสียงคะรุ [ะ][ั][ฺ]		

ครุ (คะรุ) **ประเภทที่** 3 **สํโยคครุ** ดูกัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 28 **ปรเท็วภาโว ธาเน**, 29 **วัค็เค โฆสาโฆสานํ ตติยปฐมา**
ดูเพิ่มเติมวุตโตทะยะ **สํโยคาทิ จ** คาถาที่ 7

อักขะระสยาม-ปาฬิ	ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม	เป็น	**พุท์ธํ**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ	เป็น	[บุด·ธัง]
วุตโตทะยะ อธิบายว่า	พยางค์สระเสียงสั้น ที่มีตัวสะกด เป็นเสียงคะรุ [ั][ั][ฺ]		

ครุ (คะรุ) **ประเภทที่** 4 **นิค็คหีตครุ** ดูกัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 37 **นิค็คหีตัฏ์ จ**
ดูเพิ่มเติมวุตโตทะยะ **นิค็คหีตปโร** คาถาที่ 7

อักขะระสยาม-ปาฬิ	ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม	เป็น	**พุท์ธํ**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ	เป็น	[บุด·ธัง]
วุตโตทะยะ อธิบายว่า	พยางค์สระเสียงสั้น ที่ประกอบด้วยเสียงขึ้นจมูก (นิคคหิต) เป็นเสียงคะรุ [ั ํ] [ั ํ] [ฺ ํ]		

ครุ (คะรุ) **ประเภทที่** 5 **ปทาทิครุ** ดูกัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 602 **ทุม์หิ ครุ** (**พยติเรกนย**/ตรงข้ามกับ **ปทัน์ตยติครุ** ข้อ 4)
ดูเพิ่มเติมวุตโตทะยะ คาถาที่ 10, สัททะนีติ ปะทะมาลา เรื่อง **สมานสุติสัท์ทวินิจ์ฉย**

อักขะระสยาม-ปาฬิ	ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม	เป็น	**นโม**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ	เป็น	[นะ·โม]
วุตโต, สัททนีติ อธิบายว่า	พยางค์สระเสียงสั้น เมื่ออยู่ต้นศัพท์ เป็นเสียงคะรุ [ะ][ั][ฺ]		

ครุ (คะรุ) **ประเภทที่** 6 **ปทัน์ตยติครุ** ดูกัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 602 **ทุม์หิ ครุ** (**ปทัน์ตยติครุ**/ตรงข้ามกับ **ปทาทิครุ** ข้อ 3)
ดูเพิ่มเติมวุตโตทะยะ คาถาที่ 10, สัททะนีติ ปะทะมาลา เรื่อง **สมานสุติสัท์ทวินิจ์ฉย**

อักขะระสยาม-ปาฬิ	ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม	เป็น	**ตัส์ส**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ถอดเสียง จากอักขะระสยาม-ปาฬิ	เป็น	[ตัส·สะ]
วุตโต, สัททนีติ อธิบายว่า	พยางค์สระเสียงสั้นท้ายศัพท์ เป็นเสียงคะรุ [ะ][ั][ฺ]		

ครุ (คะรุ) **ประเภทที่** 7 **ปาทัน์ตครุ** ดูกัจจายะนะ-ปาฬิ กฎข้อที่ 602 **ทุม์หิ ครุ**
ดูเพิ่มเติมวุตโตทะยะ **ปาทัน์ตครุ** คาถาที่ 7

อักขะระสยาม-ปาฬิ	ถอดอักขะระ จากอักขะระขอม	เป็น	**ชินาติ**
สัททะอักขะระไทย-ปาฬิ	ถอดเสียง จากอักขะระสยาม	เป็น	[ลิ·นา·ติ]
วุตโตทะยะ อธิบายว่า	พยางค์สระเสียงสั้น ที่อยู่ท้ายบาทคาถา เป็นเสียงคะรุ [-ะ] [-ิ] [-ฺ]		

Example of Lahu and Garu Sound

An excerpt from the Dhammacakkappavattanasutta, the World Tipiṭaka Phonetic Edition 2016, illustrating the Lahu/Garu Orthographic writing symbols in Thai and Roman Scripts in accordance with the Tipiṭaka Kaccāyana Pāḷi Grammar B.E. 1 and its Commentaries. The Lahu sound printed in light lettering is a quick-syllable pronunciation. The Garu sound, printed in bold lettering, is a prolonged-syllable pronunciation.

lahu - Quick-Syllable Pronunciation	[a]	[ā]	[i̇]		[u]		[ē]	[ō]	
garu - Prolonged-Syllable Pronunciation	[a]	[ā]	[i]	[ī]	[u]	[ū]	[ē]	[ō]	[aṅ]

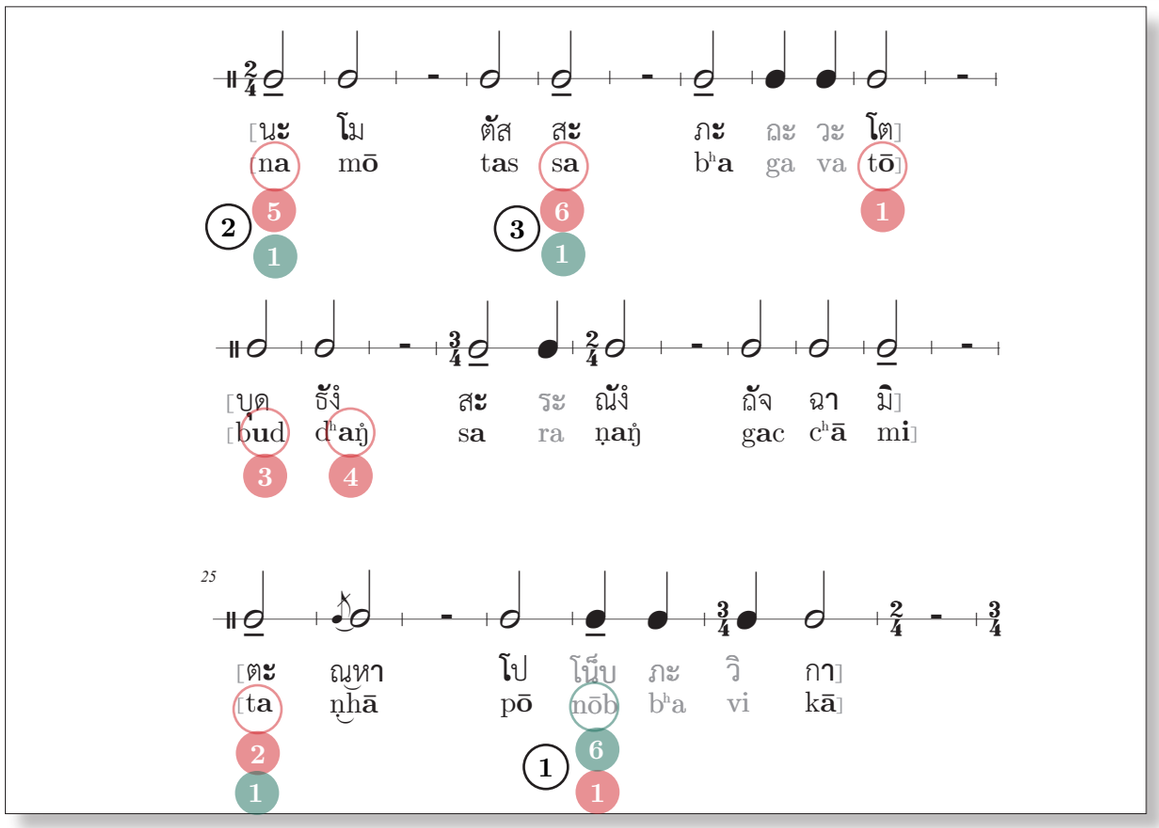

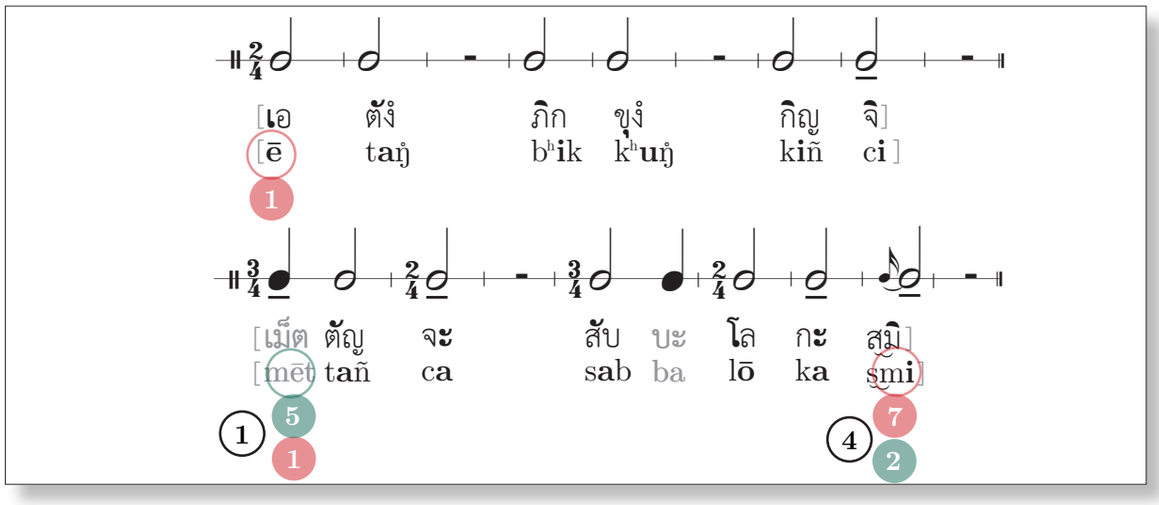

The Garu [garu] is a prolonged-syllable pronunciation. The Tipiṭaka Kaccāyana Grammar B.E. 1 states that a long-vowel syllable i.e. a i u should be a prolonged pronunciation see No. 1 - 2
The Commentaries will elaborate further, see No. 3 - 7. Note Garu from Lahu 5 6 7 / 1 1 2 and Lahu from Garu. 5 6 / 1 1

5 6

lahu (1) 1 **Dīghagaru** see Kaccāyanapāḷi Rule No.5 **aññe dīghā ca,** No. 603 : **dīgho ca**
garu
Thai Phonetic Alphabet Pāḷi [เอ] [โต]
Roman Phonetic Alphabet Pāḷi [ē] [tō]
Long-vowels syllable - Garu sound

garu 2 **Duṃhigaru** see Kaccāyanapāḷi Rule No. 602 : **duṃhi garu**
1
Thai Phonetic Alphabet Pāḷi [ตะ·ณฺหา]
Roman Phonetic Alphabet Pāḷi [ta·ṇ͡hā]
Short-vowel syllable becomes Garu when followed by cluster sound
Note cluster-sound sign or linkage mark (◡) under cluster syllables

garu 3 **Saṁyogaru** see Kaccāyanapāḷi Rule No. 28 : **paraḍyebhāvo ṭhāne**
Kaccāyanapāḷi Rule No. 29 : **vagge ghosāghosānaṁ tatiyapaṭhamā**
Tipiṭaka Commentary (Vuttodaya) Rule No. 7 : **saṁyogadi ca**
Thai Phonetic Alphabet Pāḷi [บุด·ธังํ]
Roman Phonetic Alphabet Pāḷi [bud·dʰaṇ̊]
Final consonant - Garu sound

garu 4 **Niggahītagaru** see Kaccāyanapāḷi Rule No. 37 : **niggahītañ ca**
Tipiṭaka Commentary (Vuttodaya) Rule No. 7 : **niggahīta paro**
Thai Phonetic Alphabet Pāḷi [บุด·ธังํ]
Roman Phonetic Alphabet Pāḷi [bud·dʰaṇ̊]
Niggahīta sound (only at nasal cavity) - Garu sound

garu (2) 5 **Padādigaru** see Kaccāyanapāḷi Rule No. 602 : **duṃhi garu**
lahu 1 **(bayatirekanaya/Padantayatigaru)**
Tipiṭaka Commentary (Vuttodaya) Rule No. 10, (Saddanīti Padamalā)
Thai Phonetic Alphabet Pāḷi [นะ·โม]
Roman Phonetic Alphabet Pāḷi [na·mō]
Short-vowel syllable becomes Garu at the beginning syllable

garu (3) 6 **Padantayatigaru** see Kaccāyanapāḷi Rule No. 602 : **duṃhi garu**
lahu 1 Tipiṭaka Commentary (Vuttodaya) Rule No. 10, (Saddanīti Padamalā)
Thai Phonetic Alphabet Pāḷi [ตัส·สะ]
Roman Phonetic Alphabet Pāḷi [tas·sa]
Short-vowel syllable becomes Garu at the end of the stanza

garu (4) 7 **Pādantagaru** Kaccāyanapāḷi Rule No. 602 : **duṃhi garu**
lahu 2 Tipiṭaka Commentary (Vuttodaya) Rule No. 7 : **pādantaparagaru**
Thai Phonetic Alphabet Pāḷi [สับ·บะ·โล·กะ·สฺมิ]
Roman Phonetic Alphabet Pāḷi [sab·ba·lō·ga·smi]
Short-vowel syllable becomes Garu at the end of the stanza